

4.814 3

KAT N91

ಗೌಡ ಸ್ವಾಮಿ ವಿಭಾಗ

ಶಾತವಾಹನ ಅವರ

ಸಮೋದನಾಸ್ತ್ರ

(ಕಾದಂಬರಿ)

ಅನುವಾದ:

ಆರ್. ವಿ. ಕಟ್ಟೀಮನಿ

ರಚನಾ ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಿಂಧನೂರು: ಜಲಳ ೧೨೮

ವಿತರಣೆ:

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಿಟಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸಂಕೀರ್ಣ; ದಾಜೀಬಾನ್ ಪೇಟೆ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ಜಲಂ ೦೨೮

META ENTERED

ರಚನಾ ಪ್ರಕಾಶನ

ವ್ಯವಸಾಯ ಸೇವಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಹತ್ತಿರ

ಸಿಂಧನೂರು: ಜಲಂ ೧೨೮

894.814 3

KAT ೧೨೧

ವಿತರಣೆ:

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಿಟಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಬಾಜಿಬಾನ್‌ಪೇಟೆ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ಜಲಂ ೦೨೮

49307 U

SAMMOHANAASTRA : Kannada translation of Satavahana's Telugu novel by: R. V. Kattimani; Published by: Rachana Prakashana, Sindhanur:584 128.

ಹಕ್ಕುಗಳು: ಆರ್. ವಿ. ಕಟ್ಟೀಮನಿ

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ: 1991

ಪುಟಗಳು: iv+248

ಬೆಲೆ: 35-00

ಮುದ್ರಣ: ಭಾರತಿ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಗದಗ-ಬೆಟಗೇರಿ

ಮುನ್ನುಡಿ

“ಸಮೋಹನಾಸ್ತು” ಕಾದಂಬರಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಗರಣವೆಬ್ಬಿಸಿದ ಭಾರತೀಯ ಸಂಜಾತೆ ಪಮೇಲಾ ಬೋರ್ಡೆಸ್ ಮತ್ತು ಅರವತ್ತರ ದಶಕ ದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟನ್‌ನ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯೆಬ್ಬಿಸಿದ ‘ಪ್ರೊಪ್ಯೂವೋ’ ಸ್ಕ್ವಾಂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಳಾದ ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ಕೀಲರ್‌ಗಳಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪಡೆದು ರಚಿತವಾದುದು. ಹಾಗೆಂದು ಇದು ಅವರುಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೂಲ ಲೇಖಕಿ ಶ್ರೀ ಶಾತವಾಹನರಿಗೂ, ತಮ್ಮ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ೨೯ ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಂಪಾದಕಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ವೈಕುಂಠರಾಜುರವರಿಗೂ, ರಚನಾ ಪ್ರಕಾಶನದ ಮೂಲಕ ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ ಮಿತ್ರ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಅಂದವಾದ ಮುಖಚಿತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ, ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರನಾಥ್ ಹಾಗೂ ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ, ವಿರುಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಪರಗಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಿರುವಾಗಲೇ ಓದಿ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸಹಕರಿಸಿದ ಕಿರಿಯ ಸೋದರ ಜಿ.ವಿ. ಪಾಟೀಲ, ಮಾವನಾದ ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಭಾವಿಕಟ್ಟಿ, ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪಾಟೀಲ, ಅಳಿಯನಾದ ಶ್ರೀ ಶಶಿಕಾಂತ್ ಎಂ. ಭಾವಿಕಟ್ಟಿ, ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ನೆನಕೆಗಳು.

ಕೊನೆಯಾಗಿ, ಓದುಗರ ಅದರವನ್ನು ಕೋರುತ್ತಾ,

ಪೋ: ತಡಕಲ್
ಬಳಗಾನೂರು ಮೂಲಕ
584 138

ಆರ್. ವಿ. ಕಟ್ಟೀಮನಿ

ಅರ್ಪಣೆ

ಭಾವನವರಾದ

ಶ್ರೀ ಹೇಮುದ್ರೇಗೌಡ ಎಚ್. ಕ್ಯಾದಿಗ್ಗೇರಿ
ಕಲ್ಲೂರು, ಇವರಿಗೆ-

ಆರ್. ವಿ. ಕಟ್ಟೀಮನಿ

1982 ಜೂನ್ 21.....

ಆಕಾಶ ಮೇಘಾವೃತವಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ.....ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿತ್ತು. ದೂರದ ಮೇಘಗಳಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆ ಉಂಟಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ ಗುಡುಗಿತು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದರೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೇಘಗಳು ಸಮುದ್ರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆಕಾಶ ದಲ್ಲಿನ ಸಮುದ್ರಗಳು ಜಲಪಾತಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ ಜಲಪಾತಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಧುಮ್ನಿಕ್ಕುತ್ತವೆ..... ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದರೆ ಭೂಮಿ ವರ್ಷ ಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಮೀಯುತ್ತದೆ..... ಅಂತಹ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ನಗರದ ಹೊರ ಭಾಗದ ಚಿಕ್ಕ ಕಾಲನಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಳಲಿತ್ತು. ಆ ಮನೆ ಮಧ್ಯಮ ದರ್ಜೆ ಕುಟುಂಬ ವಾಸಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವುವೇ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹಳೆಯ ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿಗಳು, ಬರೆಯಲೆಂದು ಒಂದು ಕಾಲು ಮುರಿದು ಹೋದ ಮೇಜು, ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಸವೆದುಹೋಗಿರುವ ಎರಡು ಜೊತೆ ಹವಾಯ್ ಚಪ್ಪಲಿ, ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಯೂಲು ಪುಸ್ತಕಗಳು- ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಹೋದರೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೈಪಿನ ಮಂಚ. ಆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಾಸಿದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ದುಪ್ಪಟೆ. ಆ ದುಪ್ಪಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾವು ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಜೀವಚಕ್ರವ !

ಆ ಜೀವಚಕ್ರವ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ತುಂಬಾ ಅಂದವಾಗಿತ್ತು. ಒಳಕ್ಕೆಳೆದ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಜೀವಕಳೆಯಿಂದ ಧಕಧಕನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಬತ್ತಿಹೋದ ಆ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಒಂದೊಮ್ಮೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಣೀ ಯವಾಗಿದ್ದುವು.

ಕಾಲ.....! ಕಾಲನ ಕ್ರೂರ ಹಸ್ತ ಅವಿಶ್ಲಿವನ್ನೂ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಆ ಜೀವಚಕ್ರವದಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿತು. ಆ ಮಂಚದ ಮೇಲಿದ್ದ ಆ ಜೀವಚಕ್ರವದ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಒಬ್ಬ ಮಗಳು, ಒಬ್ಬ ಮಗ! ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಿರಬಹುದು. ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ಗಳಿರಬಹುದು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಸುಂದರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವಳನ್ನು ವರ್ಣಿ

ಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಬರೀ ಲಬ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯದ ವರ್ಣನೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂದವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯವತಿ ಅವಳು. ಕಪ್ಪನೆಯ ವಿಶಾಲ ನೇತ್ರಗಳು ಶೋಕಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈಜಾಡುತ್ತಿರುವ ಮೀನುಗಳಂತಿದ್ದವು. ನಡುವಿನ ವರೆಗೆ ಇದ್ದ ತಿಳಿಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಬ್ಲೌಜು, ಮೋಣಕಾಲಿನ ಕೆಳಗಿನವರೆಗಿದ್ದ ಲಂಗಾ ಧರಿಸಿದ್ದಳು.

ಮಂಚದ ಮೇಲಿದ್ದ ಜೀನಜ್ಜುವ ಅಲುಗಾಡಿತು. ಆಕೆಯ ಒಣಗಿದ ತುಟಿಗಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಚಲಿಸಿದವು. ಬಾವಿಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಂದಂತೆ ಮಾತುಗಳು ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದವು. “ಮೇಖಲಾ... ಮಣಿಮೇಖಲಾ....? ನೀನು ಎಲ್ಲಿದೀಯೆ?”

ಆ ಹುಡುಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದಳು. “ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೀನಮ್ಮಾ. ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ”.

“ಇದೀಯಾ? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೀಯಾ? ಪಟ್ಟಿಲಂಗ ಉಟ್ಟೊಂಡಿದೀಯಾ?”

“ಉಟ್ಟೊಂಡಿದೀನಮ್ಮಾ! ಇದೋ....!”

ಆಕೆ ಭಾರವಾಗಿ ತಲೆ ಹೊರಳಿಸಿ ಮಸುಕಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣು ಸಂಕುಚಿಸುತ್ತಾ ಮಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. “ಎಲ್ಲೆ....! ಎದ್ದು ನಿಂತೋ”

ಆ ಯುವತಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಆಕೆ ಮಗಳ ಕಡೆ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ತಡೆಕನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ಬೆಳಕೊಂದು ಬಲಹೀನವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ತುಟಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಚಲಿಸಿದವು. “ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೇನಾದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ....” ಆಯಾಸ ಪಡುತ್ತಾ ಮಾತನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ಆ ಯುವತಿ ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು “ಈಗದ್ದೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಬಿಡಮ್ಮಾ!” ಎಂದಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ.

ಆಕೆ ಅಸ್ಮತ್ಯವಾಗಿ ತಲೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಅಡಿಸಿದಳು. “ಇಲ್ಲ....! ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೇನಾದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ....! ಅವರು ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು....? ಆರು ವರ್ಷ....ಹೌದು ಆರು ವರ್ಷ! ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ. ಈಗ....ಈಗ....” ಆಯಾಸಪಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ಆ ಯುವತಿ ಮೌನವಹಿಸಿದಳು. ತಾನು ಮಾತಾಡಿದರೆ ತಾಯಿಯನ್ನು

ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಯಾಸಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ ಆಯಾಸಪಡುತ್ತಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಳು. “ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ! ಈಗ.... ಈಗ.... ಬಿನ್ನದ ಪುತ್ರಳಿ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೇನಾದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ....!”

“ಅಮ್ಮಾ! ಇನ್ನು ಸಾಕು! ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ ಆಯಾಸವಾಗುತ್ತೆ!”

ಆಕೆ ಮೌನವಹಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮಗಳನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬಾ ನೋಡಿದಳು, ಮಣಿಮೇಖಲೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಟ್ಟಿ ಲಂಗ ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದು. ತಂದೆ ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೊಲಿಸಿದ್ದು. ಆಗ ಆದು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನೆಲ ಬಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಬೆಳೆದಿದ್ದಳು. ಈಗ ಆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಪಟ್ಟಿ ಲಂಗ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೇಲಿನ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಬ್ಲೌಜು ಯಾವಾಗಲೋ ಚಿಂದಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ಲೌಜು ಕೂಡ ಬಣ್ಣ ಮಾಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು. ಈ ದಿನ ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಆ ಹಳೆಯ ಪಟ್ಟಿ ಲಂಗ ತೆಗೆದು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸದ್ಯ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅಂತಹುದೇ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅಸಾಧ್ಯ.

ವಯಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಕಳವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಅವಳು ಯೌವನಕ್ಕೆ ಆಡಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಸ್ತನಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಕಾರ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ನಿತಂಬ ಸೌಂದರ್ಯ ಇಮ್ಮಡಿ ಸಿತ್ತು. ನಡು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ನಡಿಗೆ ನಿಧಾನಗೊಂಡು ಹಂಸ ಗಮನದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹದಿನೈದರ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಅವಳ ಪಾದಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನರ್ಪಿಸಲು ಯುವಕರು ಹಾತೊರೆಯುವಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವಳದು.

ಕವಿಗಳು ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿತ್ರಕಾರನ ಕುಂಚ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಗೀತಗಾರನ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ದವತೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ರಸಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳನ್ನು ಹುಚ್ಚಿಟ್ಟಿಸಿ ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸುವಂತೆ

ಮಾಡುವ ಗುಣ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವನ್ನೇ ಆಲ್ಲ, ಹೃದಯವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ಕೂಡ. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗಂಡಸರಿಗಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ, ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಮೋಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಜಯಿಸಬಲ್ಲ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವಳದು. ಆದರೆ....ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ತಡೆಯಬೇಕು ! ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಎದುರು ನೋಡಬೇಕು ! ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣಗೊಳ್ಳಬೇಕು ! ಆ ವಿಶಾಲನಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಾಯಕತೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಟತನ ಬರಬೇಕು. ಚರುಕು ತನ ಮೂಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ತಡೆಯಬೇಕು ! ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕು ! ಆದರೆ.... ಆದರೆ.... ಈಗ ಮಾತ್ರ ಏನು ? ಹಳೆಯದಾದ ಆ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಭುವನೈಕ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಯಾರು ನೋಡು ಪಂಕಜ ನಡುವೆ

ಸ್ವರ್ಣಕಾಂತಿಯಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ?!

ಮನಿ ಹಿಡಿದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು

ಯಾರು ನೋಡು ?

ಯಾರು ನೋಡು ಆ ಕನ್ಯೆ ?!

ಆ ಮಾನಿನಿ....ಆ ಮನೋಹರೆ....

ಆ ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ಯಾರು ನೋಡು ?!

ಪ್ರಕೃತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿತು ಆಕಾಶ ಹೃದಯ ಬಿರಿವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು. ಈ ಭೀಕರ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಂಚದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಚಿಗುರಲೆಯಂತೆ ಕಂಪಿಸಿದ. “ಅಮ್ಮಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಾಯಿಯ ಎಡೆಯ ಮೇಲೆ ವಾಲಿದ.

ಹೊರಗೆ ಚೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಮುಸಲಧಾರೆ. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸಂತ್ಯೆಸುವ ಶಕ್ತಿ ಆ ತಾಯಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಯಾಸಪಡುತ್ತಾ, ಮಗಳ ಕಡೆ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಉಳಿದಿದೆ ? ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಆಕೆಯದು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿ ಬದುಕಿದ ಕುಟುಂಬ. ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಮಾಂಡರ್. 1971ರ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ

ವಾದ ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಮಹಾವೀರಚಕ್ರ ಪದಕ ಪಡೆದಿದ್ದ. ಅದರೇನು ?! ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರಿಗೇ ಹೊರತು ಮೇಧಾವಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳಿಗೂ, ಗುಂಡುಗಳಿಗೂ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಂಚಕೋರರಿಗೆ, ಮೋಸಗಾರರಿಗೇ ಹೊರತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಿಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದ ಸಿನಿಮಾ ಸ್ಟಾರ್‌ಗಳಿಗೆ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪ್ಲೇಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಹೀರೋಗಳಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲ.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಯಾವ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೀರೋ ಯಾವ ಹಾಡು ಹಾಡಿದನೋ, ಯಾವ ಟೆಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಲೇಯರ್ ಸೆಂಚುರಿ ಹೊಡೆದನೋ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಕೇಳಬಲ್ಲರಾದರೂ, ಕ್ರಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಯಾವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತೋ, ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನನ್ನು ಯಾಕೆ ನೇಣು ಹಾಕಿದರೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳಲಾರರು. ಈ ದೇಶದ ಧ್ವಜ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಪಾಡಲು ಪ್ರಾಣ ಭಯ ತೊರೆದು, ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ ಮಹಾವೀರರು ಯಾರ್ಯಾ ರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳಲಾರರು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು ಜನರಲ್ ನಾಲೆಡ್ಜ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾರತ ವೃಕ್ಷ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಹೇಗೆ ರಣಹದ್ದು, ಗೂಬೆಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅಕೆಯ ಗಂಡ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಿಲಿಟರಿಯಿಂದ ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಆದ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅದರೇ ಆ ವ್ಯಾಪಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ದಿನಾಳಿಯೆದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆತನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಆತನ ಆರೋಗ್ಯ ಹಲಾತ್ತನೆ ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೋಷವುಂಟಾಗಿ ಓಪನ್ ಹಾರ್ಟ್‌ಸರ್ಜರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು. ಧನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾ ಅರ್ಜಿಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ. ಮೊದಮೊದಲು ಸರಕಾರ ಆತನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಆಗ ಈಗ ಎಂದಿತು. ಧನಸಹಾಯ ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಆತ ಆ ಹೃದ್ರೋಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದ.

ಮಹಾವೀರಚಕ್ರ ಪದಕ ಪಡೆದ ಮಹಾವೀರನಿಗೆ ದೇಶ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ವರ ಅನಾಮಕವಾದ ಮರಣ. ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸೈನಿಕನಿಗೆ

ಈ ದೇಶ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆ ಹೃದಯಾಘಾತ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಿನಿಮಾ ಸೂಪರ್ ಸ್ಟಾರ್ ಗಾಯಗೊಂಡರೆ ವಿದೇಶ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗೆ ಹಾಟ್‌ಲೈನ್ ಕಾಲ್ಸ್ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೂತ ಸ್ಪೇಷಲ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆರೋಗ್ಯ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸ್ಟಾರ್ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್‌ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಆವನು ಸೆಂಚುರಿ ಮಾಡಲೆಂದು ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೀರೋ ನಟಿಸಿದ ಸಿನಿಮಾ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರೆ ಅದು ಹಿಟ್ ಆಗಲೆಂದು ದೇವರ ಎದುರಿಗೆ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಒಬ್ಬ ಬಾಬಾ ಚೆಟಿಕೆ ಹಾಕಿ ಬೂದಿ ತರಿಸಿದರೆ ಆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗೆ, ಆ ಬಾಬಾನಿಗೆ ಕನ ಕಾಫಿ ಸೇಕದೊಂದಿಗೆ ಪೂಜೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ.... ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರಯೋಧ ಮರಣಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಬೇಸತ್ತು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟೆರ್ರಿಸ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೆಪದಲ್ಲಿ ಆಮಾಯಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸರ್ವ ವಸ್ತು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಮಹಾವೀರ ಮರಣಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದರೂ ಯಾರಿಗೂ ನೋವಿಲ್ಲ.

ಅಂತಹ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮಾಜಿ ಸೈನಿಕ, ಯಾನಾಗಲೋ 1971 ರಲ್ಲಿ ಮಹಾವೀರಚಕ್ರ ಪದಕ ಪಡೆದುಕೊಂಡವನು ಏನಾದರೆ ಯಾರಿಗೇನು ನೋವು ? ಯಾರಿಗೆ ಸ್ವಂದನ ? ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಆ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ? ಯಾರಿಗಿದೆ ಆಷ್ಟು ಸಮಯ ? ಯಾರ ಬಳಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮರಣ ಕ್ಷಾಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಎರಡು ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿಗಳಿವೆ ? ಈ ದೇಶ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಐರಾವತ. ಇದನ್ನು ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅಂಕುಶವಿಲ್ಲ, ಆವೇಶ ಬೇಕು.

ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ತಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ರೆಜಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ತಾಯಿ ಮಿಲಿಟರಿ ನರ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸುರಿಚಯ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಸುರಿಚಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ, ಪ್ರೇಮ ಮದುವೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇವಾಗುಣ ಇದ್ದವರೇ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಜೀವನಗಳು ಒಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬರು ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಾಗಿದವು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆತ ಎರಡೂ ಕಾಲು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ಎಂತಹುದೇ ಭಂಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನ ಮರಣದ ನಂತರ ಆಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಕುಗ್ಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ದಿಗಿಲಿನಿಂದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಫಲವಾಗಿ ಈಗ ಮೃತ್ಯು ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆ ತಾಯಿಗೆ ತಾನೇ ನಾಗಲಿರುವಳೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ನೋವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಇಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳು. ತಾನು ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಂತಾದರೆ ಅವರೇನಾಗುತ್ತಾರೋ ಎಂಬುದೇ ಚಿಂತೆ. ಹೇಗಿರಬೇಕಾದ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು ?! ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಹೇಗಾಗುತ್ತಾರೆ ?

ಹಠಾತ್ತನೆ ಆಕೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಯ್ತು. ಆಕೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಕಳವಳ ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಿಮಿತವಾಗಿ ಮಲಗಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಲ್ಲಿನ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಡಬಡಿಸುತ್ತಾ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

“ಅಮ್ಮಾ! ಯಾಕಮ್ಮಾ ಎದ್ದೆ ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ?” ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

- ಆಕೆ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗುಡುಗಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟ ಆಕೆಯ ಮಗ ಇನ್ನೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಆಸ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಬಲಹೀನನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸುತ್ತಾ ತಡಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಎರಡು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲಾಗದೆ ತೂಲಿದಳು.

ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡಿಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಳವಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. “ಅಮ್ಮಾ! ಎಲ್ಲಿಗಮ್ಮಾ ? ಏನು ಬೇಕಮ್ಮಾ ? ನನಗೆ ಹೇಳು - ನಾನು ತಂದು ಕೊಡ್ತೀನಿ!” ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿರುವ ದುಃಖವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು.

ಆಕೆ ಮಗಳಿಗೆ ಆಗ ಕೂಡ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಆಡ್ಡವಿಟ್ಟು ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ, ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿನ ತಪ್ಪು ತ್ತಿರುವಂತಿದ್ದ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕೈದು ಅಡಿ ಇಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೆನ್ನಾನಿಸಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತಳು. ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಆಯಾಸ ಪಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಚಲಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದಳು.

“ಅಮ್ಮಾ! ಇರಮ್ಮಾ ನಾನು ಬರ್ತಿದೀನಿ!” ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿದಳು. ಅಕ್ಕನ ಬೆನ್ನಂಟಿಕೊಂಡೇ ತಮ್ಮನೂ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಗೆ

ಓಡಿದ. ಆಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು. ನಡುಗುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮೇಜಿನ ಅರಿಯನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು.

“ಇರಮ್ಮಾ ! ಅರಿಯನ್ನು ನಾನು ತಗೀತೀನಿ!” ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಸರಸರನೆ ಅರಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ತಾಯಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು.

ಯಾವುದಾದರೂ ಹಳೆಯ ಪತ್ರಗಳೂ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳೂ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳೂ ಆ ಅರಿಯ ತುಂಬಾ ಇದ್ದವು. ಆಕೆ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ಆ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯುತ್ತಾ ಅರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆದಕಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಏನು ಬೇಕೋ ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಹೇಳಿದರೂ ಆಕೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಅರಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅರ್ಥತೆಯಿಂದ ಅತುರದಿಂದ ಅನೇದನೆಯಿಂದ ಆಕೆ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶಾಂತಗೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿರಿಸಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮೀನಿನಂತೆ ಒದ್ದಾಡಿದ ಆಕೆ ಆ ಮೀನು ತಿರುಗಿ ನೀರೊಳಗೆ ಹೋದಷ್ಟು ಹಾಯಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದು ಕೊಂಡಳು. ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎದೆಗಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಆ ವಸ್ತು....ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿ ಅವಳ ಗಂಡ ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹಾವೀರಚಕ್ರ ಪದಕ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದ್ದ ರಿಬ್ಬನ್ ಹಳೆಯದಾಗಿ ಸುಕ್ಕುಸುಕ್ಕಾಗಿ ದೀನವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ದೇವನಾತೆಯ ಪದಕದಂತಿತ್ತು. ಆ ಪದಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ಎಳೆಯ ಹೃದಯ ದಹಿಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಅಸಹನೆಯಿಂದ, ಅಸಹ್ಯದಿಂದಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಪದಕವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಳು. ಮಗಳ ಚರ್ಯೆಗೆ ಆಕೆ ಶಾಕ್ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡವಳಂತೆ ನೋಡಿದಳು.

ಬಲಹೀನವಾಗಿ ಆಕೆ ಕೊರಳೆತ್ತುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮಣಿಮೇಖಲೆ ರೊಚ್ಚಿನಿಂದ ನುಡಿದಳು, “ಈ ಪದಕ ಯಾವ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ? ಯಾರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಯ್ತು ? ಆಪ್ತನಿಗೆ ಅಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿತೆ ? ನಿನ್ನ ರೋಗ ಗುಣ ಪಡಿಸಿತೆ ?” ಅವಳ ಮುಖ ಅಸಹ್ಯದಿಂದ ಕಂಡಿತು....“ಮಹಾವೀರ ಚಕ್ರ ! ಈ ಪದಕ ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ?” ಅವಳು ಆ ಪದಕವನ್ನೆತ್ತಿ ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆಸಿದಳು.

ಅಷ್ಟೇ! ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ಚುರೈಂದಿತು. ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ ಆ ಶಕ್ತಿ, ಆ ಆನೇಶ! ಅವಳ ತಾಯಿ ಕೋಪದಿಂದ ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವಳ

ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸಿದಳು. “ಎಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲೇ ದರಿದ್ರದವಳೆ!” ಆವೇಶದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ, ಅಯಾಸದಿಂದ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ಕಿರುಬೆದಕಾಕೆ. ಆಕೆಯ ಶರೀರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಡುಗತೊಡಗಿತು. “ಅದನ್ನು ಏನಂದ್ಲೊಂಡೆ ? ಏನಂದ್ಲೊಂಡು ಅದನ್ನು ಎಸೆದೆ ?”.

ಹಠಾತ್ತನೆ ಆಕೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರನಾದಕಾರಿಯಾದ ಮಾರ್ಪಾಡು ಕಾಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಗಾಬರಿಯಾದಳು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆವೇಶ, ಅಸಹ್ಯದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಆತಂಕ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. “ಅಮ್ಮಾ!” ತಾಯಿಯ ಎರಡೂ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಮಗಳ ಕೈ ದೂರ ಮಾಡಿಸಿದಳು.

“ಮುಟ್ಟೇಡ ನನ್ನ” ಗರ್ಜಿಸಿದಳು. “ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ, ತೋರಿಸಿದ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ ಕಣಿ ಅದು! ನಮ್ಮ ವಂಶ ತಲ ತಲಾಂತರದವರೆಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಗರ್ವ ಪಡಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ಅದನ್ನು ಎಸೆತೀಯಾ ? ನಿನ್ನೆಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು !” ಹಠಾತ್ತನೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದ ಆವೇಶದಿಂದ ಆಕೆ ಮಗಳು ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸುತ್ತ ಆ ಕೆನ್ನೆ ಈ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಬಾರಿಸಿದಳು. ಆವೇಶದಿಂದ ಆಕೆ ಮಗಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

“ಅಮ್ಮಾ.....! ಅಮ್ಮಾ.....!” ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಖಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳೇ ಹೊರತು, ತಾಯಿಯ ಹಿಡಿತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾಯಿ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಡೆದದ್ದಿಲ್ಲ. ಹಿಗಿರುವಾಗ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಮಹೋಗ್ರರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ತಮ್ಮ ಹೆದರಿ, ಭಯದಿಂದ ಅಳತೊಡಗಿದ.

ಕ್ರಮೇಣ ಆಕೆಯ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿತು. ಹಿಸ್ಟೀರಿಕ್ ಆಗಿ ಆಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಕ್ಕೆ ದ್ವಂದಂತೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. “ಏನ್ರಿ! ನಾನೂ ಬರ್ತಿದೀನಿ!” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ಓಡಿದಳು. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ “ಅಮ್ಮಾ!” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ತಾಯಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದರು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಡನಾಯ್ತು. ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲು ತಲುಪುತ್ತಲೇ ಅವಳ ತಾಯಿ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದಳು. ಕಾಲು, ಕೈ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ತೇಲು ಹಾಕತೊಡಗಿದಳು.

ಫಿಟ್ಸ್! ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಕೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಫಿಟ್ಸ್ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ

ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿಯನ್ನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ಹೃದಯ ಬಿರಿದಂತಾಯ್ತು. “ಆಪ್ತಾ, ಏನಾಯ್ತಪ್ತಾ?” ತಾಯಿಯ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾ ಅರಚಿದಳು. ಆಕೆ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಕಾಲು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

“ಅಮ್ಮಂಗೇನಾಯ್ತಕ್ಕಾ?” ಈ ಹುಡುಗ ಅಕ್ಕನ ಕೈಹಿಡಿದು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಅವಳು ಆಸರೆಗಿನ್ನುವಂತೆ ತಮ್ಮನನ್ನು ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಳು. ಭಯದಿಂದ ಅವಳ ತುಟಿಗಳು ಒಣಗತೊಡಗಿದ್ದವು. “ಅಕ್ಕಾ! ಅಮ್ಮನಿಗೆನಾಯ್ತಕ್ಕಾ?” ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಆ ಹುಡುಗ.

ಏನಾಗಿದೆ? ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ? ಅವಳಿಗಾದರೂ ಏನು ಗೊತ್ತು? ಏನೋ ಮಾಡಬೇಕು! ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು! ತಾಯಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ! ತಾಯಿಯನ್ನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವಳ ಮೆದುಳು ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಆಗ ಅವಳಿಗೊಂದು ಹೆಸರು ನೆನಪಾಯ್ತು. ಆ ಹೆಸರು ನೆನಪಾದೊಡನೆಯೇ ಅವಳು ಶಟ್ರಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. “ಮಹೇಶ್! ನೀನು ಅಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಇರು! ನಾನಿಗೇ ಬರ್ತೀನಿ!” ಉತ್ತರಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಕಾಯದೆ ಹೊರಗೊಂಡಿದಳು.

“ಅಕ್ಕಾ! ನಾನೂ ಬರ್ತೀನಿ! ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ” ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೂಗಿದ ಮಹೇಶ್. ಅವಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸುಳಿಗಾಳಿಯಂತೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೊಂಡಿದಳು.

“ಅಕ್ಕಾ!” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಮಹೇಶ್ ಕೂಡ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿದ.

ಆಕಾಶ ಜೋರಾಗಿ ಗುಡುಗಿತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ ಮೇಘಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕರಗಿ, ಮಳೆ ಬೀಳಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮುಸಲಧಾರೆ, ಜೊತೆಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿ.

ಅವನು ತನ್ನ ಬಂಗಲೆಯ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆಸಹನೆಯಿಂದ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾತುಮಾತಿಗೂ ಎಡಗೈ

ಎತ್ತಿ ಟೈಮ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದೊಂದೇ ಕ್ಷಣ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಸಹನೆ ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಆತುರ ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಇವರು ಒರುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ತಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು? ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಕಾಲನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಡಿಸಿ, ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತ. ಭುಜದ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶಾಲನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಎದುರು ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆಯೇ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೆಟರ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದ. ವರಾಂಡದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಿಂದ ಜನರೆಟರ್ ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಡಗೈ ಎತ್ತಿ ಟೈಮ್ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದು ನೂರಾಹತ್ತನೇ ಸಲ. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬರಬಹುದು. ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ತಾನು ಕಳುಹಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರೆಟರ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರ್ಕ್ಯೂರಿ ಡೂಮ್‌ಲೈಟ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯ ಧಾರೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಧಾರೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಗೇಟು ತೆರೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಕಡೆಯೇ ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕಳೆದಿದ್ದ. ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಭಾರವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜುಬ್ಬಾದ ಜೇಬು ತಡವುತ್ತಾ ಸಿಗರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಹೊರತೆಗೆದ. ಸಿಗರೇಟ್ ತೆಗೆದು ತುಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ. ಲೈಟರ್ ತೆಗೆದು ಸಿಗರೇಟ್ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದ.

ಹಠಾತ್ತನೆ ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಅವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟ್ ಅನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆಸೆದು ಧಟ್ಟನೆದ್ದು ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ. ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಮಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಶರೀರಗಳು ಮಳೆಗೆ ಪೂರ್ತಿ ತೊಯ್ದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಕೊಡೆಗಳು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಹಾರಿ ಹೋಗದಿರಲೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಡಚಿ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ತಲೆಯ ಕೂದಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳ ಮೇಲೂ ನೀರು ಧಾರಾ ಕಾರವಾಗಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು.

“ಏನಾಯ್ತು? ಹೋದ ಕೆಲಸ ಆಯ್ತಾ?” ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಒಳ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ನೀರನ್ನು ಅಂಗೈನಿಂದ ಒರೆಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆಡುವಾಗ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ಇಲ್ಲ ಯಜಮಾನೆ! ನೀವು ಕೇಳಿದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಗೋದು ನೋಡೋ ಕಷ್ಟ. ಅಂಥಾದ್ರಲ್ಲಿ ಈ ಮಳೆ-ಗಾಳಿಲಿ ಯಾರೂ ಬರೋಕೆ ಒಪ್ಪೋಲ್ಲ. ಸಿಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದೀ. ಆದ್ರೂ....”

ಮಾತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವದರೊಳಗೆ ಅವನ ಕೆನ್ನೆ ಚುರೈವಿತು.

“ನೀವೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದವರು. ಬರೀ ಕೈಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಕೂಡದೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೋ.....” ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ, ಬುಸುಗುಡುತ್ತಾ ಆರಚುತ್ತಿದ್ದವನು ಧಟ್ಟನೆ ನಿಂತ. ಒಳಗೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮೊಳಗತೊಡಗಿತು. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಎಡಗೈ ಎತ್ತಿ ಟೈಮ್ ನೋಡಿಕೊಂಡ. “ಮೈ ಗಾಡ್! ಟೈಮಾಗಿದೆ! ಅವರಿಂದಲೇ ಟೆಲಿಫೋನ್! ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಅವನು ತಲೆ ಜಾಡಿಸಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಡೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಿದ. “ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಂಬಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವನಾಶವಾಗೋ ಹಾಗಿವೆ. ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಹುಡುಕಿ. ಈ ಸಲ ಕೆಲಸ ಆಗಿಲ್ಲಂತ ನಾಪಸ್ ಬರಕೂಡದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಗೆಟ್‌ಲಾಸ್ಟ್!” ಎಂದು ಕಿರುಚಿ, ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಇದ್ದ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ. ಟೆಲಿಫೋನ್ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಸಲ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡ. ಅತೀವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆತುರವನ್ನು ಆಡಗಿಸಿಕೊಂಡ. ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಕೋಲೆಬಸವನಂತೆ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ. “ಹಲೋ! ನಾನು ದಯಾಕರ ರಾವ್ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ”.

“ನಾನಯ್ಯಾ, ತಾರಕನಾಮ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ!”

ದಯಾಕರರಾವ್ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದ. “ಹೇಳಿ ತಾರಕನಾಮರವರೆ!” ಇಲ್ಲದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದ.

ಈ ತಾರಕನಾಮ ಜಾರು ಬಂಡೆಯಂತಹವನು. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಎಂತಹವನಾದರೂ ಇವನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಇವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರ ಅಗತ್ಯ ನಾಯಕರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಪದವಿಗಳ ಬ್ರೋಕರ್‌ಗಳು, ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಾನಗಳೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಧಿಕಾರ ಯಂತ್ರದ ಸ್ವಿಚ್ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ತಮ್ಮನೇ ಆಗಿರುವಂತೆ ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ! ನಾಲಿಗೆಯ ಬಲದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಾರಕನಾಮನ

ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಕಾ ಹಿಡಿದು ಅವನ ನೆರಳಿಟ್ಟಿರುವುದು.

“ಎನು ಹೇಳುವುದು ?” ರಾಗ ಎಳೆದ ತಾರಕನಾಮು. “ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂತಿದಾರಯ್ಯ! ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಏನಾಯ್ತು ?”

ದಯಾಕರರಾವ್ ಒಳಗೊಳಗೇ ಅವಡು ಕಟ್ಟಿದ. ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಿಲ್ಲ. ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಭಯದಿಂದ, ಕೆಲವರು ಗೌರವದಿಂದ. ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ನೈಜಗುಣ ತಿಳಿದವರು ಭಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿಳಿಯದವರು ಗೌರವದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಯಾಕರರಾವ್ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ‘ಹೆಸರುವಾಸಿ’ಯಾದ ಸಮಾಜ ಸೇವಕ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ರಾಜಕೀಯದ ಮೇಲಿತ್ತು. ಬರಲಿರುವ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಕಸಭೆಯ ಸೀಟಿ ಗೋಸ್ಕರ ಉರು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

“ದಯವಿಟ್ಟು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಕೊಡ್ತೀರಾ ?” ಅದೇ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ತಾರಕನಾಮನೊಂದಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುವುದು ದಯಾಕರರಾವ್‌ನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಯ್ಯಾ!” ತಾರಕನಾಮು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ. “ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಿಂದೊಂದೇ ಕೆಲಸಾನಾ ? ನೂರೆಂಟು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ. ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ? ಇಲ್ಲವ್ವಾ ?”

ದಯಾಕರರಾವ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ತನಗೋಸ್ಕರ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ ತಾರಕನಾಮು, ಈಗ ಅತ ತುಂಬಾ ಬಿಜಿಯಾಗಿದ್ದಾನಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಾರಕನಾಮನಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಬ್ರೋಕರೆಜ್ ಕೆಲಸಗಳಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಸರಿಡೆ “ಚಮಚಾ”! ತಾರಕನಾಮನಂತಹ ಚಮಚಾಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಮೇಲೆ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಅದರೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ. ತಾನು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ. ವಿನಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದವನು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಡಿತ ತಾರಕನಾಮನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ ಎಂದುಕೊಂಡು “ತಾರಕನಾಮನವರೇ

ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಕೊಂಚ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವರು ಕೇಳಿದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವುದು ಕೊಂಚ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ! ಆದರಲ್ಲೂ ಈ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ.....!"

"ಆಂ.....! ಅತ್ತಲಿಂದ ತಾರಕನಾಮನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. "ಆಂದ್ರೆ ಕೆಲಸ ಆಗೋದಿಲ್ಲಾಂತೆಯಾ ?"

ಕೆಲಸ ಆಗೋದಿಲ್ಲಾಂತೆ ನಾನ್ಯಾವಾಗಹೇಳ್ವೆ ?" ತನ್ನ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ತಾರಕನಾಮನ ಮುಂದೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ನುಡಿದ ದಯಾಕರರಾವ್. "ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಕೊಂಚ ತಡೆದ್ದೋಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಇಷ್ಟು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೆಲಸ ನಡೆಸೋದು ಕಷ್ಟವೇ. ಕನಿಷ್ಠ ನಾಳೆಯಾದ್ರೂ ನಾನು ತಪ್ಪದೆ...."

"ಏನು! ನಾಳೇನಾ ? ಆಂದ್ರೆ ಈ ರಾತ್ರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮಲಕ್ಕೋಬೇಕೆಂದಾಯ್ತು! ನಾಳೆ ಯಾವನಿಗೆ ಬೇಕಯ್ಯಾ?" ತಾರಕನಾಮನಿಗೆ ಎದುರಿನವರನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸುವುದೆಂದರೆ ಮೋಜು! "ನೋಡು ದಯಾಕರರಾವ್! ನಿನಗೇ ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದ್ರೆ ಯಜಮಾನರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಥಟ್ಟನೆ ಮಾಡೋಡು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ ಅಷ್ಟೇ ಮತ್ತೆ!"

ದಯಾಕರರಾವ್ ತಾರಕನಾಮನ ಮುಂದೆ ಮೊದಲ ಸಲ ಶರಣಾದ. "ತಾರಕನಾಮರವರೆ! ನೀವೇ ಹಾಗಂದ್ರೆ ಹೇಗೆ ?" ಎಂದ.

ದಯಾಕರರಾವ್ ಸೋಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಾರಕನಾಮ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದ. ಎದುರಿನವನ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪೆಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಶರಣಾಗತನನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಅವನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ದಯಾಕರರಾವ್ ಬಿಳಿ ಧ್ವಜ ಎತ್ತುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತಾರಕನಾಮ ಮತ್ತೂ ಜೋರಾದ. "ಹೇಗೆ ಆಂದ್ರೆ ಏನಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಪಿಂಡ ? ಯಜಮಾನರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ನಿಂದೇ ಆಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ ತಪ್ಪಾಗಿರು. ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ಟಿಗೋಸ್ಕರ ಈಗಾಗಲೇ ಸವಾಲಕ್ಷ ಜನ ಕ್ಯಾನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದಾರೆ. ನೀನೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯವನು, ಸಮರ್ಥ ಅಂತ ಯಜಮಾನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಿರ್ಲಿ, ನನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಕೇಳ್ತಿದ್ದೀನಿ- ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಕಾಗಿದ್ದವನು, ನಾಳೆ ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಏನು ಮಾಡ್ತೀಯಾ, ಹೇಳು ? ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಆಂದ್ರೆ ಹುಡುಗಾಟಾನಾ ! ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸ್ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿಸಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಂಚಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ರಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದ್ರೆ ಕೊಲೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿಸ್ಬೇಕು. ಇಷ್ಟು

ಚಿಕ್ಕ ಕೆಲಸವೇ ನಿನ್ನಿಂದ ಮಾಡೋಕ್ಕಾಗಿದ್ದೀಲಿ ಅಂಥಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ? ಹೇಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಅಂತೆ”.

“ಅದಲ್ಲಾರಿ....” ದಯಾಕರರಾವ್ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದ.

“ಆದೇನೂ ಹೇಳ್ಬೇಡಯ್ಯಾ ! ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಟೈಮ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಈ ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಡೆಸು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್‌ನ ವಿಷಯ ಮರೆತಿತ್ತು ಅಷ್ಟೆ!”.

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಡಿಸ್‌ಕನೆಕ್ಟ್ ಆದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಮುಖ ಕರ್ರಗೆ ಬಾಡಿ ಹೋಯಿತು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ರಿಸೀವರ್ ಕಡೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನೋಡಿ ಕ್ರೆಡಲ್ ಮೇಲೆ ಎಸೆದ.

ಒಂದು ಗಂಟೆ! ಒಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ಗಂಟೆ ದಾಟಿ ಹೋಗರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಟು ಹೆಲ್ ವಿತ್ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್!.

ಆವನು ಆ ರೀತಿ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಗೇಟನ್ನು ಯಾರೋ ತೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ವರಾಂಡದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ಜೋರಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೊಯ್ದು ಹೋದ ಎರಡು ಆಕಾರಗಳು ಗೇಟು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟೆಕ್ಕಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅವರಬ್ಬರೂ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ಯುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಾ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ವರಾಂಡದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತರು. ಯಾರೋ, ಏನೋ ಅವರು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲ್ಲು ಕಟಕಟ ವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗಲಿಂದ ಸೋರುತ್ತಿದ್ದ ನೀರು ವರಾಂಡದಲ್ಲಿನ ಪಾಲಿಶ್ಡ್ ಸ್ಟೋನ್‌ಫ್ಲೋರಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ಮಡುಗಟ್ಟತೊಡಗಿತ್ತು. ಏಕೋ, ಏನೋ ಆ ಯುವತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಭಯ ವಿಹ್ವಲತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಏಕೋ ಏನೋ ಅವಳ ಭುಜಗಳು ಹಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದೂ, ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವಳ ಭುಜಗಳು ಹಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿವೆಯೆಂದೂ ಕಣ್ಣಿಂದ ಜಾರುತ್ತಿರುವ ನೀರು ಮಳೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ಅವನ ನೋಟ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಅವಳ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಮರುಕ್ಷಣ ಅವನಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಶಾಕ್ ಹೊಡೆದಂತಾಯಿತು. ಹೃದಯ ಝಲ್ಲೆಂದಿತು. ಹದಿನೈದರ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿನ ಯೌವನ ಕಲಶಗಳು, ತೋಯ್ದು ಮೈಗಂಟಿಕೊಂಡ ಅವಳ ಬ್ಲೌಜ್

ನೋಳಗಿಂದ ಅಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಮೇಘಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಡಗಿಕೊಂಡ ಎರಡು ತುಂಬು ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಹರಿತನಾದ ಬಾಣ ಹೃದಯದಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಹೋದ ಅನುಭವವಾಗಿ ಸ್ತಂಭಿಭೂತನಾಗಿ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

ಆದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಗುಡುಗಿತು. ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವಂತೆ ಮಿಂಚಿತು. ಜನರೇಟರ್ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರ್ಕ್ಯೂರಿ ಡೂನ್ಯ ಲೈಟ್‌ಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಿಂಚಿದ ಆ ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವಳು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಕಣ್ಣೆದುರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ದೇವ ಕನ್ಯೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಸಂಧಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ತಗುಲಿದ ಅವನ ಹೃದಯ ಗಾಯಗೊಂಡ ಪಾರಿನಾಳದಂತೆ ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿತು. ಅವನ ನೋಟ ಅರಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ಅವಳ ಶರೀರವನ್ನೆಳೆಯಿತು. ಭಯ ವಿಹ್ವಲತೆಯಿಂದ ಗಾಯಗೊಂಡ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡುವ ಮಹತ್ತರವಾದ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದೋ ಇತ್ತು. ಚಿಗುರಲೆಯಂತೆ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಪ್ರಕಂಪನಗಳು ಯಾವವೋ ಇದ್ದವು. ಏನೋ ಏನೇನೋ ಇದ್ದವು. ನಕ್ಷತ್ರ ಲೋಕಗಳ ನಿಕ್ಷಿಪ್ತ ರಹದಾರಿಗಳು.... ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸ್ವರ್ಗಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಶಿಖರಗಳು.... ಲಾವಣ್ಯ ಕುಸುಮಗಳ ಮಕರಂದ ಪಾತ್ರೆಗಳು.... ನವಯೌವನ ಸಮುದ್ರಗಳ ಶೃಂಗಾರ ರಸ ಮನ್ಮಥ ತೀರಗಳು.... ತಾನಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅವನ ನೋಟ ಗ್ರಹಿಸದೇ ಹೋದಳು. ಆಯಾಸದಿಂದ ಅವಳ ಎದೆ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಬಿಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯನ್ನು — ಅದರಲ್ಲೂ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಅರೆ ಮಾಗಿದವಳನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡುವುದು ಸಭ್ಯತೆಯ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವುದೋ ಚಿಂತೆಯಿಂದ, ಯಾವುದೋ ಭಯದಿಂದ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಬಂದ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳನ್ನು ಆ ರೀತಿ ನೋಡುವುದು ನೀಚತನವೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪಯೋಧರಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ನೋಟ ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿತು. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದು ಮೈಗಂಟಿ ಹೋದ ಅವಳ ಪಟ್ಟಿ ಲಂಗ, ತೊಡೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ವೇಣಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ನಗ್ನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಮೀನಮಂಡಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನ ನರಗಳು

ಜಿನ್ನಿಂದವು. ತಾನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೆಂದೂ, ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಕೆಲವು ಸಭ್ಯತೆ, ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟ. ತಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟ. ಅವಳು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟ.

“ಆಂಕಲ್!”

ಅವಳ ಕೂಗು ಕೇಳುವವರೆಗೂ ಅವನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.“ಆ! ಮೇಖಲೆ.... ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಅಲ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು! ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಗಳು”. ಅವಳು ಹೌದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ದಯಾಕರರಾವ್ ಅವಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಸಲ ನೋಡಿದ್ದ. ಅವಳ ತಾಯಿ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನರ್ಸ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವಳಾದ್ದರಿಂದ, ಗಂಡ ಸತ್ತ ನಂತರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುವವರೆಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಜಾ ಸೇನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ರೀತಿ ಆಕೆ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನಿಗೆ ಪರಿಚಯ. ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಆಕೆ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಳು. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾ ಸೇವಕನೆಂದು ದಯಾಕರರಾವ್‌ನನ್ನು ಆಕೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಳು.

ದಯಾಕರರಾವ್ ನಿಜಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಕುಹಕ ಪ್ರಜಾ ಸೇವಕ. ತನಗೇನಾದರೂ ಲಾಭ ಸಿಗದ ಹೊರತು ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ತಾಯಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿದ್ದ. ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ. ದಯಾಕರರಾವ್ ಸಾಮಾನ್ಯನೇನಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಹುಚ್ಚು ವಿಪರೀತ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಮೊದಲ ಸಾರಿ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಅವನ ಕಣ್ಣು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಗಂಡ ವಿಕಲಾಂಗ, ಹೆಂಡತಿ ಆಸಾಧಾರಣ ಸುಂದರಿ. ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಶ್ರದ್ಧೆ ತೋರಿಸಲು ಅಂತಹ ನಿಚನಿಗೆ ಇನ್ನೇನುಬೇಕು? ಗಂಡ ಸತ್ತ ನಂತರ ದಯಾಕರರಾವ್ ಮೊಸಳೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರನಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನಾದರೂ ಉತ್ತರೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಪೂರ್ತಿ ಕ್ಷೀಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಕುಂದಿತು.

ದಯಾಕರರಾವ್ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಕೊನೆಯಬಾರಿ ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಕಾಲನಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅವಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮಾರ್ಪಾಡು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನವಯೌವನ ಅವಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಾಟ್ಯನಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ಪರಿಚಯ ಏರ್ಪಟ್ಟು

ಮೇಲೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮರೆಯದೇ ಜ್ಞಾಪಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ದಯಾ ಕರರಾವನವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷ.

“ಅರೆರೆ! ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಆಯ್ತು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ? ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದ್ದೀಯಾ ? ಜೆನ್ನಾಗಿದೀಯಾ ? ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ?” ಇಲ್ಲದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಶರೀರದ ಉಬ್ಬು-ತಗ್ಗುಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು ಧ್ವನಿ ಗದ್ಗದವಾಯ್ತು.

“ಅಮ್ಮಂಗೆ ಏನೋ ಆಗಿದೆ ಅಂಕಲ್” ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. “ಕೆಳಗೆ ಬಿಮ್ಮ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿಮುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ತೇಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ದುಡ್ಡಿಲ್ಲಾಂತ ಹೋದ ಸಲ ಹೋದಾಗಲೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬರೋದಿಲ್ಲ ಅಂದು. ಅಮ್ಮನ್ನ ನೋಡ್ತಿದ್ದೆ ನಂಗೆ ಭಯವಾಗ್ತಿದೆ ಅಂಕಲ್. ನೀವು ಡಾಕ್ಟರ್ನ ಕಳಿಸೋಲ್ವಾ!”.

“ಅರೆರೆ! ಹಾಗಾ ? ಯಾವಾಗಾಯ್ತು ?” ಇಲ್ಲದ ಆತುರ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೆನೋ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮೂಡತೊಡಗಿದವು.

“ಆದಕ್ಕೇನಾ ಬಂದಿದ್ದು ? ಈ ಮಳೇಲಿ ಇಮ್ಮೊತ್ನಲ್ಲಿ ಇವಳ್ಯಾಕೆ ಬಂದಳಪ್ಪಾ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಿದ್ದೆ ಬಾ ಬಾ! ಪಾಪ ಮಳೇಲಿ ತೊಯ್ದಿದೀಯ ಮೊದಲು ತಲೆ ಒರೆಸಿಕೊ. ಈ ಹುಡುಗ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಅಲ್ವಾ? ಒಳಗೆ ನಡೆ!” ಎಂದ.

“ಇಲ್ಲ ಅಂಕಲ್! ಮೊದ್ಲು ಡಾಕ್ಟರನ್ನ ಕಳ್ಳಿ! ಪ್ಲೀಜ್ ಅಂಕಲ್! ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ....”

“ಡಾಕ್ಟರ್ ತಾನೆ! ನಾನಿಗ್ಲೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನೇ ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ನೀನು ಮೊದ್ಲು ಒಳಗೆ ಬಾ, ನೆಗಡಿಯಾಗುತ್ತೆ!”

ಅವಳು ಅವನ ಕಡೆ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನೋಡಿ ಅಪ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. “ಮೊದಲು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಅಂಕಲ್!”.

“ಮಾಡ್ತೀನಿ! ನನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾ!”

ಅವಳು ತಮ್ಮನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

ದಯಾಕರರಾವ್ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಟೀಬಲ್ ಹಿಂದಿನ ರಿವಾಲ್ವಿಂಗ್ ಛೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅವನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಯಾರೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಅಂಕಲ್!” ಮೊತ್ತೊಂದು ಸಲ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಳು.

“ಮಾಡೋಣ, ನೀನು ಏನೋ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ? ಡಾಕ್ಟರ್ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ನೋಡೋದಿಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾ? ಯಾಕೆ?” ಕೇಳಿದ.

“ನಮ್ಮ ಬಳಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲಂತೆ”

“ಹಾಗೇನು? ಪಾಪ!”

ಅವನು ಡೆಸ್ಕ್ ಎಳೆದ ಅದರಲ್ಲಿ ಕರೆನ್ನಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಟೀಬಲ್ ಮೇಲಿಟ್ಟು. “ಇದೋ ದುಡ್ಡು! ಈ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಎಂತಹ ಡಾಕ್ಟರನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಕರೆಸಬಹುದು. ತಗೋ!”

“ನನಗೆ ದುಡ್ಡು ಬೇಡ ಅಂಕಲ್. ಮೊದಲು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ”.

“ದುಡ್ಡು ನಿನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಬೇಕಲ್ಲ. ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸೆಯೋಣ. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪೂರ್ತಿ ಗುಣಪಡಿಸ್ತೀನಿ. ಮೊದ್ದು ದುಡ್ಡು ತೋಗೋ. ನಂತರ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಏನಂತಿಯಾ?”

ಅವಳು ಅಮಾಯಕವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಳು.

“ಒಂದು ಕ್ಷಣ!”

ಅವಳು ನಿಂತಳು.

“ಈ ದುಡ್ಡು ಪೂರ್ತಿ ನೀನೇ ತಗೋಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗತ್ಯವಾದರೆ ಅಂಬುಲೆನ್ಸ್ ತರಿಸ್ಕೊಬಹುದು. ಆದರೆ ನನಗೋಸ್ಕರ ನೀನು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನೀನು ಬರಬೇಕು. ಈ ರಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬಿಡ್ತೀನಿ, ಏನಂತಿಯಾ?”

ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಕಲ್?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತ ಕೇಳಕೂಡದು! ಏನು ಅಂತ ಕೇಳಕೂಡದು! ಏಕೆ ಅಂತ ಕೇಳಕೂಡದು! ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅಂತಿಪ್ಪಿಯೋ. ಈ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ನಿಂದೇ. ಇದೇ ಅಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಶಾಯಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಗುಣವಾಗುವವರೆಗೆ ನಾನೇ. ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನೇನ ದುಡ್ಡಿ ನಿಂದ ತುಂಬಿಸ್ತೀನಿ. ಈ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಆಸ್ಪೆ! ಈ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ನೀನು ಮಾಡೋದೋಂದೇ ನನಗೆ ಬೇಕಿರೋದು”.

ಅವಳು ತಲೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ಆಡಿಸಿದಳು. “ಕೆಲಸ ಏನೂಂತ ಹೇಳದೆ ನಾನು ಬರೋದಿಲ್ಲ”.

ದಯಾಕರರಾವ್ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ಏನು ಅಂಕಲ್ ?” ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೇಳ್ತೀನಿ, ಆದರೆ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ನೀನು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಿ ಲಲ್ಲಂದ್ರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು” ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಶತಸಥ ಹಾಕಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತ. “ನೀನಿನ್ನೂ ಚಿಕಿತ್ಸಾಳು. ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೂ ಅರ್ಥ ವಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕಾದ್ರೆ ಮಾಡ್ಕೊ!” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಹಿಸಿ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ. “ಕೂತ್ಕೊ ! ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನೂ ಕೂತ್ಕೊ ಅಂತ ಹೇಳು !” ಎಂದು ನುಡಿದ.

ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ತಲೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ಆಡಿಸಿದಳು. ಮನೆಯ ಬಳಿ ಶಾಯಿಗೆ ಹೇಗಿದೆಯೋ, ಏನಾಗಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಕಾತರ. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀನಂತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ, ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂದು ಅಸಹನೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ. ಹೃದಯದಾಳದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ದುಃಖ ಅವಳನ್ನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದಯಾಕರರಾವ್ ಹೇಳತೊಡ ಗಿದ. “ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇದೀನಿ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆ ಮಾಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗೋಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಬರೋ ಚುನಾವಣೆಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬೇಕು ಅಂತಿಷ್ಟೀನಿ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರ್ ಆದ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಏನಂತಿಯಾ ?” ಎಂದು ನಕ್ಕ. ಅವಳ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡದೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ..... “ಈ ಸಲ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಅವಕಾಶ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಗಷ್ಟೇ ಇದೆ. ನಾನು ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಪಾರ್ಟಿಯ ಟಿಕೆಟ್ ನನಗೆ ಬೇಕು. ಆ ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ನನಗೆ ಸಿಗ ಬೇಕೆಂದರೆ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು.

“ಮೊನ್ನೆ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮತೀಯ ಗಲಭೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೆಲವು ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗಳ ಜೊತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಒಂದೇ ದಾರಿ. ಅಫ್‌ಕೋರ್ಸ್, ಬೇರೆದನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತಿಬಿಡ್ತೀ! ಆದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ!

“ಪಾರ್ಟಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಹುಡುಗಿಯರ ಹುಚ್ಚು ಬಹಳ. ಆತನ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾ ? ಆರವತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳು! ಮಾಗಿಯೂ ಮಾಗದ ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಂದರೆ ಆತ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನಂತಹವಳು ಅಂದ್ರೆ”.

“ಅಂಕಲ್!” ತಡೆಯಲಾಗದೆ ಕಿರುಚಿದಳು.

ದಯಾಕರರಾವ್ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. “ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ತುಂಬಾ ಹುಡುಕಿದೆ ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಳೆ-ಗಾಳಿಲಿ ಸಿಕ್ಕಾರೆ ಆನ್ನೋ ಆಸೆನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ ಇದೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆ! ಈ ಒಂದು ಗಂಟೆಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಕಳಿಸದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ದಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡೋದು ಅದಕ್ಕೇ.... ನಿನ್ನಂತಹ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ. ನನಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ನೀನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀಯೆ. ಇದೋ ದುಡ್ಡು. ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದ್ರೆ ತೆಗೆ”. ಡೆಸ್ಕ್‌ನೊಳಗಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವಳ ಮುಂಗೆ ಹಾಕಿದ. ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ಮನುಷ್ಯರು ಇಷ್ಟು ಕೆಲ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಯಬಲ್ಲರೆ?’ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನೀಚತ್ವ ಇದೆಯಾ?! ತಾಯಿಯ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡೆಂದು ಓಡಿ ಬಂದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಂಥವರು ಕೂಡಾ ಇರುತ್ತಾರಾ?!’ ಅವಳಿಗೆ ಕ್ರೋಧ ಉಕ್ಕಿರಿತು. ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿದ್ದ ಕರೆನ್ನಿಯ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಅವನ

ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೀಸಿ ಹೊಡೆದಳು. ಮರುಕ್ಷಣ ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಮ್ಮನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೋಡಿದಳು. “ನಿಲ್ಲ!” ದಯಾಕರ ರಾವ್ ಜೋರಾಗಿ ಅರಚಿದ. ಅವಳು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣ ಭೀತಿಯಿಂದ ಓಡುವ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲೆಂದ ಓಡಿದಳು. ಅವಳು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರ ಗೋಡಿದೊಡನೆ ದಯಾಕರರಾವ್ ಹುಲಿಯಂತೆ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದ. ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದ. “ನಿಲ್ಲ!” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಗರ್ಜಿಸಿದ. ಅವಳು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ವರಾಂಡದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಗೇಟಿನ ತನಕ ಹೋಗಿದ್ದಳು. “ಹಿಡಿಯಿರಿ” ದಯಾಕರರಾವ್ ಕೂಗಿದ. ಅವಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೇಟನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಹೋಗಿದ್ದ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಕಡೆಯವರು ಮುಖ ಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಕೂಗಿನಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ ಅವರು ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. “ಹಿಡಿಯೋ, ಕೈಲಾಗದ ಹೇಡಿಗಳೆ!” ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಅರಚಿದ ದಯಾಕರ ರಾವ್. “ಅವಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗೋದಿಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಬೇಡಿ!”.

ಅವನ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವರು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಚಲಿಸಿದರು. ಅವಳು ಗೇಟು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೋಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿ ರುವಂತೆಯೇ ತೋಳಗಳಂತೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದರು. ಅವಳು ಅರಚುತ್ತಾ ಅಪ್ರ ಯತ್ನವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದಳು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳ ಮೆದುಳು ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು! ಹೃದಯ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬಿರಿಯು ವಂತಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನುಂಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಹೆಬ್ಬಾವು, ಎದುರು ಗಡೆ ಕೈಚಾಚಿ ಮೈ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಪಿಶಾಚಿಗಳು. ಅವಳ ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು, ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು ತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಅಳುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ತಾನೆಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಎನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಎನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಯ.... ಶೋಕ.... ಕ್ರೋಧ.... ನಿಸ್ಸಹಾಯಕತೆ-ಅಬಲತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವು. ಕೂಗಬೇಕೆಂದರೂ ಧ್ವನಿ ಗಂಟಲಿ ನಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಅವಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೆದರಿಕೊಂಡ ಅವಳ ತಮ್ಮ ಅವಳ ಕಾಲಿಗಂಟಿಕೊಂಡು ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಕೈಗಳು ಬಿದ್ದವು. ಅವಳ ಹೃದಯ ಕ್ರಿಯೆ ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ಭಯದಿಂದ ಕಿರುಚಿದಳು. ಅವಳ ಕೂಗು ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಯಿತು. ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಮಿಂಚುತ್ತಿರುವ ಮಿಂಚಿನ

ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ದಯಾಕರರಾವ್ ಮುಖ ವಿಕೃತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಷ್ಟೇ! ಅವಳು ಹುಚ್ಚಳಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೂಗಿದಳು. ಆಕಾಶ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು, ಭೂಮಿ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಗಿರ್ರೆಂದು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಬುಗುರಿಯಂತೆ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ತೂರಾಡಿದಳು. ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಳು. ಕೆಳ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಭುಜಗಳನ್ನು ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಕಬಂಧ ಬಾಹುಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡವು. ಅವಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಂಪನ ಉಂಟಾಯಿತು. ಬಯಕೆ ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿ ಬುಸು ಗುಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಲ್ಲಿನ ಪಶುತ್ವ ನಿರ್ದಯವೆಂದೆದ್ದಿತು. ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಸಭ್ಯತೆ ನಶಿಸಿತು. ನಿಸ್ತೇಜವಾಗಿ, ನಿಸ್ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಅವನಾಯಕ ಹುಡುಗಿಯ ಶರೀರದ ಸುತ್ತಲೂ ಅವನ ಕೈಗಳು ಹೆಚ್ಚಾವಿನಂತೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಆಕಾಶ ಕರಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಸುರಿಯುತ್ತಾ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತೋಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆ ಅಗ್ನಿ ವರ್ಷದಂತಿತ್ತು. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬಯಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಶರೀರ ಬಿಸಿಯೇರಿತ್ತು. ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನೂ, ಭುಜವನ್ನೂ, ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೂ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕೈಗಳಿಂದ ಅವಳ ಉಬ್ಬು— ತಗ್ಗುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸವರಿದ. ಹಲಾತ್ತನೆ ಅವನ ಮೆದುಳು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಕಾಲ ವೇಗವಾಗಿ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆ! ತಾರಕನಾಮ ಇಟ್ಟ ಅವಧಿ ನೆನಪಾಯಿತು. ಒಂದು ಗಂಟೆ ದಾಟಿದರೆ ತನ್ನ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಷಯ ನೆನಪಾದೊಡನೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಾಕಿದವನಂತೆ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿದ. ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಅವನ ವಿಕೃತ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಅನುಚರನೊಬ್ಬ ಧಟ್ಟನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಅವಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಇವಳನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸ್‌ಗೆ ಒಯ್ಯಿರಿ” ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯದ ಕೋರಿಕೆಯಿಂದ ಎದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಆಗಲೇ ಅವನಲ್ಲಿನ ಪಶು ನಿದ್ರೆ ಹೋಗದು. ವೊಡಲು ಪಾರ್ಟಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಅವಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಠಿಕಾಣಿ ಹಾಕಿದ ಪಾರ್ಟಿಯ ಇತರ ಪ್ರಮುಖರು ಕೂಡ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಮೋಜು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಆ ನಂತರವೇ ತನ್ನ ಸರದಿ! ಅವನ ಹೃದಯ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದು! ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ತಾಜಾ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೈಯಾರೆ ತಾನೇ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೋ ಒಪ್ಪಿಸ

ಬೇಕು ಅನಿವಾರ್ಯ. “ನೋಡ್ತಿದೀರಲ್ಲೋ? ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ!” ಅರಚಿದ.

ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಅನುಚರ ಅವಳನ್ನು ಸುನಾಯಾಸೆ ನಾಗಿ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ಸರಿಯಾಗಿ ಆದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ತಮ್ಮ ಉಡದಂತೆ ಅವನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಬಿಡು, ನಮ್ಮಕ್ಕನ್ನು ಬಿಡು!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತ ಕೈ ಬಿಗಿದು ನೇತಾಡತೊಡಗಿದ.

“ಇವನ್ಯಾರೋ ದರಿದ್ರ!” ಅಸಹನೆಯಿಂದ ನುಡಿದ ದಯಾಕರರಾವ್. “ಎಳೆದು ಬಿಸಾಕಿ. ಈ ಶನಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡ”.

ಯಜಮಾನ ಅಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಕೋಣಗಳಂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಅನುಚರರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಎಳೆದರು.

“ಅವನನ್ನು ಗೇಟಿನಾಚಿ ಎಸೀರಿ!” ಎಂದ ದಯಾಕರರಾವ್.

ಆ ಎರಡು ಕೋಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಆ ಹುಡುಗನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಉಯ್ಯಾಲೆ ತೂಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ತೂಗಾಡಿ ಹುಪ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿದರು. ಆ ಹುಡುಗ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದವನಾನವ ರೂಪದ ಆ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಎಸೆದ ಜೋರಿಗೆ ಪ್ರಹಾರಿ ಗೋಡೆಯಿಂದ ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ನೇರನಾಗಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ- ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದ. ಆ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಡ್ರೈನೇಜ್ ಇತ್ತು. ಮುನ್ನಿಪಾಲಿಟಿಯವರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಆ ಡ್ರೈನೇಜ್ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ತೆರೆದುಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು. ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಹಾರಿ ಬಂದ ಆ ಹುಡುಗ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಸೀದಾ ಆ ಡ್ರೈನೇಜ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದ.

ಕೆಳ ಬೀಳುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ಅವನು ಹಾಕಿದ ಕೂಗು ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಯಿತು. ಯಾರೂ ಆ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗಮನಿಸಲು ಆ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಡ್ರೈನೇಜ್ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಆ ಹುಡುಗ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಸೊಂಟದವರೆಗೆ ಹೂತು ಹೋದ. ಸೊಂಟದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹೊರಗುಳಿದ ಅವನ ಕಾಲುಗಳು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದವು. ನಂತರ ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿಬಿಟ್ಟವು. ಆಕಾಶ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿರುವುದೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಳೆ ಜೋರಾಯ್ತು. ಸೃಷ್ಟಿ ಮೂಕವಾಯಿತು.

ಅವರು ನಾಲ್ವರೂ ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ಆ ಮನೆಯ ಅವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಕಾರು ನಿಂತಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಮಣಿಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ವಲಗಿಸಿದರು. ಕಾರು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಆಗಿ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಲಿರುವ ಅಮಾಸುಷ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯನ್ನುವಂತೆ ಮೇಘದ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಈ ಘೋರ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮೂಕನಾಗಿತ್ತು.....

1988 ಡಿಸೆಂಬರ್ 31....

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಲು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದುವು. ಹಳೆಯ ವರ್ಷ ಕಾಲಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿ ಹೊಸ ವರ್ಷ ಬರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿತ್ತು. ಇಡೀ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಸು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿತ್ತು— ಮುಸುಕಿನ ತುಂಬಾ ಬಿಳಿಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಧಳ ಧಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆಕಾಶದಂತೆ ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಮಹಾಸಾಗರದ ನೀರು ಕೂಡ ಕಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಧಳಧಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ-ಉತ್ತರ-ದಕ್ಷಿಣ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು. ಆಕಾಶವೇ ನೆಲಕ್ಕಿಳಿದು ದುಪ್ಪಟಿಯಂತೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆಯೇನೋ ಎನ್ನುವಂತಹ ದೃಶ್ಯ. ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೋಲಾಕಾರದ ಅಂತರ್ಭಾಗದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಗೋಲಾಕಾರದ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸರಳ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೆಂಪು ದೀಪಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ಕೆಂಪು ದೀಪಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಆಧುನಿಕವಾದ ಒಂದು ಜೆಟ್ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುವು. ವಿಮಾನದ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಯಾರಾದರೂ ಆ ವಿಮಾನದ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಟ್ಟರೆ ಅದು ವಿಮಾನ ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ವಿಮಾನವೆಂದರೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಮಾನದ ಒಳಭಾಗ— ಅಲ್ಲ, ಅತ್ಯಂತ ಆಧುನಿಕವಾದ ಭವನದ ಒಳಭಾಗ! ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೋಗುವ ರಮ್ಯ ಮರ್ಮಹರ್ಮ್ಯ. ಯಾವಾಗಲೂ

ಮೇಘಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜಹಂಸನಂತೆ ವಿಹರಿಸುವ ಮಹಾರಾಜ ಮಂದಿರ.

ಆ ಜೆಟ್ ವಿಮಾನದ ಬೆಲೆ ಐದು ಕೋಟಿ ಅಮೇರಿಕನ್ ಡಾಲರ್. ಖರೀದಿ ಮಾಡುವಾಗಿನ ಆದರೆ ಜೆಟ್ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್. ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಹಾಲ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ಮೂರು ಬೆಡ್ ರೂಮುಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ಕೋಣೆಯಿತ್ತು. ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಆಡಿಗೆ ಕೋಣೆ, ನಾಲ್ಕು ಬಾತ್‌ರೂಮುಗಳೂ, ನಾಲ್ಕು ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್‌ಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಪ್ರತಿ ಬೆಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲೂ ಹತ್ತು ಚದರಡಿ ಅಗಲದ ಕಿಂಗ್‌ಸೈಜ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬೆಡ್ ಇದ್ದವು. ಎರಡು ಮೇನ್ ಹಾಲ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸೋಫಾಗಳೂ, ಟೆಪಾಯ್‌ಗಳೂ, ಎರಡು ಬಾರ್‌ಗಳೂ, ಎರಡು ಲೈಬ್ರರಿಗಳೂ, ಅಂದವಾದ ಅಕ್ವೇರಿಯಮ್‌ಗಳೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಸಿಲಿಂಡರ್‌ಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅದರಲ್ಲಿನ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ಕೋಣೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಜಿನ ಗೋಳದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಪಂಚವಿಡೀ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಂಪನಿಗಳ ಸಿಗರೇಟುಗಳೂ, ಸಿಗಾರ್‌ಗಳೂ, ಡೈಮಂಡ್ ಆ್ಯಷ್ ಟ್ರೇಗಳೂ ಒಂದೇನು ವೈಭವಯುತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೋಣೆ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಜೇಕೇಯ ಎ. ಎ. ಪಿ. ಗೆಸ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಪವೇಶ್‌ಪೈಲಟ್ ಆಲ್ಲದೆ 259 ಜನ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದ ಆ ವಿಮಾನ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಂತದ ಆಸ್ತಿ.

ಆ ವಿಮಾನ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜಿಂದಾನ್ ಕರ್ಮಲಿಯದು. ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಜೇಕೇ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೇಕೇ ಕೋಟ್ಯಧಿಶ ಕಮಿಷನ್ ಎಜಿಂಟ್. ಅವನ ಲೇವಾದೇವಿ ಅಯುಧಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕಂಪನಿಗಳೊಂದಿಗೂ, ರೋಲ್ಸ್‌ರಾಯ್ಸ್‌ನಂತಹ ಲಕ್ಷುರಿ ಕಾರುಗಳ ಮ್ಯಾನುಫ್ಯಾಕ್ಚರರ್‌ಗಳೊಂದಿಗೂ ಶಿಪ್ಪಿಂಗ್ ಕಂಪನಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಕೋಟ್ಯನು ಗಟ್ಟಲೆ ಡಾಲರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರತು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡದ ಬೃಹತ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೂ ಇತ್ತು. ರಾಜರು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಯುವರಾಜರು, ಹಾಲಿವುಡ್ ನಟ-ನಟಿಯರು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವನ ಮಿತ್ರರು. ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾ ರಾಜ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ, ಬಾಂಧವ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹವೇ ಮತ್ತೆರಡು ಜೆಟ್ ವಿಮಾನಗಳಿ.

ದ್ದುವು. ನಾಲ್ಕು ಹಡಗುಗಳಿದ್ದುವು. ರೋಲ್ಸ್‌ರಾಯ್ಸ್ ಕಾರುಗಳೂ, ಮರ್ಸಿಡಿಸ್ ಬೆಂಚ್‌ಗಳೂ, ಲಿಮೋಸಿನ್‌ಗಳೂ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟಿವೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಧಾನ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳೂ, ಭವನಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಅವನ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಖರ್ಚು ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ 4() ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್.

ನೂತನ ಸಂವತ್ಸರದ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೇವಲ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಜೆಟ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ವಿರಳವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವನು ಕೊಡುವ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ತುಂಬಾ ಗ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಡಾಲರ್ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ ಅವನ ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲಿವುಡ್ ಸೆಟ್-ಸೆಟಿಯರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಯಕರವರಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಲ ಅವನು ಎರ್ಪಡಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ ಪಾರ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು.

ಅವನೆದುರಿಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೂವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟರಾದವರು.

ಅವನ ಬಲಗಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿ. ಅವನ ಹೆಸರು ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ. ಹೆಸರಿಗೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಾದರೂ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಡಾಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯ. ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲೂ, ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲೂ, ಕೆಂಟೆಕಿಯಲ್ಲೂ, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲೂ, ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲೂ ಯುರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಆತ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅಶ್ರಮಗಳು ದಿನವೂ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಡಾಲರ್‌ಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಕೂಡ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿದ್ದುವು. ಎಂದಾದರೂ ಭಾರತ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅವನ ಆಸೆ. ಅವನು ಕೂಡ ಜೇಕೇಯಂತೆಯೇ ಕಮಿಷನ್ ಎಜೆಂಟ್. ಆದರೆ ಜೇಕೇಯಂತೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯಲ್ಲದೆ ಕಾಷಾಯದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಯುಧಗಳ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಜೇಕೇಗಿದ್ದಷ್ಟು ಜನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೆ ಜೇಕೇಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದ್ದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳ ಮಾರಾಟದ ಬಗೆಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಜೇಕೇ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಜನರಿಗೆ

ಆಯುಧಗಳ ಕಂಪನಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಶೇಕಡಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಮಿಷನ್ ಅಂದರೆ ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ಡಾಲರ್‌ಗಳು. ಈ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಾಡಲು ಸಿ.ಐ.ಎ. ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಮುಂಚೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದುರಿದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾಲ್ವರ ದೃಷ್ಟಿ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಗಡಿಯಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಮುಳ್ಳು ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳಿದ್ದುವು. ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಮುಳ್ಳು ಓಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಹದಿನೆಂಟು..... ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು..... ಇಪ್ಪತ್ತು..... ಅಷ್ಟೇ! ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳ ಮುಳ್ಳು, ನಿಮಿಷಗಳ ಮುಳ್ಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡರ ಮೇಲೆ ಒಂದಾದವು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಗಡಿಯಾರದೊಂದಿಗೆ ಕನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಲೆಡ್‌ಬಾಲ್ ಗನ್ ಅಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಆಗಿ ಟ್ರಿಪ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಲೆಡ್ ಬಾಲ್ ಅನ್ನು ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡಿತು. ಲೆಡ್‌ಬಾಲ್ ನುಗ್ಗಿಹೋಗಿ ಸೀಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಧವಿಧವಾದ ಬಲೂನ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಕೆಂಪು ಬಲೂನ್ ಅನ್ನು ತಾಕಿತು. ಥಾಂ! ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಬಲೂನ್ ಸಿಡಿಯಿತು. ಹಳೆಯ ವರ್ಷ ಕಳೆದು ಹೋಸ ವರ್ಷ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಬಂದಿತೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಚೆಹ್ನೆ. ಮರುಕ್ಷಣ ಸಿ ಐ.ಎ. ಎಜೆಂಟ್‌ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಂಪೇನ್ ಬಾಟಲ್‌ನ ಕಾರ್ಕ್ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡೀಸಿ ಅದೇ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಬಾಟಲಿನಿಂದ ಘಾಟಾದ ದ್ರವ ಜಿಲ್ಲೆಂದು ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು.

“ಚೀರ್ಸ್!” ಎಂದ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಎಜೆಂಟ್.

“ವೆಲ್‌ಕಮ್ ಟು 1989” ಎಂದ ಜರ್ಮನ್.

ಟೀಬಲ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಿ ಗಾಜೆಟ್ಸ್ ಸರಸರನೆ ಶಾಂಪೇನ್‌ನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋದುವು. “ಚೀರ್ಸ್!”— ಬೆಳ್ಳಿ ಗಾಜೆಟ್ಸ್ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಲಿಯಾದುವು.

“ಜೇಕೇ ಬಗೆಗೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕೇಳಿದೀನಿ!” ಎರಡನೇ ಸಲ ಬೆಳ್ಳಿ ಗಾಜೆಟ್ಸ್ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದ ಜರ್ಮನ್. “ಹೊಸ ವರ್ಷವನ್ನು ಕೇವಲ ಫೆಬ್‌ವಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ!” ಆ ಮಾತಿಗೆ ಜೇಕೇ ಭುಜಗಳು ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು. ಅವನು ನಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎನೋ ಹೇಳಲಿರುವಾಗ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದ.

“ಜೇಕೇ ಬಗೆಗೆ ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ! ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಡಿಲ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹೋದ ಸಲ ಅವರು

ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಎರಡೂವರೆ ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು”.

“ಹೌದಾ!” ಜರ್ಮನ್ ನಂಬಲಾಗದವನಂತೆ ನೋಡಿದ.

“ಓಹ್! ಅದೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ” ಎಂದ ಜೇಕೇ. ಬರುವ ತಿಂಗಳು ನನಗೆ ಐವತ್ತು ತುಂಬುತ್ತೆ. “ನನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದಂದು ನಾನು ಕೊಡಲಿರುವ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸುಮಾರು ಆರು ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತೆ. ರೊನಾಲ್ಡ್ ರೇಗನ್ ಅವರನ್ನು ಆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯನ್ನಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಿದ್ದೇನೆ. ಸಿಲ್ವಿಯರ್ ಸ್ಟೆಲೋನ್, ಜೋಡೆರೆಕ್ ನೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಹಾಲಿವುಡ್ ತಾರೆಯರು ಬಹಳ ಜನ ಆ ದಿನ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ! ಇನ್ನು ಇತರ ಪ್ರಮುಖರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಆಷ್ಟು ಖರ್ಚು!”

ಜರ್ಮನ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದ.

“ಆರು ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊತ್ತ”.

ಸಿ. ಎ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶಾಂಪೇನ್ ಹಿರುತ್ತಾ ನುಡಿದ— “ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು ಐದು ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್!”

“ಅದು ಯಾವ ಮಹಾ ಬಿಡಿ”. ಜೇಕೇ ನಕ್ಕ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗೆಗೆ ಇತರರು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೇಳುವುದು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚುರುಕಾದ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಎಜನ್ಸಿಯಿಂದ ಬಂದ ಏಜೆಂಟ್‌ಗೆ ಆಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದಿರುವುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವೇನಲ್ಲ!”

ಜರ್ಮನ್ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದಿನದ ಖರ್ಚು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್! ಅವನಿಗೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಮಕ್ಕಳು, ಚಿಲ್ಲರೆ ದುಡ್ಡಿಗೋಸ್ಕರ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ದರಿದ್ರರೂ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ನ ಹಾಕಲಾಗದೆ ಅತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಸಹಾಯಕರೂ ನೆನಪಾಗಿ ತಲೆ ಜಾಡಿಸಿದ. ಐದು ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್! ಮೈಗಾಡ್! ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಜೇಕೇ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗಂಭೀರವಾದವು. ಮೌನವಾಗಿ ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿ ಸಾವಿರ ರಿಯಾಲ್‌ಗಳ ನಾಣ್ಯವೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ.

“ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಅಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ನಾನು ಯಾಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸ್ತೀನಿ. ಈ ನಾಣ್ಯ ನೋಡಿ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮರುಕ್ಷಣ ಟಾಸ್

ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಆ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿದ. ನಾಣ್ಯ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರುಣ ರುಣ ಒಬ್ಬ ಮಾಡಿತು. ಅವನು ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿದ. ಈ ಸಲ ನಾಣ್ಯ ವಿಮಾನದ ಫ್ಲೋರಿಂಗ್ ಮೇಲಿನ ತಿವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಸ್ಪಿಟೈಸ್ ಆದವರಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೇಕೇ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಆ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ನಗುತ್ತಾ ನೋಡಿದ. “ಈಗ ಅರ್ಥ ವಾಯಿತಾ ?” ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು ಅವನ ಧೋರಣೆ. ಎಲ್ಲರ ಕಡೆಯೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ— ಅವನು ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ನುಡಿದ. “ಆ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಿರಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯ ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ರುಣ ರುಣ ಎಂದು ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡಿತು. ತಿವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿತ್ತು. ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿತು. ನಾಣ್ಯ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ರುಣ ರುಣ ಎಂದಾಗ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಅದರ ಕಡೆ ಹೊರಳುತ್ತದೆ. ಅದೇ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಲವೂ ಅದರ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೊದಲ ಸಲ ಮಾತ್ರವೇ ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಇರುವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೆ ಬಾರಿ ಅದರಷ್ಟಕ್ಕಾದೇ ಕಾಣಿಸದ ಹೊರತು, ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

“ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ನೀನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಅಟ್ಟಿಹಾಸವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ನಿನ್ನ ಕಡೆಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡು. ಆಗಲೇ ಹತ್ತು ಜನ ನಿನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಬೆಲೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನೇ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಯಾರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಬೆಲೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಗುಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಸಲವೂ ನೀನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಎರಡೂ ಸಲವೂ ನಿನ್ನ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಹತ್ತು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀನು ಅಕರ್ಷಿಸುವಂತಾದಾಗಲೇ ನೀನು ಮುಂದೆ ಬರಬಲ್ಲೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತೀಯೆ— ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

“ಆದಕ್ಕೇ ನಾನುಮಾಡುವ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅಟ್ಟಿಹಾಸವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಪ್ಪತ್ತಾಲು ಗಂಭಿ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ

ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಏಕೆ ? ನಾನೇ ನನ್ನ ದುಬಾರಿ ಜೀವನ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಬೀಳದಿದ್ದರೆ— ನಿಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳ ಕಂಪನಿ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿರುತ್ತಿತ್ತೆ ? ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಜರುಗಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ ? ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗೆಗೆ, ನನ್ನ ದುಬಾರಿ ಜೀವನದ ಬಗೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ—ಹೊಗಳಿಯಾದರೂ ಸರಿ, ವಿಮರ್ಶಿಸಿಯಾದರೂ ಸರಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆನಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನನಗಿಷ್ಟು ಖರ್ಚು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದೇನೆ”.

ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಆವರಿಸಿತು ಜೇಕೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಅವರಿಲ್ಲರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ. “ಅರೆ! ನನ್ನ ಜಮಾ ಖರ್ಚಿನ ವಿಷಯ ಇನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಏನೋ ಅಂದ್ರಲ್ಲ ? ವೆಬ್ ಪಾರ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಸರಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಅಂತಾನಾ! ಚಿಂತಿಸ್ಬೇಡಿ— ಈ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ದಿನ ಜೀವನವಿಡೀ ನೆನಪುಳಿಯುವಂತಹ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಜೇಕೇ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಮರ್ಸಗಳನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ..... ಅತ್ತ ನೋಡಿ!”

ಅವನು ಆ ಮಾತು ಹೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಆ ಕಡೆ ಹೊರಳಿತು. ಜೇಕೇ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಒಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದ ಅಷ್ಟೇ!

ಆ ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಪಾಕ್ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು.

೪

ಜೇಕೇ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಆಸರೆಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮೂಲಕ ತೆರೆದುಕೊಂಡವು. ಅವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಜಲತರಂಗ ವಾದ್ಯದ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಸಂಗೀತ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲುಗಳು ಪೂರ್ತಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡೊಡನೆಯೇ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿಬರುವುದು ಥಟ್ಟನೆ ನಿಂತಿತು. ಬಾಗಿಲು

ತೆರೆದುಕೊಂಡೊಡನೆಯೇ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತಿಳಿ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಪರನೆ ಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ತುಂಬಾ ತೆಳುವಾಗಿದ್ದ ಆ ಪರದೆಗಳ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಯಾರದೋ ಆಕಾರ ಛಾಯಾ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಶ್ಯಾತ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಆಕಾರ ಯಾರದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಪರದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಏರಿತು. ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿದ್ದುದು ಅದೊಂದೇ ಪರದೆಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪರದೆ ಇತ್ತು. ಅದೂ ಕೂಡ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ್ದು. ಮೊದಲಿನ ಪರದೆ ಸರಿದೊಡನೆಯೇ ಅತ್ತಲಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಕಾರ ಕೊಂಚ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಕಾರ! ಅವರು ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಪರದೆ ಕೂಡ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಏರಿತು. ಪರದೆ ಹಿಂಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪರದೆ! ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಪರದೆಗಳು ತಮ್ಮಮ್ಮಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸರಿದು ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿತು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಅವರು ಷಾಕ್ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡವರಂತೆ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಗುಲಾಬಿ ಪರದೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಆಕಾರ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯ ರೂಪ ತಾಳಿದ ಅದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯ! ಯಾವ ಕವಿಯೂ ವರ್ಣಿಸಲಾಗದ, ಯಾವ ಚಿತ್ರಕಾರನೂ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗದ, ದಿವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿ! ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಾಣಿಸಿದೊಡನೆ ಅವರು ಉಸಿರಾಡುವುದನ್ನೇ ಮರೆತವರಂತೆ ನೋಡಿದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಯಾವುದೋ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಮೋಹಾವೇಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವು.

ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುವಂತಿದ್ದ ಒಂದು ದುಂಡನೆಯ ಮೊಘಲ್ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಳು ವಿರಹೋತ್ಕಂಠಿತೆಯಂತೆ ಪವಡಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಪವಡಿಸಿದ್ದ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಅವರ ಹೃದಯ ತಂತುಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ಬಿಟ್ಟಂತಾಯಿತು.

ಅವಳು ಮೊಘಲ್ ಗಾದಿಯ ಅಂಚಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ತಲೆಕೆಳಗೆ ವಾಲಿಸಿ ಅಂಗಾತವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಕಾರ್ನೋಡಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುವಂತಿದ್ದ ಅವಳ ಉದ್ದನೆಯ ಕೇಶರಾಶಿ ವಿಶ್ಯಂಖಲವಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಲಾಬಿ ಹೂಗಿಂತಲೂ ಮೃದುವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಕೈ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮುಖ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಕೈ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳಂತೆ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದ

ಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಉನ್ನತವಾದ ಅವಳ ವಕ್ಷೋಜ ಗಳು ಅವಳು ಮಲಗಿಕೊಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಉನ್ನತವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಮಡಚಿ ಮೇಲೆತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದುವರೆಗಿದ್ದ ಪರದೆಗಳಂತೆಯೇ ಮೋಘಲ್ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಕೊಂಡ ಮುಖಮಲ್ ದುಪ್ಪಟೆ ಕೂಡ ತಿಳಿ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ್ದು. ಆ ಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ತೆಳ್ಳನೆಯ ವಸ್ತ್ರ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹರಡಿತು. ಆ ತೆಳ್ಳನೆಯ ತಿಳಿ ಗುಲಾಬಿ ವರ್ಣದ ವಸ್ತ್ರ ಅವಳ ಶರೀರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ಆ ವಸ್ತ್ರದ ಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಶರೀರ ಛಾಯೆ ಮತ್ತೇರಿಸುವಂತೆ ಬಹಿರ್ಗತ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ವಸ್ತ್ರ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಕೇಶರಾಶಿಯೊಂದಿಗೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರ್ಪದಂತೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಅವಳ ಬಲಭುಜದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಿಮಾಲಯ ಸರ್ಪತ ಶಿಖರವನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಂತಿದ್ದ ಸ್ತನದ್ವಯದ ಮೇಲೆ ತೆವಳಿ ಸೊಂಟದವರೆಗೆ ಹರಡಿ ಎಡಕೊಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅವಳಲ್ಲಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ರಸಾಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡಿ ಬೀಳಿ ಮತ್ತೆ ಗಾದಿಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿತ್ತು. ಶಂಖದಂತೆ ಉದ್ದವಾದ ಕತ್ತಿನ ಬಳಿಯಿಂದ ಅವಳ ಭುಜವೊಂದು ನಗ್ನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲೆತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಎಂತಹುದೇ ಆಚ್ಛಾದನೆಯಿದ್ದರಿಂದ ಗುಲಾಬಿ ವರ್ಣದ ಬಲತೊಡೆ ಕದಳಿ ವೃಕ್ಷಕಾಂಡದಂತೆ ಮನಮೋಹಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನಂತೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಜರ್ಮನ್ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ರಸಾಸ್ವಾದನೆಗುಲ್ಲ ಮೈಮರೆತುಬಿಟ್ಟು. ಆಮೆರಿಕನ್ ಎಜೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಆ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಏನಿದು ತಾನು ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದ್ದೀನೇ! ತನಗೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ? ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು. ಸುಂದರ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನ್ಯಾಮೋಹದಲ್ಲಿ ಬೀಳದಿರುವಂತೆ ಅವನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿದ್ದ. ಅದು ಅವನ ವೃತ್ತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಗತ್ಯ. ಯಾವ ಕಾಂಟ್ರಿ ಎಜೆಂಟಾದರೂ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಲೆ ಬೀಸಿ ಅವನಿಂದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅವನ ವೃತ್ತಿಗೆ ಆಗತ್ಯ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಿಲಿಟರಿ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ನಾದರೂ ಮೇಜರ್‌ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೋ, ಕನ್ಯಾಂಡರ್ ಜನರಲ್ ಇಟ್ಟು

ಕೊಂಡವಳನ್ನೋ, ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅವನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದುವು. ಕೆಲವು ಸಲ ಆ ಪರಿಚಯಗಳು ಪರಿಚಯವಾಗಿಯೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಆಗತ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಲ ಆ ಪರಿಚಯಗಳು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯವರೆಗೂ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಅವನು ಎವೇಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೆದುಳು ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದೇನು ತನಗೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆ ? ಯಾರೀ ಯುವತಿ! ಕೊಂಚ ಅರ್ಧ ನಗುವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ತಾನು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಅವಳ ಕಡೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ! ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣವೆಲ್ಲಾ ಏನಾಯಿತು ? ತಾನು ಸೋಲಕೂಡದು, ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಅವಳ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಸೋಲುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೇನೂ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸೋಲಕೂಡದು. ಸೋತರೆ ತನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಅವಮಾನ. ಅವನು ತನ್ನ ಕುಷನ್ ಚೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ಸರಿದಾಡಿದ.

ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅವಳು ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಅವಳ ಶಿರೋಜಗಳು ಅವಳೊಂದಿಗೇ ಮೇಲೆದ್ದು ಅವಳ ಭುಜದ ಸುತ್ತಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದವು. ಅವಳು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮತ್ತಿನಿಂದ ಮೈಮುರಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ! ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರೈಸಿದವು. ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮೈ-ಮುರಿದದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಅರ್ಧ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣ ವರ್ತುಲಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭದಂತಿದ್ದ ಅವಳ ಎಡಸ್ತನ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರುವವರ ನಾಲಿಗೆಗಳು ಒಣಗಿ ಅಂಗಳಕ್ಕಾಂಟಿಕೊಂಡವು. ಅವಳು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣವೇ ಆಲಸಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮೈ ಮುರಿದುಕೊಂಡಳು. ಈ ಸಲ ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಭುಜದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿಬಿತ್ತು. ಅವರು ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೆಟ್ ವಿಮಾನ ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಮಹಾಸಮುದ್ರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಏಶಿಯಾ ಖಂಡದ ಕಡೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕಾಶವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೌಂದರ್ಯ ದೌತಣ ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತ ಅತಿಥಿ. ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಸಾಲುತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಮೈ ಮುರಿದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ

ಮುಂದಿಟ್ಟುಳು. ಭಾರವಾದ ಅವಳ ವಕ್ಷಸ್ತಂಭದ ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ತೂಗಾಡಿತ್ತು. ಆ ಚಲನೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮತಿಭ್ರಮಣೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಅವಳ ಸ್ತನಾಗ್ರಗಳು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಗುರಿ ಅವರ ಕಡೆ ಆಕ್ವಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರ ಇನ್ನೂ ಅವಳ ಸೊಂಟದಿಂದ ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವಳು ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆ ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರ ಒಂದೊಂದೇ ಅಗುಲ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ, ವಯ್ಯಾರವಾಗಿ, ಮಂದಗಮನೆಯಾಗಿ ಹಂಸದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವಳ ಸ್ತನಗಳು ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅವಳು ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಕೊಂಚ ಮಾತ್ರದ ಆಚ್ಛಾದನೆಯೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಜಿಲ್ ಎಂಸುವು. ಅವಳ ನಗ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಆ ವಿಮಾನದ ಒಳಭಾಗವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅವಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಗ್ನವಾಗಿ ನಿಂತು ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಬಿರಿದಳು. ಅನಂತರ ತನಗೆ ಅವರ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಳು. ಆಯಸ್ಕಾಂತವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದವು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಸಣ್ಣ ಸೊಂಟ, ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ದುಂಡನೆಯ ತುಂಬು ನಿತಂಬಗಳು ಲಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಾಟ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಜೇಕೇ ರಿವೋಲ್ವ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದ. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ ಪರದೆಗಳು ತನ್ಮುಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಅವಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು.

ಪರದೆಗಳು ತೊಲಗಿದ ತಕ್ಷಣ ವಿಮಾನದ ಮೇಲ್ಭಾಗವಣಿಯಿಂದ ವರ್ತುಲಾ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಗುಡಾರದಂತಹುದು ಫ್ಲೋರಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ಜಾರಿತು. ಆದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕಣ್ಣು ಹಿಗ್ಗಲಿಸಿ ನೋಡುವುದರೊಳಗೆ ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮೇಲೆದ್ದಿತು. ಆದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ದೃಶ್ಯ ಅವರ ಊಹೆಗೆ ನಿಲುಕದಂತಹುದು.

ಅರಳಿದ ಕಮಲದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಹಾದ್ಭುತವಾದ ಕೆತ್ತನೆಯಲ್ಲಿ

ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿ ಆವರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅವಳು ಹಾಗೆಯೇ ವಯ್ಯಾರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಆ ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಒಂದು ಸಲ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಆವರ ಕಡೆ ಮೋಹಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಆನಂತರ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಎರಡನೇ ಕಾಲನ್ನು ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅದರ ನಡುವೆ ವಯ್ಯಾರವಾಗಿ ನಿಂತು ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಳು. ಆ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಆಗಷ್ಟೇ ಇಳಿದು ಬಂದ ಆಪ್ತರೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲು ಸೊಂಟದವರೆಗೆ ನ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಕೂದಲು ಮನ್ಮಥನ ರಥಚಕ್ರಗಳಂತಿದ್ದ ದುಂಡು ನಿತಂಬಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ಕೂದಲನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೋಹಕಾಲಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ನಂತರ ಕೂದಲಿನಿಂದ ಕೈತೆಗೆದು ಒಂದು ಬಾರಿ ತಲೆ ಆಲೂಡಿಸಿದಳು. ಆ ಚರ್ಯೆಗೆ ಅವಳ ಕೂದಲುಗಳು ಮೇಘಗಳಂತೆ ಮೇಲೆದ್ದವು. ಅವಳಲ್ಲಿನ ಒಂದೊಂದು ಆಣುವೂ ಒಂದೊಂದು ಮಹಾಕಾವ್ಯ! ಅವಳ ಒಂದೊಂದು ಚಲನೆಯೂ ಒಂದೊಂದು ಮೋಹಕ ಸಂಕೇತ!

ಜೇಕೇ ಮತ್ತೊಂದು ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದ. ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ನೀರು ತುಂಬತೊಡಗಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಿ ದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಕಾಣಿಸದ ರಂಧ್ರಗಳಿರಬೇಕು, ಆ ರಂಧ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ನೀರು ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿ ಯೊಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಅವಳ ವಕ್ಷೋಜದವರೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಅವಳು ಜಲಕನ್ಯೆಯಂತೆ, ಈಜುವವಳಂತೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಆ ನೀರನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಕುಲುಕಿಸಿದಳು. ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೊರೆ ತೇಲತೊಡಗಿತು. ಅಂದರೆ ಆ ನೀರಿ ನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆಯೇ ಯಾವುದೋ ಲಿಕ್ವಿಡ್ ಸೋಪ್ ಬೆರೆಸಿರಬೇಕು. ಅವಳು ಕೈ ಆಡಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಅದರಲ್ಲಿನ ಲಿಕ್ವಿಡ್ ಸೋಪ್ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕರಗಿ ನೊರೆ ತೇಲುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುಗಂಧ ಬೆರೆಸಿತ್ತೋ, ಏನೋ ವಿಮಾನದ ಒಳಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೇರಿಸುವ ಪರಿಮಳದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿ ನೊರೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದೊಡನೆಯೇ ಅವಳು ಮೈ ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳು ತೊಡಗಿದಳು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು

ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ವಿಧವಿಧವಾದ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತಹ ಉದ್ರಿಕ್ತ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೇಕೆ ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದೊಡನೆ ಗಾಜಿನ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ನೀರು ಇಂಗಿಹೋಗಿ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಶುಭ್ರವಾದ ನೀರು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿತು. ಈ ಬಾರಿ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೊರೆಯೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ, ತೊಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಳು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಮಂದಗಮನದಿಂದ ಅವರ ಕಡೆ ಬರತೊಡಗಿದಳು.

ನೀರಿನ ಬಿಂದುಗಳು ಮುತ್ತಿನ ಹನಿಗಳಂತೆ ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅವಳ ನಗ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ ರಸೆಯಷ್ಟಾದರೂ ಕೊಂಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನ ಬಿಂದುಗಳಿಂದ ತಿವಾಸಿ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಅವರ ಮುಂದೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಾನು ತಿವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಂದ್ರಧನುಸ್ಸು ಬಾಗುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಯುವರಾಣಿಯಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮತ್ತೆರಿಸುವಂತೆ ನಕ್ಕಳು. ಹಾಗೆ ನಗುತ್ತಲೇ ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅವನ ಕಡೆ ಎಸೆದಳು.

“ನನ್ನ ಮೈ ಒರೆಸೋದಿಲ್ವಾ..... ಪ್ಲೀಸ್!”.....

ಆ ಕಂಠಸ್ವರ ಕಿವಿಗೆ ಸೋಂಕಿಮೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಹೃದಯ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ತೇಲಿತು. ಅವನು ಸೋತುಹೋದ. ಅವಳ ಸಮ್ಮೋಹನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

“ಪ್ಲೀಸ್..... ನನ್ನ ಮೈ ಒರೆಸಿ!” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮಧುರವಾಗಿ, ಜೇನಿಗಿಂತಲೂ ಮಧುರವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳ ಶರೀರ ಪುಳಕಗೊಂಡಿತು. ಅವನು ತಾನಿದ್ದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮರೆತ. ತಾನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಕುಳಿತಿರುವೆನೆಂಬ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೈಮರೆತು ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. ಅವಳು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಹುದೇ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು

ಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅವಳ ಮೈ ಒರೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕೈಗಳು ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹರಿದಾಡತೊಡಗಿದ್ದವು. ಏನೇನೋ ತಡವುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೋಹವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅವಳ ಮೈ ಒರೆಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟ. ಅವಳು ನಗುತ್ತಾ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಜರ್ಮನ್‌ನ ಕಡೆ ತುಂಟಿತನದಿಂದ ನೋಡಿದಳು.

ಅವನು ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್‌ನ ಕಡೆ ಈರ್ಷ್ಯೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಮೈ ಒರೆಸುವುದು ಪೂರ್ತಿಯಾದೊಡನೆ ಜರ್ಮನ್ ಕಡೆ ಹೋಗಲೆಂದು ಎದ್ದಳು. ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್ ಕಳವಳದಿಂದ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಲು ಹೋದ. ಅವಳು ಮೃದುನಾಗಿ ಕೈಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಜರ್ಮನ್ ಎರಡೂ ಕೈ ಚಾಚಿ ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದ. ಆದರೆ ಅವನು ಊಹಿಸಿದಂತೆ ಅವಳು ಅವನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಮೃದುನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತಾ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಟ್ಟಿಯೂ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು. ಅವನ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಪುಳಕಗೊಂಡಿತು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಡೆ ನಡೆದಳು.

ಜೇಕೇ ಮುಖ ಹಲಾತ್ತನೆ ಮಾರ್ಪಾಟಾಯಿತು. ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ಕಳೆಯಬೇಕಾದುದು ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಆ ಇಬ್ಬರು ಸಾಶ್ವಾತ್ಪರಿಗೋಸ್ಕರವೇ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ. ಈಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳಲ್ಲ? ಎಂದುಕೊಂಡ. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಕೂಡ ಅವಳನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಅವನು ಅರಿಯದವಳೇನಲ್ಲ.

ಅವಳು ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿಸಿ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವರನಾದ. ಅವಳ ವಿಚಿತ್ರ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ಅವನಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ವಿವರನಾದ. ಅವನ ಎರಡು ಕೈಗಳೂ ನಗ್ನವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಪಗಳಂತೆ ಬಳಸಿದವು. ಅವಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಮೋಹಾವೇಶವುಳ್ಳವಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಅವನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಅವಳು ತನ್ನ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅವನ

ಕಾಷಾಯ ವರ್ಣದ ಜುಬ್ಬಾದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಂತರ ಅವಳು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವನ ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ದಳು. ಅವನ ಕಿವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿಡುತ್ತಿರುವವಳಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು.

ಅವಳು ಗುಸುಗುಸು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹಲಾತ್ತನೆ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡವು. ಅವನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ದವು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ತಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಅವಳು ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತಳು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಇಟ್ಟು, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂರಗೆ ತೆಗೆದ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಒಂದು ಐಡೆಂಟಿಫಿಕೇಶನ್ ಕಾರ್ಡ್. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಆ ಐಡೆಂಟಿಫಿಕೇಶನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಶೆರೆದು ನೋಡಿದ. ತಕ್ಷಣವೇ ಷಾಕ್ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡವನಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿದವು. ತಟಕ್ಕನೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್‌ನ ಕಡೆ ಕಿಡಿಕಾರುತ್ತಾ ನೋಡಿದ. ಅವೇಶದಿಂದ ಅವನ ತುಟಿಗಳು ವಿಕೃತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಕ್ರವಾದವು. “ಯೂ ಚೀಟ್!” ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಮರುಕ್ಷಣ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಥಳಕ್ಕನೆ ಮಿಂಚಿತು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ವ್ಯಾಸಿಸಿದ್ದ ನಿಶೆ ಕ್ರಮೇಣ ಇಳೆದು ಹೋಯಿತು. ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ರಿವಾಲ್ವರ್‌ನ ಸೆಫ್ಟಿ ಕ್ಯಾಚ್ ಕ್ಲಿಕ್ ಎನಿಸುತ್ತಾ ರಿಲೀಜ್ ಮಾಡಿದ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವನ ಕಡೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಅವನ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಗುವಾಗಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ವಿಲಾಸವಾಗಿ ಒಂದು ಕೈಯನ್ನು ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಗುಳ್ಳುಗೆ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳೊಬ್ಬಳು ಮಾತ್ರ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಯೂ ಚೀಟ್!” ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅರಚಿದ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್‌ನ ಕಡೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಓಡಿಯಿತು “ಏನಿದು? ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ?” ಥಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

“ಅಲಾಗಾಡಕೂಡದು”. ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ.

ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಡಲಿದ್ದ ಅವನು ಧಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ? ಏನೇ ವೈಪರೀತ್ಯ!

“ನಿನ್ನ ಆಟ ಮುಗಿಯಿತು ಮಿಸ್ಟರ್ ಆಲೆಕ್ಸಿ ರೋಡನ್! ಅಲುಗುಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಮೈ ಬುಲೆಟ್‌ಗಳಿಂದ ತೂತಾಗುತ್ತದೆ!” ಎಂದ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ.

“ಆಲೆಕ್ಸಿ?...ಆಲೆಕ್ಸಿ ರೋಡನ್? ಯಾರವನು !?”

“ಇನ್ನು ನಾಟಕ ಮಾಡೋ ಆಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ ಕಾಮ್ರೇಡ್ ಆಲೆಕ್ಸಿ ರೋಡನ್! ನಿನ್ನ ನಾಟಕ ಬಯಲಾಯಿತು. ನೀನು ಸಿ. ಐ. ಎ. ಎಜೆಂಟ್ ಗ್ರೆಗರಿ ಸ್ವಾಟ್‌ನಲ್ಲ. ನೀನು ರಷ್ಯನ್. ರಷ್ಯನ್ ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ.ಯಿಂದ ಸ್ವಾಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಕೌಂಟರ್ ಎಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಮಾಸ್ಕೋದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀಯ. ಸ್ವಾಟ್ ನಿನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗದ್ದಾನೋ ತಿಳಿಯದು. ಬಹುಶಃ ನೀನು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಕಡೆಯವರಿಂದ ರಷ್ಯನ್ ಗುಲಾಗ್‌ಗೆ ರನಾನ ಮಾಡಿಸಿರಬೇಕು. ಗುಲಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಮೆರಿಕನ್ ಸಿ. ಐ. ಎ. ಅಡುತ್ತಿರುವ ಆಟವೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಾಟ್‌ನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೀಯ ನಿಜ ತಾನೆ ?”

“ನಾನ್‌ಸೆನ್ಸ್ ! ನಾನು ರಷ್ಯನ್ ಕೌಂಟರ್ ಎಜೆಂಟ್ ಅಂದ್ರೇನು ? ನಾನೇ ಗ್ರೆಗರಿ ಸ್ವಾಟ್ !”

“ಕಿರುಚೋದ್ರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ ಆಲೆಕ್ಸಿ ! ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಯೊಂದಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಆಟ ಆಡಿದೀಯ! ಕಾಷಾಯ ಧರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಅಹಿಂಸಾವಾದಿಯಲ್ಲ ಆಲೆಕ್ಸಿ ! ಆಗತ್ಯ ಬಿದ್ದೆ ಕಾಲಯಮನಾಗಬಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳಿಗೆ ಆಯ ಧ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವವನೆಂದು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೊರ ಬರಕೂಡದು. ಇಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು”.

“ನಿಂತೋ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಆಲೆಕ್ಸಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇರೋ ಆಧಾರ ಏನು ?”

“ಇದು!” ತನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರ್ಡ್ ತೆರೆದು ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರು ಹಿಡಿದ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ.

ಆ ಕಾರ್ಡನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಶ್ಚಿಷ್ಟಿತನಾದ. “ಆ ಕಾರ್ಡು ನಿಜವಾದುದಲ್ಲ. ಯಾರೋ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಫೋರ್ಜರಿ! ನಿಲ್ಲು ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ! ಆ ಕಾರ್ಡು ಫೋರ್ಜರಿ!

ನಾನು ಅಲೆಕ್ಸಿಯಲ್ಲ! ಸ್ವಾಟ್! ಗ್ರಿಗರಿ ಸ್ವಾಟ್! ಬೇಕಾದ್ರೆ ಇದೋ ನನ್ನ ಐಡೆಂಟಿಫಿಕೇಶನ್!" ಎಂದು ಅವನು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಲು ಹೋದ.

“ಡೋಂಟ್ ಮೂವ್!” ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ!

“ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀನೇ ನನ್ನ ಅಸಲಿ ಐಡೆಂಟಿಫಿಕೇಶನ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ನೋಡು”.

ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ ನಗ್ನ ಸುಂದರಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. “ಆಲ್‌ಫ್ರೈಟ್ ಹನಿ! ಅವನ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡು”. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಂತಹುದೇ ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲ. ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತಳು. ಅಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ್ದ ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಟೆನ್‌ಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಅವನ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಅನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದಳು. “ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ!” ಎಂದು ಆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಅನ್ನು ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಟೀಪಾಯ್ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಬಿಸುಡಿದಳು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾದವು. ಕೈಯಲ್ಲಿನ ರಿವಾಲ್ವರ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದಿತು.

“ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು! ಮುನೀಂದ್ರ.....” ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತು ಪೂರ್ತಿಗೋಳಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಸಿಡಿಯಿತು. ಸೈಲೆನ್ಸ್‌ನ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಶಬ್ದವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೂಗು ಹಾಕಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ಬುಲೆಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಗುಲಿತ್ತು. ಮರುಕ್ಷಣ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಿತು.

ಗೂಢಚಾರಿಯಾಗಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ತಪ್ಪು ಆ ಯುವತಿಯ ನಗ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೈ ಮರೆತಿತ್ತು. ಅವಳ ನಗ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಒಂದು ಮಹಾ ಆಯುಧ. ಆ ಮಹಾ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ಅವನು ಬಲಿಯಾದ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ತಪ್ಪಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಬಲಿಯಾಗಿ ತೆತ್ತ. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ

ಅವನನ್ನು ಕಾಳ ಸರ್ಪದಂತೆ ಕಾಡಿತು. ಅವನು ನೆಲಕ್ಕೊರಗಿದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

ಜರ್ಮನ್‌ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಭಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ವಿಸ್ಮಯ ಬೆರೆತು ಅವನು ಹೆದರುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಜೇಕೇಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಘಟನೆಗಳು ಅವನಿಗೆ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆಯುಧಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಧವಿಧವಾದ ಗೂಢಚರ್ಯ ಎಜೆಂಟರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಿರಿಕಿರಿ ಆಗಾಗ ಆಗುತ್ತವೆ. ನಿಜಕ್ಕೆ ಅವನಂತಹವನು ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಜೇಕೇ ಕೂಡ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೇಜಾರು. ವಾಯಸದಂತಹ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಹುಳುಗಳಂತೆ ಅಡ್ಡವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಬೇಸರಪಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆ ನಗ್ನ ಸುಂದರಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದವು. “ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಮೇಖಲೆ!” ಅಪ್ಯಾಯತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನುಡಿದ. “ಅವನು ರಷ್ಯನ್ ಕಾಂಟ್ರ್ ಎಜೆಂಟ್ ಅಂತ ಯಾವಾಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ ? ನೋಡೋದಿಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕನ್‌ನಂತೆಯೇ ಇದ್ದಾನೆ ! ಅಮೆರಿಕನ್ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೇ ಬಿನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದೆ ?”.

“ಅವನ ಕಣ್ಣು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಯಾಕೋ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತು”. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. “ಅವನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಜೇಬಿನಿಂದ ಎಜೆಂಟಿಫಿಕೇಶನ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ”.

“ಗುಡ್ ಗರ್ಲ್!” ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಜರ್ಮನ್‌ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ. “ಐ ಆ್ಯಮ್ ಸಾರಿ ಮಿಸ್ಟೆರ್ ಹ್ಯೂಬರ್! ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಇಂತಹ ಘಟನೆ ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ನಡೆದದ್ದು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಇಂತಹ ರಹಸ್ಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಿರಿಕಿರಿಗಳು ಆನಿ ವಾರ್ಯ. ಈ ಘಟನೆಯ ನೀವು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕುದುರಿಸಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಡಚಣೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಘಟನೆ ನೀವು ಮರೆಯೋದಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಖಲೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಕಮಾನ್ ! ಹ್ಯಾನ್ ಸವರ್ ಫನ್ !” ಶಾಂಪೇನ್ ತುಂಬಿದ ಗಾಜೆಟ್ ಎತ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ನಗ್ನ ಸುಂದರಿಯ ಕಡೆ

ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

ಮರುಕ್ಷಣ ಅವಳು ಸೌಂದರ್ಯ ರಥದಂತೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಹ್ಯೂಬರ್‌ನನ್ನು ನೋಡನ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಯದಿಂದ, ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಡವಡವನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡ ಅವನ ಹೃದಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವಳು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವನ ಮುಖ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಟಿಗಳಿಗೆ ತುಟಿ ಸೇರಿಸಿದಳು. ಹ್ಯೂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಲನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಭಯದಿಂದ ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದ ಅವನ ರಕ್ತ ಕ್ರಮೇಣ ಬಿಸಿಯೇರಿಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕುದಿಯತೊಡಗಿತು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈಜುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತ ಶಿಖರಗಳ ಮೇಲೆ ತಲುಪಿ ಫೆರಾರೆಂದು ಸಿಡಿದ ಲಾವಾದಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸಿದ. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹ್ಯೂಬರ್ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯಂತೆ ದಗ್ಧನಾದ.

* * * *

ಅವಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಜೇಂಟ್ ಸೈಜ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬೆಡ್‌ನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಳು. ಹ್ಯೂಬರ್ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ನಗ್ನನಾಗಿ ಮೈ ಮರೆತು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಓಲಾಡಿ, ಓಲಾಡಿ, ಬಳಲಿ, ಸೋತು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿದ್ದ. ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆ ಅಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಮೂಡಿತು. ಗಂಡಸು ದುರ್ಬಲ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಆಬಲೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಪತ್ಯ ನಡೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಗಂಡಸಾದರೂ ಸೋಲಲೇಬೇಕು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಧುವನ್ನು ಹೀರಿ, ಹೀರಿ, ಓಲಾಡಿ, ಬಳಲಿ ಬೀಳಲೇಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಗಂಡಸು ಪ್ರತಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮೃಗತ್ಯಷ್ಟದ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಓಡುತ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ವೇಲೈಯರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕಾಲ್‌ಗಲ್ಸ್‌ಗಳಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಂದ ನಗ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೇನಾಗುತ್ತಾನೆ ? ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಧುವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಸ್ವಾದಿಸಲಾಗದೆ ಅಲ್ಪ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮತ್ತೇರಿ ಜ್ಞಾನ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ನಿಲಿ ತಲೆಗೆರಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಗಂಡು ಎಂದೂ ಜಯಿಸಲಾರ! ಅಧಿಪತ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಶಾರೀರಿಕ ಬಲದಿಂದ ಅವನು ಚಲಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೇವಲ ದೌರ್ಬಲ್ಯ! ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಬಲಹೀನತೆ! ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಒಂದು ಆಯುಧ! ಮಹಾಯುಧ! ಗಂಡಸಿನ ಪಾಲಿನ ಮರಣಾಯುಧ! ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರದು! ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನಗುತ್ತಾ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿನ ಮುಂದಿನ ಹಾಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಗ್ನಳಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೊರಟಳು.

ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶವವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶವ ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಮಹಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಶಾರ್ಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತಿವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ರಕ್ತ ತಿವಾಸಿಯ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತುಹೋಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು. ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಏಜೆಂಟ್‌ ತನ್ನ ಒದ್ದ ಶರೀರವನ್ನು ಒರಿಸಿದ ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಅರೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಹ್ಯೂಬರ್‌ನೊಡನೆ ಮಲ ಗಲು ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಅವಳೇ ಆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಡಿಸಿ ಆ ಅರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಆ ಅರೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಅವಳು ಬಾರ್‌ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಹೋದಳು. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಸರಸರನೆ ವಾಷ್‌ಬೀಸಿನ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅದರ ಮಡಿಕೆ ಬಿಚ್ಚಿದಳು. ಆ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಒಂದು ವಸ್ತು ಟೆಪ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸ್ಲೋರಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವಳು ಥಟ್ಟನೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ನಂತರ ಗುಲಾಬಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಲೋರಿಂಗ್ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಬಾಟಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆದಳು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೋಯಿಸಿ, ಬಾಟಲನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಟ್ಟಿದ್ದ ಸಿಗಾರ್ ಲೈಟರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ತಿಸಿದಳು.

ಸಿಗಾರ್ ಲೈಟರ್ ನೀಲಿ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಎರಡನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಸಿಗಾರ್‌ಲೈಟರ್ ಒಯ್ದು ಹೊತ್ತಿಸಿದಳು. ಆ ವಸ್ತು ಭಗ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯಾಗ

ತೊಡಗಿತು. ಆ ವಸ್ತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೂದಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಉರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಆದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಲ್ಲ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ನಾಪ್ ಬೇಸಿನ್ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಬೂದಿ ಆ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಸುಳಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಹೋಗತೊಡಗಿತು. ಆದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಅವಳು ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು. ವಿಜಯಗರ್ವದಿಂದ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಫಳಫಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬೂದಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ನಾಪ್ ಬೇಸಿನ್ ಪೈಪ್ ಮೂಲಕ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಜಾರಿಹೋದ ಆ ವಸ್ತು.... ಒಂದು ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್! ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಕಳೆದುಕೊಂಡ ಗೂಢಚಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಸಲಿ ಕಾರ್ಡ್! ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುವ ನೋಡಲು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಒಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಸರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಆ ಹೆಸರು..... "ಗ್ರೆಗರಿ ಸ್ವಾಟ್!"

೫

ಜೊನಿನಾಕರ್ ಟ್ರಾಂಕ್ ಬಂಡ್ ನ ಹತ್ತಿರ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೆಳಗಿಳಿದ. ಒಂದು ಸಲ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂದವಾಗಿ ಬೆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೂದಲ ಜೊಂವೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕುತ್ತಾ ಪೇನ್ ಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ನಡೆದು, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಯ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಮಹಾಕವಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹೃದಯ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಯಷ್ಟೇ ಅವನಿಗಿಷ್ಟವಾದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಾಕವಿ ಫೈಜ್ ಅಹಮದ್ ಫೈಜ್. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ, ಫೈಜ್ ಇಬ್ಬರೂ ಕೈ ಕೈ ಕೂಡಿಸಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನ ಊಹಾಪಥದಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಯಾರದೋ ಕೈ ಬಿತ್ತು. ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಕೈ ಚಾಚಿದ. ಜೊನಿನಾಕರ್ ಆತುರದಿಂದ ಆ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಏನೋ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರೊಳಗೆ ಆ

ವ್ಯಕ್ತಿ ನುಡಿದ— “ಮದೀನಾದಲ್ಲಿ ಮನೆ ನಂಬರ್ 1112! ನಾಳೆ ನೀನು ಆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ!” ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೈಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅವನ ಉತ್ತರ ಕ್ಯೂಪ್ಪರ ಕಾಯದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಸರಸರನೆ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಕೋಡ್‌ವರ್ಡ್ ‘ಲೋಟಿಸ್!’ ಲೋಟಿಸ್! ಅದೇ ಅವನ ಹೆಸರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಿ ಅವನ ಬಗೆಗೆ ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಕೂಡದು ಅವನೂ ಅಷ್ಟೇ! ತನಗವನು ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು! ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು! ಅಷ್ಟೇ! ಯಾಕೆ, ಏನೂ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಕೂಡದು ತನಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಒಂದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ನಂಬರ್ ತಿರುಗಿಸಿ, ‘ಲೋಟಿಸ್!’ ಎಂದರೆ ಅವನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿ ಯಾಗಲು ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಏನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಎಂತಹುದೇ ಸಂಬಂಧ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಇರಕೂಡದು. ಮಿಷನ್ ಮೇಲೆ ಹೊರಡುವ ವೇದಲು ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಕುದುರಿದ ವಿಚಿತ್ರ ವಾದ ಒಪ್ಪಂದವದು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತ ಜಾನಿನಾಕರ್ ತಲೆ ಯಾಡಿಸಿದ ಮದೀನಾದಲ್ಲಿ ಮನೆ ನಂಬರ್ 1112. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತನಗೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಯ ವಿಗ್ರಹದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಆ ಮನೆಯ ನಂಬರ್‌ಗೆ ಈಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ.... ಈಗಲ್ಲ! ನಾಳೆ! ಲೋಟಿಸ್ ನಾಳೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದಾ ನಲ್ಲ! ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕಾರು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸರಸರನೆ ಒಳ ನಡೆದ. ಒಟ್ಟು ಆರು ಅಂತಸ್ತುಗಳಿರುವ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಅದು. ಮೂರನೇ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ತು. ಲಿಫ್ಟ್ ಇದ್ದಿತಾದರೂ ಅವನು ಲಿಫ್ಟ್ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬುಟ್ಟನ್ನು ಟಕಟಕವೆನಿಸುತ್ತಾ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತಲುಪಿದ. ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೀಲಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲಿದ್ದ.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ!” ಯಾರೋ ಕರೆದರು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ. ತನ್ನ ಎದುರಿನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವಾತ. ಹೆಸರು ಗುರುಮೂರ್ತಿ. ಅರವತ್ತು.

ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು. ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆತನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕಿವುಡು. ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏಡ್ ಇತ್ತು. ಯಾನಾಗಲೂ ಜೀವಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಯರ್ ಪೀಸ್ ವೈರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನಂತೆಯೇ ಎದುರಿನವರಿಗೂ ಕಿವುಡೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ! ತುಂಬಾ ತಾರಕ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ಎಸ್ ಪ್ಲೀಸ್ ?” ಜಾನಿನಾಕರ್ ಜೋರಾಗಿ ಅರಚಿದ. ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಅಂಗಿಯ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಕವರ್ ಹೊರತೆಗೆದ. “ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದು ಜಾನಿ!” ಆತ ಕೂಗಿದ. ಆ ರೀತಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳುವುದು ಆತನ ರೂಢಿ. ಆ ಕೂಗಿಗೆ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕಿವಿಗಳು ಗುಂಯ್ಯೆಂದವು. “ಇದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡೂಂತ ಹೇಳಿದ್ದು!” ಮತ್ತೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನಾತ.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರುಬೆರಳಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಆ ಕವರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು “ಫ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಬ್ಯಾಂಕಾ! ಬ್ಯಾಂಕ್ ಯಾಕೆ ? ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿರ್ತಾರೆ!” ಮತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ನುಡಿದ ಗುರುಮೂರ್ತಿ. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮುಖ ಕಿವಿಚೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರು ಬೆರಳಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಆತನ ಜೇಬಿನಿಂದ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಯರ್‌ಪೀಸ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದು ಆತನ ಕಿವಿಗೆ ಕುಕ್ಕಿದ.

“ಫ್ಯಾಂಕ್ಸ್ !”

“ಓಹೋ ಫ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಇಯರ್‌ಪೀಸ್ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಕ್ಕು ಗುರುಮೂರ್ತಿ. “ಫ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಫ್ಯಾಂಕ್ಸ್! ಹಿಯರಿಂಗ್ ಏಡ್ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಮರೀತಿರ್ತೀನಿ. ಏನೋ ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ನೆನಪಿರೋದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದ್ನಲ ನೆನಪಿರೋದಿಲ್ಲ”. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕು ಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಆತ ನೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಿಗಳಿವರೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ-ಜಡ್ಡು !

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬಾಗಿಲು ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನೀಲಿ ಕವರ್ ಕಡೆ ಒಂದು ಸಲ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಆ ಕವರ್ ಏನೆಂದು ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ನೀಲಿ ಕವರ್ ಕಪ್ಪು ರಹಸ್ಯದ ಚಿಹ್ನೆ! ಓದಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಪತ್ರವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಬಣ್ಣ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಕವರ್ ನಿಂದ ಕಾಗದವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು— “ಡಿಯರ್

ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್, ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ನಗುತ್ತಾ ದಡದ ಲ್ಲಿವ್ವರ್ ಸಿಕ್ಕು ಐಸ್ ಎತ್ತಿ ಆರಿಸಿ ಜೆಂಟ್ಸ್ ಟುರ್ಕಿ ಸ್ಯಾಚ್ ಟೆಂಗ್ ನವ ನ್ನಮಗೆ ಯಾಕೋ ರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೊಂಚ ದಿಗಿಲಿನಿಂದದ್ದಾಟಿ ರೆವರೆಂಡ್, ಮೇನಲ್ಲಿ ಖನಿಜದ ಲೆಟು ಎಲ್ಲಾನ್ನನೆ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರುದ್ರ ವರಸೆಯಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ನರ್ತಿಸಿ ದಣಿದು ಲ್ಲಿಲಿ ಯೇಲೆ ಇವನು ರುಮಾಲು ತ್ತಾ ತಾ ಳೆಂಬ. ಆದು ವತ್ತಾಸೆ ಯಾಗಿ ಳೆಬಿಸಿದ ನಟ ಮಹಾನ್ ಗೆರಿಲ್ಲಾ ಬೇಕೆಂದು ಕಾದಾಡಿ ದಣಿದ ಯುವನ ವರ್ಗದ ತಿಪ್ಪರಲಾಗ.

ಯುವರ್ಸ್ ಎಟೆರ್ನಲಿ ಫೂಲ್

ಆ ತಲೆ ಬುಡವಿಲ್ಲದ ಅರ್ಥಹೀನ ಪತ್ರವನ್ನು ಜಾನಿವಾಕರ್ ಎರಡು-ಮೂರು ಸಲ ಓದಿದ. ಅದು ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪತ್ರ. ತುಂಬಾ ಸಿಂಪಲ್ ಕೋಡ್. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಜೇಬಿನಿಂದ ಪೆನ್ ತೆಗೆದು ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಗೆರೆ ಎಳೆಯತೊಡಗಿದ. “ಡಿಯರ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್” ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ ‘ಯುವರ್ಸ್ ಎಟೆರ್ನಲಿ ಫೂಲ್’ ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿ ಪದದ ಮೊದಲನೇ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಆಂಡರ್‌ಲೈನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಡಿಕೋಡ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ಹೀಗಿತ್ತು. “ಜೇಕೇಯ ವಿನಾನದಲ್ಲ ಸಿ.ಎ.ಎ. ಏಜೆಂಟು ಸ್ಯಾಟ್‌ನನ್ನು ಯಾರೋ ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಖಲೆ ಎನ್ನುವ ಯುವತಿ ನೀನಿರುವ ಭವನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಯುವತಿ”.

ಜಾನಿವಾಕರ್ ತಾನು ಡಿಕೋಡ್ ಮಾಡಿದ ಸಂದೇಶದ ಕಡೆಯೇ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ವಿಷಾದ..... ಹೃದಯದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಜಲಪಾತದಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಧುಮುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ವಿಷಾದದ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಮೋಣಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕೊರಗುತ್ತಾ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಷಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ, ಇಡಿಯಷ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ತಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದುನಿಂತ. ವಿಷಾದ ಅವನನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಡ್ಡದ ಅಂಚೆಗೆ ಅವನು ನಿಂತಿದ್ದ. ಒಂದು ಸಲ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವನಿಗೆ ದೇವರು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಾಣಿಸಿದ್ದರೆ ಕೊರಳ ಸಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಕೇಳಿರುತ್ತಿದ್ದ. ತಲೆಬಾಗಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದ. ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಒಂದು ಸಲ ತಾಯಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಆಮ್ನಾಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತೆ ? ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನನ್ನು, ಈ ದರಿದ್ರನನ್ನು, ಈ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನನ್ನು, ಈ ಅಸಮರ್ಥನನ್ನು ಯಾಕಮ್ಮಾ ಹೆತ್ತೆ ? ಕಾಲು ನಡುಗುವ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಾನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬರಲಾರೆ! ಕನಿಷ್ಠ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಒಂದು ಹೊತ್ತಾದರೂ ನಿನಗೆ ಊಟ ಹಾಕಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಋಣ ತೀರಿಸದೆಯೇ ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದೀನಮ್ಮಾ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು! ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದ. ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಇನ್ನೂ ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎದೆ ತುಂಬಾ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡ. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು. ಇನ್ನೇನು ಹಾರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ! ಯಾರದೋ ಕೈ ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆಯಿತು. ಯಾರದೋ ಕೈ ಅವನ ಕೆನ್ನೆ ಚುರೈನಿಸಿತು. ಅವನನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತನಾಗಿ ತಳ್ಳಿತು. ಅವನು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಯಾರೋ ಯುವತಿ! ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಳು! ಹೃದಯ ಸೀಳುವಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವಳದು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವಲ್ಲ. ಸೀಳಿ ಹಾಕುವಂತೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ನೋಟ. ಆ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ಹೆದರಿದ. ಆ ವಿಶಾಲ ನೇತ್ರಗಳೊಳಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಿದ. ಅವಳು ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವನ ಅಂಗಿಯ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದು ಬಲವಂತದಿಂದ ತನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಅವನು ತತ್ತರಿಸಿ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

“ಯಾಕೆ ಸಾಯ್ಬೀಕು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದೀಯ ?” ಆ ನೋಟವನ್ನು ತಾಳಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಿದ. ಅವಳು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ಯಾಕೆ, ಯಾಕೆ ಸಾಯ್ಬೀಕೂಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ ? ಸಾಯಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕಷ್ಟ ಏನು ಬಂದಿದೆ?”

“ನನ್ನನ್ನು.... ನನ್ನನ್ನೇನೂ ಕೇಳ್ಬೇಡಿ!” ಅವನು ಗೊಣಗಿದ.

ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಗ್ರಂಥಾಲಯ,
ಶಿ. ಕೆ. ಸಿ. ಕೆ. ಕೆ.

ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ

೫೦

“ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡು!” ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದಳು. ಅವನು ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಭಯದಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ಈಗ ಹೇಳು! ಯಾಕೆ ಸಾಯಬೇಕೆಂದಿದೀಯಾ?” ಈ ಸಲ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರುಕ! ಆಪ್ಯಾಯತೆ, ಕರುಣೆ, ದಯೆ, ಮಾನವತೆಯ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಅವಳು ಕಾಣಿಸಿದಳು.

49307CR

ಅವನು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ. “ನನ್ನೇನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ... ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನೇನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ!”

“ಕೇಳಿಲ್ಲನಿ..... ಖಂಡಿತ ಕೇಳಿಲ್ಲನಿ. ನೀನಿನ್ನೂ ಯುವಕ ತುಂಬಾ ಓದಿರೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತಿದೀಯ, ನಿನಗಿಂತಹ ಕಷ್ಟ?”

ಅವನು ಮುಖ ಎತ್ತಿ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ. “ಅದೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದ್ದೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳುಹಿಸದೆ, ಅಖೋ ಗ್ಯಾರೇಜಿಗಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.” ೮೨೪. ೮೧೪. ೩

KAT N 31

“ಅರ್ಥವಾಯ್ತು! ತುಂಬಾ ಓದಿದ್ದರೂ ನಿನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುವುದೇ ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಸಾಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದೀಯ!”

“ನಿಮಗೆ.... ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?” ಅವಳು ಶುಷ್ಕ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು. “ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋದು ಏನಿದೆ? ಈ ರೇಶದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ವಿದ್ಯಾ ವಂತರು ಶೇಕಡಾ ತೊಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ನೋವನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೀಯ, ಕೈ-ಕಾಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿವೆ, ರಿಕ್ಷಾ ಎಳೆದಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?”

“ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ರಿಕ್ಷಾ ಎಳೆದೆ ಬಗೆಹರಿಯುವಂತಹುದಲ್ಲ! ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅಶಾರಾಜ!”

“ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನು?”

“ಒಬ್ಬ ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಆಸೆ ತೋರಿಸಿದ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಕೆಲಸ ನಿನ್ನದೇ ಎಂದ. ಆಸೆಪಟ್ಟೆ. ದುಡ್ಡಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಾಲ ಕೇಳಿ ಒಯ್ದೆ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಕೆಲಸವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡೂ ಕೈಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಈಗ ನನ್ನನ್ನೊಬ್ಬ ಮೋಸಗಾರನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ”.

“ಓಹೋ! ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ಸಾಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀ ಏನು !” ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ ? ಆಶಾರಾಜ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿದ್ದೀಯಾ ?”

“ನನಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ!”

“ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನು ಹಿಡಿದು ಕೇಳಿ ಲವ್ವಾ ?”

“ಏನೂಂತ ಕೇಳಿ ? ಅವನು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಸಾಫನದಲ್ಲಿದಾನೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿಯೂ ನೋಡಲಾರೆ.”

“ಐಸೀ! ಕೈಲಾಗದವನೆಂದಾಯ್ತು! ನಾನಾಗಿದ್ದೆ ಏನು ಮಾತ್ತಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾ ? ಆ ಮೇಲಿರೋನನ್ನ ಕೆಳಗೆಳೆದು ಕೊಂಡುಹಾಕಿದ್ದೆ”.

“ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಗೆಟಿನಿಂದ ಹೊರ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ”.

ಅವಳು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. “ಪ್ರತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಾಂತೀಯ ಸರಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನು ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಸಿಗುವಂತೆ ನಾನು ಮಾಡ್ತೀನಿ!”

ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಮೂಡಿತು. “ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ದವನ ಆಡ್ರೆಸ್ ನನಗೆ ಕೊಡು. ಅಷ್ಟೇ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರೋದು. ಬೆಳಗಾಗುವುದೊಳಗೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ”

ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಗೋಚರಿಸಿತು. “ನೀವು..... ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ರಮಿಸಲು ನೋಡ್ತೀರಿ”.

ಅವಳು ತಲೆ ಅಡ್ಡನಾಗಿ ಅಡಿಸಿದಳು. “ಇಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಸಾಯಬೇಕು ಅನ್ನೋದು ಹೇಡಿತನ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು. ನಿನಗೆ ಕೆಲಸಾನೂ ಸಿಗುತ್ತೆ, ನಿನ್ನ ಸಾಲಾನೂ ತೀರಿಸ್ತೀಯಾ! ಏಳು, ಆಡ್ರೆಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು”.

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಂಬಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ....”

“ಸಾಯುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮವರನ್ನು ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರ ಹೊರತು ನೀನು ಸಾಧಿಸುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಕೇಳುವುದ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ. ಎದ್ದೇಳು, ಈ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಆಡ್ರೆಸ್ ಬರೆ” ಒಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಡೈರಿ, ಬಾಲ್‌ಪೆನ್ ಅನ್ನು ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬ್ಯಾಗ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಳು. ಅವನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಂಬ್ರೀನಿ!”

“ಹಾಗಿವ್ರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ರೆಸ್ ಬರೆ”.

ಅವನು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ರೆಸ್ ಬರೆದ. ಅವಳು ಎದ್ದುನಿಂತು ಕೈ ನೀಡಿದಳು. ಅವನು ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನಿಂತ.

“ಗುಡ್! ಇನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು”. ಅವಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ದ್ಯುಕ್ತಳಾದಳು.

“ಸಿಸ್ಟರ್!” ಎಂದ ಅಶಾರಾಜ. ಆ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಧಟ್ಟನೆ ನಿಂತು, ಸರಕ್ಕನೆ ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದಳು. “ನೀನು ಏನಂತ ಕರೆದೆ ?” ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಯಲ್ಲಿನ ಕಾಠಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಬೆರಗಾದ. ಆ ಕರೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಪೆಟ್ಟುತಂದ ಕಾಳಸರ್ಪದಂತೆ ಕೆರಳಿದಳವಳು “ಹೇಳು, ನನ್ನನ್ನು ಏನಂತ ಕರೆದೆ?” ಹಲಾ ತ್ತನೆ ಕಿರುಚಿದಳು.

“ಸಿಸ್ಟರ್....”

“ಸ್ವಾಪಿಟ್! ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೀಬೇಡ! ಐ ಹೇಟ್ ಇಟ್!” ಅವನು ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ಸರಸರನೆ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಸೆರೆಗನ್ನು ಎಳೆದು ಹಾಕಿದಳು. ಆಮೇಲಿಂದ ಸರಸರನೆ ಜಾಕೆಟ್‌ನ ಬಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಬ್ರಾ ಕಳಚಿದಳು. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಯೌವನದಿಂದ ಹೊಳೆ ಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಸ್ತನಗಳು ಜೋಡಿ ಕುದುರೆಗಳಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದವು. ಅವನಿಗೆ ಷಾಕ್ ಹೊಡೆದಂತಾಯ್ತು. ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನೋಡಿದ.

“ಹಿಡ್ಲೋ ಅವನ್ನು!”

“ಸಿಸ್ಟರ್”.

ಅವನ ಎರಡೂ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಚುರ್ರೆಂದವು. “ಐ ಸೇ ಹೋಲ್ಡ್ ದೆವ್!” ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅವನ ಕೈ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. “ನಿಮ್ಮ ಗಂಡು ಜಾತಿಗೆ ಬೇಕಿರೋದು ಈ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಗಳು ತಾನೇ! ಹಿಡ್ಲೋ.....”

ಅವನು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದ. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೇ ಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಆವಿಷ್ಕಾರಗೊಂಡ ಅವಳ ರೂಪ ಈಗ ಶರಾಘಾತದಿಂದ ಕೆರಳಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿರುವ ಸಿಂಹಿನಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

“ಯೂ ಈಡಿಯಟ್! ಏನು ಹಾಗೆ ನೋಡ್ತಿದೀಯಾ ? ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೆಂದರೆ ಭೋಗದ ವಸ್ತು. ತಾಯಿ, ತಂಗಿ, ಅಕ್ಕ, ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲಾ ನೀವು ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೆಸರುಗಳು. ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ನಿಮ್ಮ

ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಭೋಗದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಹೊರತು ಬೇರೆ ರೀತಿ ನೋಡಲಾರಿರಿ. ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ನಡುಗುತ್ತೀಯಾ ? ಕಮಾನ್! ನಾನೇ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಬಾ!”

ಅವನ ಕೈಗಳು ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗಿ ಅವಳ ಸ್ತನಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರಿದವು. ಕಾಲುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿದವನಂತೆ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಮೋಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತ. ಅವಳು ಅವನ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಾಗಿಸಿದಳು. “ಯಾಕೆ ನಾನು ಹೇಳ್ತೀಯೋದು ಕೇಳ್ತಿದ್ದೆ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿದೆಯಾ ? ಇನ್ನೂ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು. ನಿಮ್ಮ ಗಂಡು ಜಾತಿ ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾಂಸದೊಳಗಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾಂಸದೊಂದಿಗೇ ಮಲಗಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾಂಸವನ್ನೇ ನಲುಗಿಸಿ ಆನಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾಂಸವನ್ನೇ ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾಚಿಕೆ,ಹೇಸಿಕೆ ಕೊಂಚವೂ ಇಲ್ಲದ ಜಾತಿಯೋ ನಿಮ್ಮದು!”

ಅವನು ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವಳು ಅವೇಶದಿಂದ ಕೆರಳಿದಳು. “ಎನಂದೆ ನೀನು, ಸಿಸ್ಟರ್ ಅಂತಾನಾ? ಯಾರು ನಿನಗೆ ಸಿಸ್ಟರ್ ? ನಿಮ್ಮ ಗಂಡು ಜಾತಿಗೆ ಯಾರು ಸಿಸ್ಟರ್ ? ಯಾರು ಮದರ್ ? ಮಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಎದುರಿಗೆ ನಗ್ನವಾಗಿ ಬಂದರೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಗುಳ್ಳೆ ನರಿಗಳು ನೀವು! ಹಾಲುಗನ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಿರಾತಕರು ನೀವು ? ಉಕ್ಕಿಬಂದ ಪಯೋಧರಗಳನ್ನು ಹಿಂಡ ಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾಮಪಿಶಾಚಿಗಳು ನೀವು!” ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅರಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾರಿವಳು ? ಅವಳ ನೋಟದ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ಗಂಡು ಜಾತಿ ಬದುಕುಳಿಯುವುದೇ? ಅವಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ನಿನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರಿಸ್ತಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಬೇಡ. ನಾನು ಇಡೀ ಗಂಡು ಜಾತಿಯನ್ನೇ ಅಪರಾಧಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಗಂಡು ಜಾತಿಯನ್ನು ನಾನು ಒಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೀತೀನಿ.... ಡಾರ್ಫ್ಸ್.... ಬ್ಲಡ್ ಡಾರ್ಫ್ಸ್! “ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನಗ್ನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವ ಲೋಫರ್ಸ್! ಆದೇ ಸ್ತ್ರೀಯಾದರೆ ಹೇಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾಳೆ ಗೊತ್ತಾ ? ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಸುಕಂದನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಗಂಡಸನ್ನೇ ಆಗಲಿ ನಗ್ನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ತಾಳೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಡನಾದರೂ ಸರಿ, ನಗ್ನವಾಗಿ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಸಂಸ್ಕಾರ ನಿಮಗೆಲ್ಲಿಯದು ? ಹಾಡು ಹಗಲು ಊರ ಹೊರಗೆ ಈ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಜಾಕೆಟ್ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬಂದಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲೇ, ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ ? ಆಗಲೂ ಸಿಸ್ಟರ್ ಅಂತಾನೇ ಕರೆತಿದ್ದೆಯಾ ? ಈ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದಗಳನ್ನು ಮನಸೇಚ್ಚಿ ನಲುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮನಸಾರೆ ಕಚ್ಚಿ ರುತ್ತಿದ್ದ. ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಕಪಟ, ಬರೀ ನಾಟಕ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಲಿಸು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ದುರ್ನಾತ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಜೇನು ಹರಿಸ್ತೀರಿ.

“ಈ ದಿನ ನೀನು ಸಾಯದಂತೆ ನಾನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು ನಿನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ನಾಳೆ.... ನಿನಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆತ ನಂತರ.... ನಿನ್ನ ಆಗತ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೈಕೆಯಾದ ನಂತರ ಇದೇ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದಗಳನ್ನು ನೀನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.” “ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯೆಂದೇ ನೋಡುವ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡು ಜಾತಿಗೆ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಕೂಡದು. ಆದರೂ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ ? ತನ್ನನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವ ಗಂಡಸನ್ನು ಕೂಡ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ತ್ರೀಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯ. “ಗಂಡು ಜಾತಿ ತನಗೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಿರುಗಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ಆದೇ ಗಂಡಸಿನ ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ನಲುಗುವುದು ಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಢಿ! ಅಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯತನ! ಈಗ ಈ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲಿದ್ದೇನೆ”.

ಸುದೀರ್ಘವಾದ ತನ್ನ ಮಾತು ಕೊಂಚ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡು “ಗುಡ್ ಬೈ!” ಎಂದು ಸುಲಿಗಾಳಿಯಂತೆ ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಹೋದಳು.

ಅವನು ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಅವಳು ಕಣ್ಣು ಮರೆಯಾಗುವವರಿಗೆ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದನೋ ಅವನಿಗೇ ತಿಳಿಯದು.

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಮತ್ತನೆಯ ರಿವಾಲ್ವಿಂಗ್ ಚೀರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಲಿಸಿ ಗೋರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ನಿಡ್ಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಅವನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಲ್ಲ, ಅಫೀಸು ರೂಮು! ಆದರೂ ಅದೇಕೋ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗಿಂತ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಡ್ಡ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾಕೋ ಏನೋ ಅವನಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಡ್ಡ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೋಹದಿಂದಲ್ಲ, ಬೇಸರದಿಂದಾಗಿ ನಿಡ್ಡ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಹೆಂಡತಿ ಬಕಾಸುರನ ತಂಗಿಯಂತಿದ್ದಳು. ಕವ್ವು ಬಣ್ಣ, ಮೇಲಾಗಿ ಉಬ್ಬುಹಲ್ಲು.

“ಅಬ್ಬಾ! ನಿಡ್ಡ ಮಾಡೋವಾಗ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಬರಬೇಡ್ವೆ! ರಾತ್ರಿ ನಂಗೆ ನಿಡ್ಡ ಬರೋದಿಲ್ಲ!” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಮನ್ಮಥರಾವ್. ಪಾಪ ಆ ಗೃಹಿಣಿ ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಅಸಹ್ಯದಿಂದ ಆ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳೇನೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬರುವಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ನೋಡಲಾಗದೆ ಅವನು ಅವಸ್ಥೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅರ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಅವಳ ಚಿಕ್ಕ ಮೆದುಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕಾರಕ್ಕೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಗಯ್ಯಾಳಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಮೃದುನಾದುದು. ಮೇಲಾಗಿ ಅಮಾಯಕಳು. ಗಂಡನೇ ದೈವ- ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಗಂಡನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರತೀಯ ಗೃಹಿಣಿ. ಗಂಡ ಗದರಿ ಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮುಗ್ಧೆ. ಆ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನೇ ಆಸರೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನೇ ಅವಳನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲ, ಅಸ್ತಿ ನೋಡಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಭಾವಮೈದುನನಿಗೆ ತಂಗಿಯೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೇಮ. ಅದಕ್ಕೇ ಭಾವನನ್ನು ತನ್ನ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ತಂಗಿಗೇನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಭಾವಮೈದುನ ತನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯುತ್ತಾನೆಂದು ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ಭಾವಮೈದುನನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆವಹಿಸಿದ.

ಆವನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇಟ್ಟು ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಲಂಚೇಶ್ವರ ಎಂದು. ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಚಿಕ್ಕ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಸಹಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಲಂಚೇಶ್ವರನಿಂದಾಗಿ ಕಂಪನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರೂ ತಂಗಿಗೋಸ್ಕರ ಇವನನ್ನು ಇವನ ಭಾವಮೈದುನ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯದೆ ಉಳಿಸಿದ್ದ.

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಜನಾಣ ತಾತಾರಾವ್ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ “ಸಾರ್ ಸಾರ್!” ಎಂದು ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಕೂಗಿದ. ಮನ್ಮಥರಾವ್ ನಿಡ್ಡೆಯಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಎದ್ದ. “ಫೂಲ್! ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್! ಕತ್ತೆ! ಬಂಗಾದರಂತಹ ನಿಡ್ಡೆ ಕೆಡಿಸಿದೆಯಲ್ಲೋ!” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ.

ತಾತಾರಾವ್ “ಹ್ಲಿ.... ಹ್ಲಿ....” ಎಂದು ನಕ್ಕು! ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನಿಗೂ, ಆವನಿಗೂ ತುಂಬಾ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ. “ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಸಾರ್!”.

“ಯಾವ ಕ್ಯಾಟಗರಿ” ಕೇಳಿದ ಮನ್ಮಥರಾವ್.

“ಅದೇ ಒಂದು ಕ್ಯಾಟಗರಿ ಇರೋಹಾಗಿದೆ!” ತಾತಾರಾವ್ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದ.

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದ. “ಹಾಗಿದ್ದೆ ತಡ ಯಾಕೆ..... ತಕ್ಷಣ ಕರ್ಕೊಂಬಾ!” ಎಂದ ಲೊಟಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ. ತಾತಾರಾವ್ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಒಳ ಬಂದಿದ್ದನೋ, ಅಷ್ಟೇ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಗೋಡಿದ. ಆವನು ಹೊರಹೋದ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ಪಿಂಗ್‌ಡೋರ್ಸ್ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಒಳಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ ಮನ್ಮಥರಾವ್. ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಸುಂದರ ಯುವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಳ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆನಿಸಿತು.

ಆವಳು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತುಂಬಾ ಜನ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ. ತುಂಬಾ ಆಗ್ನವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ. ಅವರೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣಿನ ಬೊಂಬೆಗಳು. ಇವಳ ವಿಷಯ ಬೇರೆ! ಇವಳು ಸ್ವರ್ಣ ಪುತ್ರಳಿ. ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ಗೆ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆವನ ಮುಖ ಭಾವ ನೋಡಿ ಆವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಕ್ಕಳು. ಇಂತಹವರು ಹಾಸಿಗೆಯ

ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಇಂತಹವರೊಂದಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಕಡೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಕ್ಕಳು. “ಕೂತ್ಕೊಬಹುದೆ ?” ಎಂದಳು, ಮುಗುಳ್ಳು ಗುತ್ತಲೇ. ಆ ನಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ಗಿಂತಲೂ ಘಬಾನುಘಟಿಗಳಾದ ಗಂಡಸರೇ ಚಿತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಎಷ್ಟರನನು ?!

“ಪ್ಲೀಸ್.... ಪ್ಲೀಸ್ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ!” ಎಂದ ತಡಬಡಿಸುತ್ತಾ.

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಧ್ವನಿಯು ಮಾಧುರ್ಯಕ್ಕೆ ಐಸನಂತೆ ಕರಗುತ್ತಾ ಅವನೇನೋ ಹೇಳುವುದರೊಳಗೆ ಅವಳೇ ನುಡಿದಳು. “ಮೊದಲೇ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಬಂದಿದೀನಿ. ಐ ಆ್ಯಮ್ ಸಾರಿ! ನಿಮ್ಮ ಟೈಮ್ ಹೆಚ್ಚು ತೋಗೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ”

“ಅಯ್ಯೋ ಎಂತಹ ನಾತು!” ಮನ್ಮಥರಾವ್ ತಟಿಕ್ಕನೆ ನುಡಿದ. “ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಆದರೆ ನಿನುಗ್ಯಾಕೆ!” ಎಂದು ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥ ಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ನುಡಿದ.

ಅವಳು ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಸಲ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು. ಇಂತಹ ಗೋಮುಖ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳನ್ನು ಅವಳು ಬಹಳ ನೋಡಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅನುಭವ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ, ಬಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವರು ಸೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬೇಗ ಸೋತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಕೊಂಚ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಆದರೆ ಇಂತಹವರು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಇವರ ಪ್ರತಾಪವೆಲ್ಲಾ ತಗ್ಗಿ-ಬಗ್ಗಿ ಇರುವ ಹೆಂಗಸರ ಹತ್ತಿರವೇ. ಅವಳು ಹೈಕ್ಲಾಸ್ ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್. ಪ್ರಪಂಚವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯಂತರಾದ ಪ್ರಮುಖರಲ್ಲಿ ಬಹುಜನ ಅವಳ ಕಷ್ಟಮರುಗಳು. ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗಳೂ, ರಾಜರೂ, ಯುವರಾಜರೂ ಅವಳ ಮುಂದೆ ದಾಸೋಹಂ ಎಂದಿದ್ದರು. ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನಂತಹ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವಳ ಕಾಲುಗುರಿನ ಹತ್ತಿರವೂ ಬರಲಾರರು. ಅವಳು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಲು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನಂತಹವರೊಂದಿಗೆ ಮಲಗುವ ಆಗತ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚ ಸಿರಗು ಜಾರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದಾಸರಾಗುತ್ತಾರೆ. “ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನುಡಿದಳು. ಅವಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಚಲನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅಶ್ಲೀಲದ ಸೋಂಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನ್ಮಥರಾವ್ ನುಡಿದ ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಅವಳು ತೋರಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ಏನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಟೈಮ್ ತುಂಬಾ ಅನುೂಲ್ಯವಾದುದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ಬೇಗನೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ!” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ! ಕೊಂಚ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಹೇಳಿ! ತಡವಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ! ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ನನಗೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ!”.

ಅವಳು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕು, ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗ್ ತೆರೆದು ಒಂದು ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಅವನ ಎದುರಿಗಿಟ್ಟಳು. ಮನ್ಮಥ ರಾವ್ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಡ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ.

“ಮೇಖಲೆ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೆಂಟರ್!” ಆ ಹೆಸರು ಓಗುತ್ತಲೇ ಮಾತು ಬಿದ್ದವನಂತೆ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೆಂಟರ್” ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಏನೆಂದು ಮನ್ಮಥರಾವ್ ನಂತಹವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲಾ ಆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಳು.

“ಜಂಟಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೆಂಟರ್ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ದೊಡ್ಡವರು ಅರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೆಂಟರ್ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ”.

“ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಯಾರು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ?”

“ನಾನೇ!”

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ನ ಗಂಟಲೊಣಗಿತು. “ನೀವಾ?”

“ಯಾಕೆ? ನಂಬೋದಿಕ್ಕಾಗ್ತಿಲ್ಲವಾ? ನಾನು ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕಲಿಸಿ ಕೂಡದೆ?”

“ಯಾಕೆ ಕಲಿಸಕೂಡದು?” ಮನ್ಮಥರಾವ್ ತಡಬಡಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದ. ಅವಳು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಬಾರಿಗೆ ಮೋಹಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಮನ್ಮಥ ರಾವ್ ಗೆ ಕಚಗುಳಿ ಇಟ್ಟಂತಾಯ್ತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಡೆಸ್ಕ್ ಎಳೆದು ಚೆಕ್ ಬುಕ್ ಹೊರತೆಗೆದು, “ಹೇಳಿ, ಎಷ್ಟು ಚಂದಾ ಬೇಕು?”

“ನಿಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಡಿ”.

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ! ಅವನ ತಲೆ ಗಿರೆಂದು ತಿರುಗಿತು. ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಅವನು ಅಷ್ಟು ಚಂದಾ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವಾದ ಆಲೋಚನೆಯೊಂದು ತಲೆಯೆತ್ತಿತು. ಜೆಕ್‌ಬುಕ್ ತೆರೆದು ಸರಸರನೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ನೋತ್ತ ಬರೆದ. ಸಹಿ ಕೂಡ ಮಾಡಿ ಜೆಕ್ ಹರಿದು ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

“ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ, ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿ ಮುಚ್” ಅವಳು ಆದೇ ಸಮ್ಮೋಹನಕರ ವಾದ ಮುಗುಳ್ಳುಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದಳು.

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಧಟ್ಟನೆ ಜೆಕ್ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡ. “ನೀವು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಚಂದಾ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಷರತ್ತು”.

“ಏನದು?” ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ನನಗೂ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕಲಿಸಬೇಕು”.

“ಓಹ್ ಅಷ್ಟೇನಾ! ಖಂಡಿತವಾಗ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗೆ ಮೊದಲ ಕಸ್ಪಮರ್ ನೀವೇ!”

“ಹಾಗಲ್ಲ, ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು!”

ಅವಳು ಅವನ ಕಡೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. “ಈಗಿನಿಂದಲೇ?!”

“ಆಂ, ಈಗಿನಿಂದಲೇ!” ಹೃದಯ ಡವಡವನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ನುಡಿದ. ಅವಳು ನಗುತ್ತಾ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿ “ಆಲ್‌ರೈಟ್” ಎಂದಳು. ಅವನು ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜೆಕ್ ಕೊಟ್ಟ.

“ಧ್ಯಾಂಕ್ಸ್” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವಳು ಆ ಜೆಕ್ಕನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಎರಡು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದಳು. “ಹೋಗಿಬರ್ತೀನಿ. ನಮಸ್ತೆ!”

ಅವನು ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತ ಎದ್ದುನಿಂತ. “ಇದೇನು.... ಆಗಲೇ!”

“ನನಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಿದೆ. ತುಂಬಾ ಆರ್ಜೆಂಟ್! ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿಂತ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಲಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ಹೋಗದೇ ಇದ್ದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದಿಲ್ಲ”.

ಸಹಿ ಮಿತಾಯಿ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗನ್ನಿಸಿತು.

“ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಿಷಯ?”

“ಓ! ಆದಾ? ನೀವು ಯಾವಾಗ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅವಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತೀನಿ”.

“ನನಗೆ ಈಗ್ಲೇ ಬೇಕು!”

“ಈಗಲೇ?...ಅಂದ್ರೆ ಈಗ್ಲೇ? ಈ ಕ್ಷಣವೇ ? ಇಲ್ಲಿಯೇ?”

“ಹೌದು.... ಈಗಲೇ.... ಇಲ್ಲಿಯೇ” ಅವನು ಸರಸರನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಅವಳ ಎರಡೂ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಎಂತಹುದೇ ಗಾಬರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

“ಪ್ಲೀಸ್.... ಹೋಗೋದಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ, ನಮ್ಮವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ. ಕೊಡಿಸ್ಲೇಬೇಕು! ಮತ್ತೆ ಬರ್ತಿನಲ್ಲ!”

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.... ನೀನು ಹೋಗೋದಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!” ನಡುಗುತ್ತಲೇ ಅವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಆಂಗೈ, ಅಂಗಾಲು ಬೆವರಿನಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾಗ ತೊಡಗಿದ್ದವು.

“ಹುಶ್! ಯಾರಾದ್ರೂ ಬರ್ತಾರೆ!”

“ಬರೋದಿಲ್ಲ! ತಾತಾರಾನ್ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ!”

“ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮವನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ?”

“ದಂದ್ರೆ ಉದ್ಯೋಗ ನಾನೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ! ನೀನು ಮಾತ್ರ ಹೋಗ್ಬೇಡ!” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವನು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ! ತಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ! ಅವಳ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಅವನ ಕೈಗಳು ಅಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಜಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ನಕ್ಕಳು.

“ನೀವು ತಮಾಷೆಗೆ ಹೇಳ್ತಿದೀರಿ!”

“ತಮಾಷೆಗೆಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಹೇಳ್ತಿದೀನಿ”.

“ನಂಬೋದಿಲ್ಲ, ನಂತರ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ?”

“ಈಗ್ಲೇ ಅಸಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅರ್ಡರ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ”.

“ಯಾವ ಕೆಲಸ?”

“ಯಾವ ಕೆಲಸವಾದ್ರೂ ಸರಿ!”

“ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್?”

“ಓ ಎಸ್”.

“ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತಿದೀರಿ! ಆ ಪೋಸ್ಟ್ ಯಾವುದೂ ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿಲ್ಲ”.

“ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ತೀನಿ. ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ತೀನಿ!”

“ನೀವು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರೆ?”

“ಅವರಪ್ಪ!”

“ಹೇಗೆ? ನಿಮ್ಮ ಭಾವಮೈದುನನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲ!”

“ಆ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?”

“ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯೋಣ ಬಂದಿದೀನಿ!”

“ಹಾಗಾ! ಹಾಗಿದ್ದೆ ನಾನಂತಹವನು ಅನ್ನೋದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇರ್ತೀಯಾ!”

“ತಿಳಿಯೋದಿದೀನಿ. ನೀವು ತುಂಬಾ ನೀಚರಂತೆ!” ಅವನು ಷಾಕ್ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡವನಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು.

“ಆ ಮಾತು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?” ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಪೇರುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

“ಯಾರಾದ್ರೆ ಏನು ಬಿಡಿ” ಅವಳು ತುಂಟತನದಿಂದ ನಕ್ಕಳು. “ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನೀವು ನೀಚರೇನಾ?”

“ಡ್ರಾಮಿಟ್, ಇನ್ನೂ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು?”

“ನಿಮಗೆ ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮನ್ಮಥಕ್ರೀಡೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತೀರಂತೆ! ಆಫೀಸ್ ನಲ್ಲರೋ ಹುಡುಗಿಯರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರಂತೆ. ನಿಮಗೆ ಲಂಚೇಶ್ವರ ಅನ್ನೋ ಆಡ್ಡ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಇದೆಯಂತೆ! ನೀವು ತುಂಬಾ ಲಂಚ ತೋಗೋತೀ ರಂತೆ! ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪೀಡಿಸ್ತೀರಂತೆ, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ನಿಂದೆ ಮಾಡ್ತೀರಂತೆ”.

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಉಗುಳು ಸುಂಗಿದ. ಅವಳು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರವೂ ನಿಜವೆಂದು ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತು. “ಯಾರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವರ ಚರ್ಮ ಸುಲೀತೀನಿ!” ತೋರಿಕೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ನುಡಿದ.

“ಯಾರೋ, ಯಾಕೆ ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ತಾತಾರಾವ್ ಅಂತಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ!”

“ಅವನಾ!” ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ ಮಾತು ಮರೆತವನಂತೆ ಸುಲ್ಲಿಸಿದ. ನಂತರ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, “ಮುಟ್ಟಾಳ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಚೂರಿ ಹಾಕ್ತಿದಾ ನೆಂದಾಯ್ತು. ಅವನನ್ನ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ” ಎಂದ.

“ಆ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಸಂಗತಿ ನನಗ್ಯಾಕೆ ಬಿಡಿ. ನಮ್ಮವನ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯ?”

“ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತಿದೀನಲ್ಲ!” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವಳ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡ.

ಅವನ ತೋರಿಕೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಚೆದುರಿಹೋಯಿತು ಮತ್ತೆ ನಡುಗ ತೊಡಗಿದ.

“ಹಾಗಿದ್ದೆ ಕೊಡಿ!”

“ಈಗೇನಾ!”

“ಹೌದು ಈಗೇ! ನಾನೂ ಈಗಲೇ ಬೇಕು ಅಂದ್ರಲ್ಲ! ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಡಿ!”

“ನಂತರ ಕೊಟ್ಟಿ?”

“ಊಹೂಂ! ನಂತರ ನೀವು ಕೈಕೊಟ್ಟಿ, ನೀವೂ ಕೊಡದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕೊಡದೆ—ವಾಪ ನಮ್ಮವನ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು!”

“ಡ್ಯಾಮಿಟ್!” ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ರಿವಾಲ್ವಿಂಗ್ ಜೇರ್ ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ತಡಬಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಇಂಟರ್ ಕಾಮನ್ ಬಟನ್ ಒತ್ತಿದ. “ಊಸಿ! ಒಳಗೆ ಬಾ! ಡಿಕ್ಲೈಮ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ!” ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗ್ಯಾಕೋ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಗಾಬರಿ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಕರ್ಬಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಹಣೆ ಒರೆಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವಳು ತನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಸೆರಗನ್ನು ಕೊಂಚ ಸರಿಸಿ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಲೋನೆಕ್ ಜಾಕೆಟ್‌ನೊಳಗಿಂದ ಅವಳ ವೆಸ್ಟ್‌ಲೈನ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವನ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಊಹೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಎಷ್ಟು ಸೌಂದರ್ಯ! ಇಷ್ಟು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಭರಿಸಬಲ್ಲನೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ, ತಾನು ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿಯ ಹತ್ತಿರ ವಿಫಲನಾದರೆ? ಅವನ ಹೃದಯ ಝಲ್ಲೆಂದಿತು. ಆ ಊಹೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವನು ತಲ್ಲಣಿಸಿದ. ನೋ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾನು ವಿಫಲವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅವಳ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಇನ್ನು ಸಾಕು ಎನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ನಡುಗುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಸಿಗರೇಟ್ ತೆಗೆದು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದ. ನಡುಗುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಳು ಲೈಟರ್ ಅನ್ನು ಸಿಗರೇಟ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ಯಲು ಸಹಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣ-ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಆ ಊಹೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ತಾನು ವಿಫಲಗೊಂಡರೆ? ತಾನು ವಿಫಲಗೊಂಡರೆ?! ಯಾವ ಗಂಡಸಿಗೂ ಬರಬಾರದ ಅನುಮಾನ ಆದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಡಸು ಸೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಸೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಗಂಡಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ.

ಆ ರೀತಿ ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸೈನೋ ಒಳಬಂದಳು. ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಅವಳು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಳು.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಎಂದೂ ಅಂತಹ ದೀನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. “ಯೆಸ್ ಸರ್!” ಎಂದಳು. ನೋಟ್ ಬುಕ್ ತೆರೆಯುತ್ತಾ—

“ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್‌ನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ!” ಅವನು ತಡಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ— ಅವನ ವಿವರಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇವೆ” ಎಂದಳು ಮೇಖಲೆ.

“ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಾನಾ?”

ಅವಳು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, “ಅವನ ಹೆಸರು ಆಶಾರಾಜ್!” ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದಳು. ಮನ್ಯ ಥರಾವ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ.

“ಆವನಾ....!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳಲು ಹೋಗಿ ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ. “ಆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ನಮ್ಮ ಹತ್ರ ಇದೆಯಾ?” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಡೆಸ್ಕ್ ಎಳೆದು ಸರಸರನೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಫೈಲು ಹೊರಗೆಳೆದ. “ಹೌದು ಇದೇ ಫೈಲು! ಲೂಸಿ.... ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಬರ್ರೋ!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಡಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಿ, “ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ತಗೋಂಬಾ!” ಎಂದ. ಲೂಸಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಅವನು ಎದ್ದು ಮೇಖಲೆ ಕಡೆ ಬಂದ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬರಗೊಡದೆ ಕೈ ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟಳು. “ವೊದಲು ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಮೇಲೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿ!” ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ರಿವಾಲ್ವಿಂಗ್ ಚೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ. ಈ ಸಲ ಅವನು ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎತ್ತಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆನೇ ಅವನ ಹೃದಯ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಲೂಸಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಅವನು ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಆ ಕಾಗದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸೀಲು ಹಾಕಿದ.

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ!” ಅವಳು ಮುಗುಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಕಾಗದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬ್ಯಾಗ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

“ಲೂಸಿ, ನೀನಿನ್ನು ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದ. ಲೂಸಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಅವನು ತಟಕ್ಕನೆದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ. ಮೇಖಲೆ ಆ ಕಡೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ

ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಋನ್ಮಥರಾವ್ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ಏದುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ.

“ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?” ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ವಿಲಾಸ ದಿಂದ ಕೈಹಾಕಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಲಿಬಿಲಿ ಗೊಂಡ. ಅವನ ಮುಖ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೀನವಾಯ್ತು ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸದೆ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. ಅವಳು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ನಿನ್ನ.... ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?”

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಈಗ ನೆನಪಾಯ್ತಾ? ನಾನು ಹೇಳೋಲ್ಲ!” ಅವಳು ಕಿಣಕುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ ನನಗೆ ಬೇಕು! ನಿನ್ನೆ ಸರು ಹೇಳು!”

“ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ!”

“ಏನು?”

“ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ! ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಕರೀತಾರೆ!”

“ಆ ಹೆಸರಲ್ಲ- ಅಸಲಿ ಹೆಸರು!”

“ಅಸಲಿ ಹೆಸರು ಯಾವುದಾದರೆ ನಿನಗೇನು?”

“ಬೇಡ ಬಿಡು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನು ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಅವಳ ಸೆರಗು ಎಳೆದ. ಅವನಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಯಮಯಾತನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಕೈಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲುಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೆರಗನ್ನು ತೊಲಗಿಸುತ್ತಲೇ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಏರಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಎದೆ ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಉಸಿರು ನಿಂತು ಹೋದಂತಾಯಿತು. ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದ. ಅವಳು ಮೋಹಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಸೀರಿಯ ನೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಳೆಯತೊಡಗಿದಳು. ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅವನ ಮುಂಚೆ ನಗ್ನಳಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. “ಊಂ ನೋಡು! ನೋಡ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ, ನೋಡು! ಇದೇ ನಾನು! ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಾನು! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನಂತಾಕಾಶಗಳಿವೆ! ಅಂತ್ಯ ತಿಳಿಯದ ಸಮುದ್ರಗಳಿವೆ! ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಧುಮುಕುವ ಜಲಪಾತಗಳಿವೆ! ಇಡೀ ಪ್ರಕೃತಿ ನನ್ನಲ್ಲಡಗಿದೆ! ಹಾಗೇಕೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ನೋಡು!”

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಚಳಿಜ್ವರ ಬಂದವನಂತೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳ ನಗ್ನತೆ ಅವನನ್ನು ಭಯಭ್ರಾಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಯುಗಗಳಿಂದ ಬೆಳಕನ್ನೇ ಕಂಡಿರದ ಅಂಧನಿಗೆ ಹಲಾತ್ತನೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬಂದು ಒಂದು ಸಾರಿಗೆ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಸಿಡಿಸು ಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ತಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

“ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೀಯೆ? ನೋಡು!” ಅವಳು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು. ಅವನು ಭಯದಿಂದ ಒಂದು ಸಲ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ. “ಇಷ್ಟೇನಾ ನಿನ್ನ ಗಂಡಸುತನ? ಇಷ್ಟೇನಾ? ಕಣ್ಣು ತೆರೆ!” ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದಳು.

“ನೋ!” ಅವನು ಗೋಣಗಿದ.

“....ಛೇ ನೀನಿಷ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನೆಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ! ನೀನು ಗಂಡಸೇ ಅಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ! ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇನಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರ ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದು? ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇನಾ ಪ್ರತಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನೂ ನೋಟದಿಂದ ಚುಚ್ಚಿಚುಚ್ಚಿ ಹಿಂಸಿಸೋದು? ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇನಾ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಪೀಡಿಸೋದು? ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗ್ತಿಲ್ಲವಾ? ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ತಾನಾಗಿ ಕರೆದ್ರೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಂಡಸೇನು?” ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹಾಣಿಯಂತೆ ಹಾರಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಕ್ಷೋಜಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಿಕ್ಕಿದಳು. ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕಚ್ಚಿದಳು. ಅವನು ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ. ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಾದರೂ ಬೆಡ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸನ್ನು ನೀನು ಗಂಡಸೇ ಅಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಆ ಗಂಡಸಿನ ಗಂಡಸುತನ ಅಲ್ಲಗೆ ಪರಿಸವಾಪ್ತಿ! ಅವಮಾನದಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಾನೆ! ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವಳು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಲಾತ್ತನೆ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ನಪುಂಸಕನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆನೋನೋ ಎನ್ನುವ ಅವಮಾನ ಮೂಡಿತು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಚಲನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. “ಬಾ..... ಬಾ.....” ಅವಳು ಕರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

“ನೋ!” ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೂಗಿದ ಅವನು ಧಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಅವಳ ಕಾಲುಗಳ

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು. “ನನ್ನ ಕೊಲ್ಬೇಡ! ನನ್ನನ್ನ ಕಾಪಾಡು! ರಕ್ಷಿಸು! ನಿನ್ನ ನಗ್ನತೆಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಾರೆ! ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟಲಾರೆ! ಪ್ಲೀಸ್! ನನ್ನನ್ನ ಕಾಪಾಡು! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ! ಭಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ! ಪ್ಲೀಸ್ ನಿನ್ನ ನಗ್ನರೂಪವನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸು.... ಉಪಸಂಹರಿಸು!....” ಅವಳ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ! ಈಗೇನಾಗಿದೆ! ಅವನ ದೀನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಳು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮಹಾ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ! ಪುರುಷನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭಸ್ಮ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಅಭಿನವ ಮೋಹಿನಿ! ವಿಲಯಕಾರಿಣಿ! ಕಲ್ಲೋಲವಾಹಿನಿ! ಅವಳ ವಿಕೃತವಾದ ನಗು ನೋಡಿ ಅವನು ಮತ್ತಷ್ಟು ನಡುಗುತ್ತಾ ಬೆವೆತ. ಅವಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಡಗಾಲ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಪಾದವನ್ನು ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಂದಳು. ಅವನು ನಡುಗುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ಪಾದವನ್ನು ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಾಗಿಸಿ ಕಾಲಿನಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ತಳ್ಳಿದಳು. ಅವನು ಅಂಗಾ ತನಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ.

ಅವಳು ಥಟ್ಟನೆ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. “ನಾನು ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ! ಒಂದು ರಾತ್ರಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಲೆಯೆಷ್ಟು ಗೊತ್ತೇ? ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ನನ್ನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ನಿನ್ನಿಂದ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ನಗ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದೆ- ಅದೇ ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ! ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಆಹ್ವಾನ ಕೂಡ ನಿನ್ನಿಗಿಲ್ಲ! ಅದರೂ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆ! ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ! ಒಬ್ಬ ಅಭಾಗ್ಯನನ್ನು ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಲು! ಈ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ನೀನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು- ತಿರುಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ! ಗುಡ್ ಬೈ!”.

ಅವಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ! ಏನು ನಡೆಯಿತೋ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅವನಿಗೇನೂ ನೆನಪಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಿದ್ದುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ! ತಾನು ನಪುಂಸಕನಾದೆ! ತಾನು ನಪುಂಸಕನಾದೆ ಎನ್ನುವ ಭಯಂಕರ ವಾದ ಊಹೆಯಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿತು.

ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಆ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ವಿಜಯಗರ್ವದಿಂದ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಾರು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ದಾಟಿ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಕ್ರೋಟನ್ ಗಿಡಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಆಕಾರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊರಬಂತು. ಅವನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವ್‌ಪುಲ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕ್ಯಾಮರಾದಿಂದಲೇ ಕ್ರೋಟನ್ ಗಿಡಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ಅವನು ತಾನು ಕಾರು ಹತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಅವನು..... ಜಾನಿನವಾಕರ್!

“ಪೋಸ್ಟ್!” ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್‌ನ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಅಶಾರಾಜ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ. ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್‌ಕಡೆ ನೋಡಿದ. “ಐದು ನಿಮಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂತು ಸಾರ್!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ಕವರನ್ನು ಅವನ ಕೈಗಿತ್ತ. ಅಶಾರಾಜ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಕವರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ, ತನಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಪೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಕಳುಹಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸರಸರನೆ ಕವರ್ ಹರಿದು ಒಳಗಿನ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಅವನ ಅಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಯಿರಲಿಲ್ಲ!

ಯಾವ ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೂ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೊರತಳ್ಳಿದ್ದನೋ ಅದೇ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನಿಂದಲೇ ಬಂದ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆರ್ಟರ್ ಅದು! ಗುಮಾಸ್ತನ ಕೆಲಸಕ್ಕಲ್ಲ- ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ! ಅದರೊಂದಿಗೇ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಚೆಕ್‌ಬುಕ್‌ನನ್ನು ಲಗತ್ತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರಡೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಗದ ಇತ್ತು. ಅವನು ಸಂಭ್ರಮಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆ ಕಾಗದ ತೆರೆದು ನೋಡಿದ.

“ಆಶಾರಾಜ್,

“ನನ್ನ ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಕಂಪನಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತಳ್ಳುತ್ತೋ ಅದೇ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಬಲ್ಲವಳಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆನಿಸಿತು, ಬುದ್ಧಿ

ಕಲಿಸಿದೆ! ಆಶಾರಾಜ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಿರಾಶಾವಾದವನ್ನು ಬಿಡು! ನಿನಗೆ ಜ್ಯೋಹ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಜಯಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೋ! ಇದೇ ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಫಲ!

“ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾಗಕೂಡದೆಂದು ಕೋರುತ್ತಾ..... ಅನಾಮಿಕ”.

ಆಶಾರಾಜ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಆ ಸತ್ರದ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ನಿರಾಶೆಯ ಕತ್ತಲು ತೊಲಗಿ ಆಶಾಕಿರಣ ಮೂಡ ತೊಡಗಿತು.

೮

ಅಕಾಶ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು! ದಿಕ್ಕು ತೋಚದ ಮೇಘ ವೊಂದು ಕಂಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ರೋದಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಬರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ- ಬರೋದಿಲ್ಲ- ಗಂಟಲುಗಳು ದಾಹದಿಂದ ಸರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳ ಪೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅದು ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನ ಒಂದು ಸ್ಲಮ್ ಪ್ರದೇಶ. ಆ ದಿನ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಸಮಯದ ವೇಳೆಗೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.... ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದ್ದ ನಾಟರ್ ಟ್ರಾಂಕ್‌ನೊಂದು ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ ನಡೆದ ವಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟು ಫಟೀರೆಂದು ಸಿಡಿದು ನೆಲಕ್ಕೂರಗಿತು. ಆ ರೀತಿ ನೆಲಕ್ಕೂರಗಿದ ನಾಟರ್ ಟ್ರಾಂಕ್ ತುಂಬಾ ಅಪಾಯ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ದುಡ್ಡು ನುಂಗುವುದೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಆ ಟ್ರಾಂಕ್ ಅನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಚ ಪಡೆದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಟ್ರಾಂಕ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾನೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆ ಅನೀತಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಘೋರವಾದ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಟ್ರಾಂಕ್ ಒಡೆದೊಡನೆಯೇ ಕೆಲ ಲಕ್ಷ ಗ್ಯಾಲನ್ ಗಳಷ್ಟು ನೀರು ಬಂದಿಖಾನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು ದಾರಿ ದೊರೆತೊಡನೆ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ

ವಿಜೃಂಭಿಸಿತು. ವಿಪರೀತವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಟ್ಯಾಂಕನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಶರವೇಗದಿಂದ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಗೆ ಒಡೆದ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಆವ ಶೇಷಗಳು ಕೆಲವು ನೂರು ಅಡಿ ದೂರ ಹೋಗಿಬಿದ್ದವು. ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಕೆಳಗೇ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಜನ ದೊಡ್ಡವರು ತಲೆ ಒಡೆದು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಯಾನಾ ಗಲೂ ಬಡ ಜನರಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿರುವ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜನ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಜೊತೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಜನ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾರಾದರು.

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಆಳುವಿನಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿರಬಹುದು. ಕೂದಲು ಅಡ್ಡಾ ದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಭುಜದ ತನಕ ಇಳಿಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆರಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ಎನೋ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ತಲೆಗೆ ತೂತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹ್ಯಾಟ್ ಧರಿಸಿದ್ದ. ಅವನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶರ್ಟು ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಈಗ ಮೂಲ ರೂಪದಿಂದ ತುಂಬಾ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಜೀರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟು ಧರಿಸಿದ್ದ. ಅದೂ ಅಂತಹುದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ಯಾಂಟು ಮೊದಲು ಯಾವ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿದ್ದೋ ಎನೋ ಈಗಂತೂ ಬಣ್ಣ ಕೆಟ್ಟು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಭುಜಕ್ಕೊಂದು ಚೀಲ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ದ್ರವನೆಯ ವಸ್ತುವಿದ್ದಂತೆ ಭಾರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಷಾದದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಹ್ಯಾಟನ್ನು ಡಿಗ್ನಿಫೈಡ್‌ಆಗಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅವನು ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ನಿಜತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಜನ ಅವನನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಹಿಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಾ ರಸ್ತೆಯ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನ ಕೈಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. “ಎನಾಯ್ತು ಬಾಸ್? ಎಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಓಡಿದಾರೆ?” ಆ ಯುವಕ ಅವನ ಕಡೆ ಹುಚ್ಚನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೈಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರಿಸದೆ ಮುಂದೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ಅವನು ‘ಸರಿಬಿಡು’ ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲೆ ಯಾಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ

ಯಾರೋ ಮುದುಕ ಅತ್ತ ಕಡಿ ಓಡುತ್ತಾ ಅವನೆದುರಿಗೆ ಬಂದ. ಅಷ್ಟೇ! ತಟಕ್ಕನೆ ಜಿಗಿದು ಅವನು ಆ ಮುದುಕನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಲುಗಾಡದಂತೆ ಬಿಗಿದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಯಾರೋ ನೀನು!” ಆ ಮುದುಕ ಕೊಸರಾಡಿದ. ಅವನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಅಲಿಂಗನದಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮುದುಕ ಹಠಾತ್ತನೆ ಕೊಸರಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗು ಹಾಕಿದ. “ಹುಚ್ಚನಪ್ಪೋ....ಹುಚ್ಚ! ನನ್ನ ಕೊಲ್ತಿದಾನೆ!”

ಆ ಕೂಗು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವನು ತಟಕ್ಕನೆ ಮುದುಕನ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿದ. “ಬಾಸ್ ಬಾಸ್! ನಾನು ಹುಚ್ಚನಲ್ಲ ಬಾಸ್! ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯೋನು ಬಾಸ್! ಯಾರನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರೂ ಏನಾಯ್ತಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ ಬಾಸ್! ನೀವೇದ್ರೂ ಹೇಳಿ ಬಾಸ್! ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡ್ತಾನೆ ಬಾಸ್!” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ಬಿಟ್ಟ.

ಮುದುಕ ಅವನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ದೇವರೆ? ದೇವರೇನು ಮಾಡ್ತಾನೋಲೇ!”

“ಆ ದೇವರಲ್ಲ ಬಾಸ್! ಆ ದೇವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಸುಖ ಗಮನಿಸುವಷ್ಟು ಟೈಮಿಲ್ಲ! ಈ ದೇವ..... ಈ ದೇವ ಬಾಸ್! ಈ ದೇವ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡ್ತಾನೆ!” ತನ್ನ ಎದೆ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದ.

“ನೀನಾ?! ನೀನು ದೇವರಾ? ನೀನೇನು ದೇವರೇನೋಲೇ?” ಅವನು ವಿಷಾದದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಕ್ಕ.

“ನಾನು ದೇವನೇ ಬಾಸ್! ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ದೇವನೇ!” ಆ ಮುದುಕ ಅವನನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿ ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾದ. ಅವನು ತಟಕ್ಕನೆ ಆ ಮುದುಕನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

“ಏನಾಯ್ತು ಹೇಳು ಬಾಸ್!”

ಆ ಮುದುಕ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ. “ಹೇಳ್ತೀನಿ ಬಿಡೋ ಹುಚ್ಚ! ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿದೆ- ಆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ನ ಮಹಿಮೆ! ಎಷ್ಟು ಜನ ಸತ್ತಿ ದ್ದಾರೋ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಬದುಕಿದ್ದಾರೋ ಗೋತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಕಾ?” ಆ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಯುವಕನ ಮುಖ ಬಾಡಿತು. ತುಟಿಗಳು ನಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಳತೊಡಗಿದವು! ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿಬಂದವು. ಥೇಟ್ ಹುಚ್ಚನಂತೆಯೇ ಅಳತೊಡಗಿದ. ಮುದುಕ ಅವನನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿದ. “ನೀನಾಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದಿದೀಯೋ ಹುಚ್ಚ? ಸತ್ತ

ವರಲ್ಲ ನಿನ್ನವರಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರಾ?"

"ನನಗಾ ಬಾಸ್ ? ನನ್ನವರಾ ಬಾಸ್ ? ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನವರೇ ಬಾಸ್".

"ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನವರು ಹೇಗಾಗ್ತಾರೋ ಹುಚ್ಚು!"

"ಹೌದು ಬಾಸ್. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನವರೇ!" ಕಣ್ಣು ರಿಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವನು ಹೇಳಿದ. "ದೇವ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ತಾನೆ ಬಾಸ್. ದೇವ ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ತಾನೆ..... ನಿಜವಾಗಲ್ಲ!"

"ನೀನಾ! ನೀನು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ನೀನೇನು ಮಾಡ್ತೀಯೋ - ಗವನೆಮ್ಮಿಟ್ಟೋರೇ ಏನೂ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ!"

"ಇಲ್ಲ ಬಾಸ್! ದೇವ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡ್ತಾನೆ! ನಿಜವಾಗಲ್ಲ....!"

"ಹೋಗೋ ಹುಚ್ಚು.... ಹೋಗ್ತೋಗು!" ಮುದುಕ ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ತಳ್ಳಿದ. ಅವನು ಧೊಪ್ಪೆಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ. ಆ ಮುದುಕ ನಗುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದ.

"ದೇವ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೇದುಮಾಡ್ತಾನೆ ಬಾಸ್!" ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗು ಹಾಕಿದ.

ಆ ಮುದುಕ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟುಹೋದ. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಒಂದು ಕೈನಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಭುಜಕ್ಕೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಕೈ ಇಟ್ಟ. ಅದರೊಳಗಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕದಂತಹದ್ದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಅವನ ಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಸ್ತು ಆ ಪುಸ್ತಕ. ನಲುಗಿ ಮೂಸಿತ್ತು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಡಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವು ಯಾವುದೋ ಬರಹಗಳನ್ನು ಹುಚ್ಚು ಚಾಚಿ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಅವನು ಜೇಬಿನಿಂದ ಆಗದ ಬಾಲ್ ಪೆನ್ನೊಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ನಂತರ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಗೀಚತೊಡಗಿದ. ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸದವರಂತೆ ಅವನ ಮುಂದೆಯೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅದಿಕಾವ್ಯ ಬರೆದ ಮಹರ್ಷಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ! ಆ ಬಾಲ್ ಪೆನ್ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಓಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಮದೀನಾ!

ಚಾರ್ಮಿನಾರ್ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಬೀದಿಗಳೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಪತ್ಕರ್ ಘಟ್ಟ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಮದೀನಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಪಾತಬಸ್ತಿಯೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ ಕಲಹಗಳು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮದೀನಾದಲ್ಲಿ ಆದು ತುಂಬಾ ಹಳೆಯ ಮನೆ. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೋ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದ್ದು. ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಒಂದು ಕಡೆ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಭಾಗ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಹೋದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹಂದರವೊಂದಿತ್ತು. ಆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹಂದರದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಗ್ಗದ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ವೃದ್ಧಿ "ಜೊಕ್, ಪೊಕ್" ಎಂದು ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ವೃದ್ಧಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುಭಾಯಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕೆ ಈಗಲೋ ಅಗಲೋ ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದಳು. ಹಳೆಯ ದಾಗಿ ಮುರಿದುಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಕಿಟಕಿಟವೆನ್ನುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡವು. ವೃದ್ಧಿಯ ತಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು. "ಕಾನ್? ಕಾನ್ ಹೈ?" ಬಲಹೀನವಾದ ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಬಾಗಿಲಿನವರೆಗೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಒಳಬಂದ ಯುವಕ ಫುಲ್‌ಸೂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಕರ್ರಿಗೆ ಮಿರಿಮಿರಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಟಕಟಕವೆನಿಸುತ್ತಾ ಆ ವೃದ್ಧಿಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತ. "ಕಾನ್ ಹೈ?" ಆಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಬಲಹೀನವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾ, ತೆರೆಯುತ್ತಾ ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಪೊರೆಗಳು ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಜಾನಿವಾಕರ್! ನಾನು ತುಂಬಾ ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀನವ್ವಾ!" ಅವನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ನುಡಿದ.

"ಜಾನಿ.....? ಜಾ.....ನಿ.....ವಾ.....ಕ.....ರ್ ? ಕ್ಷಮಿಸು-ನೀನು ಯಾರೊಂಥ ನನ್ನಿಂದ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯಾಯ್ತು.....!"

ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. "ನಿಜ ಅವ್ವಾ! ನಾನಾರೊಂಥ ನಿನಗೆ

ತಿಳಿಯದು- ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸ ಪೊಂದರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದೀನಿ”.

“ಕೆಲಸಾನಾ? ಈ ಮುದುಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿನಗೇನು ಕೆಲಸವಪ್ಪಾ? ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲಂತ ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಂಡದಿರ ಜೊತೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ನನಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕುವುದು ದಂಡವೆಂದೂ, ನನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ನಾಲ್ವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಲೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ?”

ಅವನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಹಿಸಿ, ಮಾತು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ನಂತರ “ಶಹೆಜಾದಾ....ಶಹೆಜಾದಾ ನೂರುಲ್ ಶರೀಫ್ ಬಗೆಗೆ ಕೇಳೋದಿಕೆ ಬಂದಿದೀನಿ” ಎಂದ.

ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಆ ವೃದ್ಧಿಯ ನೆರಿಗೆ ತುಂಬಿದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶ್ವರ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ವೃಥಾಶ್ರಮಪಡತೊಡಗಿದಳು. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಆಕೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ಆಕೆ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ಸಂಬಲಾಗದವಳಂತೆ ಮುಸುಕಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಲು ಪ್ರಯಾಸಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಶಹೆಜಾದಾ! ಶಹೆಜಾದಾ ಬಗೆಗೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ..... ಇಷ್ಟು ಯುಗಗಳ ನಂತರ..... ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನೀನು ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ಯಾರೋ ನನಗೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದವ್ವಾ! ಏನೂಂತ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಬಂದೆ”.

ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಅಯೋನುಯವಾಯಿತು. ತುಟಿಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿದವು. “ಶಹೆಜಾದಾ....! ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲವಾಯ್ತು! ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ? ಐವತ್ತು ವರ್ಷ? ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ, ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾಯ್ತು?”

“ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ....” ಜಾನಿವಾಕರ್ ನುಡಿದ.

“ಹೌದು, ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ! ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕೇಳಿದೀನಿ....! ಎಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ....! ಎಂತಹ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ....” ತನ್ನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳಾಕೆ.

“ಅವರು ಯಾರವ್ವಾ?” ಆಕೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಕೆಸರು ಹೇಳ್ತಿದೀಯಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರೂಂತ ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.... ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು!”

“ಶಹಜಾದಾ ಹೈದರಾಬಾದ್ ರಾಜವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ನ್ಯಾಕ್ಟಿ. ಆದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಚಿನಿಂದಾಗಿ ಆತನ ದೊಡ್ಡತನ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆತನೇ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು”.

ಜಾನಿವಾರ್ಕನ ಹೃದಯ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. “ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿವಾ! ಅವರು ದೇಶಬಿಟ್ಟು ಯಾಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಬಂತು?”

ಆಕೆ ಸ್ವಗತದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವಳಂತೆಯೇ ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು. “ಆದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗಿನ ಮೊದಲಿನ ದಿನಗಳು. ಬಿಳಿಯರ ಕುಟಿಲ ರಾಜನೀತಿಯ ಫಲವಾಗಿ ದೇಶ ಇಬ್ಭಾಗವಾಯ್ತು. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಿಜಾಂ ನವಾಬ ಹುಟಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಲೇಬೇಕೆಂದು ರಜಾಕಾರರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮತಕಲಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಅನಾಯಕರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕೊನೆಗೆ ವಲ್ಲಭಾಯ್ ಪಟೇಲರ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ರಜಾಕಾರರು ವೋಲೀಸರಿಗೆ ಶರಣಾದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರಾಜಕ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಡೆದು ಹೋದುವೋ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಒಂದೊಂದು ದುರಂತ ಕತೆ. ಶಹಜಾದನದು ಕೂಡ ಒಂದು ದುರಂತದ ಕತೆ.

“ಶಹಜಾದಾ ರಜಾಕಾರರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸೇರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ರಜಾಕಾರರು ಹಗೆತೊಟ್ಟರು. ಸಂಸ್ಥಾನ ಬಿಟ್ಟು ಆತ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತದ ಭೂಭಾಗಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದ. ರಜಾಕಾರರು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆತನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಭಾರತದ ಶತ್ರುವೆಂದೂ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ, ರಜಾಕಾರರ ಏಜೆಂಟ್ ಎಂದುೂ ರಜಾಕಾರರೇ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ನಂಬುವಂತೆ ಪುಕಾರು ಹಬ್ಬಿಸಿದರು. ಶಹಜಾದಾ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ವೋಲೀಸ್ ಆಫ್ಫೀನ್ ಬಂದಿತು. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಹೋಯ್ತು. ಶಹಜಾದಾ ಕಂಡ ಕನಸು ನನಸಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಆತ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ರಜಾಕಾರನೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಮಾನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆತ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು

ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಆತ ನನಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದ. ಆದರಲ್ಲಿ ತಾನು ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗೆಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವಿನಿಂದ ವಿವರಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ತಾನು ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀನಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಒಂದ್ವಿಷಯ ಹೇಳಿ. ಅವರು ನಿಮಗೇನಾಗಬೇಕು?” ಕೇಳಿದ ಜಾನಿನಾಕರ್. ಆ ವೃದ್ಧಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

“ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆತನ ಮಹಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಗಂಡ ದರ್ವಾನ್ ಆಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ನಾವೆಂದೂ ನೌಕರರಾಗಿ ಆ ಮಹಲ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲ. ಆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಂದಿದ್ದೆವು. ಶಹೆಜಾದಾ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಂತ ತಂಗಿಯಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆತ ಎಷ್ಟು ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೋ, ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನೋ ಹೇಳಲಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಆತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆ ರೀತಿ ವಿಷಮಿಸಿತು. ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೇ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆತ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಪತ್ರ ಬರೆದದ್ದು ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ!”

“ಹಾಗಿದ್ರೆ ಅವರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥ ನೀನು ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಂತಹುದೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನನಗೆ ತೋರಿಸ್ತೀಯಾ ಅನ್ನಾ?”

“ಆತ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿ ದ್ದವು ಕಣವ್ವಾ. ಆದರೆ ದರಿದ್ರರು ನನ್ನಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾರಿ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ! ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನನಗುಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ‘ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು!’”

“ಆತನ ಫೋಟೋ!”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಹೃದಯ ಹಠಾತ್ತನೆ ಲಯತಪ್ಪಿ ಸ್ಪಂದಿಸತೊಡಗಿತು. “ಅದನ್ನೆ...ಅದನ್ನೆ ನನಗೆ ತೋರಿಸ್ತೀಯಾ?”

“ಎದ್ದುಕೊಡಲಾರೆ ಕಣವ್ವಾ! ಆ ಹಳೆಯ ಟ್ರಂಕ್‌ನಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಇದ್ದಿರಬೇಕು!”

“ನಾನು ಹುಡುಕ್ಕಿನವ್ವಾ? ಟ್ರಂಕ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳು?”

“ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿರೋ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವಸ್ತು ಆದೊಂದೇ! ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದರೆ ಎದುರಿಗೇ ಇರುತ್ತದೆ!”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಆಕೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮಲಗಿಸಿ, ತಾನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿದ. ಎಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಹೋದ ಹಳೆಯ ಟ್ರಂಕದು. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅದರ ಮುಚ್ಚಳ ಎತ್ತಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಟ್ಟು, ಅತುರದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿನ ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದಿಡಲೊಡಗಿದ. ಹೆಚ್ಚು ಬಟ್ಟೆಗಳೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹರಿದುಹೋದ ಸೀರೆಗಳೂ, ಹೆಂಗಸರು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಕುರ್ತಾಗಲೂ ಇದ್ದವು. ಒಂದು ಮುರುದುಹೋದ ಬಾಚಣಿಗೆಯಿತ್ತು. ವೃದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ ಫೋಟೋ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳದಲ್ಲಿದ್ದು. ವೇಗವಾಗಿ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೃದಯದಿಂದ ಅವನು ಆ ಫೋಟೋ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಆ ಫೋಟೋ ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಎನಾಮೆಲ್ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರೂ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಆ ಫೋಟೋವನ್ನೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟು. ಅವನ ಹೃದಯ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸ್ಪಂದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಶಿಲೆಯಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಆ ಫೋಟೋವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಕೊನೆಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸಿದ. ಫೋಟೋವನ್ನು, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಟ್ರಂಕಿನಲ್ಲಟ್ಟು ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಅವನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗೆ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಅವನು ವೃದ್ಧಿಯ ಹತ್ತಿರ ತಿರುಗಿ ಬಂದ. ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೆಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. “ಅವ್ವಾ! ಶಹಜಾದಾ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನೋ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆಲ್ತೆ?”

ಆ ವೃದ್ಧಿ ತನ್ನ ನೆರಿಗೆ ತುಂಬಿದ ಮುಖವನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಅಡಿಸಿದಳು.

“ಆ ದೇಶ ಯಾವುದೂಂತ ನಾನು ಹೇಳ್ತೀನಿ!”

ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ನಂತರ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ “ಯಾವುದು?”

“ಪಾಕಿಸ್ತಾನ!”

ಮುಣಿಮೇಖಲೆ ತಲೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಮೈಗೆ ಟವಲ್ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾತ್‌ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ಮೃದುವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ರೂಮಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಒಂದು ಸಲ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ನೀರಿನ ಹನಿಗಳು ಅರ್ಧ ನಗ್ನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತನಗಳ ನಡುವಿನ ಕಣಿವೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸರಸನೆ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೈಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಟರ್ಕಿಟವಲ್ ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಎಳೆದುಹಾಕಿದಳು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಲಾತ್ತನೆ ಒಂದು ಮಹಾ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿ ನಗ್ನವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿತು. ಟವಲ್‌ನಿಂದ ಅವಳು ಹಾಗೆಯೇ ಕುತ್ತಿಗೆಯಮೇಲಿನಿಂದ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನ ಬಿಂದುಗಳನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಗ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು.

ಆದು ಅವಳಿಗೆ ರೂಢಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ತನ್ನ ನಗ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಣುವಣುವೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಒಂದು ಮಹಾ ಯುಧವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮಹಾಯುಧದಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮಹಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಯಶಸ್ಸು, ವಿಜಯ ಆಡಗಿತ್ತು. ಕೊಂಚ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೆರಗುಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ನಿಜವಾದ ಮಹಾ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮುಂದೆ ಗಂಡಸು ತುಂಬಾ ಅಲ್ಪ. ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಾರಿ ಬಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಭಸ್ಮವಾಗುವ ಪತಂಗದಂತಹವನು. ಗಂಡನ್ನು ಬೆರಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕುಣಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಜ್ವಾಲಾ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಬೇಕಾದದ್ದೇ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವಳು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಅನುಕ್ಲಣವೂ ಪಂಜರದಿಂದ ಹಾರಿಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಅರಗಿಣಿಯಂತಹದು. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋಗಿ ತಿರುಗಿಬಾರದಂತೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸದ ಭಾಗವೆಂದು ಇಲ್ಲವೇ

ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು, ರೆವೈಗಳು, ಮೂಗು, ತುಟಿಗಳು ಕೆನ್ನೆ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ವಕ್ಷಸ್ಥಳ, ಸೊಂಟ, ನಿತಂಬ ಕಾಲು, ಪಾದಗಳು ಇವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬೆರಳುಗಳು, ಉಗುರುಗಳು, ನಡಿಗೈ, ಮುಗುಳ್ಳಗುವ ವಿಧಾನ, ಚಲನೆ, ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಅಣುವಣುವೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸುಂದರನಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವ ಯುವತಿ ಯಾವ ಆ್ಯಂಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾಳೋ, ಯಾವ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶರೀರದ ಭಾಗ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೋ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಆವಳು ತನ್ನ ಆಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತನಗೋಸ್ಕರವೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬ್ಯೂಟಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಂತಹುದನ್ನೇ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ತನ್ನ ಬ್ಯೂಟಿಸಿಯನ್ ತಾನೇ! ಮೇಖಲೆ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವಿಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸ್ವಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಆವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಒಂದು ಮಹಾಕಾವ್ಯ! ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆವಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು-ಮೂರು ಬಾರಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಸುವ ಸಾಬೂನುಗಳಿಂದಲ್ಲ, ಮೈ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅರಿಕೆಣ ಒಳದು ಕೊಂಡು ಕಡಲಿ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆವಳು ಕೃತ್ರಿಮನಾದ ಕಾಸ್ಮೆಟಿಕ್ಸ್ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಸಿದ್ಧವಾದ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಆವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರೋಪಣೆಗೆ ಕೃತ್ರಿಮನಾದ ಸಾಧನಗಳ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಅವಳಿಗೆ ಅಪರೂಪವಾದ ರೂಪ-ಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿತ್ತು. ಆವಳು ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್ ಬಳಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆವಳು ಮುಖಕ್ಕೆ ಎಂತಹುದೇ ಕ್ರೀಮ್‌ಗಳನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಇರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ರೂಪ-ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆರುಗು ಬರುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆವಳ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗೇ ಮೆರಗು ಬಂದಂತಿತ್ತು. ಆವಳ ಶರೀರದ ಲಾಲಿತ್ಯ ಕನ್ನಡಿಯ ನುಣುಪನ್ನೇ ಆಣಕಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಆವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಯೇ ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು. ತದೇಕ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಆವಳು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. ಸಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಸಿದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಒಬ್ಬ ಆವಳ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸಿತು. ಆವಳು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಟರ್ಕಿ ಟವಲ್

ಅನ್ನು ಡ್ರೈಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಎರೆದು, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಮುಂಗುರುಳು ನೇವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಗ್ನಳಾಗಿಯೇ ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಿಪವರ್ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು. “ಹಲೋ!” ಮೃದುವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

“ಹಲೋ! ನಿಮಗೆ ಸೌದಿ ಆರೇಬಿಯಾದಿಂದ ಓವರ್‌ಸೀಸ್ ಕಾಲ್!” ಆಪರೇಟರ್‌ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಮೇಖಲೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾಯ್ದ ನಂತರ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಜೇಕೇಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. “ಹಲೋ ಬೇಬಿ! ನಾನು ಜೇಕೇ ಮಾತಾಡ್ತಿದೀನಿ! ಎಲ್ಲೋ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ”.

“ಏನಾಯ್ತು?” ಅವಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಆ ದಿನ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆ ನೆನಪಿದೆ ತಾನೆ!”

“ನೆನಪಿದೆ!”

“ನಿನ್ನ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ತಪ್ಪು. ತುಂಬಾ ತಪ್ಪು!”

“ಅಂಜೈ?”

“ಅಂದ್ರೆ ಆ ದಿನ ರಷ್ಯನ್ ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ. ಎಂದು ಭ್ರಮೆಪಟ್ಟಿದ್ದು ನಾಸ್ತವ ವಾಗಿ ಆಮೆರಿಕನ್ ಸಿ.ಐ.ಎ.ನನ್ನು. ನಾನು ಹೇಳ್ತೀರೋದು ಅರ್ಥವಾಯ್ತು ತಾನೆ? ಟೆಲಿಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ”.

“ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಭ್ರಮೆಪಟ್ಟಿದ್ದು ನಾನಲ್ಲ! ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ!”

“ಆತನನ್ನು ಭ್ರಮೆಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನೀನು!”

“ನಾನಲ್ಲ! ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಡ್ಯೂಟಿ! ಅದಕ್ಕೇ ಅವನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ಕಂಡು ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ. ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಯಾಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರೆ ಲಾಗುತ್ತೇನೆ? ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆತುರಪಟ್ಟರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?”

ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ನಿಶ್ಯಬ್ದ. ನಂತರ “ಸರಿ, ನಿನ್ನ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಒಪ್ಪೋತೀನಿ! ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಆತುರಪಟ್ಟ. ಅದನ್ನೂ ಒಪ್ಪೋತೀನಿ. ಆದರೆ ಆ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಭಾವ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅನುಗತ್ಯವಾಗಿ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದೆ!” ಎಂದ ಜೇಕೆ.

“ಏನು ನಡೀತೂಂತ ಹೇಳಿ!”

“ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿ ? ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತುಂಬಾ ಅತುರಪಟ್ಟ. ಸಿ. ಐ. ಎ. ಈಗ ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಬೆದಕುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಠಾತ್ತನೆ ತಮ್ಮ ಏಜೆಂಟ್ ಒಂದು ರೋಟೇನ್ ಮಿಷನ್ ನೇಲೆ ಹೋಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರ ಸೆಬ್‌ಮೆರಿನ್‌ಗಳು ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ವಿಮಾನಕ್ಕೂ ಈ ಘಟನೆಗೂ ಏನೋ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಿದೆ. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನನಗೆ ಎದುರಾಗುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ.”

“ಹಾಗಾ? ! ಆದರೆ ಈ ಘಟನೆ ಬಗ್ಗೆ ನೀವ್ಯಾಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು?”

“ನೋಡು ಬೇಬಿ!” ಜೇಕೇ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ನುಡಿದ. “ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೇಬಿಯಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಹೆಣ್ಣು. ಈ ದುಃಖವನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಅನುಮಾನ ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಈ ಘಟನೆಯ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಹಜ!”

“ಆ ರೀತಿ ಅವರಾಕೆ ಅಂದ್ಕೊಬೇಕು?”

“ಹೆಲ್! ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೂ, ಅರ್ಥವಾಗ್ತಿಲ್ಲ!”

“ಅರ್ಥವಾಗ್ತಿದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗ್ತಿದೆ! ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ.”

“ವ್ಹಾಟ್! ಚಿಂತಿಸದಿರೋಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ನನ್ನ ವಿಷಯ ನಿಗೊ ತ್ತಲ್ಲ! ನಾನೊಬ್ಬ ಸಾದಾಸೀದಾ ಕಮಿಷನ್ ಏಜೆಂಟ್. ಈ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚುಗಳೂ, ಗೂಢಚಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅನುಮಾನಗಳೂ ಇವೆಲ್ಲಾ ನನಗಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಿ. ಐ. ಎ. ನನ್ನ ಕಸ್ಪೆನುರ್! ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸಗಳು-ಆಯುಧಗಳ ಮಾರಾಟ, ಮಿಲಿಟರಿ ರಹಸ್ಯಗಳ ಮಾರಾಟ ಇತ್ಯಾದಿ ರಹಸ್ಯನಾದ ಲೇವಾದೇವಿಯೆಲ್ಲಾ ನನ್ನಿಂದ ತುಂಬಾ ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆದಂತಹವು! ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚುಗಳೂ, ನನಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಮಿಷನ್ ನಾನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಈಗ ಈ ಉಪದ್ರವ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸಿ.ಐ.ಎ. ದಂತಹ ಬಲಶಾಲಿ ಗೂಢಚಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿರೋಧ ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ಅದು ನನ್ನ ಲೈನ್ ಆಲ್ಲ!”

“ನಾನೂ ಅದೇ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ! ಸಿ. ಐ. ಎ. ದೊಂದಿಗೆ ನೀವು ವಿರೋಧ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ!”

“ಹೇಗೆ?”

“ಮೊದಲು ನನಗೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿ! ಸಿ.ಐ.ಎ. ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?”

“ಹೇಗೆಂದರೇನು? ಸಿ ಐ. ಎ. ಒಂದು ರೀತಿ ನನ್ನ ಕಸ್ಪಮರ್ ಎಂದು ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಸಿ. ಐ. ಎ. ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೇರೋಲ್ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವವರು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಸಿ. ಐ. ಎ. ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ಕಾರಣ! ಅವರೇ ನನಗೇ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದು. ಆದರೆ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.”

“ವೆರಿ ಗುಡ್! ಹಾಗಿದ್ದೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ.”

“ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?”

“ಆ ದಿನ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗೂ ನಿಮಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆ ಘಟನೆಯ ಪೂರ್ತಿ ಜನಾಬ್ಬಾರಿ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಯದೇ! ಹೌದಾ?”

“ಹೌದಾ ಏನು? ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೌದು!”

“ಹಾಗಿದ್ದೆ ಇನ್ನೇನು? ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ನೀವ್ಯಾಕೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕು? ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಬ್ಬ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಕಸ್ಪಮರ್ ಇಲ್ಲವಾಗ್ತಾನೆ. ಸಿ. ಐ. ಎ. ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅಸಲಿಗೆ ಮೋಸ ವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದು ಉತ್ತಮ ಆಲ್ವೆ?”

“ನೀನು ಹೇಳಿರೋದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.”

“ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ! ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸಿ. ಐ. ಎ. ನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿ ದ್ದಾರೆಂದಿರಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ. ಆ ದಿನ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ. ನಿಮಗೂ ಆ ಘಟನೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೀವು ತೀಲ್ಡ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ! ಆತನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ! ಅವನು ತಲೆ ತುರಿಸಿಕೊಂಡ ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಆರಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಆ ಸಮಸ್ಯೆ ಆತನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ತಾನೆ! ಸಿ. ಐ. ಎ ದವಡೆ ಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಾನಾ, ಬೀಳಲಿ ಬಿಡಿ! ಅವನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವನೇ ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಲು ಬಿಡಿ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡಿ! ಈಗಲಾದ್ರೂ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಯ್ತಾ?"

“ಡ್ಯಾಮಿಟ್! ನಾನು ಹೇಳುವ ಕತೆನ ಸಿ ಐ. ಎ. ನಂಬಬೇಕಲ್ಲ!”

“ನಂಬುತ್ತದೆ! ನಂಬಲೇಬೇಕು. ನೀವು ನಿಜ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಲ್ಲ! ಅವರು ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೀಡಿಸಿದರೂ ನೀವು ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿರಿ! ನೀವು ಹೇಳುವ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಂಕು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು! ಬಿ ಟ್ರೂತ್‌ಫುಲ್ ದಟ್ನಾಲ್!”

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ನಿಶ್ಯಬ್ದ! ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಗು ಕೇಳಿಸಿತು! “ಬೇಬಿ ಯೂ ಆರ್ ಸ್ಮಾರ್ಟ್! ರಿಯಲೀ ಸ್ಮಾರ್ಟ್. ಹೌದು ಅಷ್ಟೇ ವಾಡ್ವೇಕು! ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಬೇರೇನೂ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಲೆ ತಲೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು. ಓಕೆ ಬೇಬಿ, ಗುಡ್‌ಬೈ!” ಪುಟ್ಟ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವಳೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಅತ್ತಲಿಂದ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಡಿಸ್ ಕನೆಕ್ಟ್ ಆದೊಡನೆಯೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಿಸೀವರ್ ಅನ್ನು ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಳು. ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮೇಣ ಹರಿತವಾದ ಖಡ್ಗದಂತಹ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನ್ಯಾಸಿಸಿತು. ಆ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ದವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹಗೆ, ದ್ವೇಷ ತುಂಬಿದ್ದವು.

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ! ಇವತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕತೆ ಮುಗಿತು!” ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಪ್ಪಣ್ಣವಾಗಿ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಹಲಾತ್ತನೆ ಅವಳಿಗೆ ತಾನಿನ್ನೂ ನಗ್ನಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆಂಬ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯ್ತು. ಮತ್ತೆ ಡೈಸ್ಲಿಂಗ್ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು ಅಷ್ಟೇ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಾಯಿಗೆ ಅಂಗೈ ಅಡ್ಡಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಹುಚ್ಚಳಂತೆ ಕೂಗು ಹಾಕಿದಳು. ಅವಳು ಹಾಕಿದ ಕೂಗಿನಿಂದ ಆ ಕೋಣೆ ವಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು.

* * * *

ಮೇಖಲೆಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ನಂತರ ಜೇಕೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದ. ಅವನಿಗೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ನೆನಪಾದ ನಿಜವೇ!

ತಾನು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇಕೆ ಶೀಲ್ಡ್ ಮಾಡಬೇಕು? ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾಪದ ಭಾವವನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ತನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ, ನಿಜವೆ! ಆದರೆ ಬಿಜನೆ ಸ್ನೇಹ-ಸಂಬಂಧಗಳೂ, ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಇರಕೂಡದು! ಅವನಿಗೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ತಾನಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ? ಅವನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನೇ ತಾನೂ ಮಾಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ತೊಡಕಿಗೆ ತಾನೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಿದ್ದರೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ವರ್ತನೆ ಹೇಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ? ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಕೂಡ ತಾನು ಮಾಡಲಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೌದು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ತಾನ್ಯಾಕೆ ಪಾಲುಗಾರನಾಗ ಬೇಕು? ಮೇಖಲೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜ! ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮೇಖಲೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲಿರುವುದ ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧಾಸಕ್ತಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು! ಆದರೆ..... ಮೇಖಲಾ ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ ಹೇಳಿ, ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ತನ್ನ ವಿಮುಕ್ತಿ, ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಮಾರ್ಗ! ಮೇಖಲೆ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸಿದಳು? ಎಷ್ಟು ಆಲೋಚಿಸಿದರೂ ಅವನಿಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿ ಒಂದು ನಂಬರ್‌ಗೆ ಡಯಲ್ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕಿರುಚಲು ಹೋದವಳು ಹಠಾತ್ತನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಳು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಳಿದವು. ತೆರೆದ ಬಾಯಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು, ಕ್ರಮೇಣ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅವಳು ಬಿದ್ದು, ಬಿದ್ದು ನಗತೊಡಗಿ ದಳು. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬದಲಾದ ಅವಳ ಮುಖಭಾವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆಯೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು! ಅವಳು ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ನಗುತ್ತಿದ್ದು, ನಂತರ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಗು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ನಲುಗಿ, ಮಾಸಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಭುಜಕೊಂದು ಚೀಲ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಪ್ಪನೆಯ ಪುಸ್ತಕದಂತಹುದನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯಾವುದೋ ಬಾಯಿ ಲೆಕ್ಕ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವನು ಅವಳು ಆಕ ಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕೂಗು ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ಕೂಗು ಹಾಕಲು ತಾನು ಆ ರೀತಿ ನಗುವಾಗಿರುವಾಗ ಊಹಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದುದೇ!

ಅವಳು ಬಲವಂತವಾಗಿ ನಗು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತು ಬಾಯಿ ಲೆಕ್ಕ ಗುಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. “ಹಲೋ ಹ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್! ಏನು ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ವ ಕೇಳ್ವೆ ಮನೇಲಿ ಬಂದು ಕೂಳ್ಳೊಂಡಿದಿಯಲ್ಲ? ಹೆಂಗಸರು ಮೈಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿರೋ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಬಹುದಾ?”

ದೇವ ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗದವನಂತೆ ನೋಡಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಅರ್ಥರಹಿತವಾಗಿ ನೋಡಿದವು. ಅವನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಒಳ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳು ನಗುವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡ ಗಮನಿಸಿದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನೊಂದುಸಲ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ಅರ್ಥರಹಿತವಾಗಿ ನಕ್ಕ.

“ಸಾರಿ ಬಾಸ್! ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಕೀಲಿಕ್ಕೆನಿಂದ ಅಟೋ ಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಲಾಕ್ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಬಂದೆ. ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟೋದು ಕೂಡ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ. ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೋ!” ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಲೆ ತೂರಿಸಿ ಬಾಯಿ ಲೆಕ್ಕ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ. ಅವಳು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಗುವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೈಹಿಡಿದು ನೆಲದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು.

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡು. ನೀನು ಋಷ್ಯಶೃಂಗನೆಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು! ನೀನೇನು- ಹೀಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿರಬೇಡಾಂತ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ!” ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಒಂದು ಮೆತ್ತನೆಯ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದಳು. “ಈಗ ಹೇಳು. ಏನೀ ಅವತಾರ? ತಲೆ ಯಾವಾಗ ಬೋಳಿಸ್ಕೊಂಡೆ? ಗಡ್ಡವೇನು ನುಣ್ಣಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಫೈಶ್ ಆಗಿ ಕಾಣಿಸ್ತಿದೆ? ಈ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಗಿದಿಯಾ ಗೊತ್ತಾ?”

ಆವನಿಗೆ ತಾನು ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಷಯ ಆಗಷ್ಟೇ ನೆನಪಾದಂತೆ ಆಂಗೈ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಆನಂದದಿಂದ ನಕ್ಕು. “ಇದಾ! ಈಗ್ಗಾನೇ ಬೋಳಿಸ್ಕೊಂಡೆ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಬಹುದು. ಆಗಲೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ”.

“ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಯಾಕೆ?” ಸ್ವಾಲ್ಮಂಡನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆಯೇ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸತೊಡಗಿದಳು.

ಆವನು ಅದನ್ನೇನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಘೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೇಳ ತೊಡಗಿದ. “ಅದಲ್ಲ ಬಾಸ್! ದಾರಿಲಿ ಬರ್ತಿದ್ಯಾ? ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡೋ ಅವ್ವ ನನಗೆದುರು ಬಂದು ಅನ್ನ ತಿಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಾಯ್ತು, ಏನಾದ್ರೂ ಇದ್ದೀ ಕೊಡು ಅಂದು. ಪಾಪ ನನ್ನಂತೆ ಅರ್ಥ ಕುರುಡಿ! ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಕ್ಕಿಗಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕಾಸು ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಆ ಅವ್ವನನ್ನು ಕೈಹಿಡಿಸು ಒಂದು ಹೇರ್ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಸೆಲೂನ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬಾರ್ಬರ್‌ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆಕೆಗೇನಾದ್ರೂ ಕೊಡು ಅಂದೆ! ಬಾರ್ಬರ್ ‘ಇಲ್ಲ ಹೋಗಯ್ಯ’ ಅಂದ! ಹೋಗ್ಲಿ ನಾನು ಏನಾದ್ರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಆ ಅವ್ವನಿಗೆ ಎಂಟಾಣೆ ಕೊಡು ಅಂತಂದೆ! ಬಾರ್ಬರ್ ನನ್ನ ಮುಖದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ‘ನಿನ್ನ ಮುಖ, ನೀನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀಯೋ! ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ, ಚೌರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತೆ. ಕೂದಲು ಕೊಡು, ಎಂಟಾಣೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ’ ಅಂದ. ಕೊಟ್ಟೆಟ್ಟಿ! ಪಾಪ ಒಳ್ಳೆಯವನಿದ್ದಂತಿದ್ದ. ಕೇಳದೆಯೇ ಕೂದಲಿನ ಜೊತೆ ಗಡ್ಡ ಕೂಡ ಹೆರೆದು ಹಾಕಿದ”.

ಆವನು ಆನಂದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅವಳು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಮರೆತಳು. ಆವನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದೊಡನೆಯೇ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲ ಮರುಕದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎರಡು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಹನಿಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದು ನೋಟಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದವು. “ಸಾಕು ಬಿಡು- ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ. ಆನಂದದಿಂದ ಹೇಳ್ತಿದಾನೆ! ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಡಲಾರದ್ದು ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಇದೆಯಾ? ಮೊದಲು ಯಾರಿಗೋ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಿಡ್ನಿ ದಾನ ಮಾಡಿದೆ! ನಂತರ ಒಬ್ಬ ಕುರುಡು ಯುವತಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ದಾನ ಮಾಡಿ ಗಾಜಿನ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟುಕೊಂಡೆ! ಈಗೇನೋ ತಲೆ ಬೋಳಿಸ್ಕೊಂಡಿದೀಯೆ! ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇತರರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಡಲಾರದ ವಸ್ತು ವೇನಾದ್ರೂ ಇದೆಯಾ?”

“ಇದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ. ಅದನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಇನ್ನು ಕೂಡಲು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಏನೂ ಇರೋದಿಲ್ಲಾದ್ದರಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀನಿ! ಟೈಮ್ ಬಂದ್ರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರನಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ನೀ!” ಅವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಕೊಂಚವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದ. “ದೇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡೋದಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾಕು. ಆದ್ರೂ ಎರಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಯಾಕೆ? ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎರಡು ಕಿಡ್ನಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಬದುಕೋದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾಕು. ಆದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆ? ಅಗತ್ಯವಿದ್ದವರಿಗೆ ಕೊಡು ಅಂತ! ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಏನಾದರೂ ಯಾಕಿರಬೇಕು? ಈ ಬದುಕು ಯಾಕೆ? ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟಿರಿ!”

“ದೇವ ನಿನಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆಯಾ?”

ಅವನು ಸಿಸ್ಸಿಯರ್ ಆಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ನನಗಿದೆ. ನಿಂಗಿಲ್ವಾ?” ಅವನು ಕನಾಕನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲ”.

“ಪ್ಲಾ! ಇಲ್ಲಿದ್ದೀ ಏನು ಬಿಡು? ಆತ ಇದ್ದೂ ಕೂಡ ಏನು ಮಾಡ್ತಿ ರೋದು? ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆದು ನಿಡ್ಲ ಮಾಡ್ತಿರಬೇಕಷ್ಟೆ. ಎಚ್ಚರವಾಗಿಡ್ಲಿದ್ದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ಯಾಕಿರುತ್ತಿತ್ತು ಹೇಳು? ಒಬ್ಬ ಬದುಕು ಲಾರದೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಾಯಲಾರದೆ ನರಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ! ಒಬ್ಬನಿಗೆ ತಿಂದದ್ದು ಜೀರ್ಣವಾಗದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ತಿನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಇಲ್ದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ದೇವರು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ತಪ್ಪದೇ ಕೇಳಿ ನೀ. ಯಾಕಯ್ಯ ಹೀಗೆ ಮೈ ಮರೆತು ಮಲಗಿದೀಯಾ? ಅಂತ!”.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. “ದೇವ! ದೇವರು ನಿನಗಿಂತೂ ಒಳ್ಳೆಯವನು ಅಂತೀಯಾ?”

“ಅದೇನೋ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ದೇವರು ಮಾಡು ತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನಾದರೂ ಪೂರ್ತಿ ಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಈ ಚೀಲ ಭುಜಕ್ಕೆ ನೇತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿ ರುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ಮಾಡಲು ಸೋವಾರಿತನ ತೋರಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆನೆಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ದೇವರ ಡೈರಿ ಮೈನ್‌ಟೇನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ!” ಕೈನಲ್ಲಿದ್ದ ದಪ್ಪನೆಯ ಪುಸ್ತಕ ತೋರಿಸಿದ.

ಅವಳ ತುಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗು ಮೂಡಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ದೇವನನ್ನು ಮೊದಲಬಾರಿ ನೋಡಿದ ಘಟನೆ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಸುಳಿಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿಜಿ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಡಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಒಂದು ಆಕಾರ ತನ್ನ ಕಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬಂದು ಬಿತ್ತು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿರದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕಾರಿನ ಗಾಲಿಯ ಕೆಳಗಿರುತ್ತಿದ್ದ! ಆ ಹಠಾತ್ ಘಟನೆಯಿಂದ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲಿನ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಎಲ್ಲಾ ಜಾವ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ ಕಾರಿಳಿದು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದಳು. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪೆಟ್ಟು ತಗುಲಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳ ಕಡೆ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. “ಪ್ಲೀಸ್! ನನಗೇನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಿರಿ” ವಕ್ರಕ್ಕೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದ. ಆ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿರ ವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿತು. ಅವಳು ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಪೇವೆಮೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ಚಳಿಗೆ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ಆಗಲೋ, ಈಗಲೋ ಎನ್ನುವಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು.

ಅವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಅವಳಿಗನ್ನೂ ನೆನಪಿದ್ದವು. “ಆ ಮುದುಕಿ- ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ಹೇಗಿದೆ ಬಾಸ್?”

ಅವಳು ಅವನ ಕಡೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. “ಅಕಿಗೇನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ! ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ತರೋದು ಕೊಂಚ ತಡವಾಗಿದ್ದರೆ ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು!” ಎಂದಳು.

ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆದವು. “ಯೂ ಆರ್ ಗ್ರೇಟ್ ಬಾಸ್, ರಿಯಲಿ!” ತುಂಬಿದ ಹೃದಯದಿಂದ ನುಡಿದ.

“ಇದರಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಟೆನೆಸ್ ಎನಿದೆ?” ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು.

“ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಕಾರು ಓಡಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ದಿನಗಳಿವು. ನೀವು ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಗ್ರೇಟ್ ಬಾಸ್!”

ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಮೋಜಿನಿಸಿದವು “ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಆ ಮುದುಕಿ ನಿನಗೇನಾಗ್ಬೇಕು?”

“ಎಲ್ಲಾ ಅಗ್ಬೇಕು ಬಾಸ್! ಅತ್ತನೋಡಿ, ಆ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರೋ ಮಗು ನನಗೇನಾಗ್ತಾಳೆ? ಅವಳಿಗೇನಾದ್ರೂ ಆದ್ರೆ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಅನ್ನಿಸೋ

ದಿಲ್ವಾ? ಅತ್ತ ನೋಡಿ, ಆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೂವಿನ ಗಿಡ ನನಗೇನಾಗಬೇಕು? ಆ ಗಿಡ ಬಾಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ?”

ಅವಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. “ಅಂದ್ರೆ ಆ ಮುದುಕಿ ನಿನಗೇನೂ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಅವನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಆರರೆ! ಯಾರೋ ದಿಕ್ಕೂ-ದೆಸೆಯಿಲ್ಲದ ಮುದುಕಿಗೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಕಾರಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೆಯಾ?”

ಅವನು ಅನಾಯಕವಾಗಿ ನಕ್ಕ. “ದಿಕ್ಕೂ-ದೆಸೆ ಇಲ್ಲದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಕಾರಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೆ ಬಾಸ್! ಆಕೆಗೆ ದಿಕ್ಕೂ-ದೆಸೆ ಇದ್ದರೆ ನನಗೇನು ಅಪಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು?”

“ಅದ್ರೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಭಯ ತೋರೆದು, ಸಾಹಸ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ?” ಗದರಿಸಿದಳು.

“ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ಬಾಸ್! ಆಕೇನ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಎಷ್ಟು ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಯಾರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಆಟೋಗಳನ್ನು ಕರೆದರೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೂ. ಏನು ಮಾಡೋದು ಕೊನೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೆ!”

ಅವಳು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗೋಮುಖ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಳು. ಎಷ್ಟೋ ಗುಳ್ಳೆನರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕತ್ತು ಕೊಯ್ಯಿ ಕಾರ್ಕೋಟಕರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನಾಯಕ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ತಲೆ ಹಿಡಿಯೋ ಪಶುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಳು.... ಆದರೆ ಇಂತಹ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಅದೇ ಮೊದಲ ಸಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆನ್ನುವ ಜನಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರ ಜಂತುಗಳ ನಡುವೆ ಮಾನವತೆ ಗೋಸ್ಕರ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ತಿರುಗುವ ಮಾನವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರ ಎಂದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಳು. ಅವನು ಹಠಾತ್ತನೆ ಏನೋ ನೆನಪಾದವನಂತೆ ನೋಡಿದ. “ಹೌದೋ! ನಾನು ಕಾರು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸರು ನಿಮ್ಮನ್ನೇನೂ ಅನ್ನದೆ ಸುಮ್ಮನಾದ್ರಾ ಬಾಸ್?”

“ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗ್ತಾರೆ? ಲಂಚಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ”.

ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನಂಬಲಶಕ್ಯವಾದ ಮಹದಾಸಂದ ಕಾಣಿಸಿತು. “ನಿಜವಾಗಲ್ಲ?” ಅವಳು ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಅವನು ಆನಂದದಿಂದ ನಕ್ಕ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಅವಳು ಜೀವನವಿಡೀ

ಮರೆಯಲಾರಳು. “ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ! ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡು ಕಳೆಯುತ್ತೆ?”

ಅಷ್ಟೇ! ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಬೆಸ್ಟ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟ. ತನ್ನನ್ನು ಅಂದವಾದ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯಂತಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನು. ನೋಡಲು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆದರೆ ಮೇಧಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಧಾವಿ! ಅವನ ಪ್ರತಿ ಮಾತೂ ಒಂದೊಂದು ಮುತ್ತು. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನೋ ತಿಳಿಯದು. ಯಾವರೋ ಒಂದು ದಿನ ಆಕಾಶದಿಂದ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರೂ ಏನೇನು ನೋವನ್ನುನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಏನೇನು ಅಗತ್ಯಗಳಿವೆಯೋ ಎಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಗಪ್ಪನೆಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಿಸ್ಟ್ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕವನು ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು- ದೇವನ ಡೈರಿ! ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆ ಲಿಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೋ ಹೇಳಿ, ಆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡೆಂದು ಸುಂಬಾಲು ಬೇಕು ತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಬೇಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚಿಕ್ಕನುಗುವಿನಂತೆ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕೈಗಳ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನೀರಿನಂತೆ ಹರಿದಿವೆಯೋ ಅವಳಿಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೋಸ್ಕರ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಆ ದುಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಪ್ರಸೇಯನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಲಿಸ್ಟ್ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹಂಚಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ವಂತ ಕೊಳ್ಳೋಸ್ಕರ ಏನಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಎಂದು ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅವನು ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನಿಗೋಸ್ಕರ ಬಿಲಿ ಬಾಳುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ, “ಈಗ್ಲೇ ಬರ್ತೀನಿ ಒಂದ್ನಿಮಿಷ!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಾಂತ್ರಿಕ ನಂತ ಅದೃಶ್ಯನಾದ. ಮತ್ತೆ ಮರುದಿನದವರೆಗೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಏನಿತ್ತು? ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಅವತಾರ. ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

“ಇದೇನು?” ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಯಾಕೆ? ನಾನೀ ಡೈಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ವಾ ಬಾಸ್?” ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದ. “ನಾನು ಅಂದವಾಗಿಲ್ವಾ?”

ಎಂದ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ. ಅವನು ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ ಆ ರೀತಿ ಮುಖ ಮಾಡಿದ ರೀತಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೋಟ್ಟಿ ಹುಣ್ಣು ಗುವಷ್ಟು ನಗು ಬಂದಿತ್ತು.

ಕೆಲವಾರು ಸಲ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದಳು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ನೋವಿನ ಬಗೆಗೆ ಗಮನಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿ ನ್ನೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ ಮಾನವ ಮಾತ್ರರಾದವರಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವಾಗಿ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುವ ಬಯಕೆಗಳು ಕೂಡ ಅವನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗದಿರುವುದು. ಅವನ ಮುಂದೆ ಅವಳು ಎಷ್ಟೋಸಲ ನಗ್ನಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ. ತುಂಬಾ ಜನ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ತಿನ್ನುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ ನಾಚಿ ಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾನಾ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳು ನಗ್ನವಾಗಿ ರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವನು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಗಮನಿಸಿದವನಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಾಮೂಲು ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಂಡಸಿಗಾದರೂ ಹಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಲ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವನು ಅದನ್ನೇನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಾನಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ, ದೇವತೆ ಗಳೂ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಇಂತಹವರನ್ನೇನೋ ! ನವುಂಸಕರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸೆಕ್ಸ್ ಬಯಕೆಗಳಿರುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಇವನಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ಪಂದನ ಕೂಡ ಇರುವಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವನು ಬಂಜೆಗಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಹಾತ್ಮನೆ ? ಈವರೆಗೆ ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಜನ ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ತಮಗೆ ಖ್ಯಾತಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವನಿಗೆ ಅಂತಹ ಬಯಕೆಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಯಕೆಗಳಿ ಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಬದುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಮತ್ತೆ ತಾನು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದೇನು ?

ತನ್ನ ಬಳಿ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಡೂಪ್ಲಿ ಕೇಟ್ ಕೀಯನ್ನು ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಾನು ಕಾಲ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಅವನು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಸೆಫ್‌ನ ಕೀಲಿ ಕೈ ಇರುವ ಜಾಗ ವನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವಳನ್ನು ಅಶ್ಚ ಯಗ್ನಗೊಳಿಸಿದ. ಅವಳು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ತಪ್ಪಿಯೂ ಸೆಫ್

ತಂಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಡೂಪ್ಲಿಕ್‌ಟೆ ಕೀಯಿಂದ ಆಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅವಳು ತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ-ಎಷ್ಟು ದಿನ ಗಳಾದರೂ ಸರಿಯೇ-ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ಒಂದು ಪೈಸೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

* * * *

ಅವಳು ತನ್ನ ಯೋಚನಾ ತರಂಗದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. “ಊಂ! ಈಗ ದೇವರು ಮರೆತಿರೋ ಯಾವ ಕೆಲಸಾನ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೀಯಾ?” ಬ್ರಾ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಏನಿಲ್ಲ, ದೇವರು ಒಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ನ ತಲೇಲಿ ಮೆದುಳು ಇಡೋದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾನೆ”.

“ಹಾಗಾ! ಅದಕ್ಕೆ ನೀನೇನು ಮಾಡ್ತೀಯಾ?”

“ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇನೂ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಾಂತಂದ್ವೋ! ಆದರೆ ಮೆದುಳಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಒಂದು ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕ್ ಒಡೆದುಹೋಗಿದೆ. ಬಹಳ ಜನ ಚಿಕ್ಕವರೂ, ದೊಡ್ಡವರೂ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲವರೆಗೆ ಸರಕಾರ ಅವರ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಿಲ್ಲ”.

“ಅಯ್ಯೋ ಸಾಪ! ಅಂದ್ರೆ ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತಿದೀಯಾ. ಎಷ್ಟು ಬೇಕು?”

“ಐದು ಲಕ್ಷ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಐದು ಲಕ್ಷಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕು” ಎಂದ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾ.

ಐದು ಲಕ್ಷ! ತನಗೆ ಐದು ರಾತ್ರಿಗಳ ಸಂಸಾದನೆ! ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷಗಳು ಬ್ಲಾಕ್ ಮನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನರಳುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷಗಳು ಅವಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಆಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಹೋದರೇನು? ಅವಳು ಮೌನವಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ, ಸೇಫ್‌ನ ಕೀಲಿಗಳನ್ನು ಅವನ ಕಡೆ ಎಸೆದಳು. “ನಿನಗಿಷ್ಟು ಬೇಕೋ ತಗೋ!”

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಬಾಸ್! ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಬಾಸ್!” ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಾ ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಪೇಖಲೆ ಡ್ರೆಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮುಂಗುರುಳು ಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡಳು. ನಂತರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು

ಕೊಂಡಳು. ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಲೋಲಾಕುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು. ಒಂದು ಕಿವಿಗೆ ಲೋಲಾಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಎರಡನೇ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. ಎದುರುಗಿದ್ದ ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಫುಲ್ ಸೂಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಎತ್ತರದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಒಳಗಡೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

“ಹಲೋ!” ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಿಂದಲೇ ಬಲಗೈ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳನ್ನು ವಿಶ್ ನಾಡುತ್ತಾ ವಿಲಾಸವಾಗಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒರಗಿ ನಿಂತ. ಅವಳು ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

ಆನನ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಾದಕರವಾದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. “ಗ್ಲಾಡ್ ಟು ಮೀಟ್ ಯೂ! ನನ್ನ ಹೆಸರು.... ಜಾನಿವಾಕರ್!” ಎಂದ ಅವನು.

೧೨

ಅವಳು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು. “ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ಹೀಗೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ!” ಎಂದಳು.

ಅವನು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ. “ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಪ್ಪದೇ ಆ ಮರ್ಯಾದೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅದು ನಿಜವೇ!”

“ಆಂದ್ರೆ?”

“ನಾನು ಸದ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ಗುಡಸರಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಕಠಿಣವನ್ನು ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ! ಗಂಡಸರಿಗಾಗಿ ಈ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹುದೇ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ”.

ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿದವು. “ಆಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದಾಯ್ತು!” ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

“ಆಫ್‌ಕೋರ್ಸ್!” ಅವನು ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಒಳಬಂದು ಅವಳ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. “ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮೇಖಲೆ- ಮಣಿಮೇಖಲೆ! ಬಹುಶಃ

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ನೀನೇ ದುಬಾರಿಯಾದ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌-ಹೌದಾ? ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಮುಖರು ನಿನ್ನ ದಾಸಾನು ದಾಸರು! ನಿನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿಗೆ ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ಅಂತ!"

“ಇನ್ನೂ?”

“ನಿನಗೆ ಮಹಾಬೃಹತ್ವವಾದ ಸೌಂದರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಕೂಡ ಇದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾದ ಇತರ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗಳಿಗೂ ನಿನಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನೀನು ಮೇಧಾವಿ! ಸಾಧಾರಣ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗಳಂತೆ ನೀನು ತಲೆಹಿಡುಕರ ಹತ್ತಿರ ನಿನ್ನ ರೇಟು ನೀನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಅವರು ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ದರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು, ಅವರ ಡೀಲಿಂಗ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಎಂತಹುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೆಳಗಾದೊಡನೆಯೇ ತಿರುಗಿ ಬರೋದಿಲ್ಲ. “ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಮರಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಆನಂದ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕಳುಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ನೀನೇ ಸಾಧಿಸ್ತೀಯ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲ, ಮಾಮೂಲು ರಾಯಭಾರಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಎರೆಯಾಗಿಟ್ಟು ಮೊದಲು ನೀನೇ ಶರಣಾಗತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೀಯ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅಫೇರ್ ಸಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸುತ್ತೀಯ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವೆಂದು ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಮರಗಳು ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಕರೀತಾರೆ. ಈ ಅಪರೂಪವಾದ ಗುಣ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ”.

“ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿಬಿ- ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ, ಅಂದ್ರೆ ಹದಿನೈದು-ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ವರ್ತನೆ ಇತರ ಹುಡುಗಿಯರಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಡಸರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳೆಂದು ನಿನ್ನ ಗತ ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗರು ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಹುಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನೀನು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಜಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಎಲ್ಲರೂ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ

ಪದವಿಯಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದೆ.

“ನೋಡಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಯಾಕೋ ನಿನಗೆ ಟಾಪ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ಹೆಸರು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ನ್ಯೂಡ್ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ಕೂಡ ಕೆಲಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಒಂದಿಬ್ಬರು ಪ್ರಪಂಚ ಸ್ತುತ್ಯಾತ ನ್ಯೂಡ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್‌ಗಳು ಈಗಲೂ ನಿನ್ನ ನ್ಯೂಡ್ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಮಾಸ್ಟರ್‌ಪೀಸ್‌ಗಳೆಂದು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ನಿನ್ನ ದೆಸೆ ಬದಲಾಯ್ತು. ವಿವಿಧ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದೆ. ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆದ ನಂತರ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ನಿನ್ನ ಡಿನ್ಯಾಂಡ್ ತುಂಬಾ ಏರಿತು. ಟಾಪ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡೆಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಂತಹ ಬಾಂಬೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತಾಂಕ ಒದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಆತ್ಯಧಿಕ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಡ್ ಎಜೆನ್ಸಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್ ಆಗಿ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಆಗಿನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯ್ತೋ ಏನೋ, ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿನಗೆ ಪರಿಚಯವಾಯ್ತು. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಕೆಲಕಾಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾ ದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೇಕೇಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ. ಅಷ್ಟೇ, ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಜೆಟ್ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿನ ನೀಲಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಜೇಕೇ ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ನ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ವಿಶ್ವತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡವನು ಜೇಕೇ! ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿಯೇ ಅವನ ಹಿಂದಿರುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಡಾಲರ್‌ಗಳು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದವು. ಎಷ್ಟು ಕ್ಲಿಷ್ಟನಾದ ಡಿಲಿಂಗ್ ಆದರೂ ಸರಿ ಜೇಕೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಳಸಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕ್ಲಿಷ್ಟನಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದಾಗ ಜೇಕೇ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಯೇ ಜೇಕೇ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿದ. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಜೇಕೇ ಪರವಾಗಿ ನೀನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಬರುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಡಾಲರ್‌ಗಳ ಕಮಿಷನ್‌ನಲಿ

ಕೊಂಚ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಕೊಡ್ತಾನೆ. ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತಿಗಿಂತ ಜೇಜೇ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡ್ತಾನೆ.

“ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೊಡುವ ಪಾರ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಬಿಸಿಯೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಪ್ರಸಂಚ ದಲ್ಲಿನ ಟೆರ್ರಿಸ್ಟ್ ಗ್ರೂಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಆಯುಧಗಳ ಸರಬರಾಜಿನಂತಹ ಅತಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳವರೆಗೆ, ದೇಶಾಧಿನೇತರ ನಡುವೆ ಅನಧಿಕಾರ ರಾಯಭಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಿಗೆ, ಮಿಲಿಟರಿ ರಹಸ್ಯಗಳ ವಿಕ್ರಯಗಳ ಡಿಲಿಂಗ್ಸ್‌ವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ನ್ಯಾಸಿಸಿದೆ. ಇಷ್ಟು ನಿಪುಣೆಯಾದವಳು ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಅಸಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತಳಾಗಿ ಇರುತ್ತೀಯೆ! ಕಾರಣ ಏನೆಂದು ನಾನು ತುಂಬಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಊಹಿಸಬಲ್ಲೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆಗಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಬಗೆಗಾಗಲಿ; ಪ್ರಸಂಚದ ಪ್ರಮುಖ ರೋದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಶೃಂಗಾರ ಕಲಾಪಗಳ ಬಗೆಗಾಗಲಿ ಹೊರ ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಮಾತ್ರವೂ ತಿಳಿಯದು. ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಕ್ಕಾಂ ಮಾಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅಜ್ಞಾತನಾಗಿರುವುದೇ ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ. ನಿನ್ನ ಬಗೆಗಿನ ವಿಷಯ ಹೊರ ಬಿತ್ತೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಅಭಾಸಕ್ಕೇಡಾಗುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುಟ್ಟುಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಅನಾಮಿಕಳಾಗಿ ಇದೀಯೆ. ಆ್ಯಮ್ ಐ ಕರೆಕ್ಟ್?” ತನ್ನ ಸುದೀರ್ಘ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ.

ಅವನು ಆ ರೀತಿ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಪ್ರನಾಹದಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮುಖದಲ್ಲಾಗಲಿ ತೃಣ ಮಾತ್ರನಾದರೂ ಕಾತರ, ಗಾಬರಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಕೂಡ ಕೊಂಚವೂ ಅಳಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಅಲ್‌ರೈಟ್!” ಭುಜ ಕುಣಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದಳವಳು. “ನೀನುಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವೇ ಎಂದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರೂಪಿಸಲು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ರುಜುವಾತುಗಳಿವೆಯೇ?”

ಈ ಸಲ ಅವನು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ನಕ್ಕು. “ರುಜುವಾತುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸದೆ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವಷ್ಟು ಮೂರ್ಖ ನಲ್ಲ. ಹೌದು, ನನ್ನ ಬಳಿ ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಬಗೆಗೆ ರುಜುವಾತುಗಳಿವೆ. ತುಂಬಾ ಇವೆ! ಕಳೆದ ಕೆಲದಿನಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರ

ದಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ!”

ಆಗಲೂ ಅವಳು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ, ಬೆಚರಲಿಲ್ಲ. “ಸರಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ರುಜುವಾತುಗಳಿವೆ! ಆದರೇನು? ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಅವಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾವನ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ?” ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು.

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ದಿಂದ ತಟಕ್ಕನೆದ್ದು ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಶತ ಪಥ ಹಾಕಿದ. “ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೀನು ಯಾವುದೋ ಅಟ ಅಡ್ಡಿದಿಯಾ-ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಅಟ! ಆ ಅಟ ನೀನ್ಯಾಕೆ ಅಡ್ಡಿದಿಯೋ ಎಷ್ಟು ಅಲೋಚಿಸಿದರೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.” ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ನುಡಿದ.

“ಯಾವ ಅಟ?”

“ಅದೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನೊಂದಿಗೆ ಆಫೆರ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪ್ರಮುಖರು ಈ ನಡುವೆ ಸಾಲಾಗಿ ಪದವಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ! ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಪದವಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ನಿನಗೂ ಎಷ್ಟು ಅಲೋಚಿಸಿದರೂ ಸಂಬಂಧ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ಪದವಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೋ, ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆಯೋ ಅವರು ನಿಂಜೊತೆ ಕಾಲ ಕಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ...ಅವರು ಪದವಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ನಿನಗೂ ತಪ್ಪದೆಯೇ ಏನೋ ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ಸಂಬಂಧ ಏನೋ, ಆ ಕೊಂಡಿ ಯಾವುದೋ ಎಷ್ಟು ಅಲೋಚಿಸಿದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ವ ಕುಣಿದಾಡಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಅವಳು ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಚಾನಿನಾಕರ್ ಮುಂದುವರಿಸಿಯೇ ಇದ್ದ.

“ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ-ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್ ಗ್ರೆಗರಿ ಸ್ವಾಟ್‌ನ ಕೊಲೆ. ಗ್ರೆಗರಿ ಸ್ವಾಟ್‌ನನ್ನು ಯಾರೋ ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಿ.ಐ.ಎ. ಈಗ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸ್ವಾಟ್ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವ ಮೊದಲು ಕೊನೆಯ ಸಲ ಜೇಕೇಯ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಯುಧಗಳ ಡಿಲಿಂಗ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಲೊಂಡಂತೆ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಆ ನಂತರ ಅವನು ಅಕಸ್ಮಿತವಾಗಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದ. ಗ್ರೆಗರಿ ಸ್ವಾಟ್ ಜೇಕೇಯ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿದ್ದೆಯೆಂಬುದು ನಗ್ನಸತ್ಯ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು

ಲಿಂಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಗ್ರೆಗರಿ ಸ್ಯಾಟ್‌ನ ಕೊಲೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಅಂದ್ಯೊಳ್ಳೋದು? ಆಫ್‌ಕೋರ್ಸ್! ಇದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಅನುಮಾನ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ತುಂಬಾ ದೃಢ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಉಂಟಾದ ಅನುಮಾನ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇವಲ ನನಗೆ, ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅತಿ ಬೇಗ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಿ.ಐ.ಎ.ಗೆ ಇದೇ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಲ ಸಿ.ಐ.ಎ.ಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲವರಾರೂ ಇಲ್ಲ" ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

“ಹೆದರಿಸ್ತಿದೀಯಾ?” ಕೇಳಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ, ಎಚ್ಚರಿಸ್ತಿದೀನಿ. ಸಿ.ಐ.ಎ. ಕಬಂಧ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲವನು ನಾನೊಬ್ಬನೇ! ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಆಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಆಟವೇನೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳು!”

“ಓಹೋ! ಹಾಗಾದ್ರೆ ತಾವು ನನಗೆ ಸಂರಕ್ಷಕರಾಗಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದಾಯ್ತು. ವೆರಿಗುಡ್, ಆದರೆ ತಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಅಕ್ಕರೆ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣ?”

“ಅಕ್ಕರೆಯಿಲ್ಲ, ಅಗತ್ಯ. ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಇದೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರ. ನನಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮರೆಮಾಚದೆ ನೀನು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಸಿ.ಐ.ಎ.ನ ಕೈಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕಾಪಾಡ್ತೀನಿ.”

“ಮೈ ಡಿಯರ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್, ಒಂದು ಪೇಳಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಜವೇ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ, ನೀವು ಹೇಳಿದ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಆಟ ನಾನು ಅಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಂದ್ಯೊಳ್ಳೋಣ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಾದರೆ ಅದನ್ನು ಎನುರಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತೇನೆಂದೂ, ಸಂಜೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಂಚು ಹೂಡುತ್ತೇನೆಂದೂ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಚದುರಂಗದ ದಾಳಗಳು ತುಂಬಾ ಇರಬಹುದೆಂದೂ ನಿನಗನಿಸಲಿಲ್ಲವ್ವಾ?”

ಅವನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಂತರ ನುಡಿದ “ಹೌದು, ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಸಲ ನೀನು ನಿನ್ನ ಆಟದಲ್ಲಿ ದಾಳ ನಡೆಸುವ ಮೊದಲೇ ನಿನ್ನ ರಾಜ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಳುವುದು ಖಂಡಿತ.”

“ಹಾಗಾ? ‘ಚೆಕ್’ ಹೇಳೋರ್ಯಾರು?”

“ನಾನು.”

“ಎ ಸಿ. ಆಲ್‌ರೈಟ್, ನಿನ್ನ ಆಟ ಯಾವುದೋ ನೀನು ಆಡು. ನನ್ನ ಆಟ ಯಾವುದೋ ನಾನು ಆಡ್ತೀನಿ. ಯಾರ ರಾಜ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳತಾನೋ ನೋಡೋಣ.”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಅವಳ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. “ನೋಡು ಮೇಖಲೆ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಆರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೋದು ಒಳ್ಳೆದು. ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೇಕೋ, ಶತ್ರುತ್ವ ಬೇಕೋ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾದವಳು ನೀನು.”

“ಸ್ನೇಹವೆ! ನಿನ್ನೊಂದಿಗಾ, ಎಂತಹ ಸಟನೆ” ಎಂದಳು.

“ನನ್ನದು ಸಟನೆ ಅಂತ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?”

ಅವಳು ಗರ್ವದಿಂದ ತಲೆ ಕುಣಿಸಿ ಸರಕ್ಕನೆ ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಕಿವಿಗಳಿಗೆಟ್ಟುಕೊಂಡ ಲೋಲಾಕುಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ನುಡಿದಳು “ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಜಾನಿವಾಕರ್, ನೀನಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಟಕ ಎನೆಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.”

“ಅಂದ್ರೆ?” ಅವನು ಚಿಕ್ಕಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಅವಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ನಕ್ಕಳು. “ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದು ಯಾಕೆ? ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತೀನಿ....ಹೇಳಲಾ?” ಕಣಕುವವಳಂತೆ ನುಡಿದಳು. ಅವನು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

“ನೀನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಬಂದ ಗೂಢಚಾರಿ! ನಾನು ಹೇಳೋದು ಸರಿ ತಾನೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್?”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಅವನಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನಗುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು. ಅವನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. “ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ಗೊತ್ತು?” ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ಎಲ್ಲಾಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು !”

“ಎಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ?”

“ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಶಹಜಾದಾ ಜೈನುಲ್ ಅಕ್ರಮ್. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ರಾವಲ್ಪಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದೆ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೇ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಳು. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ರಾವಲ್ಪಿಂಡಿಯ

ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಹೇಳಲು ನಿನಗೆ ನಾಲಿಗೆ ಹೊರಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಜೈನುಲ್ ಅಕ್ರಮ್ ಬದಲು ಜಾನಿವಾಕರ್ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ನಿನ್ನ ಪೆಟ್ ನೇಮ್ ಆಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಜಾನಿವಾಕರ್ ಎಂದೇ ನಮೂದಾಗಿದೆ.

“ನಿನ್ನ ತಂದೆ ನಿನಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೃದಯಾಘಾತದಿಂದ ಮರಣಿಸಿದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಅನಾಥನಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ-ಸಲುಹಿ ಓದಿಸಿದ. ರಾವಲ್ಪಿಂಡಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಿಂದ ನೀನು ಎಂಎಸ್ಸಿ. ಡಿಪ್ಲಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದಿಯೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಪೊಲೀಸ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಬಂದೆ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪೀರಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀನು ತೋರಿಸಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ತೋರಿಸಿದ ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ನಿನಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಮೆಡಲ್ ಲಭಿಸಿತು. ಆಗ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಲ್‌ಮೆಂಟ್ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಿನ್ನಂತಹ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಥರಾದ ಯುವಕರ ಅಗತ್ಯ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ತುಂಬಾ ಇತ್ತು. ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಬ್ಯೂರೋ ಚೀಫ್ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಸೇರಿದೆ ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಈ ದಿನದವರೆಗೆ ನೀನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಾವ್ ಎಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡೆ. ಅನಂತರ ನೀನು ತುಂಬಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಎಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಘಟ್ಟ ನೀನು ಆಫ್‌ಘಾನಿಸ್ತಾನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು.

“ಕಾಬೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ರಷ್ಯನ್ ಸೈನಿಕ ದಳಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಚಿತ್ರವಧೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದವು. ಆದರೂ ನೀನು ಶರಣಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ರಚಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದೆ. ಆ ದಿನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಬ್ಯೂರೋನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಲಕ್ಷಪಟ್ಟು ಏರಿತು ನಿಮ್ಮ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ಗೆ ನೀನು ಮುಕುಟಪ್ರಾಯನಾದೆ. ಕಾಬೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಿಷನ್ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ನಿನ್ನ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ

ಪ್ರಧಾನವಾದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪರಿಚಯ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ನಿನಗೆ ತುಂಬಾಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂತು. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ಪರಿಚಯ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ ಆದಕ್ಕೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅಂಧ್ರದವನೆಂದೇ ಭ್ರಮೆಪಡುತ್ತಾರೆ! ಒಬ್ಬ ಅಂಧ್ರನೇ ಅಲ್ಲ, ನೀನು ಏಷಿಯಾ, ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೇ ಹೋದರೂ ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಯಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಿನಗಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಶರೀರಾಕೃತಿ. ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯನ್-ಮಂಗೋಲಾಯ್ಡ್ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಪುಷ್ಪಗಳವಾಗಿವೆ ಅದಕ್ಕೇ ಏಷಿಯಾ ಖಂಡವೊಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದಲ್ಲಿನ ಜಾತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಶರೀರಾಕೃತಿ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಸಂಚದ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗಿನ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯ ಕೂಡ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳದಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದೆ.

“ಆದರೇನು-ನೀನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್‌ಗಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿರಬಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟು ದೇಶಗಳ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದೆ....ಏನಂತಿಯಾ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್?” ಎಂದಳು.

ಅವನು ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ “ನಿನಗೆ....ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ವಿವರಗಳು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾದವು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ತುಂಬಾ ಸಿಂಪಲ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್! ನಿಮ್ಮ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಬ್ಯೂರೋ ಚೀಫ್ ನನ್ನ ಕಸ್ಟೋಮರ್!”

ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಂಬ್ ಬಿದ್ದವನಂತೆ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. “ಮೈಗಾಡ್!” ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನುಡಿದ. ಅವಳು ಇನ್ನೂ ನಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.

“ನಿನ್ನೊಬ್ಬನ ವಿವರಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್! ನಿಮ್ಮ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯವಾದ ಏಜೆಂಟ್‌ಗಳೆಲ್ಲರ ವಿವರಗಳೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಗುಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿವೆ.”

“ಮೈಗಾಡ್!” ಎಂದ. ಒಬ್ಬ ಸುಧಾರಣ ಯುವತಿ....ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಲ ಗರ್ಲ್....ಅವಳು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ....ಒಂದು ದೇಶದ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಬ್ಯೂರೋ ಗುಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ನಂಬಲ ಸಾಧ್ಯ. ಅದರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಇವಳು ಕೆಲವು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ದೇಶಗಳ ಮಿಲಿಟರಿ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರಬಹುದು. ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಪದವಿಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒದ್ದಾಡುವ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರನ್ನು ತನ್ನ ಮುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ....ಆದರೆ, ತುಂಬಾ ಅನುಭವ ಇರುವ....ತುಂಬಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿದ ತಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಚೀಫ್ ಇವಳು ತೋರಿಸಿದ ವಯ್ಯಾರಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾದ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಇವಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದು....ಮೈಗಾಡ್! ತಾನಿಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಡೈನಮೈಟ್ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ....ಆದರೆ ಆಟಂಬಾಂಬ್‌ನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಟಾಪ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಬಾರಿ ಅವನ ಅಂದಾಜು ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಈ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪ್ರಮುಖರ ಲಿಸ್ಟ್ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಆದರೆ....ಆದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಚೀಫ್‌ನ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಳಗೆ ಅವಳು ಗರ್ವದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

“ಈಗೇನಂತೀಯಾ ಮೈಡಿಯರ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್? ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆಯೋ? ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕಾರ್ ಸಾಕು....ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಕಂಬಿ ಎಣಿಸ್ತೀಯೆ. ಒಂದು ಸಲ ಕಾಬೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ....ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಶಭಾಶುಭ ಕೊಡಬೇಕಾದುದೇ! ಆದರೆ ಈಗ, ನನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆಯಾ? ನೋಡೋಣ!”

ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ. “ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿದ್ದೀನಿ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಿದ್ದೀನಿ

ಅವರು ಯಾರೂ ನನಗೆ ಸರಿಜೋಡಿಯಾಗದೇ ಹೋದರು. ಈಗ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬಲ್ಲ ಸಮಜೋಡಿಯನ್ನು ನೋಡ್ತಿದ್ದೆನಿ. ಆದರೆ ಆ ಜೋಡಿ ಯಾವ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟನೂ ಆಗಿರದೆ, ಮೈ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ನಲ್ ಆಗಿರುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾರ್ನಲ್ ಆಗಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿತು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು! ನೀನು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಭಾರಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ತುಂಬಾ ಆನಂದವುಂಟುಮಾಡಿದೆ". ತಲೆ ಬಾಗಿ ಸಿ ಅಭಿನಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನಂತೆ ನುಡಿದ. ಅವಳು ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ತಲೆ ಬಾಗಿ ಸಿ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಆ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು.

“ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಮ ಬಲರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನ್ನಂತಹ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ಸ್ ಗೆ ಬಹುಶಃ ಒಂದೇಸಲ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಯಾವ ಆಪಾಯಕಾರಿ ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ! ನಿನ್ನ ಆಟಕ್ಕೆ..... ನಾನು ತಡೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ”.

ಅವಳು ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದಳು. “ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಮೈ ಡಿಯರ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್! ಆದರೆ ನೀನು ಹೇಗೂ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡ್ತಿರದಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಆಟ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀನು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರೆ”.

ಅವನು ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ತಲೆಬಾಗಿ ಸಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದ. “ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಆಟಕ್ಕೆ ನಾನು ತಡೆ ಹಾಕಲಾರೆನೆಂದು ಅಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ? ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೇಶದ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇದೆ. ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಿ.ಐ.ಎ., ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಸರ್ವಿಸ್ ನಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಿನಗೇನಿದೆ?”

“ಹೇಳೋಂತೀಯಾ?” ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ” ಎಂದಳು.

ಅವನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಏನೋ ಹೇಳಲಿರುವಾಗ ಅವಳೇ ನುಡಿದಳು. “ನನಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡು

ತ್ತಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಮರುಕವಾಗುತ್ತೆ ನೈ ಡಿಯರ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್! ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ಬೇಕು ಎಂದರೂ ನನ್ನ ಅಟ ಕಟ್ಟಿಹಾಕ ಲಾರೆ. ಆ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತು!”

ಆವನು ಚಕಿತನಾದ. “ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ?” ಕೇಳದೇ ಇರಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಂದ.

ಅವಳು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. “ನೀನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದು ಈ ದೇಶದ ಮಿಲಿಟರಿ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು. ಆಗತ್ಯವಾದರೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಲು- ಹೌದಾ?”

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತುಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಅವಳ ಕಡೆ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ನೋಡಿದ.

ಅವಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದುನಿಂತು ಮೃದುವಾಗಿ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅವನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಅವಳು ವಿಶಾಲವಾದ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಪರದೆಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಳೆದಳು. “ಒಂದು ಸಲ ಹೊರಗೆ ನೋಡು ಜಾನಿವಾಕರ್! ಈ ದೇಶದ ಜನ ಸಮೂಹದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ— ಹೌದಾ?”

ಅವನು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೂಡ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ.

“ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಆಸೆ, ನನ್ನ ಆಸೆ ಒಂದೇ ಮೈಡಿಯರ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್. ಅದಕ್ಕೇ ಬೇಕು ಎಂದರೂ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸ ಲಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ”.

ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಇಣುಕಿತು “ಅಂದ್ರೆ?” ಅನುಮಾನದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರನೋಡುತ್ತಾ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತುಟಿಗಳು ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡುಗಿದವು. ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ಅವನ ಕಡೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. “ಈ ದೇಶವಿಡೀ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿ ಯಾಗಬೇಕು- ಅದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬೇಕು! ಅದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ!”.

ಅವಳು ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ.

* * * *

ದೇವ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕರೆನ್ನಿ ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹಳೆಯ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಭುಜಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು, ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಲೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮೇಖಲೆ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಭುಜದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಮೂಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಸಿದ ಅವನ ಕಡೆ ಜಾನಿನಾಕರ್ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ವಿಚಿತ್ರ ವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆ, ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸು ತ್ತಿದ್ದ ದೇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂಕುಚಿತವಾದವು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಮರೆತಿದ್ದ ಮೇಖಲೆ ಮುಖ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅರಳಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಟೆನ್ಷನ್‌ನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಹಠಾತ್ತನೆ ಹಗುರವಾದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ದೇವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಅವನ ಕಡೆ ನಡೆದಳು.

“ಏನು ಹ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್? ದುಡ್ಡು ತಗೊಂಡೆಯಾ?” ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಜಾನಿನಾಕರ್‌ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಎತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಗಮನಿಸಿ ಅವಳು ಅವ ನನ್ನೂ- ಜಾನಿನಾಕರ್‌ನನ್ನೂ ನೋಡಿದಳು. ಜಾನಿನಾಕರ್‌ನನ್ನು ದೇವ ಯಾಕೆ ಸುನಿಶಿತವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ದೇವ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಭುಜದ ಮೇಲಿನ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಕೆಳ ಗಿಟ್ಟು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೂಡ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಜಾನಿನಾಕರ್‌ನ ಕಡೆಯೇ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಜಾನಿನಾಕರ್‌ಗೆ ಕೂಡ ಈ ಹುಚ್ಚ ತನ್ನನ್ನು ಎಕೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ನೋಟಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ ಅವನೊಂದು ಸಲ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆ ಹುಚ್ಚ ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ ತನ್ನಲ್ಲೇನಿದೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ದೇವನ ಕಡೆ

ಹುಬ್ಬು ಗಂಟೆಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ. ಭುಜದ ಮೇಲಿನ ಮೂಟೆ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ದೇವ ನಿಧಾನ ವಾಗಿ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ.

“ದೇವ ಎಲ್ಲಗೆ?” ಮೇಖಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಆಗಲೂ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು, ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವನನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಈ ಹುಚ್ಚು ತನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಯಾಕೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇವ ತಟಕ್ಕನೆ ಅವನ ಎರಡೂ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಬಾಸ್! ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜನ ಮೈ ತುಂಬಾ ಉಟ್ಟೊಳ್ಳೋಕ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲವೆ ಒದ್ದಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಯಾಕೆ ಹೇಳು? ಅಗತ್ಯವಿರೋರು ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೋಟು ಹೀಗೆ ಕೊಡು”.

“ಅರೆರೆ! ಇದೇನು?” ಜಾನಿವಾಕರ್ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿ ರುವಂತೆಯೇ ದೇವ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕೋಟು ಎಳೆದು ಕೊಂಡ. ಒಳಗಿದ್ದ ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟನ್ನೂ ಕೂಡ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಾನಿ ವಾಕರ್ ಧಟ್ಟನೆ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

“ಎನೀ ದೌರ್ಜನ್ಯ? ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ?” ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ ಕೇಳಿದ.

ದೇವ ಆದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ ನೋಡಿದ. “ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾನ ಮುಚ್ಚಲು ಲಂಗೋಟಿ ಸಾಕು ಬಾಸ್! ಚಳಿಯಿಂದ, ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಶರೀರ ವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ಯಾಂಟು, ಒಂದು ಷರ್ಟು ಸಾಕು. ಈ ಡಬಲ್‌ಸ್ಟ್ರಿಪ್ ಫುಲ್ ಸೂಟುಗಳು ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಹೇಳು? ಕೊಟ್ಟೆಡು!” ವೇಸ್ಟ್‌ಕೋಟನ್ನು ಕೂಡ ಬಲವಂತದಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಟೈಯನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಏನೆಂದುಕೊಂಡನೋ ಏನೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ.

“ಟೈ ಇರ್ಲಿಬಿಡು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ! ಈ ಎರಡೂ ನಾನು ತಗೋಂಡು ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀನಿ! ಬರ್ತೀನಿ ಬಾಸ್!”

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿ ಮುಚ್!” ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ಓಡಿದ. “ಅರೆ! ಎಲ್ಲಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ನೀತೋ!” ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅವನನ್ನು ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೇವ ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ

ಹೊರಗೋಡಿದ್ದ. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಮೇಖಲೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ. “ಯಾರವನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು ಅವನ ನೋಟ.

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಖಲೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನಗ ತೊಡಗಿದಳು. “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡು- ನಿನ್ನ ಕೋಟು ಸದ್ದಿನಿ ಯೋಗವಾಗುತ್ತೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ನಗತೊಡಗಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ದೇವ ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

“ಸಾರಿ ಬಾಸ್! ನನ್ನ ಮೂಟೆ ತಗೊಳ್ಳೋದನ್ನ ಮರೆತಿಟ್ಟೆ!” ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಜಂಕಿ ಮರಿಯಂತೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಓಡಿ ಮೂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೋಡಿದ.

“ಯಾರು ಆ ಹುಚ್ಚು!” ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಜಾನಿನಾಕರ್.

“ಅವನ ಹೆಸರು ದೇವ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ! ನಿನ್ನ ಕೋಟು ಹೋಯಿತೆಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಯಾವನಾದರೂ ಬಡವನಿಗೆ ಆ ಕೋಟು ತಲುಪುತ್ತದೆ”.

“ಏನೇ! ಅಂದ್ರೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾನಿ ಎಂದಾಯ್ತು! ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಯಾರಾತ?”

“ಅವನು ಯಾರೋ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೋ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯವರಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಳಯ ಬರದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರುತ್ತ ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ- ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನು!”

“ಅವನು ಇಲ್ಲಾಕಿದಾನೆ?”

“ಅದು ನಿನಗೆ ಅನಗತ್ಯ! ವೆಲ್ ಮೈ ಡಿಯರ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಏಜೆಂಟ್! ಇನ್ನು ನೀನು ದಯವಾಡಿಸಬಹುದು! ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನನ್ನ ಆಟ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಸ ಬಹುದು! ವಿಷ್ ಯೂ ಬಿಸ್ಪ್ ಲಕ್!” ಎಂದಳು.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ನಂತರ “ಗುಡ್‌ಬೈ!” ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಸರಸರನೆ ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರನಡೆದ. ಹೊರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಯಾವುದೋ ಭಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವು!

೧೩

ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಆಶ್ರಮಗಳಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಭಕ್ತರೊಂದಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದುಡ್ಡು ಕೂಡ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋದ.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಗವಾನ್. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಸದರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ, ಭಗವಾನರೂ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣಗಳು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಕಾರಣ ಭಾರತೀಯ ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಅಮೆರಿಕನ್ ಡಾಲರ್ ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು. ಎರಡನೇ ಕಾರಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಭಕ್ತರಿಗಿಂತ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿನ ಭಕ್ತರು ಹೆಚ್ಚು ಧನಿಕರಾಗಿರುವುದು. ಮೂರನೇ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಂಬಲ ಜೀವನ ಕಳೆಯಲು ಭಾರತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಗಳಿರುವುದು. ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸದೊಡನೆಯೇ ರೆಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಲು ಇವರು ಹೇಳುವ ನೆಪವೊಂದೇ- ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು. ಮೋಕ್ಷ, ಸೆಕ್ಸ್, ಭಕ್ತಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ನೆಂಟು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಮೇಧಾವಿ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ! ಯಾವತ್ತಿಗಾದರೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ ತಾನು ಪ್ರಧಾನಿಯೋ, ಅಧ್ಯಕ್ಷನೋ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ನಿಧಿಯನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಆಳುವ ಪಕ್ಷದ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಳುವ ಪಕ್ಷದೊಂದಿಗೆ ಅಸಂತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಂದಿಗೂ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೊಂದಿಗೂ ಆಗಾಗ ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ, ಭಕ್ತಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಏನಯ್ಯಾ ಅಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಇದೆಯೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅರ್ಧ ಡಜನ್ ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಶ್ರಮಗಳಿದ್ದವು. ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಶ್ರಮ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್. ಆಶ್ರಮವೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಾಪನದೋ ಕುಟೀರದಂತಿರುತ್ತದೆಂದು

ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳುಳ್ಳ ದೇವೇಂದ್ರ ಭವನದಂತಿತ್ತು ಅದು. ಆ ಅಶ್ರಮವನ್ನು ನಲವತ್ತು ಎಕರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಭವನದ ಹೊರಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ರೋಲ್ಸ್‌ರಾಯ್ಸ್ ಕಾರುಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯವೇ. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಕಾರುಗಳ ಹುಚ್ಚು ವಿಸರೇತ. ಭವನಾಂತರ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆಸೀನನಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದ ಭಕ್ತ ಜನಾವಳಿಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ.

ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಭಕ್ತರು ಭಕ್ತರಂತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಲೆ ತೂಗುತ್ತಿರುವುದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲ್ಲ- ಗಾಂಜಾ ದಮ್ಭ ಎಳೆದ ಸುಖಾನುಭವದಲ್ಲಿ. ಸುತ್ತ ಇದ್ದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಸಮಾನ ವಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ಮೈ ಮೇಲೂ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದ್ದುವು. ಆರ್ಥ ನಗ್ನವಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಪೂರ್ತಿ ನಗ್ನವಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಗಾಂಜಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಡ್ರಗ್ಸ್ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ತೂರಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಜೋಡಿಯೂ, ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಗಳ ಜೋಡಿಯೂ ತುಂಬಾ ಇದ್ದುವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜೋಡಿಗಳು ಸುಮ್ಮನೇ ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವರು ಜೋಡಿಯಾಗಲ್ಲದೆ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಬ್ಬರ ವಿನಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ!

ಹೆಂಗಸರು ಹೆಂಗಸರೂ, ಗಂಡಸರು-ಗಂಡಸರೂ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಘೋರವಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು, ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮುತ್ತಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರ ಶರೀರದ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ತಡವುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪರಚುತ್ತಿದ್ದರು. “ಮೋಕ್ಷ....!” ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. “ಭಕ್ತರೆ! ಮೋಕ್ಷ....! ಪ್ರತಿ ಮಾನವನೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು! ಮೋಕ್ಷ

ವೆಂದರೆ ಏನು? ಮೋಕ್ಷವೆಂದರೆ ಆನಂದ! ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ! ಆನಂದವೆಂದರೆ ಏನು! ಮನುಷ್ಯ ಬಾಧೆಯಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗುವುದು! ಶರೀರವನ್ನು ಆತ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಮೇಲೆ ಆ ಆತ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದುವುದೇ ಮೋಕ್ಷ! ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಆತ್ಮ ಸಂಕ್ಷೋಭಿತಗೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ! ಅದೇ ಮೋಕ್ಷ!

ಭಕ್ತರೆ! ಅಂತಹ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮಾರ್ಗ ಏನು ? ಆನಂದ! ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಆನಂದ! ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಆನಂದ! ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತರೆ! ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ! ಮನಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ! ಅನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಆನಂದವಿದೆ! ಅನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಕ್ಷವಿದೆ! ಅನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಇದೆ! ಅನುಭವವೇ ಆನಂದ! ಅನುಭವವೇ ಮೋಕ್ಷ! ಅನುಭವವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ!

ಆನಂದೋ ಬ್ರಹ್ಮ! ಮನಸಾರಾ ಆನಂದಿಸಿ! ಮನಸಾರಾ ಅನುಭವಿಸಿ! ಮನಸಾರಾ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯಿರಿ! ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾಮಕೇಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು ಕೂಡ ಒಂದೇ ಮಾತು-

“ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸಿ! ಮನಸಾರಾ ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸಿ! ಆನಂದ ಕ್ಯೋಸ್ಕರ ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸಿ! ಮೋಕ್ಷಕ್ಯೋಸ್ಕರ ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸಿ! ಅನುಭವಿಸಿ!”

ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದರೂ, ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಾತು! “ಅನುಭವಿಸಿ!” ಅದೇ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸ್ಲೋಗನ್.

ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯುಗ-ಯುಗಗಳಿಂದ ನಿಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟ ವಕ್ರಭಾಷ್ಯ ಅದು- “ಆನುಭವಿಸಿ! ಮನಸಾರಾ ಅನುಭವಿಸಿ!” ಈ ಸ್ಲೋಗನ್ ವಿಧವಿಧವಾದ ಮನೋವೈಕಲ್ಯಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಿಯರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾದಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಅಂಶ-ಅಸಹನೆ, ಅಸಂತೃಪ್ತಿ, ಆಂದೋಳನ! ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದು ಎರಡೇ ಎರಡನ್ನು- ಡ್ರಗ್ಸ್...ಸೆಕ್ಸ್! ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ನಾಡಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ

ಆಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಎಂದ! ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಸೆಕ್ಸ್ ಎಂದ! ಅಷ್ಟೇ! ಅವನ ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಭಕ್ತರು ಸೇರಿ ಕೊಂಡರು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ಡಾಲರ್ ಸುರಿದರು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಒಂದು ಸಲ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜನ ತೀವ್ರವಾದ ವಿಕೃತ ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ನಿಶಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮೋಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಗದ್ದ ಆನಿಸಿ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಯಾವುದಕ್ಕೋ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವವರಂತೆ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಚಾಮರ ಬೀಸುತ್ತಾ ಮುನಿಕನ್ಯೆಯರ ಡ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಯುವತಿಯರು ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಟ್ಟು ಸರಸರನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ.

ಅವನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಆ ಇಬ್ಬರು ಮುನಿ ಕನ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ದಂಡವನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿಸಿದಳು. ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅವನನ್ನು ನಗ್ನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಅವನೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಕೂಡ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚಿ ನಗ್ನರಾದರು.

ಆ ಇಬ್ಬರು ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಬಿಳುಪು! ಅವಳು ಯೂರೋಪ್ ನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಯುವತಿ ಕಾಡಿಗೇ ಕಪ್ಪು! ಆ ಯುವತಿ ಅಮೆರಿಕನ್ ನಿಗ್ರೋ! ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಇಬ್ಬರು ಯುವತಿಯರೊಡಗೂಡಿ ವಿಶಾಲವಾದ ತನ್ನ ಜೇಂಟ್‌ಸೈಜ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಹೋದ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಯುವತಿಯರು ಭಕ್ತಿಯರಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರೆಲ್ಲ ರೊಂದಿಗೂ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮೋಕ್ಷದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಅನುಭವಿಸಿದ ಯುವತಿ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅವನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಭಕ್ತಿಯರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದಲು ನಾ ಮುಂದು ತಾ ಮುಂದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಯುವತಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಟೆಲಿಫೋನ್ ನಿರ್ವಿರಾಮವಾಗಿ ಮೊಳಗತೊಡಗಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ನಿಗ್ರೋ ಯುವತಿ ಬೆಡ್ ಮೇಲಿನಿಂದ ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಕಪ್ಪು ಮೈಮಾಟವನ್ನು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಬೇಸರದಿಂದ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ಹಲೋ! ಆಚಾರ್ಯ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ತಾನೆ?” ಅತ್ತಲಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾತರದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಎಸ್. ಸ್ಪೀಕಿಂಗ್!”

“ಸ್ವಾಮೀಜಿ! ನಾನು ನೀರೋ ಬ್ಲಯರ್ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ”.

ನೀರೋ ಬ್ಲಯರ್ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಿ.ಐ.ಎ. ನೊಂದಿಗೆ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಿರುವ ಒತ್ತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಲಿಂಕ್. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶಿಷ್ಯ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀರೋ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಸಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಂದೇಹಗಳಿದ್ದವು. ನೀರೋನಂತಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಉದ್ಯೋಗಿ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯಂತಹ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಶಿಷ್ಯನೆಂದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಸರ್ಕಾರ ಅವನನ್ನು ತೊಲಗಿಸಬಹುದು!

“ಹಲೋ ನೀರೋ! ಏನಿದು ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ?” ಕೇಳಿದ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ.

“ಇದು ತುಂಬಾ ಆರ್ಜೆಂಟ್ ಸ್ವಾಮೀಜಿ!” ನೀರೋ ನುಡಿದ “ಈ ಸುದ್ದಿ ನನಗೆ ತಡವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಸಿ. ಐ. ಎ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಲಿದೆ”.

“ವಾಟ್?” ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ದಿಗ್ಗನೆದ್ದು ಕುಳಿತ!

“ಹೌದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮಗೆ ಕೂಡ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರು”.

“ಆದರೆ...., ಆದರೆ...., ಯಾಕೆ....? ಯಾಕಂತ....?” ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ.

“ನೀವು ರಷ್ಯನ್ ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ. ಏಜೆಂಟ್ ಎಂದು ಸಿ.ಐ.ಎ.ಗೆ ಬಲವಾದ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ”.

“ವಾಟ್? ನಾನ್‌ಸೆನ್ಸ್!” ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ.

“ಇದು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜ ಸ್ವಾಮೀಜಿ! ನಮ್ಮ ಏಜೆಂಟ್ ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೀವು ಕೊಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಹತ್ತಿರ ಬಲನಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳಿವೆ”.

“ಸಿ.ಐ.ಎ. ಏಜೆಂಟ್‌ನನ್ನು? ನಾನಾ? ಕೊಲ್ಲುವುದಾ?! ನಿಮ್ಮ ಸಿ.ಐ.ಎ. ದವರಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆ!”

“ನನಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಪಾಸ್ ಆನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಗ್ರಿಗರಿ ಸ್ಯಾಟ್ ಎನ್ನುವ ಏಜೆಂಟ್‌ನನ್ನು ನೀವು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂದು ಸಿ.ಐ.ಎ. ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದೆ”.

“ಏನು....ಗ್ರಿಗರಿ ಸ್ಯಾಟ್‌ನನ್ನು ನಾನು.....” ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋಗಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅವನ ತಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಗಿರ್ರೆಂದು ತಿರುಗತೊಡಗಿತು. ಗ್ರಿಗರಿ ಸ್ಯಾಟ್! ಜೇಕೇಯ ವಿಮಾನ! ರಸ್ಯನ್ ಕೆ.ಜಿ.ಬಿ. ಐಸೆಂಟೆಟೆ ಕಾರ್ಡ್....! ಓ ಮೈ ಗಾಡ್! ಎಲ್ಲೋ ಯಾವುದೋ ಘೋರನಾದ ತಪ್ಪು ನಡೆದಿದೆ! ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಿಂದ ರಿಸೀವರ್ ಜಾರಿಬಿತ್ತು. ಸಕ್ಕದಲ್ಲೆಯೇ ಇದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಯುವತಿಯರು ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು.

೧೪

ಜಾನಿನಾಕರ್ ತನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ಮೇಖಲೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಗತ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿದ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕೆಲ ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಂದ ಮಸ್ತಿಷ್ಕದಲ್ಲಿ ಗೊಡುಕಟ್ಟಿದ್ದ ಜೇನುಗೂಡನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದ. ತನ್ನ ಜೀವನ ವೃಥಾ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಬಂದ ಆ ಆಲೋಚನೆ ಭಯಂಕರವೆನಿಸಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟಳು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವವರೆಗೆ ಹಾಗೇ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಯೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಲಿ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದಳು. ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ವಾಲಿದಳು. ಬಳಲಿದ ಮನಸ್ಸು

ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕ್ರಮೇಣ ಅವಳನ್ನು ನಿದ್ರಾವಶ
ಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತೋ ತಿಳಿಯದು,
ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರೆಹೋದಳು. ಮತ್ತೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೇಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾತ್ರಿ
ಎಂಟೊವರೆ ಯಾಗಿತ್ತು.

ತಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಭಾರವೆನಿಸಿದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾಗಿ
ಹಗುರವಾದಂತಾಯ್ತು. ಬಾತ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಳು.
ಅದರಿಂದಾಗಿ ತಲೆಭಾರ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆದರೂ ಆಲೋಚನೆಗಳು
ಅವಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಯಾವುದಾದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯದ
ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಹೊರಳಿಸದೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ಹೋಗಿ ಟಿ.ವಿ. ಆನ್
ಮಾಡಿದಳು. ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ವಾರ್ತೆಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನ್ಯಮನಸ್ಕಳಾಗಿ
ವಾರ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳು ಹಠಾತ್ತನೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮೆಗುಳನ್ನು
ಕುಟುಕುತ್ತಿದ್ದ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಸಲ ತೊಲಗಿ ಹೋದವು. ಕಣ್ಣು
ಳಿಸಿ ಟಿ.ವಿ. ಸ್ಕ್ರೀನ್ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದಳು.

ನ್ಯೂಸ್ ರೀಡರ್ ವಾರ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು - ".....ಶ್ರೀ
ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆಮೆರಿಕಾ ತನ್ನ ದೇಶದಿಂದ ಒಹಿಷ್ಕರಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀ
ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಸಾವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯ
ವಾಗಿ ಅವರು ಆ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮುನೀಂದ್ರ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಆಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಆರು ಆಶ್ರಮಗಳಿವೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ವರ್ತನೆ ವಿನಾ
ದಾಸ್ಯದವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯ
ಕಲಾಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಆಮೆರಿಕಾದ ವಿರುದ್ಧ ಅವರು
ಗೂಢಚರ್ಯೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ
ಆರು ಆಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೀಗಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ
ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲೇ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ
ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಮೆರಿಕಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟರು...." ಟಿ.ವಿ. ಸ್ಕ್ರೀನ್
ಮೇಲಿನ ದೃಶ್ಯ ಬದಲಾಯಿತು. ಯಾವುದೋ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ
ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಕಾಣಿಸಿದ ನ್ಯೂಸ್ ರೀಡರ್‌ನ ಧ್ವನಿ ಮತ್ತೆ
ಕೇಳಿಬರತೊಡಗಿತು.

"ಇದು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ. ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿನ ಹೀತ್ರೋ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾ
ಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆಮೆರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರವೇಶ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ.
ವಿಮಾನ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ವಲಸೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಅವರು
ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ದಾಟಿ ಲಂಡನ್ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ

ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನೂ ಹೀತೋ್ರೀ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಲಂಡನ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ರಮವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಲಂಡನ್ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಣಯ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗದೆಂದೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸಂಭವ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ”

ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಆ ನ್ಯೂಸ್ ಐಟಿಮ್ ಓದುವುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡನೆಯೇ ಮೇಘಲೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಜಯಗರ್ವದಿಂದ ಹೊಳೆಯ ತೊಡಗಿದವು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿ ಮೂಡಿಬಂತು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಫಲಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ತಾನು ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಜೇಕೇ ಸಿ.ಐ.ಎ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿದ ನಂತರ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸರ್ಕಾರ ಅವನನ್ನು ಉಚ್ಛಾಟಿಸಿದೆ ಎಂದಾಯ್ತು. ಬಹುಶಃ ಸಿ.ಐ.ಎ. ದವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಏನಾದರೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋಧನೆಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕ ಈಗ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳೇನು? ಅವನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೋಧನೆಗಳೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿರುವ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಅವನು ತಮ್ಮ ನೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನು ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು! ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅವನಿಗೇನು ಮೂರಡಿ ಭೂಮಿ ಸಿಗದಂತಾಗಿದೆ. ಸ್ವಂತ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರಬೇಕೋ- ಇರಬಲ್ಲನೋ-ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಕತೆ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ಬಹಳದಿನ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವಳು ವಿಜಯಗರ್ವದಿಂದ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗತೊಡಗಿವಳು. ಅವಳು ಹಾಗೆ ನಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಟೆಲಿ ಫೋನ್ ಮೊಳಗಿತು. ಟಿ.ವಿ. ಆಫ್‌ಮಾಡಿ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಜೇಕೇ ಮತ್ತೆ ಓವರ್‌ಸೀಸ್ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ್ದ.

“ಹಲೋ ಬೇಬಿ! ನಿನಗೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ?”
ಫೋನ್ ಎತ್ತುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದ.

“ಆ ಈಗಷ್ಟೇ ಟಿ.ವಿ.ಲಿ ವಾರ್ತೆ ನೋಡ್ಡಿ.”

“ನನಗೆ ಸಿ.ಐ.ಎ ನಿಂದೇ ನೇರವಾಗಿ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಬಂತು. ಪಾಪ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ!” ಎಂದ ಜೇಕೇ.

“ನಾವೇನೂ ಮರುಕಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ಆಲೋಚಿಸದೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬೆಲೆ ತೆರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.”

“ಆ ವಿಷಯ ಏನೇ ಇರಲಿ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಗಂಡಾಂತರ ತಪ್ಪಿತು. ಮೊದಲು ನಾನು ಬಾಯಿಬಿಡದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳೂ ಪ್ರವೇಶ ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸೆಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ವನಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.”

“ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾದೇಶಗಳೂ ಓಡಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಳೆ!”

“ಎನಿ ವೇ-ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಬೇಬಿ ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿಮುಚ್!”

“ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳೋಕ್ಕಾ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು?”

“ನೋ ನೋ ನೋ! ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಫಾರ್ಮಾಲಿಟೀಸ್‌ಗಳೇನು? ಕೆಲಸ ಇದ್ದು ದರಿಂದಲೇ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಡಿ!”

“ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿ!”

“ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳು! ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟ್ರಾವೆಲಿಂಗ್ ಏಜೆನ್ಸಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದು ನಿನಗೆ ನೇರವಾಗಿ ತ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ಲೇನ್ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ನೀನೇನೂ ಪೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ಲೇನ್ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ತ್ರೀನಗರದಲ್ಲಿನ ಲೇಕ್ ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೂಟ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀನಿ ನೀನು ತ್ರೀನಗರ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಸೂಟ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಕಡೆಯವನು. ನೀನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಆ ವಿಷಯ ಏನೆಂದು ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಏರ್ಪಾಡು ಒಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಿಟ್ಟೋ ಬೇಬಿ! ನೀನು ತ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರೋದು ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಿಷನ್ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥವಾಯ್ತು?”

“ಯಸ್‌ಬಾಸ್! ಆರ್ಥವಾಯ್ತು” ತುಂಬಿತನದಿಂದ ನುಡಿಯುತ್ತಾ ಮೌತ್‌ಪೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಸ್ ಕಳಿಸಿದಳು.

“ಗುಡ್ ಬೈ ಬೇಬಿ ವಿಷ್ ಯೂ ಬೆಸ್ವಾಫ್ ಲಕ್!” ಅವಳ ಮುತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಜೇಕೇ ತಾನೊಂದು ಮತ್ತು ಕಳಿಸುತ್ತಾ ಲೈನ್ ಡಿಸ್‌ಕನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ. ಮೇಖಲೆ ನಗುತ್ತಾ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಆಹ್ಲಾದದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನಿನಾಕರ್ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟ. ಮೇಖಲೆಗೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕಾಲ್ ತಾನು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವನು ಅವಳ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಟ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಿದ್ದ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಓಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಶ್ರೀನಗರ.....

೧೫

ಬಿಬ್ಬರೂ ತುಟಿ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರೂ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿವೆವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದರೆ ಹೃದಯ ಬಿರಿಯುತ್ತದೆನ್ನುವ ಭಯ. ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಬವಲಾಗಿ ರಕ್ತ ಚಿಮ್ಮುತ್ತದೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹೆದರಿಕೆ ಆ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶದ ನೂರಾರು ಟೆನ್ನಿಸ್ ಶೆಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು. ಆ ಶೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ವರಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ, ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು. ಮಕ್ಕಳು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕವರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಎರಿಯಾದಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕಿನೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಹೃದಯಗಳೂ ಒಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದವು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಬದುಕೂ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ಅವಶೇಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಲುಗಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಆ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ....ನಡೆದದ್ದೇನೆಂದು ಗೊತ್ತು ! ನಡೆಯಲಿರುವುದೇನೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯದು. ತಂದೆ ರಿಕ್ಷಾ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವನು. ತಾಯಿ ರೋಗಿಷ್ಠಿ. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರಳು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದಂತಾದ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಏನಾಗಲಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದು. ಈಗ ಅವರ ಬದುಕು ಏನಾಗಲಿದೆ ? ಆ ತಾಯಿ ಮಾತಾಡಲಾರಳು. ಮಾತಾಡಲು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಜ ! ನಾಳೆಯಿಂದ ಮಗನೇ ರಿಕ್ಷಾ ಎಳೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವನಿಗೆ ಎಳೆಯಲು ರಿಕ್ಷಾ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ? ಟ್ಯಾಂಕ್ ಒಡೆದ ದಿನ ಪೊಲೀಸರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರೇನೋ ತುಂಬಾ ಜನರೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆನು ಪರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ,

ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸರಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ನಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಬರುವಂತೆ ತಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದೂ ಪೊಳ್ಳು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಮತ್ತೆ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಇಣುಕಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದುರ್ಘಟನೆಯ ವಿವರಗಳೂ, ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರ ಮೊಸಳೆ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಮಾತುಗಳೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಬಂದವು.

“ಅಮ್ಮಾ ನಾಳೆಯಿಂದ ನಾನು ರಿಕ್ಷಾ ಎಳೆತೀನಿ ! ನೀನೋಗಿ ಸೇಟ್ ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಮ್ಮ” ಆ ಹುಡುಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸೆಲ ನುಡಿದ. ಅವನು ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ತಾಯಿಯ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯಾವುದೋ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು ಅವರು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಬಾಗಿಲೊಳಗಿನಿಂದ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತು ಹಾರಿ ಬಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಬಿತ್ತು. ಆ ಹುಡುಗ ತಟಕ್ಕನೆದ್ದು ಅರ್ಜುನ ದಿಂದ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಅದೊಂದು ಪಾಕೆಟ್! ಛಾರವಾಗತ್ತು. ಆ ಹುಡುಗ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಓಡಿ ಆ ಪಾಕೆಟ್ ಅನ್ನು ಒಳಗೆಸುವವರಾರ್ಯರೆಂದು ನೋಡಲು ಹೋದ. ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಶೆಡ್‌ನೊಳಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಆ ಪಾಕೆಟ್ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದ ರಬ್ಬರ್ ಬಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಸರಸರನೆ ಮೇಲಿದ್ದ ಕವರ್ ಎಳೆದು ಒಳಗೆ ನೋಡಿದ ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯ ದಿಂದ ಸಣ್ಣಗೆ ಕೂಗು ಹಾಕಿದ. “ಅಮ್ಮಾ ! ದುಡ್ಡು.....ದುಡ್ಡು!” ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ. “ಅಮ್ಮಾ ನೋಡು.....ದುಡ್ಡು.... ದುಡ್ಡು....!” ಕೈಯಲ್ಲಿನ ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ

ಅವಳು ನಂಬಲಾಗದವಳಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಗನ ಕೈಯಿಂದ ಕಟ್ಟನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು.

ಆ ನಾಲ್ವರಿಗೂ ತಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಕನಸೋ-ನನಸೋ ಅರ್ಥ ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕರೆನ್ನಿ ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ವನ್ನೇ ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟುಗಳು. ದಪ್ಪವಾಗಿದ್ದ ಆ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಇದು....ಇದು....ದುಡ್ಡೇನಾ ?” ಅಯೋಮಯದಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟಿನ

ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಗೊಣಗಿದಳವಳು.

“ದುಡ್ಡನ್ನಾ! ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ದುಡ್ಡೇ! ಎಲ್ಲಾ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೋಟುಗಳು!” ತಾಯಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಆ ಕಟ್ಟನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಹುಡುಗ ನುಡಿದ.

ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಆ ಕಟ್ಟನ್ನು ಆತ್ತ-ಇತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹುಡುಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಚಿಕ್ಕ ಕಾಗದವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಓದಲು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದೇನೆಂದು ತಾಯಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಜೋರಾಗಿ ಓದಿದ.

“ರಿಕ್ಷಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದಲ್ಲ-ನಾಲ್ಕು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ-ದೇವ.”

ಆ ಹುಡುಗ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದವನಂತೆ ತಾಯಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವಳೂ ಕೂಡ ಅವನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೇವ.....! ಯಾರು ಆ ದೇವ?

ಅವನು ಅನಂದದಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಂತೆ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಹಳೇಯ ಸೀರೆ ಈಗ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲ ಹಂಚಿದ್ದ-ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿದ್ದ. ಅದೇ ಅವನ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಜನ ಹೆಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅನಾಮಿಕನನ್ನು ಯಾರೂ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನ ಕೆಳಗೆಯೇ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹಂಚಿ ಕನಿಷ್ಠ ತಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸದೆ ಅನಾಮಿಕನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದೇವ ಈತನೇ ಎಂದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ

೧೬

ಶ್ರೀನಗ ದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್ ವಿಮಾನದಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಕ್ ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್ ತಲುಪಿದಳು.

ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದೊಡನೆ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿ ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ರಿಸರ್ನ್ ಮಾಡಿದ ಸೂಟ್ ನಂಬರ್ ಹೇಳಿದ. ಮೇಖಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಆ ಹೋಟೆಲ್ ನಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಆ ಸೂಟ್ ಅನ್ನೇ ಬುಕ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೇಕ್ ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೂಟ್ ಆದುದು. ಆ ಸೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರೈವೆಸಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಸೂಟ್‌ಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ದೂರನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಇರಬಹುದು. ತನ್ನಂತಹ ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್ ಜನರ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋಸ್ ಆಗಕೂಡದು. ಅಂತಹ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸೂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಫೈವ್‌ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಿನಿಮಾ ಸ್ಟಾರ್‌ಗಳೂ ಇತರ ಸೆಲಿಬ್ರಿಟಿಗಳೂ ನಾನೂನೂಲಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಕೆಲಕಾಲ ಜನಗಳಿಗೆ ದೂರನಾಗಿ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಾಗ ಅಂತಹ ಸೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ರೇಟು ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೇಖಲೆಗೋಸ್ಕರ ಬುಕ್‌ಮಾಡಿದ ಆ ಸೂಟ್ ವಿಶಾಲವಾದುದು. ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯ ತೆರೆಗಳನ್ನು ಸರಿಸಿದರೆ ಹೊರಗೆ ಅಂದವಾಗ ಲೇಕ್ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀನಗರ ಅಂತಹ ಅಂದವಾದ ಕಾಲುವೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಲೇಕ್ ಬೋಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು, ಕಾಶ್ಮೀರ ನೋಡಲು ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಟೂರಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೂಟ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೆ ಮೇಖಲೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ತೆಳ್ಳನೆಯ ಹೌಸ್ ಗೌನ್ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಆದರೊಳಗಿನಿಂದ ಅವಳ ಮೈಯ ಉಬ್ಬು ತಗ್ಗುಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾ ನೋಡುವ ಗಂಡಸರ ತಲೆ ಕೆಡಿಸುವಂತಿದ್ದವು. ಹೌಸ್‌ಗೌನ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಕಿಂಗ್ ಸೈಜ್ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ವಿಲಾಸದಿಂದ ನಡುವಾಲಿಸಿ ಉದ್ದವಾದ ತನ್ನ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಟಿಲಿಫೋನ್ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಮೇಖಲೆ ತನಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದುದು. ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಕೂಡ ತನ್ನ ಪ್ರತಿ ಚಲನೆಯಲ್ಲೂ ಮಿಂಚು ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕವಳು ತುಂಬಾ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಂಡಸರ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡಿಹಾಕುವ

ಅವಳ ಚಲನವಲನಗಳು ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿರದೆ ಅತಿ ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

“ಹಲೋ ಆಪರೇಟರ್! ಗೆಟ್ ಮಿ ದಿ ಮ್ಯಾನೇಜರ್!” ಅವಳ ಕಂಠ ಮಾಧುರ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಆಪರೇಟರ್ ಮುಗ್ಧಳಾದಳ. ಅಂತಹ ದುಬಾರಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಪರೇಟರ್‌ಗಳ ಧ್ವನಿಗಳು ತುಂಬಾ ಮಧುರವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಲೈನ್ ಮೇಲೆ ಮೇಖಲೆ ಹೇಳಿದ ಆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳು ಆ ಆಪರೇಟರ್‌ಗೆ ಕೋಗಿಲೆ ಗಾನದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಮೈಗಾಡ್! ಎಂತಹ ಮಧುರ ಧ್ವನಿ. ತನ್ನ ಕಂಠ ಕೂಡ ಲೈನ್ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಇಂಪಾಗಿ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಆ ಧ್ವನಿ ಅಷ್ಟು ಇಂಪಾಗಿ ಲೈನ್ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಆಪರೇಟರ್ ಗ್ರಹಿಸಲು ಶಕ್ತಳಾದಳು.

ಮೇಖಲೆ ಗಂಡಸರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಂಠ ಮಾಧುರ್ಯ ಕೂಡ ಒಂದು. ಆ ಧ್ವನಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಪ್ರವರಾಖ್ಯನಾದರೂ ಆ ಧ್ವನಿಯ ಒಡತಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಹೃದಯ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾದುದೇ.

“ಜಸ್ಟ್ ಎ ಮಿನಿಟ್!” ತನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಇಂಪಾಗಿ ಧ್ವನಿಸಲು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತಾ ಆಪರೇಟರ್ ಆ ಲೈನ್ ಅನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕೋಣೆಗೆ ಕನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದಳು.

ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ನ ಧ್ವನಿ ಟೆಲಿಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೇಖಲೆಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. “ಎಸ್ ಪ್ಲೀಸ್? ವಾಟ್ ಕೆನ್ ಐ ಡೂ ಫಾರ್ ಯು?”

“ಮ್ಯಾನೇಜರ್! ಇದು ಮರ್ಯಾದಸ್ತರು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಹೋಟೆಲಿ?” ಬೇಸಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು ಮೇಖಲೆ.

ಅಷ್ಟು ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯಿರುವ ಯುವತಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಗಾಬರಿಯಾದ. “ಏನಾಯ್ತು ಮಿಸ್! ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?” ಕೇಳಿದ.

“ಆಫ್‌ಕೋರ್ಸ್! ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಎಕ್ಸ್‌ಲೆಂಟ್ ರಿಸೆಪ್ಷನ್. ನಾನಾನ್ಯಾವಾಗ ಶ್ರೀನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಈ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ರೂಮು ಬುಕ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

ನ್ಯೂನೇಜರ್ ಹಗುರವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮುತ್ತಷ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ-“ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್ ಮೇಲಿನ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞ. ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ....?”

“ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನನಗ್ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆಯೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಹೋಟೆಲಿನ ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಿಂದಲೇ! ರೋಡ್ ಸೈಡ್ ರೋಮಿಯೋಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಕಾಮಡೇಶನ್ ಕೊಡ್ತೀರಾ?”

“ನೇವರ್ ಮಿಸ್, ನೇವರ್! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಬ್ಬಂದಿಗೀಡು ಮಾಡಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನನ್ನು ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರತಳ್ಳಿಸ್ತೀನಿ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಕಾಮಡೇಶನ್ ಕೊಡೋ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ.”

“ಅವನು ಯಾರೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ಎರ್‌ಪ್ರೊಟರ್ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್ ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಬಹುಶಃ ನನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತಷ್ಟು ಇಬ್ಬಂದಿಗೀಡು ಮಾಡಲು ಈ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಕಾಮಡೇಶನ್ ಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಗ್ರೇ ಕಲರ್ ಫುಲ್ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ಲಾಕ್ ಟೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಸನ್ ಗ್ಲಾಸ್‌ಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಬ್ರಿಫ್‌ಕೇಸ್ ಇದೆ. ಬೆಳ್ಳಗೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್‌ನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಅಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಗುರುತುಗಳು ಸಾಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವೆ.”

“ಸಾಕು! ತಕ್ಷಣವೇ ನಮ್ಮ ಹೌಸ್ ಡಿಟೆಕ್ಟಿವ್‌ನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸೋ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಮೇಕ್ ಯುವರ್‌ಸೆಲ್ಫ್ ಕಂಫರ್ಟಬಲ್ ಮಿಸ್! ಈ ರೋಮಿಯೋನಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬಂದಿಯುಂಟಾಗದಂತೆ ನಾವು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ.”

ಮೇಖಲೆ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ತುಂಟತನದಿಂದ ನಕ್ಕಳು. ವೆಲ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಚಾನಿವಾಕರ್! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಪ್ರಿವೇಟ್ ಯುವರ್‌ಸೆಲ್ಫ್ ಫಾರ್ ಎ ಲಿಟಲ್ ಷಾಕ್! ಅವಳು ನಗುತ್ತಲೇ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ವೋಜಿನಿಂದ ಅತ್ತಲಿಂದಿತ್ತ ಹೊರಳಾಡಿದಳು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಮೊಳಗಿದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ನಾನ್‌ಸೆನ್ಸ್! ನಾನು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದೆಂದರೇನು?! ಮತ್ತೊಂದ್ನುಲ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಾವೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ”-ಕೋಪದಿಂದ ಸುಡಿದ ಜಾನಿನಾಕರ್.

ಹೋಟೆಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅವರನ್ನು ಬೇಸರದಿಂದ ನೋಡಿದ. “ನೋಡಿ ಮಿಸ್ಟರ್! ನೀವ್ಯಾರೋ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು! ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಹೋಟೆಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂತಹ ನೂರಾರು ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀನಿ. ನೀವು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸೂಟ್ ಹಾಕ್ಯೋತೀರಿ, ದುಬಾರಿ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರಿ. ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ದುಡ್ಡು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿದ್ದು ಮುಲುಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ವಿಲಾಸವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅಂದವಾದ ಯುವತಿಯರ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರದಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಕಾಮುಡೇಶನ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳೋ ಹೋಟೆಲು!”

ಜಾನಿನಾಕರ್‌ನ ಮುಖ ಕೆಂಪೆರಿತು. “ನಾನು ಅಂತಹವನನ್ನು ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ?” ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ

“ಸಾಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೇನು? ತುಂಬಾ ಇದೆ! ನೀವೊಬ್ಬ ಯುವತಿಯನ್ನು ಏರ್ ಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಯುವತಿಯನ್ನು ಪಿಡಿ ಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಕಾಮುಡೇಶನ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಕಾ?”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ಮೇಖಲೆ! ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಿಂದ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಮೇಖಲೆ ಗ್ರಹಿಸಿದಳೆಂದಾಯ್ತು! ಅವನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದೆಯೇ ಇರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಪರಿಣತ ಗೂಢಚಾರರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದ. ಅಂತಹುದು ಮೇಖಲೆ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಇರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಳೆಂದರೆ....! ಶಭಾಶ್ ಮೇಖಲೆ! ಹ್ಯಾಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಟು ಯೂ!

“ಎನು ಮಿಸ್ಟರ್ ಆಲೋಚಿಸ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದಾದರೂ ನೆಹ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಾ?” ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಆರೋಚನೆಗಳಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು ನ್ಯಾನೇಜರ್ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದ. “ಆಲ್‌ರೈಟ್! ನಿಮ್ಮ ಆರೋಪವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿಯೇ ಈ ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ” ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎಳುತ್ತಾ ನುಡಿದ.

ಅವನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಇಣುಕಿದ ವ್ಯಂಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಟೆಲ್ ನ್ಯಾನೇಜರ್ ಚಕಿತನಾದ.

“ಆದರೆ, ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಮಾತು”, ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತಾ ಅಣಕನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನುಡಿದ ಜಾನಿನಾಕರ್, “ನಿಮಗೆ ಸನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟ ಯುವತಿ ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಕೂಡದೆ? ಆ ಯುವತಿ ಒಬ್ಬ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್. ತುಂಬಾ ದುಬಾರಿಯಾದ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್. ಬಹುಶಃ ಪ್ರಸಂಚ ದಲ್ಲಿಯೇ ನಂಬರ್ ಒನ್ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಇರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮದು ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೋಟೆಲ್ ಅಲ್ಲ? ಚೆಕ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತೆ”.

“ಶಟಪ್” ಕೋಪದಿಂದ ನುಡಿದ ನ್ಯಾನೇಜರ್. “ನಿನ್ನ ಪ್ರೋಕರಿತನ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಯುವತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಸರೆರಚುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಯುವತಿ ಎಂತಹವಳೆಂದು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಅವಳು ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಕಸ್ಟಮರ್”.

ನ್ಯಾನೇಜರ್ ಆ ಮಾತು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರ ಹೋಗುತ್ತಾ ನಿಂತು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹೋಟೆಲ್ ನ್ಯಾನೇಜರ್ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ. “ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ ನ್ಯಾನೇಜರ್. ಆ ಯುವತಿಯಂತಹ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗೆ ಅಕಾಮಡೇಶನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಹೋಟೆಲ್ ಸ್ಕ್ವಾಂಡಲ್‌ಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬಹುದೇನೋ? ನಂತರ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಉಪಯೋಗವಿರದು. ಬರ್ತೀನಿ. ಗುಡ್‌ಬೈ”. ಆ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್ ಡೋರ್ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಹೋಟೆಲ್ ನ್ಯಾನೇಜರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಹೋದ ಕಡೆಯೇ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು. ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ರಿವಾಲ್ವಿಂಗ್ ಚೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. “ಬ್ರೂಟ್, ಇಂತಹವರನ್ನು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು” ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ.

ಬರಲಿರುವ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಲಿಡೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಮೇಲೆ ಆ ರೀತಿ ಬೇಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೇನೇ? ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಲಿಡೆಯೆಂದು ಯಾರು ಊಹಿಸಬಲ್ಲರು?

ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಮೊಳಗುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು. ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಕ ನಿಂತಿದ್ದ ಕುಳ್ಳಗೆ, ದಪ್ಪಗೆ, ಕರಗಿದ್ದ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ದಕ್ಷಿಣದವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. "ಎಸ್ ಪ್ಲೀಸ್?" ಮೇಖಲೆ ಕೇಳಿದಳು.

"ಜೇಕೇ" ಎಂದ ಅವನು.

"ಕಮಿನ್" ಅವಳು ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಮೇಖಲೆ ಡೋರ್ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. "ಹೇಳಿ" ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಪಾದದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹೌಸ್‌ಗೌನ್ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಿತು. ಆರುಣ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಲಾವಣ್ಯದಿಂದ ಮಿರಮಿರನೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಪಾದದ ಕಡೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡಿ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದ. ಮೇಖಲೆ ಧಟ್ಟನೆ ಕಾಲನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಹೌಸ್‌ಗೌನ್ ಎಳೆದು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕಡೆ ಅಸಹ್ಯ ತುಂಬಿದ ನೋಟವೊಂದನ್ನು ಬೀರಿದಳು. ಗಂಡಸರು! ಕಾಮಾಂಧರಾದ ಗಂಡಸರು! ಎದುರಿಗೆ ಹೆತ್ತ ಮಗಳು ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಹಿಂಸನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ! ಮೇಖಲೆಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೋಟವಲ್ಲ. ಅಂತಹ ನೋಟ ಅವಳಿಗೆ ಚರಪರಿಚಿತನೇ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಗಂಡಸರ ನೋಟ ತನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಹಾವಿನಂತೆ ಹರಿದಾಡುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಅನುಭವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಗಂಡಸರ ನೋಟವೂ ಒಂದೇ. ಎಲ್ಲ ಗಂಡಸರ ಹೃದಯಗಳೂ ಒಂದೇ. ಮೇಖಲೆಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗೌರವಿಸಬೇಕಾದ ವಯಸ್ಸು. ಆದರೆ ಒಹಳ ಜನ ಗಂಡಸರು ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ತ್ರೀ ಒಂಟಿ ಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ವಿಕಾರವಾಗಿ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಹಿರಿಯ ವಯಸ್ಸೊಂದು ಮುಸುಕು. ಆ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ

ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ವಿಕಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೇಖಲೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತು, ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗಳಿರಬೇಕು. ಆದರೂ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವನಿಗೆ ಮಗಳ ಜ್ಞಾಪಕ ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಗಂಡಸಿಗೆ ಸ್ವೈಗಣಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತಾಯಿಯನ್ನೂ, ತಂಗಿಯನ್ನೂ, ಮಗಳನ್ನೂ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಗಂಡಸಿಗೆ ಸಾವಿರ ಜನ್ಮ ಎತ್ತಿದರೂ ಬರದು. ಅವಳು ಜೋರಾಗಿ ಕಾಲು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಹೌಸ್‌ಗೌನ್ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಧಟ್ಟನೆ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬೆದರುತ್ತಾ ನೋಡಿದ.

“ಮೆಸೇಜ್!” ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ ನುಡಿದಳು. “ಜೇಕೇ ಕೊಡೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೆಸೇಜ್! ಏನು ಆ ಮೆಸೇಜ್?” ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು. ಆ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿನ ತೀವ್ರತೆಗೆ ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಡಬಡಿಸಿದ. ತಡಬಡಿಸುತ್ತಲೇ ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಬ್ರೌನ್ ಕವರ್ ಹೊರತೆಗೆದ. ಆ ಕವರು ಸೀಲ್ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

“ಮೆಸೇಜ್ ಇದರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ” ವಿನಯದಿಂದ ನುಡಿದ.

ಆ ವಿನಯ ನೋಡಿ ಮೇಖಲೆಗೆ ಅವನ ಬಗೆಗಿನ ಅಸಹ್ಯ ಇಮ್ಮಡಿಸಿತು. ಮೌನವಾಗಿ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕವರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. “ಆಲ್‌ರೈಟ್! ಇನ್ನು ನೀನು ಹೋಗಬಹುದು” ಬೇಕೆಂದು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನ ಮುಖ ಕೊಂಚ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ತಿರುಗಿದ. “ಒಂದು ಕ್ಷಣ!” ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವಳು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕರೆದಳು. ಅವನು ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಧಟ್ಟನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ.

“ಹೀಗ್ನಾ!”

ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತ.

“ನಿನಗೆ ಮಗಳಿದ್ದಾಳಾ?” ಅವಳು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆಂದು ಅವನು ಎದುರು ನೋಡಿದರಲ್ಲ. ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿರಬಹುದು?” ಕೇಳಿದಳು.

“ಇಪ್ಪತ್ತು!”

ಅವಳು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಸಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಟೀಪಾಯ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗ್ ತೆರೆದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳ

ಕಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನ ಕಡೆ ಎಸೆದಳು. ಅವನು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಾ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಧಟ್ಟನೆ ಕೆಳ ಬೀಳದಂತೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡ.

“ಆ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸೀರೆ ಕೊಂಡೋ!” ಹೇಳಿದಳು. ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಯೋಮಯ ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಹೋಗಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾದ.

“ನಿಲ್ಲು!”

ಅವನು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ. ಈ ಸಲ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇಣುಕುತ್ತಿತ್ತು.

“ನನ್ನ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟಿರಬಹುದು?” ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನು ತಿಳಿಯದೆನ್ನುವಂತೆ ನೋಡಿದ.

“ಸುಮಾರು ನಿನ್ನ ಮಗಳಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಿರಬಹುದೆ?” ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು. ಇರಬಹುದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ

“ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಮಗಳು ಜ್ಞಾಪಕವಾಗಲಿಲ್ಲ ವೆಂದಾಯ್ತು”.

ಅವಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆರವಾಗಿ ಬಂದು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿತು. ಷಾಕ್ ಹೊಡೆದವನಂತೆ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. “ಇನ್ನು ಹೋಗು! ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಸೀರೆ ಕೊಂಡೋ! ಇನ್ನಾದರೂ ಬೇರೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೋ, ಹೋಗು”.

ಅವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕುಗ್ಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದು ಅರ್ಥವಾದಾಗ ಅವಮಾನದಿಂದ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ ಹಿಡಿಯಿಷ್ಟಾದ. ಅವಳ ಮುಂದೆ ತಲೆಯೆತ್ತಲಾಗದೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೋಟುಗಳ ಕಟ್ಟಿನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ನಂತರ ನಿಧಾನ ವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯಂತೆ ನೋವಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಒಂದಡಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಹೌದು! ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಮಗಳ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಾನು ಗಂಡಸಾದ್ದರಿಂದ! ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದೆ ಕಣವ್ಯಾ! ನೀನ್ಯಾರೋ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದೆಯೋ, ಏನು ಮಾಡಿದೆಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಜೇಕೆ ಪರವಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಮೀಷನ್ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಿ

ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು- ಅವರ ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುವುದು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ. ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜೇಕೇ ಅಂದವಾದ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಲಿ ತಲೆ ಹಿಡಿಸಿದ್ದ. ನೀನೂ ಅಂತಹವಳೇ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಸೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣನ್ನೂ ನೀಚ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ” ದೀನವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. “ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಅಂತಹವಳೇ ಆಗಿದ್ದರೆ? ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆಯೆ?” ಕೇಳಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ! ನೀನು ಅಂತಹವಳಲ್ಲ, ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ”.

“ಯಾಕೆ? ಯಾಕಾಗಕೂಡದು? ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿನ ಪುರುಷಾಹಂಕಾರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೊಲಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆಯೆ? ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನ, ಆತ್ಮಗೌರವ ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗೆ ಇರಕೂಡದೆ?”

ಅವನೇನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಿಡು! ಹೌದು- ನಾನು ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್! ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್ ಆಗುವ ಮೊದಲು ನಾನು ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಮಗಳಂತಹವಳೇ, ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕಳಂತಹವಳೇ, ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯಂತಹವಳೇ!” ಅವನು ಅವಾಕ್ಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. “ಏನು ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತೀಯೆ? ಐ ಸೇ ಗೆಟ್ ಔಟ್!” ಅವನು ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವನಂತೆ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದ “ಗೆಟ್ ಔಟ್!” ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದಳು.

“ಹೋಗ್ತೀನವಾ! ತಪ್ಪದೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ! ಆದರೆ ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಮಾತು”.

“ಏನದು?”

“ಮಗಳಿಗೆ ಸೀರೆ ಕೊಡಿಸು ಅಂತಂದೆ. ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ, ತಪ್ಪದೆ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ. ಇದೋ ಈ ದುಡ್ಡು ತಗೋ, ನೀನು ಸೀರೆ ಕೊಂಡೋ. ಈ ದುಡ್ಡು ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ತಗೋ ತಾಯಿ. ಕಾರ್‌ಗರ್ಲ್ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಯೆ. ಗಂಡು ಜಾತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕರಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ಬರ್ತೀನಿ, ಈ ಸಲ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೆನಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತೀನಿ. ಬರ್ತೀನಿ ತಾಯಿ ಬರ್ತೀನಿ”. ಅವಳ ಉತ್ತರ ಕ್ಯೋಸ್ಕರ ಎದುರು ನೋಡದೆ ಅವನು ಸರಸರನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ

ಹೊರಟು ಹೋದ. ಮೇಖಲೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದು ಅವನು ಹೋದ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಒಂದು ಸಲ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ಪೆಡ್‌ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆ ಘಟನೆ ಯನ್ನ ಮರೆತು ಬಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕಳಾಗಿ ಜೇಕೇ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕವರು ಹರಿಯಲು ಹೋದಳು. ಆಗಲೇ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮೊಳಗಿದ್ದರಿಂದ ಅನ್ಯ ಮನಸ್ಕಳಾಗಿದ್ದ ಮೇಖಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು.

ಲೇಕ್ ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರ ಬರುತ್ತಲೇ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬೂತ್‌ನೊಳಗೆ ಹೋದ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಎನೋ ಆಲೋ ಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತು, ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿ ಒಂದು ನಂಬರ್ ಡಯಲ್ ಮಾಡಿದ. “ಹಲೋ ಲೇಕ್ ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್ ಸ್ಟೀಸ್!” ಟೆಲಿಫೋನ್ ಆಪರೇಟರ್ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ತಕ್ಷಣವೇ ಕಾಯಿನ್ ಹಾಕಿ, “ಸೂಟ್ ನಂಬರ್ ಟೂ ಡಬಲ್ ಫೋರ್‌ಗೆ ಕನೆಕ್ಟ್ ಕೊಡಿ” ಎಂದ.

ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯ ನಂತರ ಅತ್ತಲಿಂದ ಮೇಖಲೆಯ ಧ್ವನಿ ಬೇಸರದಿಂದ ಕೇಳಿಸಿತು. “ಹಲೋ ಯಾರು?”

ಜಾನಿನಾಕರ್‌ನ ತುಟಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಗುಳ್ಳು ಗು ಸುಳಿಯಿತು. “ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಶನ್ಸ್!” ಮೆಲ್ಲಗೆ ನುಡಿದ.

ಮೇಖಲೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಧ್ವನಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದಳು. “ಓ! ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್!” ಅವಳೂ ಅಷ್ಟೇ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನುಡಿದಳು. “ನಿನಗಿನ್ನೂ ಲೇಕ್ ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಗುಡ್‌ಬೈ ಹೇಳಿಲ್ಲವಾ?”

“ಹೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿನಗೆ ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಶನ್ಸ್ ಹೇಳಿದೀನಿ.”

“ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಶನ್ಸ್ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆನಿದೆ?”

“ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಘಟಾನುಘಟಿ ಗಳಾದ ಗೂಢಚಾರರನ್ನು ಶಾಡೋ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಅವರಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೇ ಹೋದರು. ನೀನು ಕಂಡುಹಿಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಹ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಫ್. ನಿನಗೆ ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಶನ್ಸ್ ಹೇಳಲೇಬೇಕಲ್ಲ ಮತ್ತೆ.”

“ಓ ಅದಾ, ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್ ನೀನ್ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗಳನ್ನು ಶ್ಯಾಡೋ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ?”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಚಕಿತನಾದ. “ಎನು ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದೀಯಾ?” ಕೇಳಿದ.

“ಬಹುಶಃ ಮಾಡಿರಲಾರೆ. ಗೂಢಚಾರರಿಗೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣ ಹೆಂಗಸರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್-ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗಳಿಗೆ!”

“ಐಸೀ! ಆ ಗುಣವೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ?” ಕೇಳಿದ ಜಾನಿವಾಕರ್ “ಗಂಡಸರನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿ!” ಹೇಳಿದಳು. “ಗಂಡಸರ ನಡುವೆ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್, ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳು! ನಿರ್ಲಜ್ಜವಾದ ಗಂಡಸಿನ ನೋಟ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮುಜುಗರಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ಗಂಡಸರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಜನ್ಮ ಎತ್ತಿದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಿ ಗಂಡಸಿನ ಕ್ರೂರ ನೋಟದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ತ್ರೀ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣವೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಯಾವ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಯಾವ ಗಂಡಸು ತನ್ನನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಳು. ಆ ನೋಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ತ್ರೀ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಗಂಡಸು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸ್ತ್ರೀ ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಳೆಂದುಕೊಂಡು ಮೂರ್ಖನಂತೆ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾನೆ- ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿದವನ ಬಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಂಡಸಿನ ಬಗೆಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನೀವು ಗಂಡಸರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸತ್ಯ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್!”

“ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿದವನು ಆ ರೀತಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಡನೆ ಯಾಕಾಗಬಾರದು?” ಜಾನಿವಾಕರ್ ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

“ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರ!” ಮೇಖಲೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ನುಡಿದಳು. “ಹತ್ತು ಜನರ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಕಡೆ ಬಿಟ್ಟುಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ನೋಡುವ ಗಂಡನನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಎಂದಿಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮೊದಲ ಸಲ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀ ಕೂಡ ಗಂಡನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲಾರಳು. ಸ್ತ್ರೀ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿನ ಶಕ್ತಿಯುತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು.”

“ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಮತ್ತೆ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗಳಿಗಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳೇನು?”

“ಗಂಡಸನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುವುದು, ಗಂಡಸಿನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಗಂಡಸರ ಮೇಲೆ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್‌ಗೆ ಪ್ರೋಫೆಷನಲ್ ಇಂಟ್ರಿಸ್ಟ್ ಇರುತ್ತದೆಂಬ ವಿಷಯ ಮರೆಯಬೇಡ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್!”

“ಗುಡ್....! ವೈರಿ ಗುಡ್....! ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಗೂಢಚಾರಿ ಗಿಂತಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಲರ್‌ಗಲ್ ತನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದಾಯ್ತು.”

“ಈಗಲಾದರೂ ಆರ್ಥವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ” ಅಣಕದಿಂದ ನುಡಿದಳವಳು.

“ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಹೇಳಲೇಬಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಶಾಡೋ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಂಡಸು ನಾನೇ ಎಂದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ ?”

ಮೇಖಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಕ್ಕಳು. “ವೆಂ ಸಿಂಪಲ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್ ! ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀಟು ಸಂಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದೆ. ಹೇರ್‌ಸ್ಟೈಲ್ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಮೀಸೆಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗಾಗಲ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೀಯೆ. ವಯಸ್ಸು ತಿಳಿಯದಂತಿರಲು ಮುಂದಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಿಳಿಬಳಿದುಕೊಂಡಿದೀಯಾ. ಬಿಜಿನೆಸ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್‌ನಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಪೈಪ್ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದೀಯೆ. ಮುಖ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಫೆಲ್ಪ್‌ಹ್ಯಾಟ್ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದೀಯೆ, ನೋಟ ಆಡಗಿಸಲು ಯಾವುದೋ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಫೈಲೊಂಡನ್ನು ಮುಖಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆಯೇ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ ಎಂದು ತಾಂಬಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.”

“ಅದೇ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದೀನಿ!” ತೀವ್ರವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಜಾನಿನಾಕರ್.

“ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸದಂತೆ ಕೂತುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿನಾಕರ್ ! ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಗಂಡಸು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಂದರವಾದ ಯುವತಿ ಎದುರಾದಾಗ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸು ಅವಳ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಎರಡೇ ಆರ್ಥಗಳು....ಒಂದು ಆ ಗಂಡಸು ಕುರುಡನಾದರೂ ಆಗಿರಬೇಕು ! ಎರಡು....! ಅವಳ ಕಡೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ನೋಡದಂತೆಯೇ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಅನುಕ್ರಮ ಅವಳನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು!”

“ಡ್ಯಾಮಿಟ್!” ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅಸ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ಮೇಖಲೆ ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕಳು. “ವಿವಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕ ಕುರುಡನಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಫೈಲು ಓದುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಅಂದರೆ ಅನುಕ್ಷಣ ಆ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕ ನನ್ನನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದಾಯ್ತು ! ನೀನು ಅಲುಗಾಡಿದಾಗ ಫೆಲ್ಟ್‌ಡ್ಯಾಟ್ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಫೈಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಹೇಜುಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಕೋನೆಗೊಂದು ಸಲ ಎದ್ದು ಟಾಯ್‌ಲೆಟ್ ಕಡೆ ಹೋಗಿ-ಬಂದಾಗಲೂ ಒಂದು ಸಲ ಕೂಡ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವವರ್ಯಾರಿರಬಹುದು? ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್ ? ನೀನೇ ! ಏರ್ ಫೋರ್ಟಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಲೇಕ್ ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಬಂದೆ ಆಫೀಸೋರ್ಸ್, ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನಿನ್ನ ರೂಪ ಬದಲಾಯ್ತು. ಮಧ್ಯವಯಸ್ಕನಿಂದ ಯುವಕನಾಗಿ ಬದಲಾದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿ ಚಲನೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ನನ್ನ ನೋಟದಿಂದ ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದೆ. ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಹೇಜುಗಳಿಂದ ವಿವಾನ ಹತ್ತಿದಾಗಿನಿಂದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಶಾಡೋ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ನಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಶಾಡೋ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್!”

“ವಂಡರ್‌ಫುಲ್! ಎಕ್ಸಲೆಂಟ್” ಜಾನಿವಾಕರ್ ಕಹಿಯಾಗಿ ನುಡಿದ. “ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಶಾಡೋ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದು ನನ್ನ ಅನುಭವ ಇದೇ ಮೊದಲ ಸಲ. ನೀನು ನನಗೆ ಸರಿ ಜೋಡಿಯೆಂದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಆಗಿ ನಾನು ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದೀನಿ. ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀನಿ.”

“ನಿನ್ನ ಅಹಂಭಾವ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಜಾನಿವಾಕರ್!” ನಿಧಾನವಾಗಿ ನುಡಿದಳು ಮೇಖಲೆ. “ನಾನು ಬಯಸಿದ್ದರೆ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಿನ್ನನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ ? ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಶಾಡೋ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ನಾನು ಕಂಡುಹಿಡಿಸಿನೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಕೂಡಾ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಾರೆ, ನನ್ನ ಆಟಕ್ಕೆ ತಡೆ ಹಾಕುವುದು ನಿನ್ನಿಂದಾಗದು. ಇದನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರ ತಳ್ಳಿಸಿದೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ವಿರೋಧಿ

ಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಕೂಡಿಸು! ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಈ ದೇಶದ ವಿನಾಶವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡೋಣ.”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಮುಖ ಹಲಾತ್ತನೆ ಕೆಂಪೇರಿತು. “ಸಾರಿ ಮೇಖಲೆ!” ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ. “ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ದಾರಿ ನನಗಿದೆ. ನಾನು ಶ್ರೀನಗರಬಿಟ್ಟು ಡೆಕ್ಕನ್‌ಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀನಿ ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ. ಮತ್ತೆ ನಾವು ಎಂತಹ ಸಂದರ್ಭವಲ್ಲ ಭೇಟಿಯಾಗು ತ್ತೀವೋ ತಿಳಿಯದು ಗುಡ್‌ಬೈ”-ಅವನು ತಟಕ್ಕನೆ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಚುಹೊತ್ತು ಏನೋ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟು. ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ ಬಿಲಿಫೋನ್ ಬೂತ್ ಕಡೆ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ತಾನು ತಡ ಮಾಡಿದರೆ ಬೂತ್‌ನ ಎಂದು ರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ಯೂ ತಯಾರಾಗಬಹುದು.

“ತಡೀತೀನಿ ಮೇಖಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆದೇ ತಡೀತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಆಟಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹೇಳೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ!” ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅವನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆ ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಡಯಲ್ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಕನೆಕ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕೊಡನೆಯೇ ಕಾಯಿನ್ ಹಾಕಿದ.

“ಎಸ್!” ಅತ್ತಲಿಂದ ಕೇಳಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ತುಂಬಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಜಾನಿವಾಕರ್, “ಲೋ.....ಟೆಸ್”

“ಲೋಟೆಸ್” ಅತ್ತಲಿಂದ ಕೇಳಿತು.

ಮೇಖಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ರಿಸೀವರ್ ಕ್ರೆಡಲ್ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳ ಮೆದುಳು ನೇಗವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಯಾವುದೋ ಆಟ ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ-ಎನದು ? ತಾನೇ ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರೂ ಅವನು ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಿದಾನೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನಂತಹ ವಿದೇಶಿ ಗೂಢಚಾರಿ ತನ್ನಂತಹ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾ ದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಷರತ್ತಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅದರೂ ಅವನು ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಿದಾನೆ ಯಾಕೆ? ತನ್ನ ಆಫರ್ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ಗೆ

ಆತ್ಮಗೌರವ ಅಡ್ಡ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆ? ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಲು ಜಾನಿವಾಕರ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆ? ಅವಳು ತಲೆ ಜಾಡಿಸಿದಳು. ನಾನ್‌ಸೆನ್ಸ್ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಪರೇಟ್ ಮಾಡುವ ಗೂಢಚಾರರಿಗೆ ನೀತಿ ಯಾವುದು, ನಿಜಾಯಿತಿ ಯಾವುದು? ಅವಕಾಶಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅವರು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ನೀಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಜಾನಿವಾಕರ್ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಗೂಢಚಾರರಿಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಅತಿ ಸುಲಭ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಚ ದುಡ್ಡು, ರಾತ್ರಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ, ಒಂದು ಫುಲ್ ಬಾಟಲ್ ವಿಸ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟರೆ-ಇವು ಸಾಕು ಮಾತೃದೇಶವನ್ನು ಮಾರಲು! ಅದರಲ್ಲೂ ತನ್ನಂತಹ ಯುವತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯನ್ನಾದರೂ ಮಾರಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಿಲಾಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ತಹತಹಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಣ, ಹೆಂಡ, ಹೆಣ್ಣು-ಇವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತಿ ಸುಲಭ. ತನ್ನನ್ನೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಜೇಕೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕೊಳೆತುಹೋದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಸಾಧಿಸಲಾರದ್ದನ್ನು ವುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆ ತನ್ನಲ್ಲೇ ವ್ಯಂಗವಾಗಿ ಸಕ್ಕಳು. ಜಾನಿವಾಕರ್ ತನ್ನ ಆಫರ್ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನೆಂದರೆ ಅವನದು ಏನೋ ಬೇರೆ ಸಂಚಿರಬೇಕು. ಏನು ಆ ಸಂಚು? ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಲಾತ್ತನೆ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆರೆಯದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದ ಕವರ್ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಜೇಕೇ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೆಸೇಜ್ ಏನು? ಅವಳು ಸರಸರನೆ ಕವರ್ ಹರಿದು ಒಂದು ಕಾಗದ ಹೊರತೆಗೆದಳು

‘ಡಿಯರ್ ಬೇಬಿ,

‘ಈ ವಿಷಯ ತುಂಬಾ ರಹಸ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕವರ್ ಅನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸೀಲ್ ಮಾಡಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

‘ಈ ಕವರ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಫೋಟೋ ಇದೆ. ಆ ಫೋಟೋ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅದು ಯಾರದೆಂದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟರ್‌ಟೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ನಿನಗೊಂದು ಸೀಲ್ಡ್ ಕವರ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ರಹಸ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಕವರ್ ಅನ್ನು ನೀನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಡಾಲ್ ಲೇಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗು. ಓದಿದೊಡನೆಯೇ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕು.

“ಲವ್-ಜೇಕೇ”

ಅವಳು ಕವರ್‌ನೊಳಗೆ ನೋಡಿದಳು. ಒಳಗ್ಯಾವುದೋ ಫೋಟೋ ಇತ್ತು. ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಫೋಟೋವನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದಳು. ಅಷ್ಟೆ! ಆ ಫೋಟೋವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೆ ಅವಳು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಳಿದವು. ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಆ ಫೋಟೋದ ಕಸೆಯೇ ನೋಡಿದಳು.

೧೨

ಸೌಯಂಕಾಲ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಾಗುತ್ತಲಿರುವಾಗ ಮೇಖಲೆ ಲೇಕ್‌ವ್ಯೂ ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವಳು ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆಯಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಲಿಸಿದ ಡೀ ಫ್ರಾಲಿನ್ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಮಿಂಕ್ ಕೋಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಹೈಹೀಲ್ಸ್, ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವವಳಂತೆ ಅವಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಅವಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದವು.

ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ವ್ಯಾರಿಸ್ ಮೆಕ್ವಾ ಇದ್ದಂತೆ. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿನ ಮಿಲಿಯನೇರ್‌ಗಳೆಲ್ಲರೂ ವ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಫ್ಯಾಷನ್ನಾದರೂ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ವ್ಯಾರಿಸ್‌ನಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಾದದ್ದೇ. ಪ್ರಸಂಚ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಡ್ರೆಸ್ ಮೇಕರ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಒಂದು ಡಿಸೈನ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಇಷ್ಟ ತ್ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಉಳಿದ ಪ್ರಸಂಚವೆಲ್ಲಾ ಆ ಫ್ಯಾಷನ್ ಅನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪಾವ್ಲುಲರ್ ಡಿಸೈನ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಡ್ರೆಸ್ ಮೇಕರ್‌ಗೆ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್‌ಗಳ ಪಾರಿತೋಷಕ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಮೇಖಲೆ ಜೇಕೇಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಕೆಲವು ನೂರು ಸಲ ವ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಜೇಕೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೊಂದುವಂತಹ ಡಿಸೈನ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯುವತಿಯಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಡ್ರೆಸ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಜೇಕೇ ಅದ್ಭುತವಾದ ನೈಪುಣ್ಯ

ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು ಗಂಟೆಗಳೂ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಜೇಕೇಗೆ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲು ಪುರು ಸೊತ್ತಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ! ಅಸಲು ಅವನು ಅಷ್ಟು ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನೋ ಮೇಖಲೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆಗೆ ಯಾವ ಡ್ರೆಸ್ಸಾದರೂ ಯಾವ ಡಿಸೈನ್ ಅದರೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಜೇಕೇ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಡಿಸೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಇದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಎಸ್ಪೀಮ್ ಕ್ಲಬ್‌ಮೆಂಬರ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲೆಂದೇ ಬೇಬಿ! ಒಂದು ಸಲ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಇನ್ಯಾವ ಯುವತಿಯು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಕೂಡದು. ಅದಕ್ಕೇ ನನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಶಾಪಿಂಗ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಜೇಕೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆಯಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣ ಸೌಂದರ್ಯವತಿ ಆ ಅದ್ಭುತನಾದ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿದ ವಜ್ರದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸಮೋಹನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಎಂತಹ ಕಠಿಣನಾದ ಬಿಜನೆಸ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಅದರೂ ಜೇಕೇ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಎಂತಹ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೇಕೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸದ್ಯ ಮೇಖಲೆ ಧರಿಸಿದ್ದು ಅವಳಿಗಿದ್ದ ನೂರಾರು ಜೊತೆ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂತಹದು. ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಜೇಕೇ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಡ್ರೆಸ್ ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಈಗ ಮೇಖಲೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅಂತಹ ಮುಖ್ಯನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಹೋಗುವಾಗ ಮೇಖಲೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಹೂಬಾಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಳು ಧರಿಸಿದ್ದ ಉಡುಪು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಹೋಟೆಲ್ ಲಾಂಚ್‌ನಿಂದ ಅವಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಫಾರಿನ್ ಕಾರು ತಳತಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಜೇಕೇ ಅಂತಹ ಕಾರುಗಳ

ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟಿನಿಂದ ಫುಲ್ ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಡ್ರೈವರ್ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬ್ಯಾಕ್ ಡೋರ್ ತೆರೆದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವಿನಯದಿಂದ ನಿಂತ. ಮೇಖಲೆ ಠೀವಿಯಿಂದ ಯುವ ರಾಣಿಯಂತೆ ಕಾರುಹತ್ತಿ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಕಾರಿಗೆ ಮೂರು ಕಡೆ ಇರುಳ ಗಾಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸನ್ ಗ್ಲಾಸ್ಸ್. ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮೇಲೆತ್ತಲಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯರು ಹೊರಗೆ ನವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತೊಡನೆಯೇ ಡ್ರೈವರ್ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ, ಡ್ರೈವರ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾರು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮಾಡಿದ.

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು ಮೇಡಮ್?” ಹೋಟೆಲ್ ಗೇಟು ದಾಟಿ ಮೇನ್ ರೋಡಿನ ಮೇಲೆ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಡ್ರೈವರ್ ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ?” ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಅವಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ ಮೇಡಮ್! ನಿಮ್ಮ ಸೂಚನೆ ಪ್ರಕಾರ ನಡ್ಪೋಬೇಕಾಂತ ಬಿಗ್ ಬಾಸ್ ಆಡರ್!”

ಬಿಗ್ ಬಾಸ್ ಅಂದ್ರೆ ಜೇಕೇ. ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.... ಟೆಫ್ ! ಸುಪ್ರೀಮ್! ಕಿಂಗ್! ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಹೆಸರುಗಳು! ಅಷ್ಟು ವಿಧವಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಜೇಕೇ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮೇಖಲೆ ಅರ್ಥವಾದಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಈ ದಿನ ತಾನು ಹೊರಟ ಮಿಷನ್ ಬಗೆಗೆ ಜೇಕೇ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿದ್ದಾನೆ. ತನಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಮೇಖಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ತನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೆಸೇಜ್ ಕವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೀಲ್ ಮಾಡಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ. ಶ್ರೀನಗರದಲ್ಲಿ ತನಗೋಸ್ಕರ ರೂಮು ಬುಕ್ ಮಾಡಿಸಿ ಈಗ ಈ ಕಾರು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಜೇಕೇಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಧಾನ ಏಜೆಂಟ್ ಯಾರೋ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕೂಡ ತಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಜೇಕೇಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನಿಂದಲೇ ಆದೇಶ ಪಡೆಯಲು ಆದೇಶಿಸಿರಬೇಕು.

“ಡಾಲ್ ಲೇಕ್!” ಮೇಖಲೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು.

ಡ್ರೈವರ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ಮರುಕ್ಷಣ ಆ ಕಾರು ಮೇನ್ ರೋಡಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಣದಂತೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಮೇಖಲೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಳು. ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಳು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನು ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರು ಜೇಕೆ ಎರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಎರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದೂ ಅವಳಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಾರು ಶರವೇಗದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

* * * *

ಭೂಲೋಕ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಕಾಶ್ಮೀರ ತುಂಬಾ ಅಂದನಾದ ಕೊಳ್ಳವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಚರ್ವಿತ ಚರ್ವಣವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾಶ್ಮೀರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯನಾಗುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಆ ಅದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಬೇಕಾದುದೇ! ಎತ್ತರವಾದ ಪರ್ವತಗಳೂ, ಆಳವಾದ ಕಣಿವೆಗಳೂ, ಅಮಾಯಕರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅಂದನಾದ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರೂ, ಸೇಬುಹಣ್ಣಿನ ತೋಟಗಳೂ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯನಾದುದು ಡಾಲ್ ಲೇಕ್. ಕಾಶ್ಮೀರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಟೂರಿಸ್ಟುಗಳು ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಡಾಲ್ ಲೇಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸದೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ! ಆ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ಗಳು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಡಿಸೈನ್‌ಗಳುಳ್ಳ ನಿರೀನ ಮೇಲೆ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತಹ ಮನೆಗಳು. ಅಂತಹುದೇ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಲಕ್ಷುರಿ ಹೌಸ್ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ದೊಡ್ಡದ್ದಿನ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕ ಹೊರ ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರವೋ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ವಯಸ್ಸು ಐವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿರಬಹುದು. ತೆಳ್ಳಗೆ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದ. ತೆಳ್ಳಗಿದ್ದರೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಸೈಜಿನ ಬಿಂದಿಗೆಯಂತಹ ಹೊಟ್ಟೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಂಪು ಮುಖ, ಬೋಳು ತಲೆ, ಚಿಕ್ಕ ಕಣ್ಣುಗಳು ಗಿಡುಗನ ಮೂಗು, ದಪ್ಪನೆಯ ತುಟಿಗಳು, ಜೈನ್ ಸೋಪ್‌ಕಿಂಗ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದವು. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಗೋಲ್ಡ್ ಫ್ರೇಮ್‌ನ ಕನ್ನಡಕ ಅವನ ಗಿಡುಗನ ಮೂಗಿನ

ಮೇಲೆ ತನುಸೇಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಮೈಮೇಲೆ ದುಬಾರಿಯಾದ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಶಾಲು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಟೀಪಾಯ್ ಮೇಲೆ ಫಾರಿನ್ ವಿಸ್ಕಿ ಬಾಟಲ್‌ಗಳು ಎರಡು ಮೂರಿದ್ದವು. ಗ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸೋಡಾ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಐಸ್ ಕ್ರೂಬ್‌ಗಳಿಂದ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಮುಗಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ನೋದಲನೇ ಡೋಸ್ ಹಾಗೆಯೇ ಒಳಸೇರಬೇಕು. ಸೋಡಾ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಗಂಟಲನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾ ಬೆಚ್ಚುಗೆ ಆ ದ್ರವ ಒಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹಿತನಾದ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೋದಲನೇ ಡೋಸ್ ಕೊಂಚ ಕಿಕ್ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಗ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪೆಗ್ ಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಸಲ ಅದರ ತುಂಬಾ ಸೋಡಾ ಬೆರೆಸಿದ ನಂತರ ಐಸ್‌ಕ್ರೂಬ್ ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಗ್ಲಾಸ್ ಅವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕನಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಅಷ್ಟೇ! ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ದೀವಟಿಗೆಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿದವು. ಎದುರಿಗೆ ಮಹಾದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿಯೇ ಮೈನೆತ್ತಂತಿದ್ದ ಯುವತಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ವಿಲಾಸದಿಂದ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ರಿವಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕೈ ನಡುವಿಗಾನಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಮಿಂಕ್ ಕೋಟು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವಯ್ಯಾರದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆ ಯುವತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೈಮರೆತು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು.

ಅವಳು ಮೃದುನಾಗಿ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. “ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದೇ?” ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಕೋಗಿಲೆಗಿಂತಲೂ ಮಧುರವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತವನಂತೆ ನೋಡಿ ಥಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಇದುವರೆಗೆ ಅವನು ಕುಡಿದ ವಿಸ್ಕಿಯ ಮತ್ತು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕಿಕ್‌ನ ಮುಂದೆ ಡಾಲ್ ಲೇಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಯ್ತು. ಅವನ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕತೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಯುವಕನಂತೆ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದ. ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು “ಎಂತಹ ಮಾತು....ಎಂತಹ ಮಾತು!” ಅರೆಬರೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದ. “ಇಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಒಳ ಬರುತ್ತೀನೆಂದರೆ ಬಾ ಅನ್ನದೆ ಹೋಗಿನ್ನುವಷ್ಟು ಅರಸಿಕನೇ! ಸ್ವಾಗತ್ ಹೈ ! ಸುಸ್ವಾಗತ್ ಹೈ !” ಸಿನಿಮಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡೈಲಾಗ್ ಹೇಳಿದ.

ಅವಳು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವಯ್ಯಾರದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದಳು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಮರೆತವನಂತೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಾಯಿ ಮರಿಯಂತೆ ಅನುಸರಿಸಿದ. “ಕೂತ್ಕೊಂಬಹುದಾ?” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅಷ್ಟೇ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಅರೆ, ಅರೆ ಕ್ಯಾ ಬಾತ್ ಹೈ. ಕ್ಯಾ ಬಾತ್ ಹೈ! ಬೈತೋ, ಬೈತೋ!” ಎಂದ.

“ನೋಡಲು ನೀವು ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ!” ಮೃದುವಾಗಿ ಅವನನ್ನೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಾನು ಮತ್ತೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಳು. ಅವನು ತಟಕ್ಕನೆ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. ಅವಳು ಎಂತಹುದೇ ಅಭ್ಯಂತರ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮ್ಮೋಹನಕರವಾದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಯಿಂದ ವಯ್ಯಾರವಾಗಿ ಬಂದು ಅವನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

“ತುಮ್ಹಾರಾ ನಾಮ್ ಕ್ಯಾ ಹೈ?” ಅವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಅವಳು ಸಕ್ಕಳು.

“ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

“ಅರೆ! ನೀನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವಳಾ? ಹೇಳ್ತೀಯಲ್ಲಾ?” ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಡುತ್ತಾ. ನುಡಿದ. “ಜೇಕೇ ಪಹಾಕಿಯಂತಹ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕಳಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಎನೋ ಅಂದೊಂದಿದೆ!”

“ಯಾಕೆ? ನಾನು ಪಹಾಕಿ ಇದ್ದ ಹಾಗಿಲ್ಲಾ?” ಮುದ್ದಾಗಿ ಕೇಳಿದಳವಳು.

“ಛೆ ಛೆ! ಪಹಾಕಿಯಂತೆ ಯಾಕೆ? ಅಟಂಬಾಂಬಾಸಂತೆ ಇದ್ದೀಯಾ! ಜೇಕೇಗೆ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?”

ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನಗುತ್ತಾ ತಲೆ ಅಡ್ಡನಾಗಿ ಆಡಿದಳು. “ನಾನು ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ! ನೀವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು!” ಕೆಣಕುವವಳಂತೆ ನೋಡಿದಳು.

ಅವನು ವೆಚ್ಚಾದ, “ಇದೊಳ್ಳೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ! ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ?”

“ಹೊಸದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ-ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು!”

“ನನಗಾ? ನಿನ್ನ ಹೆಸರಾ? ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ?”

“ಗೊತ್ತಿದೆ!” ಅವಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾದಕವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

ಅವನು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡ. “ನಾನ್ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿರೋ

ಹಾಗಿಲ್ಲೇ!" ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದ. "ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಯುವತಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಮರೀತಾರಾ?"

"ನೀವು ಮರೆತಿದೀರಲ್ಲ!"

"ಓಯ್! ಸುಮ್ಮೆ ಹೇಳ್ತಿದೀಯಾ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನಾಶ್ರವಾಗಲೂ ನೋಡಿಲ್ಲ."

ಅವಳು ತಲೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಆಡಿಸಿದಳು. "ನೋಡಿದೀರಿ! ಇತ್ತೀಚೆಗಲ್ಲ- ತುಂಬಾ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ! ಸುಮಾರು ಏಳುವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ!"

ಅವನು ಚಕಿತನಾದ. "ನಿಜಾನಾ! ಆದರೆ, ಆಗ ನೀನು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವಳಿರಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಗೆ ನೋಡಿರ್ದೀನಿ!"

"ತಿರಾ ಆಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವಳಿರಲಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ-ನನಗಾಗ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ."

"ಹಾಗಾ! ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೀನವ್ವಾ ಹೋಗ್ಲಿ! ಹೆಸರು ಹೇಳು-ನೆನಪಾಗುತ್ತೇನೋ ನೋಡೋಣ!"

"ಮೇಖಲೆ!" ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವವಳಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು. 'ಮಣಿ ಮೇಖಲೆ! ಜ್ಞಾಪಕವಾಯ್ತಾ?"

"ಮೇಖಲೆ! ಮಣಿಮೇಖಲೆ! ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ-ನಿನ್ನಂತೆಯೆ, ಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರು"

"ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತಾ?" ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು.

"ಊಹೂಂ! ಇಲ್ಲ."

ಅವಳು ಧಟ್ಟನೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಸಣ್ಣನೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯೊಂದು ಎದ್ದುದನ್ನು ಅವನು ಗುರುತಿಸದೇ ಹೋದ.

"ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು!" ಅವನು ಅವಳ ಗದ್ದ ತನ್ನಕಡೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದ. "ಬಹುಶಃ ಅನಾಗ್ಯವಾಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೀನೇನೋ! ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!"

"ಗಮನಿಸಿದೀರಿ! ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಗಮನಿಸಿದೀರಿ!" ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನುಡಿದಳು. ತಲೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಲಿಲ್ಲ.

"ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಅಂದ್ರೆ?" ಕೇಳಿದ.

ಈ ಸಲ ಅವನ ಕಡೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಾರ್ಪಾಡು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. "ಹತ್ತಿರವಾಗಿ

ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿ!" ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕೈಹಾಕಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ತನ್ನ ಕಡೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು ಅವಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವನ್ನು ಅಡಿಸುವ ನಾಗಸ್ವರದಂತಹುದೇನೋ ಇತ್ತು. ಇವಳು ಆ ರೀತಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮುಖ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಎತ್ತರವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವನ್ನು ತಾಕಿತು. ಆ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಅವನು ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮೋಡಿಗೊಳಗಾದ ಹಾವಿನಂತೆ ಮೆತ್ತಗಾದ. "ಈಗಲಾದ್ರೂ ನೆನಪಾಯ್ತಾ?" ಅವಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಧ್ವನಿಸಿದ ಕಾಠಿಣ್ಯ ಅವನ ಮೆದುಳಿಗೆ ತಲುಪಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವನು ದಾಟಿದ್ದ.

"ಏನೋ! ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಯುವತಿಯರ ಜೊತೆ ಮಲಕೊಂಡಿದೀನಿ!" ಅವಳ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ಹುದುಗಿಸುತ್ತಾ ಅರೆಬರೆ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿದ್ದವನಂತೆ ತೊದಲುತ್ತಾ ನುಡಿದ. "ಎಷ್ಟು ಜನ ಯುವತಿಯರ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋದಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದರೂ ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ಬೇರೆ! ನಿನ್ನಷ್ಟು ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಬಂಡಿತ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದೆ! ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಯಾಕೋ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ!"

"ಬರುತ್ತೆ! ತಪ್ಪದೇ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತೆ! ನಾನು ಜ್ಞಾಪಕ ಬರಿಸ್ತೀನಲ್ಲ!" ಹೆಚ್ಚು ಕಚ್ಚಿ ನುಡಿದಳು.

"ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ!" ಮಿಂಕ್ ಕೋಟ್‌ನ ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಅವಳ ವಕ್ಷಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಮುಖ ತೀಡುತ್ತಾ ಮತ್ತಿನಿಂದ ನುಡಿದ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಗೋಲ್ಡ್ ಫ್ರೀಮ್ ಕನ್ನಡಕ ಯಾವಾಗಲೋ ಬಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ವಕ್ಷಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಮುಖ ತೀಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

"ಒಂದು ಸಲ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡು!" ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವನ ತಲೆ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಗ್ಗುತ್ತಾ ಕಿರುಚುವವಳಂತೆ ನುಡಿದಳು.

ಅವನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನು ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನಡುಗಿದ. ಹೃದಯ ನಡುಗಿತು. ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟು. ಮೇಖಲೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಗಳು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು.

* * * *

ಒಂದು ಹೌಸ್ ಬೋಟ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ತೇಲುತ್ತಾ ದಡ ಬಿಟ್ಟು ಸರೋವರದ ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ಸಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಅದು ತುಂಬಾ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಕೂಡ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆಯುವಂತಹದು. ಆದರೆ ಆ ಹೌಸ್ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಆತುಕೊಂಡು ನಿಂತು ಕಾತರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದೂರಕ್ಕೆ ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಜಾನಿವಾಕರ್! ಮೇಖಲೆಗೆ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಕಾಶ್ಮೀರ ಬಿಟ್ಟು ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆ ಒಂದು ಸಲ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದುದರಿಂದ ಅವನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಲೋಟಿಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಮೇಖಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಬಲೆ ಬೀಸಿದ್ದ.

ಜೇಕೇ ಎರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಾರೊಂದು ಎರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಡ್ರೈವರ್ ಮೂಲಕ ಅವಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಜೇಕೇ ಕಳಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರು ಮೇಖಲೆ ಹೊರಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದುದು ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ. ಆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಮೇಖಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೊಡನೆಯೇ ಅವನು ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಡಾಲ್ ಲೇಕ್ ತಲುಪಿದ. ಅವನ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಾ ಲೇಕ್‌ನ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ಗೆ ಅನಿಕ್ಕೊಂಡಂತೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಅದೂ ಇದರಂತದೇ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್. ಆ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್ ಅನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ಜಾನಿವಾಕರ್ ತನ್ನ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ನೊಳಗಿಂದ ಒಂದೇ ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ಆದರ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಆತ್ತಲಿನ ಬೋಟ್ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಡ ಮಾಡದೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರೋ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪವರ್‌ಫುಲ್ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ಸ್ ಇದ್ದವು. ಅವನು ಆ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಲಕ್ಷುರಿ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ನ್ನು ಪರದೆಯ ಮರೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಿರ್ವಿರಾಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಟಕಟಕನೆ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದ.

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ

ಕುಳಿತ. ಅವನು ಲೋಟಿಸ್ ಮೂಲಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ.

“ಎನಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್?” ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕೇಳಿದ.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಲೆ ಅಡ್ಡನಾಗಿ ಅಡ್ಡಿಸಿದ. “ನೋ ಸರ್! ಆ ಯುವತಿ ಆ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ನೊಳಗೆ ಹೋದಾಗಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸ್ವಣ ಕೂಡ ದೃಷ್ಟಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿಸದೆ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್‌ನಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಆ ಹೌಸ್‌ಬೋಟಿನ ಕಿಟಕಿಯ ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿವೆ. ಒಳಗೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅವನ ಕೈಗಳಿಂದ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿ ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಅದು ತುಂಬಾ ಶಕ್ತಿಯುತನಾದ ಟೆಲಿ ಸ್ಕೋಪಿಕ್ ಲೆನ್ಸ್ ಜೋಡಿಸಿದ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್. ಕೆಲವು ನೂರು ಗಜಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎನೆಂದರೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಬಲ್ಲದು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಆ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ ಕಣ್ಣು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೊಡನೆಯೇ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಲಕ್ಸುರಿ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತು.

ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವೇ. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಲ್ಲುಗಳ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನನಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೌಸ್‌ಬೋಟಿನೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಪರದೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು. ಒಳಗೆ ಯಾರಿರುವುದೆಂಬುದು ಕಾಣಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕಣ್ಣು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ

“ಆಲ್‌ರೈಟ್! ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರೋ ಹಾಗಿವೆ. ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್! ಬೈ ದಿ ಬೈ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು?”

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಕ್ಕು. “ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಡ್ ನಂಬರ್‌ಗಳಾಗಲಿ, ಕೋಡ್ ವರ್ಡ್‌ಗಳಾಗಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೀವು 909 ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ಡೈರೆಕ್ಟ್ ರಿಕ್ರೂಟ್ ಫ್ರಂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್?” ಕೇಳಿದ.

“ಡೈರೆಕ್ಟ್ ರಿಕ್ರೂಟ್ ಫ್ರಂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್! ಆಪರೇಟಿಂಗ್ ಫಾರ್ ತ್ರೀ ಮಂತ್ಸ್!” ಹೇಳಿದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಕ್ಕ. “ಗ್ಲಾಡ್ ಟು ಮೀಟ್ ಯೂ 909” ಷೇಕ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಕೈ ಚಾಚುತ್ತಾ ನುಡಿದ.

“ಲುಕ್” ಎಚ್ಚರಿಸುವವನಂತೆ ನುಡಿದ. ಜಾನಿನಾಕರ್ ತಟಕ್ಕನೆ ಬೈನಾಕ್ಯೂಲರ್‌ನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಗೋ ಏನೋ ಆ ಲಕ್ಸುರಿ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್‌ನೊಳಗಿನ ಕರ್ಟನ್‌ಗಳು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿ ಒಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಬೈನಾಕ್ಯೂಲರ್ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು..... ಆಸ್ಟೇ! ಆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಆ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗುರುತು ಹಿಡಿದ. ಆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ— ಅವಳು ಮೇಖಲೆ! ಇನ್ನು ಆ ಎರಡನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ.....! ಅವನು ಯಾರೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಕೈ-ಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. “ಮೈ ಗಾಡ್!” ಆಪ್ತಯತ್ನವಾಗಿ ನುಡಿದ.

“ಒಳಗಿರುವುದು ಯಾರು?” 909 ಅಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೈನಾಕ್ಯೂಲರ್ ತೆಗೆದು 909 ಕಡೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಅವನ ನೋಟ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. “ಅವನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ!” ಸ್ವಗತಕ್ಕಿಂಬಂತೆ ನುಡಿದ. 909 ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ. “ಯೂನಿಯನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಫಾರ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್!” ಎಂದ ಜಾನಿನಾಕರ್.

“ಯಾರು?”

“ಯೂನಿಯನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಫಾರ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದ ಜಾನಿನಾಕರ್.

“ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು!”

“ಏನು?”

“ತಾರಕನಾಮ!”

೧೮

ಅವನು ನಿಜ್ಜಿರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮೇಖಲೆಯ ವಿವೇಕ ಎಚ್ಚಿತ್ತಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಕೊರಡಿನಿಂದ ಬಾರಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಏನದು ? ತಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ? ಹೀಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ

ದ್ದಾಳೆ? ತಾನು ಮಾಡುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ತಪ್ಪು ತನ್ನನ್ನು ಭಯಂಕರವಾದ ಅಪಾಯಕ್ಕೀಡುಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ತುಂಬಾ ಆತ್ಮಸಂಯಮದಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯ, ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ, ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ಮೂರ್ಖಳಂತೆ ಹೀಗೆ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ತನಗೇ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಉಂಟಾದ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಮೇಖಲೆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಕಡೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ತಾರಕನಾನುನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ತಾರಕನಾನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡತೊಡಗಿದ. “ನೋಡಿವ್ರಾ! ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ!” ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಅವನ ಮೂಗು ಹಿಂಡಿದಳು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಯೋಮಯ ಮಾಯವಾಗಿ, ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಗತೊಡಗಿದ.

“ಕಳ್ಳಿ! ನನ್ನನ್ನೇ ಹೆದರಿಸಬೇಕೂಂತಾ.....!” ಇಷ್ಟರ ಹೊರತು ಅವನು ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳದೇ ಹೋದ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ಆ ರೀತಿ ಯಾರಾದರೂ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆ. ಮೇಖಲೆಯ ಮಹಾಹುಚ್ಚತೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಕು ಕವಿಸಿತ್ತು. ಆ ಸಮೋಹನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಮತ್ತೆ....! ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆದರಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದೊಂದ್ರಾ?” ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತುಂಟತನದಿಂದ ನುಡಿದಳು. “ಅಮ್ಮಮ್ಮೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಇದೆಯಾ? ನೀವು ಮೊಸಲೇ ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಮಿಸಿಸ್ಟರ್-ನಿಮ್ಮ ಕೆಳಗಿರುವ ತುಪಾಕಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಡೆ ಗುರಿ ಇಡೋಲ್ವಾ!” ಅವಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿನ ತುಂಟತನಕ್ಕೆ ತಾರಕನಾನು ಪುಳಕಿತನಾದ.

“ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆದರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ!” ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಬಿಂಕದಿಂದ ನುಡಿದ.

“ಹಠಾತ್ತನೆ ಹಾಗ್ಯಾಕೆ ವರ್ತಿಸಿದೆ?”

“ಸುಮ್ಮನೇ! ನಿವೇನು ಮಾಡ್ತೀರೋ ನೋಡೋಣಾಂತ!” ಎಂದಳು.

ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನಕ್ಕು ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿರ ಎಳೆದು ಕೊಂಡ. “ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೀನೋ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ!”

“ಇನ್ನೂ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲವಾ?”

“ಊಹೋಂ!”

“ಈಗ?” ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ತನ್ನ ಎದೆಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಊಹೋಂ!” ಅವನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರವಿತ್ತ. ಅವಳು ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕಳು.

“ಹಾಗಾ! ಹೋಗ್ಲಿ ಈಗ ನೋಡೋಣ” ಅವನಬಳಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ದೂರ ಹೋಗಿ ನಿಂತಳು.

“ಏಯಾ! ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿದೀಯೆ?” ತಾರಕನಾಮ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು. ಅವಳು ನಗುತ್ತ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಡವೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ತಾರಕನಾಮ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದ. ಅವಳು ಕೈಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಬೆಡ್ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಓಡಿದಳು. ತಾರಕನಾಮ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಅವಳು ಓಡಿಹೋಗಿ ಕಿಂಗ್‌ಸೈಜ್ ಬೆಡ್‌ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಮಾದಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ತಾರಕನಾಮ ಬೆಡ್ ಅಂಚಿನವರೆಗೂ ಓಡಿ ಏದುವಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

“ಸಾಪ....! ಮುದುಕ ದಣ್ಣೊಂಬಿಟ್ಟ!” ಕರುಣೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಅಣಕಿಸಿದಳು.

“ಏನಂದೆ? ನಾನು ಮುದುಕನೆ?” ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಏದುವಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ ತಾರಕನಾಮ.

ಅವಳು ತಾನೇ ಗೆದ್ದವಳಂತೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬಾರಿಸಿ ತಾನೇ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ತೋರಿದಳು. “ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ! ನೀವು ಮುದುಕರಲ್ಲ, ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಟೀನೇಜ್ ಬಾಯ್. ಹಲೋ ಲವರ್ ಬಾಯ್! ಅಲ್ಲಿಕೂತ್ಕೊ....! ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ಸಾರ್!” ಮೃದುವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿದಳು. ಆ ಅನುಲೇರಿ ಸುವ ಕರೆಗೆ ತಾರಕನಾಮ ಐಸ್‌ನಂತೆ ಕರಗಿಬಿಟ್ಟ. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ತುಂಬಿತನದಿಂದ ತಲೆ ಅಡ್ಡನಾಗಿ ಅಡಿಸುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮಿಂಕ್ ಕೊಂಟು ತೆಗೆದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಳು. “ಈಗ ಹೇಳಿ-ನನ್ನ ನ್ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನೋಡಿದೀರಾ?” ವಿಲಾಸದಿಂದ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಲ ತಲೆ ಕುಣಿಸಿ ಮಾದಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

ತಾರಕನಾಮ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಅಪಾದಮಸ್ತಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ಡಿಫ್ರಾಲಿನ್ ಸೂಟ್

ನಲ್ಲಿ ಮೇಖಲೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಮೈಮಾಟ ಅವನ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂತಿತ್ತು. ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ತಲೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ಆಡಿಸಿದ. ಅವಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾದಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೈಗಳಿಗಿದ್ದ ಬ್ಲಾಕ್ ಗ್ಲೋನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಎಸೆದಳು. “ಈಗ ನೆನಪಾಯ್ತಾ? ಈ ಕೈಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?” ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಸ್ಟೈಲ್ ಆಗಿ ಚಾಚುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

ತಾರಕನಾಮ ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗಾಢವಾಗಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಸಲ ತಲೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ಆಡಿಸಿದ. ಅವಳು ವಿಲಾಸದಿಂದ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಒಯ್ದು ಬಲಗೈಯನ್ನು ಕೊರಳ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ದು ಡೈಮಂಡ್ ಬ್ರೂಚ್ ತೆಗೆದು ಟೀಪಾಯ್ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯ ಡವಡವನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಉದ್ದೇಗದಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಒಣಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯ್ತು. ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಪನೇಷ್ಯೋ ಸುಂದರವಾದ ಯುವತಿಯರನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಆದರೆ ಇಂತಹ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲೆನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ರೆಪ್ಪೆ ಹೊಡೆಯದೆ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮೇಖಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಒಯ್ದು ತನ್ನ ಸೊಟಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಬಟನ್‌ಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿ ತೊಡಗಿದಳು. ತಾರಕನಾಮ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದ. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ, ತುಂಬಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ, ತನ್ನ ಸೊಟಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಶುಕ್ಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಳು. “ಈಗ?” ಅವನ ಮುಂದೆ ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

ತಾರಕನಾಮ ಈ ಸಲ ತಲೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ಆಡಿಸುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣನೆಯ ಜ್ವಾಲೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಮಹಾಗ್ನಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಸೊಟಿನಲ್ಲಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಶುಕ್ಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದೊಡನೆಯೇ ಅವಳ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಉಳಿದದ್ದು ಕೇವಲ ಬ್ರಾ ಮಾತ್ರ. ತಾರಕನಾಮ ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲದಲ್ಲಿ ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಲ್ಲಿ ಅವನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ತುಂಬಾ ಮೇಖಲೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಖಲೆ ಈ ಸಲ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಸೊಟದ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬಟನ್ಸ್ ಬಿಚ್ಚಿ ತೊಡಗಿದಳು. ಸ್ತ್ರೀಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಮೈಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿರುವವರೆಗಷ್ಟೇ! ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಮುಷ್ಟಿ

ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಏನೂ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ನಗ್ನತೆ ಎದುರಾದರೆ ಗಂಡನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಕುತೂಹಲ, ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸಹ್ಯ ಉಂಟಾಗಲೂಬಹುದು. ಸ್ವಿಪ್ ಟೇಜಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸಮ್ಮೋಹನ ಶಕ್ತಿ ಅದೇ! ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿರುವ ಯುವತಿ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟು ತಡ ಮಾಡುತ್ತಾಳೋ ಅಷ್ಟು ಗಂಡು ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಯುವತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಒಂದೆ ಸಲಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಬೆಳಕಿನಂತಲ್ಲದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪ್ರಕಾಶವಂತೆ ಅಹ್ಲಾದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅವಳ ಸೊಂಟದ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಬಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಬೇಕೆಂದೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ತಡ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಕೆಣಕಿ, ಕೆರಳಿಸಿ ತನ್ನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಸೂಟ್‌ನ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ತಟಕೃನೆ ಜಾರಿಬಿಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶಿಲಾಸದೃಶನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ತಾರಕನಾಮ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಝಂಝುಮಾ ಮಾರುತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಚಗುಲಿಯಂತೆ ಕಂಪಿಸಿದ.

“ಈಗ ಹೇಳಿ-ಈಗಲಾದ್ರೂ ನೆನಪಾಯ್ತಾ?” ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮುಂಗುರುಳುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

ಆಪ್ತೆ! ಅವಳು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶೃಂಖಲತೆಗೆ ಅವನು ತಡೆದು ಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದ. ಐವತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನ ಪರಿಚಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಟೇನೇಜ್ ಬಾಯ್‌ನಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಳು. ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ತೂರಾಡುತ್ತಾ, ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ಸರಿಯಿಸಿದ. “ಏನು? ಈಗಲಾದ್ರೂ ನೆನಪಾಯ್ತಾ?” ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಅವಳನ್ನು ಆಸಾದಮಸ್ತಕ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರುವನಂತೆ ನೋಡಿ ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದೆ ಅವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಕೇವಲ ಬ್ರಾ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ಸ್ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದವು. ಕೆಂಪನೆಯ ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪನೆಯ ಬ್ರಾ, ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ಸ್ ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದ್ದವು. “ಬೇಡ! ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಣಕಬೇಡ!” ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಗೋಣಗಿದ. “ಪ್ಲೀಸ್ ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಣಕಬೇಡ. ನನ್ನಿಂದ ತಡೊಳ್ಳೋದಕ್ಕಾಗೋದಿಲ್ಲ!”

“ಇಷ್ಟಕ್ಕೇನಾ?”

“ಹೌದು! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಬಾಂಬ್ ಶೆಲ್ ಅನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ! ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ನೋಡಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಯಾಕೆಂದು ನನಗಿಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ನೀನು ಟೀಸ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ! ನನ್ನ ಗೋಳಾಡಿಸ್ತಿದ್ದೀಯಾ! ಪ್ಲೀಸ್ ನಿಲ್ಲು, ಈ ಗೇಮ್ ನಿಲ್ಲು!”

“ರಿಯಲೀ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಂದೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದಾಯ್ತು!” ಅವಳು ಕಣ್ಣನ್ನು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತಿರುಳಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹುಷ್! ಇನ್ನು ಆ ವಿಷಯ ಬೇಡ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸತ್ವ ಹಿಂಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ. ಇನ್ನು ಸಾಕು” ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಬೆಡ್ ಕಡೆ ಎಳೆದ.

“ಆಗಲೇನಾ?”

“ಊಂ! ಈ ವ್ಯಾಮೋಹ ನನ್ನಿಂದ ತಡ್ಡುಕ್ಕೋಕಾಗ್ತಿಲ್ಲ.”

“ಛೀ, ಅದೇನಲ್ಲ. ನನಗಿಂತೂ ಸುಂದರವಾದ ಯುವತಿಯರನ್ನೇ ನೀವು ನೋಡ್ತಿರೀರಿ.”

“ಇಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಇಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೊದಲನೇ ಸಲ!”

“ಏನೋ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮರೆತುಹೋದ ಪುಟಗಳು ಕೆಲವನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೋ!”

“ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಟೈಮ್ ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ! ಬಾ....!”

“ನೋ.... ನೋ.... ಹೀಗಲ್ಲ ಹೋಗೋದು!”

“ಇನ್ನು ಹೇಗೆ?” ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅವಳು ಅವನ ಶರೀರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಶಾಲನ್ನು ಎಳೆದು ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಅಂದವಾದ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಜುಬ್ಬಾದ ಗುಂಡಿ ಬಿಚ್ಚತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳ ಬೆರಳುಗಳು ತನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆವೇಶ, ಉದ್ರೇಕ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ತಾರಕನಾಮು ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿದ. ಅವಳ ಬೆರಳುಗಳು ಅವನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು.

* * * *

“ಆಲ್‌ರೈಟ್! ಯು ಹೋಲ್ಡ್ ದಿಸ್!” ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್ 909 ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಜಾನಿನಾಕರ್ ನುಡಿದ.

“ಈಗ ನೀವೇನು ಮಾಡಲಿದ್ದೀರಿ?” 909 ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ನೀವೇ ನೋಡ್ತೀರಲ್ಲ! ನನಗೆಬೇಕಾದ ಸರಂಜಾಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದಿದೀರಾ?”

“ಓ ಎಸ್! ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಲೋಟಸ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೆಸೇಜ್ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂವಾದಿಸುವುದು ಕೊಂಚ ಕಷ್ಟನಾಯಿ ತಾದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿದೆ.” ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಲೆದರ್ ಬ್ಯಾಗ್ ಒಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ 909. ಅದರ ಜಿಸ್ ಎಳೆದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಎರಡು ಕಪ್ಪನೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದ.

“ಅಲ್ಪಾ ಮಾಡರ್ನ್ ಅಪೋಮ್ಯಾಟೆಕ್ ಕ್ಯಾಮೆರಾ....! ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆ! ಇದು ಅದರ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್!”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ಗೊತ್ತು! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಕ್ರ್ಯಾಕ್‌ಡೌನ್ ಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಪ್ರಜಾಸ್ವಾಮ್ಯವಾದಿಗಳಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪರದೆಯಿಂದ ವಾಸ್ತವನಾದ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ಯಾಮೆರಾಗಳು ಇಂತಹವೇ! ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಅವರು ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾದ ಅನೇಕ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!” ಎಂದ. 909 ಹೌದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಅಲ್‌ರೈಟ್! ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾಟರ್ ಪ್ರೂಫ್ ಬ್ಯಾಗ್ ತಂದಿದೀರಾ” ಜಾನಿನಾಕರ್ ಕೇಳಿದ.

“ಎಸ್! ಇದೋ!”

“ಗುಡ್. ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿಮುಚ್.” ಜಾನಿನಾಕರ್ ಆ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಅದರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಜಿಸ್ ಮುಚ್ಚಿದ. “ಈ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರಲಿ. ನಾನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಿರುಗಿ ಬರ್ತೀನಿ” ಎಂದ.

909 ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದ. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ಫ್ಲೀಸ್, ಈಗೇನೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ. ಜಸ್ಟ್ ವಿಷ್ ಮಿ ಗುಡ್‌ಲಕ್!” “ಗುಡ್‌ಲಕ್!” ಎಂದ 909.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅವನ ಕೈ ಕುಲುಕಿ, ನಾಟರ್ ಪ್ರೂಫ್ ಬ್ಯಾಗ್ ನೊಂದಿಗೆ ನಿರೀನಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ.

ತಾರಕನಾಮ ಅವಳೆದುರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ನಗ್ನನಾಗಿ ನಿಂತ. ನಗ್ನನಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಸಂಕೋಚವಾಗಲಿ ಅನಿಸ

ಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಗರ್ವಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೂಡ !

ತುಂಬಾ ಜನ ಧನ ಮದಾಂಧ, ಅಧಿಕಾರ ಮದಾಂಧರಂತೆಯೇ ತಾರಕ ನಾಮನಿಗೂ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹುಚ್ಚು ವಿಪರೀತವಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನು ಕ್ರಮೇಣ ಸೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗತೊಡಗಿದ್ದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆ ಸೇರಿದ ಯುವತಿಯರ ಮುಂದೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಲ್ಲಿ ವಲಗಿದ್ದ ಪುರುಷನನ್ನು ಮೇಖಲೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳ ನಂತರ ತಾರಕನಾಮ ಪುತ್ರಿ ತನ್ನ ಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವನಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿರುವ, ಯಾವ ಗಂಡಸಿಗಾದರೂ ಆ ಅನುಭವ ಅಲೌಕಿಕಾನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅವಳು ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ಮಂಚದ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿದಳು. ತಾರಕನಾಮ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತನೆ ಬಿದ್ದ. ಅವಳು ತಕ್ಷಣ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಒಂದು ಪಾದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ನ್ಯುದುವಾಗಿ ಊರಿದಳು. ಅವಳ ಚರ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಸಮ್ಮೋಹನಾಕಾರವಾಗಿ ನಕ್ಕು, ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ಸ್ ತೆಗೆಯತೊಡಗಿದಳು. ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯದ ಬಡಿತ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು.

* * *

909 ತನ್ನ ಹೌಸ್‌ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್‌ಮೂಲಕ ನೀರನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನ ಜಾಡೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ನೀರೊಳಗಿಂದ ಈಜುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಒಳಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಈಜುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಮೇಲೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಶಬ್ದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಡರ್‌ವಾಟರ್‌ಸ್ಪಿಮ್ಮಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾನಿವಾಕರ್ ನಿಷ್ಣಾತ. ಅವನು ನೀರೊಳಗೆ ಈಜುತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಸಬ್‌ಮೆರಿನ್‌ನಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೊರಗಿರುವ ಶತ್ರುಗಳು ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರರು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಲಕ್ಷುರಿ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್ ಅನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ಅವನು ಧಟ್ಟನೆ ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ತೇಲಿ ಒಂದು ಸಲ ತಲೆತಿರುಗಿಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವವರಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್‌ನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ 909 ಅನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ

ಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಕೈಗಳು ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೌಸ್‌ಬೋಟನ ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲಿದ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಸುತ್ತ ನೋಡಿ ಹುಪ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೌಸ್‌ಬೋಟನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ.

ಒಂದು ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ ತೆಗೆಯುವುದು ಪೂರ್ತಿಯಾದೊಡನೆಯೇ ಅವಳು ಎರಡನೆಯ ಕಾಲು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅವನ ಎವೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಲಬ್ಬ ಅವಳ ಮೃದುನಾದ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೋಂಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಬಿಟ್ಟನಂತೆ ಬಾಗಿ ಎರಡನೇ ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ ಕೂಡ ಉಂಡೆಯಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಸುತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ ಕೂಡ ಅವಳ ಶರೀರದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಯಿತು. ಈಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಂಡರ್‌ವೇರ್‌ನೊಂದಿಗೂ, ಬ್ರಾಸಿಯರ್‌ನೊಂದಿಗೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಹುಕ್ಕು ತೆಗೆದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಜ್ರಾಸಿಯರ್ ಎಸೆದಳು. ಮರುಕ್ಷಣ ಉನ್ನತನಾದ ಅವಳ ವಕ್ಷೋಜಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದವು. ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯದ ಬಡಿತ ಮುಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ತು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಯದಾಗಿ ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಅಂಡರ್‌ವೇರ್ ಕಡೆಯೂ ಅವಳ ಉದ್ದನೆಯ ಬೆರಳುಗಳು ಚುರುಕಾಗಿ ಚಲಿಸಿದವು. ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಮುಳ್ಳು ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನ ತಲುಪಿದೊಡನೆಯೇ ಸಿಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದ ಟೈಮ್‌ಬಾಂಬ್‌ನಂತಿದ್ದ ತಾರಕನಾಮನು. ಒಂದೇ ಕ್ಷಣ ಅಷ್ಟೇ! ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ನಾಮಸೂತ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಆ ಕೊನೆಯ ಆಚ್ಛಾದನೆಯೂ ರಿವೆಂದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿತು! ಟೈಂ ಬಾಂಬು ಸಿಡಿಯಿತು! ತಾರಕನಾಮನು ಆವೇಶದಿಂದ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ, ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸರಕ್ಕನೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. ಮೇಖಲೆ ರಬ್ಬರ್ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಚಕಮಕಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತೀಡುತ್ತಾ ತೀವ್ರನಾದ ಬಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ.

“ಏಯ್! ಏನಿದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರಂತೆ ಈ ಅವಸರ? ಈ ರಾತ್ರಿ ಯೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮದೇ ಅಲ್ವಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿ!” ಅವಳು ತಡೆಯಲು ಹೋದಳು.

“ಊಂ ಹೂಂ! ನಾನು ತಡೆಯೋದಿಲ್ಲ” ಆವೇಶದಿಂದ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ತಾರಕನಾಮನು. “ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಯನ್ಸೈಡ್‌ನಂತೆ

ಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಗರ್ವಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೂಡ !

ತುಂಬಾ ಜನ ಧನ ಮದಾಂಧ, ಅಧಿಕಾರ ಮದಾಂಧರಂತೆಯೇ ತಾರಕ ನಾಮನಿಗೂ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹುಚ್ಚು ವಿಪರೀತವಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನು ಕ್ರಮೇಣ ಸೆಕ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗತೊಡಗಿದ್ದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆ ಸೇರಿದ ಯುವತಿಯರ ಮುಂದೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಲ್ಲಿ ವಲಗಿದ್ದ ಪುರುಷನನ್ನು ಮೇಖಲೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳ ನಂತರ ತಾರಕನಾಮ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಇಷ್ಟತ್ತಿದ್ದು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವನಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿರುವ, ಯಾವ ಗಂಡಸಿಗಾದರೂ ಆ ಅನುಭವ ಅಲೌಕಿಕಾನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಅವಳು ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ಮಂಚದ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ದು ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿದಳು. ತಾರಕನಾಮ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತನೆ ಬಿದ್ದ. ಅವಳು ತಕ್ಷಣ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಒಂದು ಪಾದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಊರಿದಳು. ಅವಳ ಚರ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಠವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಸಮೋಹನಾಕಾರನಾಗಿ ನಕ್ಕು, ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ಸ್ಯಾಕಿಂಗ್ಸ್ ತೆಗೆಯತೊಡಗಿದಳು. ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯದ ಬಡಿತ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು.

* * *

909 ತನ್ನ ಹೌಸ್‌ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್‌ಮೂಲಕ ನೀರನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನ ಜಾಡೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ನೀರೊಳಗಿಂದ ಈಜುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಒಳಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಈಜುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಮೇಲೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಶಬ್ದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಡರ್‌ವಾಟರ್‌ಸ್ಟಿಮ್ಯುಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾನಿವಾಕರ್ ನಿಷ್ಣಾತ. ಅವನು ನೀರೊಳಗೆ ಈಜುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಸಬ್‌ಮೇರಿನ್‌ನಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹೊರಗಿರುವ ಶತ್ರುಗಳು ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾರರು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಲಕ್ಷುರಿ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್ ಅನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಲೇ ಅವನು ಧಟ್ಟನೆ ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ತೇಲಿ ಒಂದು ಸಲ ತಲೆತಿರುಗಿಸಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವವರಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್‌ನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ 909 ಅನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ

ಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಕೈಗಳು ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಿ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್‌ನ ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲಿದ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಸುತ್ತ ನೋಡಿ ಹುಪ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ.

* * * *

ಒಂದು ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ ತೆಗೆಯುವುದು ಪೂರ್ತಿಯಾದೊಡನೆಯೇ ಅವಳು ಎರಡನೆಯ ಕಾಲು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಲಬ್ಬ ಅವಳ ಮೃದುವಾದ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೋಂಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಬಿಟ್ಟನಂತೆ ಬಾಗಿ ಎರಡನೇ ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ ಕೂಡ ಉಂಡೆಯಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಸುತ್ತಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ ಕೂಡ ಅವಳ ಶರೀರದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಯಿತು. ಈಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಂಡರ್‌ವೇರ್‌ನೊಂದಿಗೂ, ಬ್ರಾಸಿಯರ್‌ನೊಂದಿಗೂ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಹುಕ್ಕು ತೆಗೆದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಸಿಯರ್ ಎಸೆದಳು. ಮರುಕ್ಷಣ ಉನ್ನತವಾದ ಅವಳ ವಕ್ಷೋಜಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದವು. ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯದ ಬಡಿತ ಮುಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ತು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಯದಾಗಿ ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಅಂಡರ್‌ವೇರ್ ಕಡೆಯೂ ಅವಳ ಉದ್ದನೆಯ ಬೆರಳುಗಳು ಚುರುಕಾಗಿ ಚಲಿಸಿದವು. ಸೆಕೆಂಡ್‌ನ ಮುಳ್ಳು ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನ ತಲುಸಿದೊಡನೆಯೇ ಸಿಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾದ ಟೈಮ್ ಬಾಂಬ್‌ನಂತಿದ್ದ ತಾರಕನಾಮನು. ಒಂದೇ ಕ್ಷಣ ಅಷ್ಟೇ! ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ನಾನುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಆ ಕೊನೆಯ ಆಚ್ಛಾದನೆಯೂ ರಿವೈವ್‌ನ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿತು! ಟೈಂ ಬಾಂಬು ಸಿಡಿಯಿತು! ತಾರಕನಾಮನು ಆವೇಶದಿಂದ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ, ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸರಕ್ಕನೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. ಮೇಖಲೆ ರಬ್ಬರ್ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಚಕಮಕಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತೀಡುತ್ತಾ ತೀವ್ರವಾದ ಬಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ.

“ಏಯ್! ಏನಿದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರಂತೆ ಈ ಅವಸರ? ಈ ರಾತ್ರಿ ಯೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮದೇ ಅಲ್ವಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿ!” ಅವಳು ತಡೆಯಲು ಹೋದಳು.

“ಊಂ ಹೂಂ! ನಾನು ತಡೆಯೋದಿಲ್ಲ” ಆವೇಶದಿಂದ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ತಾರಕನಾಮನು. “ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಯನ್ಸೈಡ್‌ನಂತೆ

ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿ ನರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಗಭಗ ಉರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನಾನು ತಡೀಲಾರೆ.”

“ಹುಷ್! ತಪ್ಪು, ತೀರಾ ಅಷ್ಟು ಆವೇಶ ಪಡುವುದು ಆರೋಗ್ಯ ಕೃಷ್ಣು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಮೈ ಡಿಯರ್ ನಾಮ! ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಆವೇಶ ಪಟ್ಟರೆ ಬಿ. ಪಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೇನೋ!”

“ಬಿ. ಪಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ.”

“ಒಂದು ಕ್ಷಣ!” ಎಂದು ಮೃದುನಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತ ಹೊರಳಿದಳು.

ಆ ಹೌಸ್‌ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಡ್ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಿಕ್ಕರ್ ಸ್ಟ್ರಾಂಟ್ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಸ್ಕಾಚ್ ಬಾಟಲ್ ತೆಗೆದು, ಓಪನರ್‌ನಿಂದ ಕಾರ್ಕ್ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿದಳು ಟವ್ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಕ್ ಬಾಟಲ್ ತೆರೆದುಕೊಂಡು. ತಾರಕನಾಮ ತುಟಗಳನ್ನು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಸವರಿಕೊಂಡ.

* * * *

ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಮೇಲೇಳದಂತೆ ಕೊಂಚವೂ ಶಬ್ದವಾಗದಂತೆ ಹಲ್ಲಿಯಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೆವಳತೊಡಗಿದ. ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಸೇರಿದೊಡನೆಯೇ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆನೋ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದ. ತಾರಕನಾಮನಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವುದೇ ಬಾಡಿಗಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆ ಹಡಗಿನ ಮೇಲಿರುತ್ತಾನೆಯೇ ? ಅವನ ಅನುಮಾನ ನಿರಾಧಾರವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಆ ಬೋಟ್‌ಹೌಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ತಾರಕನಾಮ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಪಾಲು ರಹಸ್ಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದಾಯ್ತು ! ಜಾನಿವಾಕರ್‌ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರು ಯುವತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಯುವುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ತಾರಕನಾಮ ತೀರಾ ಇಷ್ಟು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವುದೇ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ಜೀವನದ ಬಗೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವುದು ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಂಗರಕ್ಷಕರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ತಾರಕನಾಮ ಹೌಸ್ ಬೋಟಿನ ಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ

ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕನಿಗೂ ಇಂತಹ ಕತ್ತಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಹೊರಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸ್ವಂತದ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಂದ ಆ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರು ಮುಚ್ಚಿಡುವುದನ್ನುವುದು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಬಾಡಿಗಾರ್ಡ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ವಂತದ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬೋಟ್ ಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಲು ತಾರಕನಾಮ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅವನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ರಾಸಲೀಲೆಯೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಇದೆ.

ಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೂಡಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನ ಕೆಲಸ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಯಿತು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲೆಯಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆರವಿನಲ್ಲಿ ನೆರಳಾಗಿ ಬೆರೆದು ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ನಲ್ಲಿನ ಕರ್ಟನ್ ಗಾಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ರಪ ರಪ ಎಂದು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ತಂಗಾಳಿಗೋಸ್ಕರವೋ ಏನೋ ತಾರಕನಾಮ ಹೌಸ್ ಬೋಟಿನ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಾನಿವಾಕರ್ ತನ್ನ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಪರದೆಯನ್ನು ಕೊಂಚವೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ನೋಡಿದ. ತಾರಕನಾಮನಾಗಲಿ, ಮೇಖಲೆಯಾಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಾಯ್ತು. ತಾನು ಪರದೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೊಲಗಿಸಿ ತಲೆ ಒಳಗಿಟ್ಟು ನೋಡುವುದು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯ. ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಏನೋ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಜೇಬಿನೊಳಗಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಪಾಕೇಟ್ ಒಂದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಧಟ್ಟನೆ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸತೊಡಗಿದ. ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪೆರಿ ಸ್ಕೋಪ್! ಆ ಉಪಕರಣವನ್ನು ಸಬ್‌ಮೆರಿನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೆಲವು ನೂರು ಮೀಟರ್‌ಗಳ ಆಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಬ್‌ಮೆರಿನ್‌ಗಳು ನೀರಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪೆರಿಸ್ಕೋಪ್‌ನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅದೇ ಫಾರ್ಮುಲಾ ಬಳಸಿ. ತನಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಮಿನಿ ಪೆರಿಸ್ಕೋಪ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಕ್ಷರ 'ಜಡ್‌ನ' ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಸ್ತುಗಳ ಆಗತ್ಯ ತುಂಬಾ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅವನು ನೋಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ ಪೆರಿಸ್ಕೋಪ್‌ನ ಒಂದು ಅಂಚನ್ನು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ತಳ್ಳಿದ. ಯಾರಿಗೂ ಅವನು ಉಂಟಾಗದಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ವಸ್ತುವದು. ತಾನು ಎರಡನೇ ತುದಿಗೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡಿದ ಪೆರಿಸ್ಕೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳಗೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅನರಬ್ಬೂ ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರಸರನೆ ಆ್ಯಂಗಲ್ಸ್ ಬದಲಾಯಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಒಂದು ಆ್ಯಂಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ಅವನ ಹೃದಯ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತ್ತು ತಾರಕನಾನು ನಗ್ನವಾಗಿ ಮೇಖಲೆಯ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸೊರಗಿದವನಂತೆ ಮಲಗಿದ್ದ. ಮೇಖಲೆ ಅವನನ್ನು ರವಿಸುತ್ತಾ ಬಾಯಿಗೆ ಗ್ಲಾಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಥಟ್ಟನೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪೆರಿಸ್ಕೋಪ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿದು ನಿಂತ. ತೀರದ ಸೆಕ್ಸ್ ದಾಹದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾ, ಅನುಕ್ಷಣ ಮೃಗತ್ಯಷ್ಟೆಯಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಒಂದು ಜೋಡಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮಸಂಯಮದಿಂದ ನಿಗ್ರಹದಿಂದ ಇರಬಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಂತಹ ದೃಶ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಮಾತ್ರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಎಷ್ಟೇ ಸುಂದರಿಯಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಒಂದು ಸಲ ತಲೆ ಜಾಡಿಸಿ ಸರಸರನೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಡಗಿದ. 909 ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಮಿಸಿಯೇಚರ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ಹೊರತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಲ ಆತ್ತಿತ್ತೆ ನೋಡಿದ. ಆ ಕ್ಯಾಮರಾ ಅಡಗಿಸಿಡಲು ಆ ಕಿಟಕಿಗಿಂತಲೂ ಅನುಕೂಲವಾದ ಪ್ರದೇಶ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ಯಾಮರಾ ಒಳಗಿದ್ದವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಕೂಡದು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಕರ್ಟನ್‌ಗೆ ಅತ್ತಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಕಿಟಕಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಇಟ್ಟಂತಿದ್ದ ಒಂದು ಹೂವಿನ ಕುಂಡ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಒಂದು ಕೈನಿಂದ ಆತಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರದೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಹೂವಿನ ಕುಂಡವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಹೂವಿನ ಕುಂಡ ಕ್ಯಾಮರಾವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂತೆ ಅಡಗಿಸಿಡಲು ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೈನಿಂದ ಪರದೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಎರಡನೇ ಕೈಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಳಗಿಟ್ಟು ಹೂವಿನ ಕುಂಡದ ಮರೆಗೆ

ಕ್ಯಾಮರಾ ಇಟ್ಟು. ತುಂಬಾ ನೈಪುಣ್ಯದಿಂದ ಒಳಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಕೊಂಚ ಮಾತ್ರವೂ ಆಸುಮಾನ ಬರದಂತೆ ಅವನು ಆ ಕ್ಯಾಮರಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದ. ಕ್ಯಾಮರಾ ಲೆನ್ಸ್ ನೇರವಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಇದ್ದ ಬೆಡ್ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೂವಿನ ಕುಂಡದ ಮರೆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಹೊರತು ಆ ಮಿಸಿಯೇಚರ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಹೂವಿನ ಕುಂಡದ ಕಡೆ ನೋಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಿನಿಯೇಚರ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಜಾನಿನಾಕರ್ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ಕೊಂಚವೂ ತಡ ಮಾಡದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ. ಮೀನು ಈಜುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ನೀರಿಗೆ ಜಾರಿದ. ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್‌ನ ಕಡೆ ಸರಸರನೆ ಈಜತೊಡಗಿದ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಈಜುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಸರೋವರದಲ್ಲಿನ ಮೀನುಗಳು ಕೂಡಾ ಗ್ರಹಿಸಲಾರದಷ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಈಜುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್ ತಲುಪಿದ.

ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ 909, ಅವನಿಗೆ ಕೈ ನೀಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡ. “ವೆಲ್ ಡನ್ ಬ್ರದರ್! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಆರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು!” ಎಂದ.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ.

“ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಈ ಬೈನಾಕ್ಯುಲರ್‌ನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೀನಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ಮಾಡಿಬಂದಿರೋ ನನಗೆ ಅಣುಮಾತ್ರವೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಕ್ಸ್‌ಲೆಂಟ್ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್!” ಎಂದ 909.

* * * *

“ನೋಡಾ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆರೆಸ್ಟೇಡಾ” ತಾರಕನಾಮ ಅನುಲಿನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಅಣುವಣುವನ್ನೂ ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಕೈಗಳು ಒಂದೇ ಕಡೆ ನಿಲ್ಲದೆ, ಅವಳ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೆಖಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಕ್ಕಳು.

“ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ ಸ್ಮೈಲ್” ತಾರಕನಾಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ನುಡಿದ.

ಮೆಖಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನಕ್ಕು, ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆರಡು ರೌಂಡ್‌ನು ಸುರುವಿದಳು. “ಹೌದೂ, ಜೇಕೇ ನೀವಾವುದೂ ಫೈಲ್ ಕೊಡ್ತೀರಿಂತ ಹೇಳಿದ್ದ. ಯಾವುದು ಆ ಫೈಲ್?” ನೋಡಾ ಬೆರೆಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹುಷ್, ಜೋರಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡಾ. ಟಾರ್ಪ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್” ಎಂದ ತಾರಕನಾಮು.

“ಅಷ್ಟು ರಹಸ್ಯಾನಾ! ”

“ಹೌದು ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ರಹಸ್ಯಗಳು!”

“ಮೈ ಗಾಡ್! ಅವುಗಳನ್ನು ಜೇಕೆಗೆ ಯಾಕೆ ಕೊಡ್ತಿದೀರಿ?”

“ಸುಮ್ಮನೇ ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ” ರಹಸ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿರುವನಂತೆ ನುಡಿದ.

“ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳ್ತಿದೀನಿ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಫ್ರ ದಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಜೇಕೆಗೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ.”

“ಹಾಗಾ? ಆ ರಕ್ಷಣಾ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಜೇಕೆಗೆ ಏನು ಮಾಡ್ಬೇಕು?”

ತಾರಕನಾಮು ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ಹಿಂಡಿದ “ಏನೂ ತಿಳಿದವಳ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಿದೀಯಲ್ಲಾ? ದೊಡ್ಡಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಆಮೆರಿಕಾಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ- ಚೀನಾಗಳಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆನೋ.”

ಮೇಖಲೆಗೆ ಆಕ್ಷಯ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರ ದಾಹದಿಂದ ದೇಶವನ್ನೇ ಮಾರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುವ ದಗಲ್ಪಾಜಿಗಳು ತುಂಬಾ ಜನರೇ ಇವ್ವಾರೆ. “ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ?” ಅಮಾಯಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಬರುತ್ತೆ. ಬಂದ್ರೆ ತಾನೆ ನಮಗೊಳ್ಳೇದು. ಒಂದು ಕಡಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬೆಂಹಾಲಿಯನ್ಸ್ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸೋತು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ದೇಶ ವಿಡೀ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.”

“ನನಗೊಂದು ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸೋತು ಹೋದರೆ ರಕ್ಷಣಾಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಿಮಗೇ ತಾನೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರೋದು? ಮೊದಲು ನೀವೇ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ತಾರಕನಾಮು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಕ್ಕು. “ಹುಚ್ಚಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರೋದು ಎಲ್ಲಾ. ಯುದ್ಧ ಬರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರೋದಿಲ್ಲ.”

“ಅಂದ್ರೆ?”

“ಅಂದ್ರೆ, ನನಗೂ-ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗೂ ಆಗಲೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದ

ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ನನ್ನನ್ನು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಲು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಎನಂತೆ?”

“ದೇಶದ ರಹಸ್ಯಗಳು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು.”

“ಅಂದ್ರೆ ನೀವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಹೋದ ನಂತರ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ?”

“ಗುಡ್‌ಗರ್ಲ್. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.”

“ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅಲ್ವೆ ! ಮತ್ತೆ ನೀವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಜನಾಬ್ಬಾರಿ ಹೊರಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ?”

“ನಿನಗಿನ್ನೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿಯಂತೆಯೇ, ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿಯಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ನಿಷ್ಠನಾಗಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಪಾರ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭ್ರಷ್ಟಗಳಂತಹವು ಒಂದು ದಿನ ಈ ಭತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಆ ಭತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದರಂತೆ. ಯಾವುದೇ ಭತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಮುಖ್ಯ. ಒಂದು ಸಲ ಪಾರ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಜನಾಬ್ಬಾರಾಗುತ್ತೇವೆ?”

“ಅಂದ್ರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅನೀತಿಯೇ ಎಂದಾಯ್ತು?”

“ಹುಚ್ಚು, ರಾಜಕೀಯವೆಂದರೆ ನೀತಿ-ಅನೀತಿ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವುದೆಂದೇ-ರಾಜನೀತಿ! ನೀತಿಗೋಸ್ಕರ ಒದ್ದಾಡೋದಕ್ಕೆ ಇದೇನು ತ್ರೇತಾಯುಗವೇ? ಅದೂ ಅಲ್ಲ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ಹೇಳಿದರೂ ನಿನ್ನಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಿಸಬೇಡ.”

ಮೇಖಲೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಕ್ಕು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಗ್ಲಾಸ್ ಅನ್ನು ಅವನ ಬಾಯಿಗಿಡಲು ಹೋದಳು. ತಾರಕನಾಮ ಆತುರದಿಂದ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಹೋದ. ಅವಳು ಕೆಣಕುವವಳಂತೆ ಗ್ಲಾಸ್ ಅನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. “ಊಹೂಂ, ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣಿನೊಡನಿರುವಾಗ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ

ಪದ್ಧತಿ ಇದಲ್ಲ" ಎಂದು ತುಂಟತನದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ಮತ್ತೆ?” ಕೇಳಿದ ತಾರಕನಾಮು.

ಮೇಖಲೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ನಿಭಾಯನಾಗಿ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿರಿಸಿದಳು. ನಂತರ ಗ್ಲಾಸ್ ಕೊರಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಸ್ಯಾಚ್ ಅನ್ನು ತನ್ನ ತುಂಬು ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಲಾಸವಾಗಿ ತುಳುಕಿಸಿದಳು. ತಾರಕನಾಮು ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. “ಕುಡಿಯಿರಿ” ಎಂದಳು.

ತಾರಕನಾಮು ಚಲಿಸಿದ. ತಕ್ಷಣ ಅವಳ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲೂ ಕೈ ತಾಕಿ ಮುಂದೆ ಜರುಗಿದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಜಾನಿನಾಕರ್ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ನ ಒಟನ್ ಒತ್ತಿದ. ಹೂವಿನ ಕುಂಡದ ಮರೆಗಿದ್ದ ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಮಿನಿಯೇಚರ್ ಕ್ಯಾಮರಾ ಮೊದಲ ಸ್ಕ್ಯಾಪ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಕ್ಲಿಕ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅತಿ ಮೌನಕ್ಕೆ ಹೊರಬಂದ ಶಬ್ದ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

೧೯

‘ನೂಯೊ ಇಂಡಿಯಾ’ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸರ್ಕುಲೇಶನ್ ಉಳ್ಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕಚೇರಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಸುಜಿತ್ ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಎಡಿಟರ್. ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಎಡಿಟರ್ ಆದ ನಂತರ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸರ್ಕುಲೇಶನ್ ಆಕಾಶಕ್ಕೇರಿತ್ತು. ದಗಲ್ಬಾಜಿ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರಿಗೆ ಅವನ ಹೆಸರಿತ್ತಿದರೆ ಮೈ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕತ್ತಲ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಕುಂಭಕೋಣಗಳೆಷ್ಟನ್ನೋ ಅವನು ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ. ಆತ ಬರೆಯುವ ಸಂವಾದಕೀಯಗಳೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಟುಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹನ್ನೊಂದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಆ ದಿನ ಕೂಡಾ ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದ. ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೋ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮರೆತು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ಅವನ

ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಂಗಡಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕಾಫಿ ಹೀರುತ್ತಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಗಡಿಯಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಎಡಿಟರ್ ಪತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಪರಿಚಯದ ನಗುಬೀರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಪೆನ್ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಟ್ಟು.

“ವೆಲ್ ಕಿಶನ್ ! ಎನಿಥಿಂಗ್ ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟ್ ?” ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಪತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

“ಎಲ್ಲಾ ರೊಟೇನ್ ಆದರೆ ಈ ಕವರ್ ನೋಡಿ !” ಕೊಂಚ ಉದ್ದ, ಭಾರವಿದ್ದ ಒಂದು ಕವರ್ ಅನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ನುಡಿದ ಕಿಶನ್. ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟೆಕ್ಕುತ್ತಾ ಆ ಕವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಪ್ರೋಸ್ಟ್ ?” ಅದನ್ನು ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ತಿರುವುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಕಿಶನ್ ಹೌದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಕವರ್ ಮೇಲೆ ಫ್ರಮ್ ಅಡ್ರೆಸ್ ನೋಡಿದ. “ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ, ಕೇರ್ ಆಫ್ ಪ್ರೋಸ್ಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹೈದರಾಬಾದ್! ಯಾರೀ ಜಾನಿ ?” ಶಿವಾಲ್ಕರ ಕೇಳಿದ. ಕಿಶನ್ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದ. ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಆ ಕವರ್ ಅನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅಡ್ರೆಸ್ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಮಸಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಬರೆದಿತ್ತು: “ಫಾರ್ ದಿ ಐಸ್ ಆಫ್ ಎಡಿಟರ್ ಓನ್ಲಿ !”

“ಅದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಕವರ್ ಹರಿಯದೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ತಂದೆ” ಎಂದ ಕಿಶನ್.

ಶಿವಾಲ್ಕರ್ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಪ್ರೋಟೋಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಆಷ್ಟೇ ! ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿದಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ತಟಕ್ಕನೆ ಮೇಲೆದ್ದ. “ಮೈ.....ಗಾ.....ಡ್.....!” ಆ ಮಾತು ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಹೊರಬಿತ್ತು.

೨೦

ಪ್ಯಾರಿಸ್ !

ಜೇಕೇಗೋಸ್ಕರ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿನ ಹೊಟೆಲ್ ಡಿ ಲಾಮೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಲಕ್ಕೂರಿ ಸೂಟ್ ಯಾವಾಗಲೂ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೇಕೇ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರದ ನಿಮಿತ್ತ ವಾರದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು

ಸಲವಾದರೂ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಿಸಿನೆಸ್ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವ ಕೋಟ್ಯಧೀಶರಿಗಾಗಿ ಆ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಾಬ್‌ಡ್ ಆಗಿ ಔತಣಕೂಟ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದುಬಾರಿಯಾದ ಹೋಟೆಲ್. ಆ ದಿನ ಕೂಡ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಕಸ್ಟಮರ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್‌ಗಳ ಮೌಲ್ಯದ ಟ್ರಾನ್ಸಾಕ್ಷನ್ ಬಗೆಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಅದ್ಭುತವಾದ ಔತಣ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದ. ಔತಣ ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಕಸ್ಟಮರ್‌ಗಳು ಅವನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು. ಕಸ್ಟಮರ್‌ಗಳು ಹೊರಟು ಹೋದ ನಂತರ ಜೇಕೆ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಆಡಿಯಿಟ್ಟ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಚರ್ಚೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಬಹುದು. ಈ ಎರಡು ದಿನಗಳೂ ತಾನು ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರಬೇಕಾಗುತ್ತದೇನೋ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ತನಗೆ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಕಮಿಷನ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಸ್ಟಮರ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಷಿಸಬಹುದೆಂದು ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕು ! ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮೇಖಲೆ ತಾರಕನಾಮನ ಬಳಿಯಿಂದ ಆ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ಸಂಪಾದಿಸಿದಕೋ ಇಲ್ಲೋ ! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವಳ ಬಳಿಯಿಂದ ಎಂತಹುದೇ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಅಂಡರ್‌ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಏನೆಂದರೆ ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ತಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಮಿಷನ್ ಮೇಲೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಮೇಖಲೆಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನಾತ್ಮಿಕೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ ? ಏನೋ ಕಾರಣ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಮೇಖಲೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರಳು. ಜೇಕೆಗೆ ಮೇಖಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಾಗಿಯೇ ಅವಳಿಂದ ಸಮಾಚಾರ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಜೇಕೆ ಆ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಟೆಲಿಫೋನ್ ನೋಳಿತು. ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿದ. "ಮಾನ್‌ಶಿಯರ್, ನಿಮಗೆ ಕೋಪನ್ ಹೇಗನ್‌ನಿಂದ ಓವರ್‌ಸಿಸ್ ಕಾಲ್" ಎಂದಳು ಆಪರೇಟರ್.

ಕೋಪನ್ ಹೇಗನ್ ಎಂದೊಡನೆಯೇ ಆ ಕಾಲ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತೆಂಬುದು ಜೇಕೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಇರಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದೀನವಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಕೋಪನ್ ಹೇಗನ್ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ತಡೆದು

ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹೊರ ತಳ್ಳಿದ ನಂತರ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಪಕ್ಷಿಯಂತಾಯಿತು. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ದಿನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನಿಲ್ಲಲು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದಡಿ ಜಾಗವಾದರೂ ಸಿಗದ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಸ್ವಂತ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಿಂದ ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದು, ಅಲ್ಲಿನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ರಿಫ್ಯೂಯಿಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಇರಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು ಅವರಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತ ನಾಗುವುದು-ಇದು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.

“ಆಲ್‌ರೈಟ್, ಕನೆಕ್ಟ್ ಕೊಡು” ಜೇಕೇ ಹೇಳಿದ. ಆಪರೇಟರ್ ತಕ್ಷಣ ಕನೆಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಳು. “ಹಲೋ !” ಎಂದ ಜೇಕೇ.

“ಹಲೋ, ಯಾರು ಜೇಕೇನಾ ?” ಕಾತರದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು.

“ಹೌದು.”

“ಥ್ಯಾಂಕ್ ಗಾಡ್! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಲೋಕೇಟ್ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಅವಸ್ಥೆ ಪಟ್ಟಿ ನೋ ಆ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅಂತೂ ಸಿಕ್ಕಿದಿರಿ. ನಾನು ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಾತಾಡ್ತಿದೀನಿ.”

“ಊ, ಏನು ?” ಕೇಳಿದ ಜೇಕೇ.

“ಜೇಕೇ, ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಾರುಣವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ವಿಮಾನವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸ್ಥಳ ಸಿಗದೆ ಯಾವ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೋ ಹಾರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.”

“ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದೇ ಒಳ್ಳೆದು.”

“ಜೇಕೇ !”

“ನೋಡು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ, ನೀನಾಕ್ಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ಬಿಡದಿರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಆಶ್ರಮ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿ ದೇಶದಲ್ಲೂ ನೀನು ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಸ್ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ನಡುವೆ ನೀನಿರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಎದ್ದ ನಂತರ ಕೂಡ ನಿನ್ನನ್ನು “ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಬಿಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚತನ.”

“ನೀವೇನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರಿರಾ ಜೇಕೇ ?”

“ಸಾರಿ ! ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರ ತಳ್ಳಲು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಮೂರ್ಖತನವೆಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅಮೇರಿಕನ್ ಸಿ.ಐ.ಎ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಕೊಳ್ಳಿಯಿಂದ ತಲೆ ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ.”

“ಜೇಕೇ !”

“ಐ ಆ್ಯಮ್ ಸಾರಿ ಮೈಫ್ರೆಂಡ್! ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷ ಕೊಡಿಸೆಂದು ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಆ ಏಜೆಂಟ್‌ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲು ಎಂದೂ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲಾ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳು.ನನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ!”

“ಜೇಕೇ ! ಇದು ಅನ್ಯಾಯ ! ನೀನು ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ಸಂಪಾದಿಸೋ ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ!”

“ನೋಡು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೊಬ್ಬ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ಮನ್. ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ದುಡ್ಡು ನಿನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಸಂಪಾದಿಸಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ನಿನಗಾಗಲೇ ಮುಟ್ಟಿದೆ.”

“ಜೇಕೇ !”

“ಐ ಆ್ಯಮ್ ಸಾರಿ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡ್ಬೇಡ” ಜೇಕೇ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟ.

ರಿಸೀವರ್ ಇಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹತಾಶನಾಗಿ “ಜೇಕೇ....ಜೇಕೇ....” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದು ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

“ಡ್ಯಾಮಿಟ್” ಎಂದುಕೊಂಡ ಜೇಕೇ.

ಮೇಖಲೆಯ ಸಲಹೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ತಾನು ಈ ದಿನ ಇನ್ನಷ್ಟು ದರ್ಪದಿಂದ ಮಾತಾಡಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಖಲೆಯ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ತಾನೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ !

ಆ ಆಲೋಚನೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಮೈ ಕಂಪಿಸಿತು.

೨೧

“ನೀವು ಆ ಟೀಬಲ್ ಹತ್ತಿರ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ಮೇಡಂ” ಹೆಡ್ ವೆಯ್‌ಟರ್ ವಿನಯದಿಂದ ನುಡಿದ.

ಮೇಖಲೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಟೀಬಲ್ ಕಡೆ ನಡೆದಳು. ಆ ಟೀಬಲ್ ಹತ್ತಿರ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಟ್ಟಲಾದ ಒಂದು ಪ್ಲೇನ್‌ಸ್ವಾರ್ ಹೋಟೆಲ್ ಅದು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಖಲೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಶಾಪಿಂಗ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಹೊರಬಂದಾಗ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕಾಫಿಯ ಮೇಲಿನ ಇಷ್ಟದಿಂದಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಬೆಸ್ಟ್ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್ ಗಳೆಷ್ಟರಲ್ಲೋ ಅವಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಿದ್ದಳು. ಆದಕೆಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಔತಣ ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬೇರೆ.

ಹೀಗೆ ಮಾಮೂಲು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ನಡುವೆ ಮಾಮೂಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ತಿರುಗಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೊಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ದುಬಾರಿಯಾದ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾಮೂಲು ಯುವತಿಯಂತೆ ತಾನೂ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯಾದಂತೆ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಅನುಭವ ಅವಳಿಗೆಷ್ಟೋ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಾಫಿಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ಹೆಂಗಸರಿದ್ದಾರೆನೋ ಎಂದು ನೋಡಿದಳು ಇದ್ದರು ಆದರೆ ಗಂಡಸರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಜನರಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಮೇಖಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ. ಆ ಯುವತಿ, ಅವಳು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಟೀಬಲ್‌ಗೆ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಯಾಕೋ ಏನೋ ಆ ಯುವತಿ ಆಗಾಗ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಕರ್ಚಿಫಿನಿಂದ ಕಣ್ಣೀರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ತುಂಬಾ ಅತ್ತಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿ ಬಾತುಕೊಂಡಿದ್ದವು.

ಆ ಯುವತಿ ನೋಡಲು ಚಂದನದ ಬೋಂಬಿಯಂತಿದ್ದಳು. ಹದಿನಾರು

ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಇನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಲಂಗಾ ದಾವಣೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಆ ಯುವತಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ಬೆನ್ನು ಮೇಖಲೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಎಂದೂ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಮೇಖಲೆಗೆ ಭಾಸನಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಮುಖ ಕಾಣಿಸದೇ ಅವನು ಯಾರೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಆ ಯುವಕ ಆ ಯುವತಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗದ್ದದ ಸ್ವರದಿಂದ ಎನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮೇಖಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಆ ಮಾತುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

“ತಂಗಿ, ನಿನಗೆ ಅಣ್ಣನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ದಯಮಾಡಿ ನೀನು ಅಳೋದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು. ನಿನ್ನ ಅಳು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.”

ಆ ಯುವತಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಆದರೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ದಳದಳನೆ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

“ಆ ದುರ್ಮಾರ್ಗನ ಹತ್ತಿರ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಚೂರಾಗುತ್ತಿದೆ!” ಅವನು ತೀವ್ರವಾದ ವಿಷಾದದಿಂದ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. “ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಸಿಗದೆ ಸಿಗದೆ, ಒಬ್ಬ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಳ ದಯೆಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದೇನಾದ್ರೂ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ಉಪನಾಸವೇ ಗತಿ. ಅಮ್ಮನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ ಬಿಡಬೇಕಾದ್ದೇ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿಯೇ ಆ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.”

ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಳು. ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯ್ತು.

ಅಶಾರಾಜ! ಅವನಿಗೆ ತಾನೇ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಳು. ಮೈ ಗಾಡ್! ಈ ಮೂರ್ಖ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವೇನು? ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ತಾನೇ ಋದ್ಧಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಯಾಕೆ? ಉತ್ತರ ಹೊಳೆಯಲು ಅವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ಆವೇಶದಿಂದ ಅವಳ ರಕ್ತ ಕೊತಕೊತನೆ ಕುದಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ತಟಕ್ಕನೆದು ಆ ಕಡೆ ಹೋದಳು.

“ಆಶಾರಾಜ್!”

ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಯಾರದೋ ಕೈ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಅರಳಿದವು. “ಸಿಸ್ಟರ್!” ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ತಟಕ್ಕನೆ ಮೇಲೇಳುತ್ತಾನುಡಿದ.

“ಶೆಟ್, ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನನ್ನ ಕರಿಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ” ಅವಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

ಅವನು ಥಟ್ಟನೆ ಅವಳ ಕೈಪಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ನಿರು ಇಣುಕುತ್ತಿತ್ತು.

“ಇಲ್ಲ ಸಿಸ್ಟರ್, ನೀವು ಹಾಕಿದರೂ, ಅಲ್ಲವೆಂದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಕರೀತೀನಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಸಿಸ್ಟರ್, ನಿಜವಾಗಲೂ ಸಿಸ್ಟರ್.”

“ಹಾಗೆ ಕರೆಯೋದಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗ್ತಿಲ್ಲವಾ. ಆ ದಿನ ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನೆನಪಿದೆಯಾ ? ಈ ದೇಶ ತಲೆ ಹಿಡುಕರಿದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ. ಈ ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಸಿಸ್ಟರ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವವನು ನಾಳೆ ನಿನಗೆ ಆಗತ್ಯ ಬಂದರೆ ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಲೆ ಹಿಡಿದರೂ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಮಾತು ನೆನಪಿದೆಯಾ?”

ಅವನ ಮುಖ ಹಠಾತ್ತನೆ ಕೆಂಪೇರಿತು. ವಿಷಾದದಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಭೇಷ್” ಮೇಖಲೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. “ಈಗ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಘನ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆಂದಾಯ್ತು. ನಿನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ತಂಗಿಯನ್ನೇ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ಗೆ ತಲೆ ಹಿಡಿಯಲಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು.”

“ಸಿಸ್ಟರ್, ನೀವು.... ನೀವು....!”

“ಅಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ನಾನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ ಹೇಳು, ಸ್ವಂತ ತಂಗಿಯನ್ನೇ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಕರ್ಮ ನಿನಗೇನು ಬಂದಿದೆ ? ನಿನಗೆ ಬರುವ ಸಂಬಳದ ದುಡ್ಡು ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಾ ? ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಕೊಡ್ತೀನೀಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ? ಸಾವಿರಾನಾ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರಾನಾ ? ಎಷ್ಟು?”

“ಸಿಸ್ಟರ್!”

“ಡೋಂಟ್ ಕಾಲ್ ಮಿ ಆ್ಯಸ್ ಸಿಸ್ಟರ್! ಆ ರೀತಿ ಕರೆಯೋ ಅರ್ಹತೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ.”

“ಬಂದೆಯೇನಯ್ಯ! ಹುಡುಗೀನ ಕರ್ಕೊಂಬಂದ್ಯಾ?” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮೇಖಲೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಕೊರಡಿನಂತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ.

“ನೀನಾ?” ಎಂದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಯಾಕೆ? ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆಯಾ ಮನ್ಮಥರಾವ್? ಹೌದು ನಾನೇ! ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೀನಿ!” ಎಂದಳು ಮೇಖಲೆ. ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ವಿಸ್ಮಯ ಇನ್ನೂ ಮಾಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳೇ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಳು “ಆ ದಿನ ಕೈಗೆ ಎಟುಕದ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿಸಿ, ಗೋಳಾಡಿಸಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೀನಿ. ಈ ಸಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಸುಖದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿಸುತ್ತೀನಿ. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಕನ್ಯೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆನಂದ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲಾಗದಷ್ಟು ಸುಖ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆಶಾರಾಜ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟೆಡು ಮನ್ಮಥರಾವ್.”

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಸರಸರನೆ ಓಡಿಬಂದು ಮಹದಾನಂದದಿಂದ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ನೀನು ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಅಂದೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ನನಗೆ ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗ ತೋರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದೆ. ಆಗಿನಿಂದ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ನಾನೆಷ್ಟು ತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀನೋ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ಈ ಸಲ ನಿನ್ನ ಬಿಡೋಲ್ಲ! ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಯಾಕೆ? ಲಕ್ಷ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತಗೋ.”

“ನಿನ್ನ ಭಾವಮೈದುನನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ನೀನು ದೋಟದ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಆಶಾರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು.”

“ಓ ಎಸ್! ಈಗಲೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ.” ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ತುಟಿ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನುಡಿದ ಮನ್ಮಥರಾವ್.

“ಈಗಲೇ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ಕೊಡಬಹುದು.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಇನ್ಯಾಕೆ ತಡ ಬಾ” ಆತುರದಿಂದ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದ.

“ಆದರೆ ಒಂದು ಷರತ್ತು.”

“ಏನದು?”

ಅವಳು ತಕ್ಷಣವೇ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಆಶಾರಾಜ್ ಕಡೆ ಒಂದು ಸಲ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಕಡೆ ನೋಟ ಹೊರಳಿಸಿದಳು. “ನಿನ್ನ ಆಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆಶಾರಾಜ್ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲೇ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಅದೇ ನನ್ನ ಷರತ್ತು.”

ಅಷ್ಟೇ, ಅವಳು ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಆಶಾರಾಜ್ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಲು ಬಿದ್ದವನಂತೆ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. “ಸಿಸ್ಟರ್!”

ಅವಳು ಅವನ ಆತಂಕವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಏನಂತಿಯಾ ಮನ್ಮಥರಾವ್? ನನ್ನ ಷರತ್ತು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೇನಾ?”

ಮನ್ಮಥರಾವ್ ನಕ್ಕು. “ನೀನೇನು ಹೇಳಿದ್ರೂ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೇನೇ. ನನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಕೇಳಿಸಿ. ಇವನಿಗೆ ಆ ತರಹದ ಮೋಜು ಕೂಡಾ ಇದೆಯೇನು? ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸರಸ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವುದು! ನನಗೆ ಕೂಡಾ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಮೋಜು ಇದೆ ಬಿಡು. ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲಯ್ಯಾ? ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ತಂದಾಗಲೇ ನಿನಗೆ ಆ ಚಾನ್ಸ್ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೆ?”

ಆಶಾರಾಜ್ ಒಂದು ಸಲ ಕಂಪಿಸಿದ. ಅವನ ಕೈ-ಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾದಂತಾಯಿತು. “ಸಿಸ್ಟರ್!” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಸ್ನೇಹ ಸ್ವರದಿಂದ ನುಡಿದ. ಆದರೆ ಆ ಕೂಗು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಹಾಗಿದ್ರೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧ” ಎಂದಳು ಮೇಖಲೆ.

“ಮತ್ತಿನ್ಯಾಕೆ ತಡ? ಬಾ ಹೋಗೋಣ” ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಆಶಾರಾಜ್ ನಿಶ್ಚೀಷ್ಟಿತನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಗಿಂದಾಗಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಆ ಸೂಟ್‌ನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

“ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಕೂಡದು.... ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಕೂಡದು....” ಅವನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಖಲೆಯ ಮಾತುಗಳೇ ಮೊಳಗತೊಡಗಿದವು. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ತೆರೆದೇ ಇದ್ದವು. ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ....! ಅವನಿಗೆ ಮೈಮೇಲಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಮೇಖಲೆ! ಮನ್ಮಥ

ರಾವ್ ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಮೇಖಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಹಕರಿಸುತ್ತಲೇ ನಡುನಡುವೆ ಆಶಾರಾಜ್‌ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ನಗುವೇ ಅವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಶೂಲದಂತೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನೂ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳೆದುರಿಗೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ದೃಶ್ಯ ಬದಲಾಯಿತು. ಮನ್ಮಥ ರಾವ್ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಅವಳನ್ನಲ್ಲ; ತನ್ನ ತಂಗಿ! ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿನಿಂದ ಅವಳು ಆದೃಶ್ಯನಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಳು. ಆ ದೃಶ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂಗಿ ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೈ ಚಾಚಿದಳು. 'ಅಣ್ಣಾ' ಎಂದು ಆಕ್ರಂದನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನಿಂದ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವನ ಮೆದುಳು ಅಗ್ನಿಪರ್ವತದಂತೆ ಫಟಾರನೆ ಸಿಡಿಯಿತು. ಕ್ರೋಧದ ಲಾನಾ ಉಕ್ಕಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಂಪಗೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅವನು ಅರಚಿದ, "ಲೇ ಮನ್ಮಥರಾವ್!"

ಆ ಘರ್ಜನೆಗೆ ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುವುದ ರೊಳಗಾಗಿ ತಡವಾಯಿತು. ಆಶಾರಾಜ್ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿದ. ಬೇಟೆ ನಾಯಿಯಂತೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿದ. ಕಾಲ ಯಮನಂತೆ ತನ್ನ ಕಡೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಭಯದಿಂದ ಕೂಗಿ, ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದ. ಕೂಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆದು ಅವನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿತು.

ಜೆಟ್ ವೇಗದಿಂದ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಲೇ ಆಶಾರಾಜ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದ ಟೀಪಾಯ್ ಅನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಮರುಕ್ಷಣ ಅವನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಪಾಯ್ ವಿಷ್ಣು ಚಕ್ರದಂತೆ ಗಿರ್ರೆಂದು ತಿರುಗತೊಡಗಿತು. ಮನ್ಮಥರಾವ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೂಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಆಶಾರಾಜ್ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಕೂಗು ಹೊರಬೀಳುವುದರೊಳಗೆ ಆಶಾರಾಜ್‌ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಟೀಪಾಯ್ ಫಟೀರೆಂದು ಅವನ ತಲೆಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಆಪ್ಪೇ!

"ಫಟ್" ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಮನ್ಮಥರಾವ್ ತಲೆ ಎರಡು ಹೋಳಾ ಯಿತು. ಆ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ಸೂಟ್ ಸೌಂಡ್ ಪ್ರಾಫ್ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಕೂಗು ಆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆ ದಾಟಿ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಮುಚ್ಚಿ

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ನಡುಗುತ್ತಾ ಆಶಾರಾಜ್‌ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಕಡೆ ಆಶಾರಾಜ್ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಶರೀರ ಒದ್ದಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಟೀಪಾಯ್ ಅನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಮೇಖಲೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವನ ಮಹೋಗ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಅವಳು ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡಿದ ರೌದ್ರ ಮಾಯವಾಗಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮೂಡಿತು. ತೂಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು ಒಡೆದು ಹೋದ ಹಡಗಿನ ಅವಶೇಷದಂತೆ ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದ. "ಸಿಸ್ಟರ್ ಬರ್ತೀನಿ!" ಅಷ್ಟೇ. ಆದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅವನು ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅವನು ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಆ ಸೂಟ್‌ನಿಂದ ಸರಸರನೆ ಹೊರ ಬಿದ್ದ. ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೇಖಲೆ ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

೨೨

ಅವಳು ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಕಳೆದಳು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವುದು ಬೇರೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರೂ, ತೆರೆದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಆಶಾರಾಜನೇ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದ್ದ.

"ಸಿಸ್ಟರ್....ಬರ್ತೀನಿ" ಎನ್ನುವ ಮಾತೇ ಅವಳ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಶಾರಾಜ್ ನೇಣುಗಂಬಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಲು ಕಾರಣ ತಾನೇ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಅವಳನ್ನು ಚಿತ್ರವರ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಭಿದ್ರಭಿದ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ತಲೆ ಒಡೆದೊಡನೆಯೇ ಆಶಾರಾಜ್ ನೇರವಾಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಏನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಾತು. "ನಾನು ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ತಲೆ ಒಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ!"

ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಪೊಲೀಸರು ಅವನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿನ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದರು.

“ನೀವೇನೂ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಬರೊಳ್ಳಿ” ಎಂದ. ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಾತು. “ಮನ್ಮಥರಾವ್ ನೀಚ. ನನ್ನನ್ನು ಪಿಡಿಸಿ ಜೀವ ಹಿಂಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆ ಒಡೆದು ಹಾಕಿದೆ.” ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಂದೂ ಮಾತೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಬಗೆಗೆ, ಮೇಖಲೆಯ ಬಗೆಗೆ ತಪ್ಪಿಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ವೋಲೀಸರು ಕೊಲೆ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಮನ್ಮಥರಾವ್‌ನ ಶವ ವನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮೇಖಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಯಾರಿಗೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಸೂತ್ರ ಹರಿದ ಗಾಳಿಪಟದಂತೆ ತೂರಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತಲುಪಿದಳು.

ಸಾವು, ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಅವಳಿಗೇನು ಹೊಸದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಶಾರಾಜ್ ಹಠಾತ್ತನೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೇ ಅವಳನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಗೀಡು ಮಾಡಿತ್ತು. ಗಂಡಸರು ಕೇವಲ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು. ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕೇವಲ ಅಂದದ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದಿಯಾಗಿ ಹೊರತು, ತಾಯಿಯಾಗಿ, ತಂಗಿಯಾಗಿ ಕಾಣಲಾರರು ಎನ್ನುವುದು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವಳ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆಶಾರಾಜ್ ಅವಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಪೆಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಅದೇ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕುತ್ತಿತ್ತು. ಎತ್ತಲೂ ತೋಚದ ಪುಸ್ತಕಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಗಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಆ ದಿನವೇ ಆಶಾರಾಜ್‌ನನ್ನು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆದವು. “ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಲೆ ಹಿಡಿಯುವ ಗಂಡಸರನ್ನೇ ನೋಡಿರೀರಿ ಸಿಸ್ಟರ್! ಈಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗಂಡಸಿನ ಕೈಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದೀರಿ.”

“ಆದರೆ....., ಆದರೆ....., ಅದರಿಂದ ಫಲವೇನು ?” ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನ ಆತ್ಮಸಂತೃಪ್ತಿ!” ಎಂದ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ನಾನು ನೋಡೋತ್ತೀನಿ ಆಶಾರಾಜ್ ! ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ನಾನು ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ; ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆ ಬೇಕಂತ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಸ್ಪೊಲಾಯರ್‌ನನ್ನು ನಿನ್ನಗೋಸ್ಕರ ಕರೆಸ್ಟೀನಿ.”

ಇವ್ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅವನು ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ

ಸುಮ್ಮನಾದ. ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ತನ್ನ ಆಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದಳು. ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಅವಳು ಆಶಾರಾಜ್ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೌದು, ಆಶಾರಾಜ್ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ! ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತೋಳಗಳೂ, ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳೂ, ವಿಷಸರ್ಪಗಳೇ ಕಾಣಿಸಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ದೇವನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೂ ಕಾಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆಶಾರಾಜ್ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಉನ್ನತನತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ನಿಜವೆ, ಎಲ್ಲ ಗಂಡಸರೂ ತನ್ನನ್ನು ಪರಪುರುಷರ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರೆ, ಆಶಾರಾಜ್ ತನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪರಪುರುಷನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರ ತಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗದಿರಬಹುದು. ಅವನು ಹೊರ ತಂದಿದ್ದರಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಕಾಪಾಡಲು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಉಳಿದದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ...., ಅಧಃಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಹೂತಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡು ಜಾತಿಯನ್ನು ಆಶಾರಾಜ್ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದಿಂದ ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿದ್ದ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಂಚ ನಿದ್ರೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆ ನಿದ್ರೆ ಕೂಡ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತೆ. ಒಂದುವರೆ ಗಂಟೆಯಷ್ಟು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ದಳೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಧ್ವನಿ ಅವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ತಲೆ ಭಾರವೆನಿಸಿತು. ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೀಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಎದ್ದು ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. "ಹಲೋ!"

ಅತ್ತಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಗು ಕೇಳಿಸಿತು. "ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಮಿಸ್ ಮೇಖಲೆ!"

ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನ ಧ್ವನಿ. ಆ ಧ್ವನಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾರಿಣ್ಯ ತುಂಬಿತು.

"ಓ ನೀನಾ! ಏನು ಇಷ್ಟು ಬೆಳಗ್ಗಿನೇ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ?"

"ಎನ್ನಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯೋಣವಂತೆ."

"ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆನಾಗಿದೆ?" ಗಡುಸಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

"ಕೆಟ್ಟಿರಬೇಕು"

"ಅಂದ್ರೆ?"

"ಈ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 'ನೂರು ಇಂಡಿಯಾ' ನೋಡಿಲ್ವಾ?"

“ಇಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ನೋಡು. ನಿನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿರುತ್ತೋ ನೋಡೋಣ ! ಗುಡ್ ಬೈ !” ಜಾನಿನಾಕರ್ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟ.

ಮೇಖಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಿಸೀವರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಹೇಳಿದ್ದರ ತಲೆಬುಡ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ಬೇಜಾರಿ ನಂದಿದ್ದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಜಾನಿನಾಕರ್ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿನ ರಿಸೀವರನ್ನು ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ‘ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ’, ಎನಿದೆ ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ? ಅವಳ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯೂಸ್‌ಪೇಪರ್‌ಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವಾಗಿಂದಾವಾಗ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವಳು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟೂ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಸಂಚದ ಮೇಲಿನ ಅಸಹ್ಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಸರಸರನೆ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಳು. ಪೇಪರ್ ಬಾಯ್ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಾಗಿಲ ಸಂದಿಯ ಮೂಲಕ ನ್ಯೂಸ್‌ಪೇಪರ್‌ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಹಾಕಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೆಂಪು ತಿನಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಪೇಪರ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ಥಟ್ಟನೆ ಬಾಗಿ ‘ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ’ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಆಪ್ಪೇ ! ಫ್ರಂಟ್ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ಆ ಪೇಪರ್ ಕಡೆ ಹುಚ್ಚಿ ಯಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು.

೨೨

ರಾಸಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾಮಂತ್ರ: ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ಕೀಲರ್:

ಶ್ರೀನಗರ, ಜುಲೈ 10: ತುಂಬಾ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದ ಪ್ರೊ. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಅರ್ನೆಸ್ಟ್ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪುನರಾವೃತ್ತಗೊಳ್ಳಲಿದೆ. ಈ ಬಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬದಲಾವಣೆ! ಬ್ಯಾಕ್‌ಗ್ರಾಂಡ್ ಭಾರತದೇಶ! ಸ್ಥಳ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಾಶ್ಮೀರ ಕೊಕ್ಕದ ಡಾಲ್ ಲೇಕ್! ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಪ್ರೊಫ್ಯೂಷೋ ಅರ್ನೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫ್ಯೂಷೋ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ರಕ್ಷಣಾಮಂತ್ರ ಶ್ರೀ ತಾರಕನಾಮ. ಆಧುನಿಕ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ಆಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸುಂದರಾಂಗಿಯ ಹೆಸರು ಮಿಸ್ ಮಣಿ ಮೇಖಲೆ ! ಈ ಮಣಿ ಮೇಖಲೆ

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ದುಬಾರಿಯಾದ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ದೃಢವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ದೊರಕಿದ ಸಮಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಡಾಲ್ ಲೇಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಲಕ್ಷುರಿ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾರಕ ನಾಮರವರು ಮಿಸ್ ಮೇಖಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಳೆದಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಫೋಟೋಗಳು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ ಎನ್ನುವ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಞಾತ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮಗೆ ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮಿಸ್ ಮೇಖಲೆ ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಿಲಿನಿಯರ್ ಕಮಿಷನ್ ಎಜೆಂಟ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಿಂದಾನ್ ಕರ್ಮಲಿ, ಅಲಿಯಾಸ್ ಜೇಕೇಯ ಫೋಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸುಂದರ ಪಾರಿನಾಳ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜೇಕೇಗೆ ವಿವಿಧದೇಶಗಳ ಇಂಟಿಲಿಜೆನ್ಸ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳೊಂದಿಗೂ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಉಗ್ರಗಾಮಿ ತಂಡಗಳಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿರುವ ಆಯುಧಗಳ ಸರಬರಾಜಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜೇಕೇ ಕೊಡುವ ದುಬಾರಿ ಔತಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮೇಖಲೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆಂದು ಕೂಡ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಫೋಟೋದಲ್ಲಿ ತಾರಕನಾಮು ಅವರು 'ಟಾಪ್ ಸಿಕ್ರೆಟ್' ಎನ್ನುವ ಮಾರ್ಕಿಂಗ್ ಇರುವ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಫೈಲ್ ಅನ್ನು ಮಿಸ್ ಮೇಖಲೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಇಂತಹ ಫೈಲ್‌ಗಳು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಮೂಲ್ಯ ಆಸ್ತಿ. ಫೋಟೋಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಫೈಲ್‌ನಂತಹುದು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅಮೂಲ್ಯ ದಾಖಲೆಗಳು, ರಹಸ್ಯ ಪತ್ರಗಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಈ ಫೈಲ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿ ಲಾಕರ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಈ ಫೈಲ್ ಅನ್ನು ತಾರಕನಾಮು ಅವರು ಹೊರಗೆ ಏಕೆ ತಂದರೆಂಬುದು ಊಹಿಸಲಾಗದು. ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ರಾತ್ರವಾದ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರನಾದಯುವತಿ ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಕೂ ಇಂದೆಂದು ತಾರಕನಾಮರವರು ಆ ಫೈಲ್ ಅನ್ನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿಸ್ ಮೇಖಲೆ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿನ ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಾನು ಯಾರೆಂದು ಗುರುತಿಸಲು

ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಯುವತಿಯ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳೇನೆಂದು ನಮಗಿನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇವಳು ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದಳೆಂದೂ, ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಡ್ ಎಜೆನ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

* * * *

ಆ ನಾರ್ತ್ ಓದುವುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಂತೆನಿಸಿತು. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ! ಜಾನಿವಾಕರ್! ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನೇ! ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಎಂತಹುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ? ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ ? ಡಾಲ್‌ಲೇಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದ ಸಮಾವೇಶ ವನ್ನು ಹೇಗೆ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯಬಲ್ಲವನಾದ ? ಅವಳಿಗೆ ಮೆದುಳು ಮರಗಟ್ಟುತ್ತಿರುವಂತೆನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಾನಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆ ಅಯೋಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜಾನಿವಾಕರ್ ತನಗೆ ಊಹಿಸಿದ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀನಗರದಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಾನು ಮೂರ್ಖಳಂತೆ ಅದನ್ನು ನಂಬಿದೆ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಶ್ರೀನಗರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರ ಕಳುಹಿಸಿದ ನಂತರ ಕೂಡ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಈಗ..... ಈಗ ತಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ತನ್ನನ್ನು ಮಿಡತೆಗಳ ದಂಡಿನಂತೆ ಮುತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಯಲಿಗೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕು! ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಕೆಲ ಕಾಲ ವಾದರೂ ತನ್ನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಎಲ್ಲಿಗೆ ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ? ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ? ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ದೇವ! ಜ್ಞಾನ ದೇವ! ತನ್ನನ್ನು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರ ಗೊಯ್ಯಬಲ್ಲವನು ದೇವನೊಬ್ಬನೇ ! ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಮೇಖಲೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೇವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಸ್ಥಳವೆಂಬುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ....! ಆದರೆ ಈಗ ದೇವ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ ? ಆ ದೇವರು ಚರಾಚರ ಜಗತ್ಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಈ ದೇವ ಮಾತ್ರ ದರಿದ್ರ

ನಾರಾಯಣರಿರುವ ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲೆಂದು ಹುಡುಕೋದು ?

“ಹಲೋ ಬಾಸ್” ಆ ಕರೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಅತ್ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬದೇ ಹೋದಳು. ದ್ರೌಪದಿ ನೆನೆಯುತ್ತಲೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನಂತೆ ದೇವ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದ. ಸಂಭ್ರಮಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗುತ್ತಾ ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. “ದೇವ! ಬಾ ಹೋಗೋಣ! ತಕ್ಷಣ ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಕು!”

ತನ್ನ ಸಹಜ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ದೇವ ಅವಳನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿದ. “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಸ್ ?”

“ಹೇಳೋದಿಕ್ಕೆ ಟೈಂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ವೇಸ್ಪ್ ಮಾಡೋದಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾ ಹೋಗೋಣ!”

ದೇವ ಕೊಂಚವೂ ಎದುರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ತುಟಗಳ ಮೇಲಿನ ಹುಚ್ಚು ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಚದುರಲೂ ಇಲ್ಲ. “ಓ.ಕೆ. ! ನಡಿ ಬಾಸ್ !” ಎಂದ.

೨೪

“ಮೇ ಐ ಕಮಿನ್ ?” ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಆ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಫ್ಲಾಸ್ಕಿನಿಂದ ಕವನೋಳಿಗೆ ಕಾಫಿ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಲಿದ್ದ ಮೇಖಲೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು.

ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಏನೋ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದೇವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. “ದೇವ! ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆ !”

ದೇವ ತನ್ನ ಡೈರಿಯಿಂದ ತಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿ ಮೇಲೆ-ಕೆಳಗೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ಆಗ್ಗಿ ಬಾಸ್ !”

ಅವನು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೇಖಲೆಯ ಮುಖ ಕಾರಿಣ್ಯದಿಂದ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಒಳಗಡಿಯಿಟ್ಟ. “ಹಲೋ! ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆ?” ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಅವನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬೊಕೇ ಗತ್ತು .

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ? ನಾನಿಲ್ಲಿದೀನೀಂತ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?”
 ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅದೇನು ಪ್ರಶ್ನೆ?” ನಗುತ್ತಲೇ ನುಡಿದ. “ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ
 ವೃತ್ತಿ! ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ! ಅಷ್ಟೇ!”

ಮೇಖಲೆ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನೇ ದುರುದುರು ನೋಡಿದಳು. ಅವನು
 ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಒಂದು ಸಲ ಆ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ.

“ಊಂ! ಗುಡಿಸಲು ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಶುಭ್ರವಾಗಿದೆ! ನಿನ್ನನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆ
 ತಂದವರು ಯಾರು? ಈ ದೇವನೇನಾ?”

ಮೇಖಲೆ ಆಗಲೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದ.
 “ಪಾಪ! ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿರೋದಿಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗ್ತಿಲ್ಲವ್ವ? ಬೈ
 ದಿ ವೇ.... ಮೈ ಕಂಡೊಲೆನ್ಸ್‌ಸ್!” ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಬೊಕೇ
 ಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಹೋದ.

ಮೇಖಲೆ ತಟ್ಟಕ್ಕನೆದ್ದು ಆ ಬೊಕೇಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ದೂರ
 ಎಸೆಯುತ್ತಾ ಅವನ ಕೆನ್ನಿಗೆ ಬಾರಿಸಿದಳು. “ನಿನಗೇನು ಬೇಕು? ಯಾಕೆ
 ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದಿದ್ದೀಯಾ?”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದ. ಅವಳು
 ಕೊಟ್ಟ ಏಟಿಗೆ ಅವನ ಕೆಂಪು ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಐದೂ ಬೆರಳುಗಳ ಬಾಸುಂಡೆ
 ಮೂಡಿತು. ಅವನು ಅದೇನನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ತಾರಕನಾಮ
 ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು?” ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ.

“ಅದು ನಿನಗನಗತ್ಯ!”

“ಇಲ್ಲ! ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ! ಆ ಫೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ನೀನು ಆ ಫೈಲ
 ನ್ನೇನು ಮಾಡಿದೆ?”

ಮೇಖಲೆ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ತಲೆಯನ್ನು
 ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಸಹನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ.
 ಥಟ್ಟನೆ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಾ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಖ
 ಇಟ್ಟು ನೋಡಿದ. “ಪ್ಲೀಸ್ ಮೇಖಲೆ! ಆ ಫೈಲ್ ಜೊರಗೆ ಜೋಯಿಂತೆಂದರೆ
 ತುಂಬಾ ಅಪಾಯ!”

“ಯಾರಿಗೆ ಅಪಾಯ?”

“ನಿನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ!”

“ಏ ಡೋಂಟ್ ಕೇರ್! ಅದೂ ಅಲ್ಪ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಏನೆಂದು ನಿನಗೆ

ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಆಗ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾ?”

“ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಆ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದು ಊಹಿಸಲಾ ಗುತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಅವಳು ಹಠಾತ್ತನೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದಳು. “ಕಾರಣ ಬೇಕಾ? ಬಾ ತೋರಿ ಸ್ತೀನಿ!” ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಸರಸರನೆ ಆ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ಎಳೆದೊಯ್ದಳು. ಅದು ಅವಳು ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಟ್ಟು ದೇವನೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡ ಸೂಟ್ ಕೇಸ್. ಅವಳು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಅಲ್ಬಮ್ ಹೊರತೆಗೆದು, ಅವನ ಮುಖದ ಕಡೆ ಎಸೆದಳು. “ಕಾರಣ ಬೇಕಾ? ಅದೇ ಕಾರಣ! ತೆರೆದು ನೋಡು!”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅವಳ ಕಡೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಅಲ್ಬಮ್ ತೆರೆದ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಗ್ನಿಗೋಳಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. “ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿದಾನಲ್ಲ, ಮಿಲಿಟರಿ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು-ಮೇಜರ್ ರಘುನಂದನ್, ಆತನೇ ನನ್ನತಂದೆ!” ಜಾನಿನಾಕರ್ ಷಾಕ್ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡವನಂತೆ ನೋಡಿದ.

“ಮೇಜರ್.... ಮೇಜರ್ ರಘುನಂದನ್! ನೀನು ಮೇಜರ್ ರಘುನಂದ ನ್ ನ ಮಗಳೇ?” ನಂಬಲಾಗದಂತೆ ಕೇಳಿದ.

“ಯಾಕೆ? ನೀನು ಮೇಜರ್ ರಘುನಂದನ್‌ನನ್ನು ಬಲ್ಲೆಯಾ?”

“ಗೊತ್ತು! 1971ರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಪರವಾಗಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಥೈಯರ್, ಸಾಹಸ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತು! ಮಹಾವೀರ ಚಕ್ರ ಬಿರುದು ಪಡೆದ ಸೈನಿಕನಾಗಿ ಗೊತ್ತು! ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಗಳೇ ನೀನು?”

“ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದ್ಯಾ? ಹೌದು. ನಾನು ಮೇಜರ್ ರಘುನಂದನ್‌ನ ಮಗಳೇ! ಮಹಾವೀರ ಚಕ್ರ ಬಿರುದು ಪಡೆದ ಮೇಜರ್ ರಘುನಂದನ್‌ನ ಮಗಳೇ! ಮಹಾವೀರ ಚಕ್ರ....! ಅಂತಹ ಮಹಾ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಈ ದೇಶ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ? ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಕಲಾಂಗನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊರಳಿಗೆ ಒಂದು ಮೆಡಲ್. ಸಂತರ ಆತನ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತೋ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾ? ದುರ್ಭರ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದಲ್ಲಿ, ರೋಗದಿಂದ ನರಳಿ, ನರಳಿ ಸತ್ತ! ಏನು ನೋಡಿ ನಾನು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಿ?”

“ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಫೋಟೋ ನೋಡು! ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ! ಪರಮ ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿ! ಇತರರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮಾರ್ಥವಿದೆಯೆಂದುಕೊಂಡ ಉತ್ತಮ ನರ್ಸ್! ಆಕೆಗೆ ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತಾ? ಪಾಣ ಕೋಗುವಾಗ ತನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡು

ವವರಿಲ್ಲದೆ ಕನಿಷ್ಠ ಬಾಯಿಗೆ ಎರಡು ತೊಟ್ಟು ನೀರು ಬಿಡುವವರಿಲ್ಲದೆ ಅತಿ ದೀನನಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಳು!

“ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಫೋಟೋ ನೋಡು-ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಮಹೇಶ್! ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಹೇಗೆ ಸತ್ತನೆಂದು ಗೊತ್ತಾ? ಕರುಣೆ, ದಯೆ-ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಕಟುಕರು ಅವನನ್ನು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಎಸೆದಾಗ ಒಂದು ಡ್ರೈನೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ದುರ್ಮರಣಕ್ಕೀಡಾದ! ಇನ್ನೊಂದು ಫೋಟೋ ನೋಡು - ಅದು ನಾನು! ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನ ನಾನು! ಅಂದಿನ ಆ ಮುಗ್ಧ ಮೇಖಲೆ ಇಂದಿನ ಈ ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಳು? ಆ ಫೋಟೋದಲ್ಲಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡು! ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕಲ್ಮಶವೆನ್ನುವುದು ಇದೆಯಾ? ಆ ಹುಡುಗಿಯೇ ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ದುಬಾರಿಯಾದ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಎಂದರೆ ನಂಬಬಲ್ಲಿಯಾ? ನಂಬಲಾರೆ! ಆದರೂ ಇದು ನಿಜ!”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಲ್ಬಮ್ ಮುಚ್ಚಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳನ್ನು ಮರುಕದಿಂದ ನೋಡಿದುವು. “ಆರ್ಥವಾಯ್ತು! ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ದೇಶದ ಮೇಲೆಯೇ ಹಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ?”

“ನ್ಯಾಯ! ನ್ಯಾಯ-ಅನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಿಸುವಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆಯಾಗಲಿ, ಆಲೋಚನೆಯಾಗಲಿ ಈ ದೇಶ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯಾ? ಕನಿಷ್ಠ ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿತೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆಯೆ? ಇಲ್ಲೇ? ನಾನಾನ್ಯಾಕೆ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು?”

“ಮೇಖಲೆ....!”

“ಡೋಂಟಾಕ್!! ನೀನೇನೂ ಮಾತಾಡಬೇಡ! ನಾನು ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ! ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ವಿಷವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿನ ಕಕ್ತೀನಿ! ‘ನೀನು ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಆಗಿ ಹೇಗೆ ಬದಲಾದೆ’ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲ! ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು! ಹೇಳ್ತೀನಿ.... ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ನಾನು ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈ ದೇಶವೇ! ನಾನೇ ಅಲ್ಲ! ನನ್ನಂತಹ ಪತಿತೆಯರೂ, ಭ್ರಷ್ಟರೂ ತಮ್ಮ ಜೀವನಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣ ಈ ದೇಶವೇ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯಿಲ್ಲ! ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲ! ಇರುವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾರ್ಥ! ಭಯಂಕರವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥ! ಈ ದೇಶ ಕೊಳೆತುಹೋಗಿದೆ!

“ನನ್ನ ತಂದೆ ತನ್ನ ರೋಗ ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು

ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದ. ಆತ ಕೇಳಿದ ಸಹಾಯ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಷಮಿಸಿ ಆತ ಸತ್ತು ಹೋದ! ಆ ನಂತರ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕ್ಷೀಣಿಸಿಹೋಯ್ತು! “ಒಂದು ದಿನ.... ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಫಿಟ್ಸ್ ಬಂತು. ಸಹಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬ ಸಮಾಜ ಸೇವಕನ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿದೆ. ಅವನ ಹೆಸರು ದಯಾಕರರಾವ್. ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಅವನ ಕಣ್ಣು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ಗೂಂಡಾಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿಸಿ ಪಾರ್ಟ್ ಟಿಕೆಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬ ಅರಸತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕನಿಗೆ ಎರೆಯಾಗಿ ಹಾಕಿದ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಲೆ ಹಿಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಯಾಕರರಾವ್. ಗೂಂಡಾಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಆತ್ತ ಎಸೆದರು. ಒಂದು ಡ್ರೈನೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯುವವರಿಲ್ಲದೆ ವಿಲಿ ವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿ, ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ. ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಯ್ದು ಒಬ್ಬ ಪಾರ್ಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿದರು. ಆ ಅರಸತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕ ಒಬ್ಬ ಭಯಂಕರ ಸ್ಯಾಡಿಸ್ಟ್. ನನಗೆ ಜ್ಞಾನಬಂದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಂಚಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬರುವವರೆಗೂ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಬಂದಮೇಲೆ ಪಶುವಿನಂತೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ. ಅಲುಗಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಕೈ-ಕಾಲುಗಳು ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಿರುಚಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೆಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ. ಹೃದಯ ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಆತ್ತೆ. ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಜೀವನ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಾಗೆ ಮಂಚಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸಿ ರಾಕ್ಸ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಸಿದ. ಆ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಈ ದಿನ ರಕ್ಷಣಾಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವ ತಾರಕನಾಮ. ಆ ದಿನ ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆ ಪಾರ್ಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಮೊಣಕೈ ಕೆಳಗಿನ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವನು. ಈ ದಿನ ದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸದವಿಯಲ್ಲಿರುವವನು, ಆ ದಿನ ದೀನವಾಗಿ ಆಕ್ರೋಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಆ ದಿನದ ಮಾನಹರಣ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಕೂಡ ಪಾಲುದಾರನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ನಂತರ ಆ ಗೆಸ್, ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರಾದ ನಂತರ ಒಬ್ಬರು

ನನ್ನ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಆಡಿ ತಮ್ಮ ಕಾಮ ತೃಷೆಯನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಕರಾಳ ರಾತ್ರಿಯಂದು ಎಷ್ಟು ಜನ ನನ್ನ ಶರೀರ ಅನುಭವಿಸಿದರೋ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಬೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಆ ಘೋರ ನರಕ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸ ಕಬಂಧ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ನಲುಗಿ, ಬಾಡಿಹೋದ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಬಂಗಲೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಆ ದಾರುಣಕಾಂಡ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ದಯಾಕರರಾವ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ನಾಲ್ವರು ಗೂಂಡಾಗಳೂ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಣ ಇದೆಯೋ, ಹೋಗಿದೆಯೋ ಎಂದು ಕೂಡ ನೋಡದಂತೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದರು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ನಾಯಿ ಹರಿದ ಬಾಳೆಯೆಲೆ ಯಂತಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಅಲುಗಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಬಂದ ನಂತರ ದಯಾಕರರಾವ್ ನನಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಲು ಬಂದ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಉಗುಳಿದೆ. ಸಮಾಜ ಸೇವಕನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಿರುಗುವ ಆ ಗೋಮುಖ ವ್ಯಾಘ್ರ ಕೊಡಲು ಬಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಎಸೆದೆ. ನಂತರ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಆ ಧಾರಾಕಾರ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಮಾಣಸುಷ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಡಿ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆನೋ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಜ್ಞಾನ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಮಳೆ ಇನ್ನೂ ಸುರಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕೆಸರು! ನನ್ನ ಶರೀರದ ತುಂಬಾ ನರಕ ಯಾತನೆ! ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ನನಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ನೆನಪಾದುದು ನನ್ನ ತಾಯಿ! ನಾನು ಆ ಕ್ರೂರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಳುವ ಮೊದಲೇ ಫಿಟ್ಸ್ ಬಂದು ಬಿದ್ದ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎನಾದಳೋ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಆ ದುರ್ನರ್ತನವು ಎನು ಮಾಡಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ತಾಯಿಯ ನೆನಪಾದೊಡ ನೆಯೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಓಡಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಯ್ದು ಹಾಕಿದ ಪ್ರದೇಶ ಹೆಚ್ಚು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮನೆ ತಲುಪಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

“ಮನೆ ತಲುಪಿದೊಡನೆಯೇ ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ದೃಶ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಎದುರಿಗೆ ಅಮ್ಮ! ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿ ಶವವಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ! ನೆರೆ-ಹೊರೆಯವರು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಶವವನ್ನು ತಂದು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು! ನನಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಬೇಕೆನಿಸಿತು ಕಿರುಚಲಿಲ್ಲ. ಅವನಾ ಎಂದು ಅಳಬೇಕೆನಿಸಿತು ಅಳಲಿಲ್ಲ. ಕಿರುಚುವ ಶಕ್ತಿ, ಅಳುವ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ

ಆ ಮುಂಚಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ನಶಿಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು ರಳಸಿ ಕಲ್ಲನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕೆಸರು ಮೆತ್ತಿ ದಯನೀಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲದ್ದವರ್ಯಾರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಗೇ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಕನಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಳಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ಮೆದುಳು ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಾಲುಗಳು ಯಾಂತ್ರಿಕನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಲೋ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಳಗೆ ನಾನು ಮತ್ತೆ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಮನೆಯ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಹಠಾತ್ತನೇ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ನೆನಪಾದ. ಅವನೇನು ಹೋದ? ಏನಾದ? ಆ ದುರ್ಮಾರ್ಗರು ಅವನನ್ನೇನು ಮಾಡಿದರು? ಉತ್ತರ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಕಾಣಿಸಿತು. ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಮನೆಯೆದುರಿದ್ದ ಡ್ರೈನೇಜ್ ಸುತ್ತಲೂ ತುಂಬಾ ಜನ ಗುಂಪುಗೂಡಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಡ್ರೈನೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದರು. ಅದರೊಳಗಿಂದ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಆತುರದಿಂದ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅವರು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಡ್ರೈನೇಜ್‌ನಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದರು. ಯಾರೋ ಬಕೆಟ್‌ಗಳ ತುಂಬ ನೀರು ತಂದು ಆ ಹುಡುಗನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದರು. ಅವನ ಮುಖದ ಸುತ್ತಲೂ ಕಂಬಳಿಯಂತೆ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಡ್ರೈನೇಜ್‌ನ ಕೊಳೆ, ಕ್ರಮೇಣ ಕರಗಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮುಖ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ತೊಳೆದ ಮುತ್ತಿನಂತಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಏಲಯ ತಾಂಡವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಸಿಂಹದಂತೆ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದ ವೀರ ಸೈನಿಕನ ಮಗ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರಿಲ್ಲದೆ ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೀನನಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆಗಲೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಕಿರುಚಬೇಕೆನಿಸಿತು! ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದೆ. ಆದರೆ ಆ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪರ್ವತ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೇಡು! ಪ್ರತೀಕಾರ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಡಲಾಗ್ನಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು! ನನ್ನ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ದಾವಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಗಭಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೇಡು! ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು! ನನ್ನನ್ನು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸಾನಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಸೇಡು! ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲೂ ಸೇಡು! ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಸೇಡು! ನಮ್ಮ

ತಾಯಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಹೋದ ಮಾನವತೆಯ ಮೇಲೆ ಸೇಡು! ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಡ್ರೈನೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ದಾರುಣವಾಗಿ ಕೊಂದ ದಾನವತೆಯ ಮೇಲೆ ಸೇಡು! ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರುವ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಸೇಡು! ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಜೀವನ ಗುರುತು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮೊದಲು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸತ್ತುಹೋದರೆ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಆ ದುರ್ಮಾರ್ಗರಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಸಾಯಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬದುಕಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಬದುಕಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಅಷ್ಟೇ; ಆ ದಿನದಿಂದಲೇ ನಾನು ಬದಲಾದೆ. ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಮಾರಣಾಯುಧದಂತೆ ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ತಗ್ಗಿ-ಬಗ್ಗಿ ಇರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಂದವನ್ನು ನಲುಗಿಸಿ ಎಸೆಯಬೇಕೆಂದು ನೋಡುವ ಗಂಡಸು ಆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೇ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಆಯುಧವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಹೇಗೆ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾನೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಹತ್ತು ಜನ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದ ನಂತರ ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನೇ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಅನುಭವಿಸಲು ತೆರೆದಿಟ್ಟೆ. ಗಂಡು ಜಾತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಮಾಡಿಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿದೆ.

“ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯಿಂದಾಗಿ ಜೇಕೇಯ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಈ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ, ಈ ದೇಶದ ಮೇಲೆ, ಈ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಾರರು. ತಾರಕನಾಮ ನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಕೂಡಿರುವ ಫೋಟೋಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದೆಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್! ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ! ಆ ನಂತರ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಯಾರೂ ಕಾಪಾಡಲಾರರು!”

ಆವೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಖಲೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಹಠಾತ್ತನೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಗಾಢವಾದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಆವರಿಸಿತು.

“ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಏನು?” ಜಾನಿವಾಕರ್ ನಿಶ್ಯಬ್ದವನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

“ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಪ್ಲಾನ್ ಏನಾದರೇನು? ನನ್ನ ಆಸೆ ನೆರವೇರುವ ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ದೂರವಿಲ್ಲ. ಏಳು ವರ್ಷ..... ಏಳು ವರ್ಷ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್! ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯ ನರಕಯಾತನೆಯ ನಂತರ ಏಳು ವರ್ಷ ನಾನು ಕಾದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಾಯುವುದು ನನಗೆ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶ ಎಷ್ಟು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಂಡಿದೆ ಯೆಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. “ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಕರೇ ಪ್ರಜಾಭಕ್ಷಕರಾಗಿ ಗದ್ದುಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೂಡ ಅನಾಯಕರಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ತಿಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ದೋಚುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ದೋಚುವವನೇ! ಅವರಿಗವರು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿದ್ದು, ಸಕ್ಕದವನನ್ನು ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ರೂಢಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ! ಈ ದೇಶ ಛಿದ್ರಗೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಸಾಲಿನ ಸಾತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. “ನೋ ...! ಈ ದೇಶ ಉಳಿಯಕೂಡದು. ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಈ ದೇಶ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಆ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯೆಲ್ಲವೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾನವ ಪ್ರಸಂಚ ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಕುಲ-ಮತ, ಭಾಷಾ-ಭೇದಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಧನ, ಮದ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಅಜ್ಞಾನ, ನಯನಂಚನೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೂ ಒಬ್ಬನ ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ಗೋಸ್ಕರ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ ಮಲಗ ಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯರೂ, ಕಾಲರ್‌ಗಲ್‌ ಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗದಿಂದ ನಿರಾಶೆಗೊಳಗಾಗಿ ಯಾವ ಯುವಕನೂ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮದುಮಗನೂ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತರಲಾಗದೆ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಳು. ಆ ಪ್ರಸಂಚ.... ಆ ಪ್ರಸಂಚ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಸಂಚ ಬರಬೇಕು! ಆ ಪ್ರಸಂಚ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಈಗಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಲ್ಲವೂ ತೊಡೆದು ಹೋಗಬೇಕು! ಹೌದು ಆ ಪ್ರಸಂಚ ಬರಬೇಕು! ನೀನೇ ಅಲ್ಲ! ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದು ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್!”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅವರೇ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆಹೋದ. “ನೀನೊಬ್ಬಳು ಸಿನಿಕ ಹುಚ್ಚಿ!” ಎಂದರಚಿದ.

“ಆಫ್‌ಕೋರ್ಸ್, ನಾನು ಸಿನಿಕ! ನಾನು ಹುಚ್ಚಿ! ಮತ್ತೊಂದು

ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪರಿತಪಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಹುಚ್ಚರೇ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿವಾಕರ್!”

“ಆದರೆ ಅವರ ದಾರಿ ಬೇರೆ! ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ದೇಶವನ್ನೇ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.”

“ಮೂರ್ಖರು! ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪೂರ್ತಿ ಅಳಿಸಿದೆಯೇ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉದ್ಭವಿಸದೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಮೂರ್ಖರು!”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. “ಆಲ್‌ರೈಟ್! ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾದಿಸುತ್ತಾ ಕೂರಲಾರೆ! ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳು. ತಾರಕನಾಮನಂತೂ ರಕ್ಷಣಾಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸರಿ. ಅಂದಿನ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಏನಾದೆ?”

ಮೇಖಲೆಯ ಮುಖ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಉಗ್ರವಾಯ್ತು. “ಅದೇ ದುರದೃಷ್ಟ್ಯ! ಆ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳದೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ.”

“ಅಂದ್ರೆ?”

“ಆಯಸ್ಸು ತೀರಿಹೋಯ್ತು! ಒಂದು ಕಾರ್ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸತ್ತ.”

“ದಯಾಕರರಾವ್ ಏನಾದೆ?”

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯತೊಡಗಿದವು. “ದಯಾಕರರಾವ್ ಇದ್ದಾನೆ! ನೀವ್ಯಾರೂ ಊಹಿಸಲಾಗದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಗುಟ್ಟು ನನ್ನೊಬ್ಬಳ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅತಿ ಬೇಗ ಅವನ ಕಥೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ!”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ. “ಆಲ್‌ರೈಟ್! ನಾನಿಗ ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ. ಆದರೆ ಹೋಗೋ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಹೌದು, ನಿನ್ನ ಜೀವನ ನಾಶವಾಗಿದೆ, ನಿನ್ನವರ ಜೀವನ ನಾಶವಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿರದ ಗಂಡಸಿನ ಮುಂದೆ ಮೋಹ ನಟಿಸುತ್ತಾ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವುದನ್ನು ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯಾದರೂ ಸಹಿಸಲೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆ ಜೀವನ ಎಷ್ಟು ನರಕವೆಂದು ಕೂಡ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಆದರ ಕಾರಣವಾಗಿ ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಸೇಡು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದಾರುಣ! ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಮೇಖಲೆ! ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಚವೂ ಅನುಮೋದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ! ಆದರೆ ನೆನಪಿಟ್ಟೋ; ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಹೋದ ನಂತರ ಪ್ರತಿ

ಕ್ಷಣವೂ ನಿನ್ನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ! ಸಿಡಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಆಟಂಬಾಂಬ್! ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳೋ, ಅಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೂ, ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೂ ಹೋರಾಟ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ಸರಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬರ್ತೀನಿ ಗುಡ್ ಬೈ” ಅವನು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆಯೇ ರೋಷದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಖಲೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ದೇವ! ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತುಟಿ ಬಿಚ್ಚದೆ ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ದೇವ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಹಾಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ತಟಕ್ಕನೆ ಅವಳ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿನಂತೆ ಅಳತೊಡಗಿದ. ಆ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆ ಕರಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದ ಅವಳ ಉಗ್ರರೂಪ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಶಮನಗೊಂಡಿತು. ಧಟ್ಟನೆ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಲಾಲನೆಯಿಂದ ಅವನ ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು: “ದೇವ! ಏನಿದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಂತೆ. ತಪ್ಪಲ್ಲವು, ಏಳು!”

ಆದರೆ ದೇವ ಎಳಲಿಲ್ಲ. ನಿರ್ವಿರಾಮವಾಗಿ ಅವಳ ಸಾದಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿ ಡುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಖಲೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಎರಡು ಕಣ್ಣೀರ ಹನಿಗಳು ಜಾರಿ ಅವನ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದವು.

೨೫

ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ವಾರ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೋಲ-ಕಲ್ಲೋಲವೆದ್ದಿತು. ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವಕ್ಷ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ನಂತರದ ಘಟನೆಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ಜರುಗಿದವು. 1960 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರೊಫ್ಯೂಮೋ ಅಫೇರ್’ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶವನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. 1963 ರಲ್ಲಿ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲನ್ ಸರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಕುಸಿದುಬೀಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ಟೀನ್ ಕೀಲರ್ ಎನ್ನುವ ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಶಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಆ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಫೇರ್ ನಡೆಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆ ರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿಯ ಹೆಸರು ಜಾನ್ ಪ್ರೊಫ್ಯೂಮೋ!

ಸ್ಪೀಫನ್ ವಾರ್ಡ್ ಎನ್ನುವ ಸ್ನೇಹಿತ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೋಫ್ಯೂಷೋಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಫನ್ ವಾರ್ಡ್ ಅವಳನ್ನು ರಷ್ಯನ್ ನೇವಲ್ ಅಟಾಚಿಯಾಗಿ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಎವ್‌ಜೆನಿ ಇವಾನೋವ್‌ಗೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ. ಕೀಲರ್ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡ ಕೀಪ್ ಆಗಿದ್ದಳು. ಈ ವಿಷಯ ಹೊರಬಿದ್ದೂಡನೆಯೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಗೊಂದಲವೆದ್ದಿತು. ಆದರೊಂದಿಗೆ ಕೀಲರ್ ಬ್ರಿಟನ್ ರಕ್ಷಣಾ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಫ್ಯೂಷೋನಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂಬ ಪುಕಾರು ಹಬ್ಬಿದ್ದರಿಂದ ಗೊಂದಲ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ತಲುಪಿತು.

ಅಂತಹ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರೋಫ್ಯೂಷೋನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಸ್ಪೀಫನ್ ವಾರ್ಡ್ ತನ್ನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಸ್ವತಃ ಕೀಲರ್‌ಕೇ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಿಟನ್‌ನ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಆಗಬಲ್ಲನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೋಫ್ಯೂಷೋ ತನ್ನ ಪದವಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಯ್ತು. ಗೂಢಚಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದನೆನ್ನುವ ಆರೋಪದ ಮೇಲೆ ಸ್ಪೀಫನ್ ವಾರ್ಡ್‌ನನ್ನು ಸರಕಾರ ಕೋರ್ಟಿಗೆಳೆಯಿತು. ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅವನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ರಷ್ಯಾ ಸರಕಾರ ಇವಾನೋವ್‌ನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಪಾರ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿತು.

ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ಕೀಲರ್ ಅನೇಕ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್‌ಗಳಿಂದ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರೋಫ್ಯೂಷೋ ಅಫೇರ್ ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಮೇಖಲೆಯ ವೃತ್ತಾಂತ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಗೊಂದಲವೆಬ್ಬಿಸಿತು. ವಿಶೋಧ ಸಕ್ಲೆಡವರು ಸರಕಾರವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದವು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾರಕನಾಮ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಯಾರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೂ ಮೇಖಲೆಯ ಹೆಸರೇ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಾರರು ಮೇಖಲೆಯ ಗತಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಗಲೇ ಬೇಟೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಈ ಸ್ಪ್ಯಾಂಡಲ್‌ನ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಮ್ಮ ವರದಿಗಾರರನ್ನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದವು.

ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಡ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ತಾರಕನಾಮ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಆ

ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೇವಲ ಅವನ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೂ ನೀಡಿದ. “ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಸಂಚು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಸಂಚು! ಇದೆಲ್ಲಾ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಕೈವಾಡ! ಆ ಮೇಲೆ ಎನ್ನವ ಯುವತಿ ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ! ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೌಸ್ ಬೋಟ್ ನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯೋದು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ, ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನೂ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ! ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಾರ್ತೆ ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು! ಆ ಫೋಟೋಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳು ಫೋಟೋಗಳು! ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ ಎನ್ನವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳಿಂದ ಲಂಚ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ ಎನ್ನವ ಒಂದು ಮಿಥೈ ಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ! ದೇಶ ಸೇವೆಗೂ, ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆಗೂ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟು ನಾನು ನೇಶದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಖ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳ್ಯಾರಿಗೋ ಕೊಡುತ್ತೇನೆನ್ನುವುದು ನಂಬಲಾಗದ ವಿಷಯ! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿ ಆರೋಪವನ್ನೂ ನಾನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ!”

ತಾರಕನಾಮ ಪತ್ರಿಕೆಯವರಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿ, ಓಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ನಂತರ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ನೀರು ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿದ. ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಯೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲ ತಲೆಕೆಳಗಾದುವು.

ತಾರಕನಾಮ ತನ್ನ ಬಂಗಲೆ ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ನಿರ್ವಿರಾಮವಾಗಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾರಕನಾಮ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. “ಹಲೋ ಯಾರು?” ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬೋಗಲುತ್ತಿರುವವನಂತೆ ಅರಚಿದ.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ!” ಅತ್ತಲಿಂದ ಕೇಳಿಸಿತು.

ತಾರಕನಾಮ ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿದಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. “ಹಲೋ....ಹಲೋ....ಯಾರು?”

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ!” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ?! ನೀನ್ಯಾರಯ್ಯ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಕಂಟಕವಾಗಿದೆಯಾ? ಯಾರು ನೀನು? ನಿನಗೇನು ಬೇಕು?”

“ಹುಶ್....! ಬೇಕಾದುದು ನನಗಲ್ಲ, ನಿನಗೆ!”

“ಎನು?”

“ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ!”

ಆ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ತಾರಕನಾಮನ ಮುಖ ಬಾಡಿಹೋಯ್ತು. “ಆಂದರೆ?” ಕಿರಚು ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಯುವತಿಯೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುವತಿಯಲ್ಲ; ಆಟಂಜಾಂಬ್! ಎಚ್ಚರಿಕೆ!”

“ಯುವತೀನಾ? ಯಾವ ಯುವತಿ?”

“ಮೇ....ಖ....ಲೆ!”

“ಮೇಖಲೆ? ನಾನ್‌ಸೆನ್ಸ್! ಮೇಖಲೆ ಯಾರು? ಮೇಖಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಯಾಕೆ ತೆಗೆತಾಳೆ? ಮೇಖಲೆ ಯಾರೂಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ!”

“ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ! ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಇರುಣಾಗ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದವನು ನಾನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತು! ದಯಾಕರರಾವ್ ನೆನಪಿದ್ದಾನಾ?”

ತಾರಕನಾಮ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. “ದಯಾಕರರಾವ್‌ನಾ! ಆ ಸಂಗತಿ ಈಗ್ಯಾಕೆ?”

“ಹೇಳೋದು ಕೇಳು! ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದಯಾಕರರಾವ್ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ದ, ನೆನಪಿದೆಯಾ?”

“ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೇನಾ? ದಯಾಕರರಾವ್‌ನಾ? ಹುಡುಗೀನಾ? ನೀನು ಹೇಳುತ್ತೋದೇನು?”

“ಮಾತು ಹಾರಿಸ್ಪೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಗತಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್‌ಗೋಸ್ಕರ ದಯಾಕರರಾವ್ ಒಬ್ಬ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಿದ್ದ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ರೇವ್ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಈಗಲಾದರೂ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತಾ?” ತಾರಕನಾಮನ ಹೃದಯ ಡವಡವ ಎಂದಿತು. ಆ ಘಟನೆ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿತ್ತು.

“ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆಯಾ?” ಅತ್ತಲಿಂದ ಜಾನಿ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ.

“ಆಂ!” ಅನ್ಯಮನಸ್ಸಿನಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ತಾರಕನಾಮ ತಕ್ಷಣವೇ ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

“ಗುಡ್! ಆ ದಿನ ನೀವು ರೇವ್ ಮಾಡಿದ ಹುಡುಗಿಯೇ....ಇಂದಿನ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ! ಮಣಿಮೇಖಲೆ.”

“ವ್ಹಾಟ್!?” ತಾರಕನಾಮ ಕೂಗಿದ. ತನ್ನನ್ನು ಕೆಣಕಲು ಹಾಗೆ

ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದುಕೊಂಡನೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಲೂ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾವು ಮಂಚಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಹುಡುಗ ನೆನಪಾದಳು! ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಹೃದಯ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನಡುಗಿತು. ಆ ಹುಡುಗಿಗೂ ಈ ಯುವತಿಗೂ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ! ಅವಳೇ ಇಂದಿನ ಮೇಖಲೆಯೆಂದರೆ ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅತ್ತಲಿಂದ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತಾರಕನಾಮ ಅಲೋಚನೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತ.

“ಎನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದೆ ಯಾ? ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಈ ದಿನ ನಿನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೇಖಲೆ ಈಗ ಅಂದು ಅಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ನಿನ್ನಹಾಯಕಳಲ್ಲ! ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಹುಲಿ! ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಂಜ ಬೀಸುತ್ತಾಳೆ! ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೋ!”

ತಾರಕನಾಮನಿಗೆ ಗಂಟಲೊಣಗಿತು. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಉಪ್ಪೀಕ್ಷೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೌಸ್ ಬೋರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಾಗಲೇ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಆಪತ್ತು ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನೆನಪಾದೊಡನೆಯೇ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಚಳಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು. ಇದು ಫೋನ್ ಕಾಲ್ ಒಂದು ದಿನ ಬಂದಿದ್ದೆ ಕೇರ್ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ...., ಈಗ....ಈಗ ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ತಾನೀಗ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅಲ್ಲ. ಕೊನೇ ಪಕ್ಷ ಚಪ್ರಾಸಿಯಾದರೂ ಅಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗೂಡಿ ತನ್ನನ್ನು ದೋಷಿಯನ್ನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವ ಅಪಾಯವೋ ಸುಗ್ಗಿ ಬಂದರೆ, ತಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲ ?

“ಎನು ತಾರಕನಾಮ ? ಮಾತಾಡ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ಧ್ವನಿ ಹೊರಬರ್ತಿಲ್ಲವಾ ?” ಕೇಳಿದ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ.

ತಾರಕನಾಮ ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮಾತಾಡಿದ. “ಮೇಖಲೆ.... ಮೇಖಲೆ ಈಗಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ?” ತಡಬಡಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

“ಹಾಗೆ ದಾರಿಗೆ ಬಾ ! ಮೇಖಲೆ ಈಗಲ್ಲಿದ್ದಾಳೋ ನನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಗೊತ್ತು! ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ತಡೆ! ಅಡ್ರೆಸ್ ಹೇಳೋನಿ ಬರ್ಯೋ !” ಎಂದ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ.

ತಾರಕನಾಮು ಆತುರದಿಂದ ಪಾಕೆಟ್ ಡೈರಿ ಹೊರತೆಗೆದ.

* * * *

ತಾರಕನಾಮನಿಗೆ ಆಡ್ರೆಸ್ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಜಾನಿನಾಕರ್ ರಿಸೀವರ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮಾಡಿದ. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಒಳ್ಳೆಯದೇನಾ ? ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಆ ಆರೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೆಲವು ನೂರು ಸಲ ಅವನ ಮಸ್ತಿಷ್ಯವನ್ನು ಸೂಜಿಯಂತೆ ಚುಚ್ಚಿತು. ತಾರಕನಾಮನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವ ಅವನನ್ನು ಬಾಧಿಸತೊಡಗಿತು. ತಾರಕನಾಮನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೇಖಲೆಗಿರುವ ಕಾರಣ ನ್ಯಾಯವಾದುದೇ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ತಾನು ತಾರಕನಾಮನಿಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಕೂಡದು.

ಆದರೆ.... ಆದರೆ....ತಾನು ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು ! ತಡೆಯಲೇ ಬೇಕು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ವಿಷಾದದಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ. ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅವನಿಗೆ ತೋಚಿದ ಮಾರ್ಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದೊಂದೇ !

೨೬

ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಹೋಟೆಲ್ ಸೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೇಕೇ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ? ಹಠಾತ್ತನೆ ಮೇಖಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯನಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು ? ಅದಿರಲಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ? ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಿಂದ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ? ತಾರಕನಾಮನ ಬಳಿಯಿಂದ ಮೇಖಲೆ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ತನಗ್ಯಾಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ? ಕಾಯುವಷ್ಟು ದಿನ ಕಾಯ್ದು ಕೊನೆಗೆ ತಾನೇ ಮೇಖಲೆಗೆ ಓವರ್‌ಸೀಸ್ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದ ಜೇಕೇ. ಆದರೆ ಅತ್ತಲಿಂದ ನೊ ರೆಸ್ಪಾನ್ಸ್ ! ಯಾರೂ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಅದೇ ಪರಿಣಾಮ. 'ವಾಟ್ ದ ಹೆಲ್ ಈಸ್ ಹ್ಯಾಪನಿಂಗ್ ಓವರ್ ದೇರ್ ?' ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಾ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ ಜೇಕೇ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಮೊಳಗಿತ. "ಎಸ್ ಕಮಿನ್" ಎಂದ ಜೇಕೇ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಕಾಫಿಯೊಂದಿಗೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಾಯ್ ಟ್ರಾಲಿ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ. ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಕಾಫಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಬೆಳಗಿನ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಕೂಡ ಆ ಟ್ರಾಲಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಜೇಕೇ ಶತಪಥ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇಸರದಿಂದ ಪೇಪರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ.

ಸರ್ವಿಸ್ ಬಾಯ್ ವಿನಯದಿಂದ ಕಾಫಿ ಬೆರಸುತ್ತಿದ್ದ. ಜೇಕೇ ಪೇಪರ್ ಬಿಡಿಸಿದ. ಫ್ರಂಟ್ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ.

“ಹಗರಣವಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಭಾರತೀಯ ರಕ್ಷಣಾಮಂತ್ರಿಯ ರಾಜೀನಾಮೆ!” ಆ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್ ಓದುತ್ತಲೇ ಆತುರದಿಂದ ಅವನ ನೋಟ ಆ ವಾರ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಓಡಿತು. ಆ ವಾರ್ತೆ ಓದುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅರಳಿದವು. ಅಂದರೆ ಮೇಖಲೆ ತನ್ನ ಓವರ್‌ಸೀಸ್ ಕಾಲ್‌ಗೆ ರೆಸ್ಪಾನ್ಸ್ ನೀಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದು. ನ್ಯೂಸ್ ಬ್ರೇಕ್ ಆದೊಡನೆಯೇ ಪತ್ರಿಕೆಯವರ ದಾಳಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಅಜ್ಞಾತವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಆ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಮೇಖಲೆ ತನ್ನ ವೋಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಾಗಿ ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ಬರೆದಿತ್ತಲ್ಲದೆ ತನ್ನನ್ನೊಬ್ಬ ಗೂಢಚಾರಿ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿತ್ತು.

‘ಟು ಹೆಲ್ ವಿತ್ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ಸ್!’ ಜೇಕೇ ಕೋಪದಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ದೂರ ಎಸೆದ.

“ಮಾನ್‌ಶಿಯರ್! ಕಾಫಿ” ಸರ್ವಿಸ್‌ಬಾಯ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಫಿ ಕೊಡುತ್ತಾನುಡಿದ. ಜೇಕೇ ಕಪ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಗುಟುಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ಕಪ್ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಮೊಳಗಿತು. ತನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಭಂಗ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಬೇಸರದಿಂದ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ “ಎಸ್ ಕಮಿನ್” ಎಂದ. ತಕ್ಷಣವೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ನಾಲ್ವರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟರು. ನಾಲ್ವರೂ ಪುಲ್ ಸೂಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಜೇಕೇ ಅವರ ಕಡೆ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದ. “ಯಾರು ನೀವು? ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆಯಾ?” ಅಯೋಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಜೇಬಿನಿಂದ ತನ್ನ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದ.

“ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್! ಯು ಆರ್ ಅಂಡರ್ ಆರೆಸ್ಟ್!” ಎಂದನವನು.

ಜೇಕೇ ಧಿಗ್ಗನೆದ್ದು ನಿಂತು, “ವಾಟ್! ಆದರೆ.... ಆದರೆ.... ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನು?”

“ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ತಂಡಗಳ ಪರವಾಗಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ

ನಲದ ಮೇಲೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಆಯುಧಗಳ ಡೀಲಿಂಗ್ಸ್ ನಡೆಸಿದ್ದು, ಕೆಲವು ದೇಶಗಳ ಗೂಢಚಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು, ಮೇಖಲೆ ಎನ್ನುವ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಲರ್‌ಗರ್ಲ್‌ನಿಂದ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ! ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಮಾತ್ರವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಸ್ವಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಂತರ ಚಾರ್ಜ್‌ಷೀಟ್ ಹಾಕಿವಿ.”

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಜೇಕೇಯ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಎಜೆಂಟ್ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟ. “ಸಾರಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜೇಕೇ ! ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಒತ್ತಡ ಬಂದಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಪಾಶ್ಯಂಡಲ್ ಎದ್ದಿದೆ. ನೀವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೀರಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಸ್ಪಾಶ್ಯಂಡಲ್‌ನ ಛಾಯೆಗಳು ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಕೂಡಾ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಿದೆ” ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ಜೇಕೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. “ಥ್ರಾಂಕ್ಯೂ ಫಾರ್ ಯುವರ್ ಟಿಪ್!” ಜೇಕೇಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಧ್ವನಿಸುವ ದರ್ಪ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬರಲಿಲ್ಲ.

“ಆಲ್‌ರೈಟ್! ಲೆಟ್ಸ್ ಗೋ” ಎಂದ ಆ ಎಜೆಂಟ್.

ಜೇಕೇ ಒಂದು ಸಲ ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದ. “ನಡೀರಿ!”

ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾರು ಹತ್ತುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮೇಖಲೆ ನೆನಪಾದಳು. “ಬ್ಯಾಡ್‌ಲಕ್ ಬೇಬಿ !” ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡ.

ಪೊಲೀಸ್ ಕಾರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿತು.

೨೭

“ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಭಾರತದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಓವರ್‌ಸೀಸ್ ಕಾಲ್!” ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದ.

ಏನನ್ನೋ! ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು, ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನೂ ಕೋಪನ್ ಹೇಗನ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲೆಯೇ ಇದ್ದ. ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸಂಧಾನವಿನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಇತರ ದೇಶದ ಸರ್ಕಾರಗಳಂತೆಯೇ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ಸರ್ಕಾರ ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಲಸೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಂದು ಇನ್ನೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ವಲಸೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ಹೋಗಿಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಮೇರಿಕನ್ ಸರ್ಕಾರ ಅವನನ್ನು ಹೊರ ತಳ್ಳಿದ ನಂತರ ಅವನ ಅಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ವಿಸರ್ಜಿತ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಡಾಲರ್‌ಗಳ ಆದಾಯ ತಂದುಕೊಡುವ ಅವನ ಭಕ್ತರು ಹಠಾತ್ತನೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ತನ್ನ ಅಶ್ರಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದಿನಾಳಿಯಾಗಬಹುದು. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ತನಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಂತ ವಿಮಾನ ಮೈನಾಟೀನ್ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಹುಡುಗಾಟವಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಅದೇ ದಿಗಿಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ.

“ನಿಮಗೆ ಇಂಡಿಯಾದಿಂದ ಓವರ್‌ಸೀಸ್ ಕಾಲ್!” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ.

“ಓ! ರಿಸೀವ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ತೀನಿ, ಧ್ಯಾಂಕ್ಯೂ” ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಭಾರವಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದು, ಬಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಇದ್ದ ಕಡೆ ನಡೆದ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಯ ಅವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಕುಗ್ಗಿಸಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಬಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. “ಹಲೋ! ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಮಾತಾಡ್ತೀನಿ” ಬಲ ಹೀನವಾಗಿ ನುಡಿದ.

“ನಾನು ಮೇಖಲೆ.”

ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆರಳಿದವು. “ನೀನಾ ? ಏನು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ?”

“ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತ!”

“ನೀನಾ! ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ?”

“ಯಾಕೆ ಮಾಡಬಾರದಾ ?”

“ಏನು ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಹೇಳು ?”

“ಅಷ್ಟು ನಿರಾಶೆ ಯಾಕೆ? ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ಲಾನ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರ ತಳ್ಳಿದ ಆಮೆರಿಕಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ತಿರುಗಿ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ.”

ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಸೆ ಚಿಗುರಿತು. “ಏನದು ಹೇಳು?” ಎಂದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಎದ್ದಿರುವ ಸ್ಪಾಟ್‌ಡಲ್ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ?”

ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ. “ಗೊತ್ತು, ಈ ಬೆಳಿಗ್ಗೆನೇ ಡೆನ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಸೇಪರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ತಾರಕನಾಮ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡಿದೆ!” ಎಂದ.

“ಹೌದು ತಾರಕನಾಮ ಯಾಕೆ ರಿಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ಗೊತ್ತು ತಾನೆ ?”

“ಗೊತ್ತು, ಯಾವುದೋ ದೇಶದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನು.”

“ಹೌದು, ತಾರಕನಾಮ ನನಗೊಂದು ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ನಿಜವೆ. ಅದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ. ನಾನೀಗ ಅಜ್ಞಾತನಾಸದಲ್ಲಿ ದ್ದೇನೆ. ಆ ಫೈಲ್ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದು ಅಪಾಯವೇ.”

“ಆಂದ್ರೆ ?”

“ನೀವೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಕೋಪನ್ ಹೇಗನ್ ಬಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣವೇ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿ. ರಿಫ್ರಾಯೆಲಿಂಗ್ ನೆಪದ ಮೇಲೆ ಬೀಗಂಪೇಟ್ ಎರ್ ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಇಳಿಸಿ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗ್ತೀನಿ. ಆ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ನಿಮಗೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

“ನನಗಾ ? ಆ ಫೈಲ್ ನಾನೇನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ?”

“ದೇಶ ಬಹಿಷ್ಕಾರಣೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮಂದನಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಆ ಫೈಲ್ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಳಿಯಿಟ್ಟು

ಕೊಂಡು ಅಮೇರಿಕಾದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ. ಭಾರತದ ರಕ್ಷಣಾ ರಹಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ರಹಸ್ಯಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿವೆಯೆಂದೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಫೈಲ್ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದೂ ಹೇಳಿ.”

ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಖ ದೀವಟಿಗೆಯಂತೆ ಬೆಳಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. “ಯು ಆರ್ ಎ ಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಮೇಖಲೆ. ನೀನು ಹೇಳುವವರೆಗೂ ನನಗೆ ಹೋಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗೇನು ಲಾಭ ?”

“ಅಮೇರಿಕನ್ ಪೌರತ್ವ!”

“ಅಂದ್ರೆ?”

“ಅಂದ್ರೆ, ಅಮೇರಿಕಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಂದು—ಅಮೇರಿಕಾ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆ ದೇಶದೊಳಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಿಡುವುದು, ಎರಡು—ನನಗೆ ಗ್ರೀನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಡಿಸುವುದು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಂಡಲ್ ಎದ್ದ ನಂತರ ನಾನಿನ್ನು ಯಾವ ಮುಖ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಭಾರತದಲ್ಲಿರಲಿ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬಿಡ್ತೀನಿ.”

“ಎಕ್ಸಲೆಂಟ್! ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ತಕ್ಷಣವೇ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬರ್ತೀನಿ.”

“ತಡಮಾಡಬೇಡಿ” ಅತ್ತಲಿನ ಲೈನ್ ಡಿಸ್ ಕನೆಕ್ಟ್ ಆಯ್ತು. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ರಿಸೀವರ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ.

೨೨

ಜ್ಞಾನಿವಾಕರ್ ಬೀಗದ ಕೈಯಿಂದ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಾ, ಓರೆಯಾಗಿ ಭುಜದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ.

ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!

ಆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಪ್ಲೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರು ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ಇಳಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಈಗ ಆ ಅನುಮಾನ ದೃಢ ಪಟ್ಟಿತು. ತಾನು ಭುಜದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಒಂದು ಆಕಾರ ಧಟ್ಟನೆ ಪಕ್ಕದ ಕಾರಿಡಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರಿದುಕೊಂಡಿತು. ಜ್ಞಾನಿವಾಕರ್ ಏನೂ ನಡೆಯದಂತೆ, ಮಾನುಲಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಹೋಗಿ ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಬಾಗಿಲ ಮರೆಗೆ ನಿಂತ. ಅವನ ಬಲಗೈ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಯಾರದೋ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಒಂದು ಆಕಾರ ಅವನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು.

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಧಟ್ಟನೆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ತೆಗೆದು ಮುಂದೆ ಬಂದ. “ಡೋಂಟ್ ಮೂವ್” ರಿವಾಲ್ವರ್ ಅನ್ನು ಆ ಆಕಾರದ ಕಡೆ ಗುರಿಯಿಡುತ್ತಾ, ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಆ ಆಕಾರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು.

“ನೀನಾ?”

ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ದೇವ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿತು. ತನ್ನ ಸಹಜ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನಗುತ್ತಾ, ಮುಂದೆ ಬಂದ.

“ಪಿಸ್ತೂಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಬಾಸ್, ದೀವಾವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಂಡೊಂಡ್ಯಾ?”

“ಒಟಪ್, ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಹೆದರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿ. ಏನು ಹಿಂಗ್ಬಂದೆ?” ರಿವಾಲ್ವರ್ ತಿರುಗಿ ಜೇಬಿನಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಗದರಿಸಿದ ಜಾನಿವಾಕರ್

ದೇವ ತಟಕ್ಕನೆ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸೋಫಾದಕಡೆ ಎಳೆದೊಯ್ದ. ಜಾನಿವಾಕರ್ ಏನೋ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ, ತಾನು ಅವನ ಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. “ಕೂತ್ಕೊ ಬಾಸ್! ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನಾನು ಹೇಳೋದೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆರುತ್ತೆ ”

“ಊಂ. ಏನು ಹೇಳು.”

ದೇವ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅಳತೊಡಗಿದ.

“ಏಯ್! ಯಾಕೆ ಅಲ್ಟಿಮಿಯ ?” ಜಾನಿವಾಕರ್ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ದೇವ ಅಳುತ್ತಲೇ ಉತ್ತರವಿತ್ತ. “ಮೇಖಲೆ ಈಸ್ ಗ್ರೇಟ್ ಬಾಸ್.

ನೀನು ಅವಳನ್ನು ತುಂಬಾ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯೊಂಡಿದ್ದೀಯ.”

“ಅಂದ್ರೆ?”

“ಷಿ ಈಸ್ ಗ್ರೇಟ್-ಆಪ್ಲೆ.”

“ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆ ಸಾಕಾ ?”

“ಯಾಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬೂ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್, ಬೇಕಿದ್ದರೆ ನೋಡು ಬಾಸ್ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕೂಡ ಇದೆ.”

ಅವನು ಭುಜಕ್ಕಿದ್ದ ಚೀಲದೊಳಗಿಂದ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರತೆಗೆದ. ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಕಡೆ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ಇದು ದೇವನ ಡೈರಿ ಬಾಸ್. ದೇವರು ಮಾಡಲು ಮರೆತ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯೋತೀನಿ. ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೇಖಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ.”

ಗ್ರಂಥ ಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿಧಾನ

ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ೨೦೦

ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ

ಪಂಚಮ ಅಧ್ಯಾಯ

“ಏನಿದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ವಟವಟ?”

“ವಟವಟ ಅಲ್ಲ ಬಾಸ್, ಸತ್ಯ. ಸತ್ಯವಾಗಲೂ ಸತ್ಯ. ಬೇಕಿದ್ದೆ ನೋಡು. ಈ ದೇವರ ಡೈರಿ ನಾನಾನ್ಯಾಸಿಗೂ ತೋರಿಸೋದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ನಿನಗೆ ತೋರಿ ಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೋಡು, ಈ ಪೇಜ್ ನೋಡು. ಈ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ! ಈ ಪೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೋಡು-ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ! ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ-ಇಲೋಡು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು! ಈ ಡೈರಿಯ ತುಂಬಾ ಇಂತಹ ಎಂಟ್ರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಮೇಖಲೆ ಸಂಪಾದಿಸುವ ದುಡ್ಡನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ ಬಾಸ್, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಾಳೆ. ಹಂಚೋದು ಸಾನೇ!”

“ನೀನು ಹೇಳೋದು ನಿಜಾನಾ?” ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ದೇವ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನೀರು ಜಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. “ಮೇಖಲೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ ಬಾಸ್. ಮೇಖಲೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ. ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ! ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ದೇಶವನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡಬಲ್ಲಳೆ ಬಾಸ್?”

ಜಾನಿವಾಕರ್ಗೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತು. ಮೇಲೆ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಈ ದೇವ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ.

“ನೀನು ಹೇಳೋದು ನಿಜವೇ ಆಗಿರಬಹುದು ದೇವರೆ. ಆದರೆ....!”

“ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೇಳು ಬಾಸ್. ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಲಮ್ ವರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕ್ ಒಡೆದು ಸತ್ತುಹೋದವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರೋ ಈ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಷ್ಟು ಯುನತಿಯ ಆಪರೇಷನ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಮೇಖಲೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರೋ ಲಕ್ಷ....”

“ಆಲ್‌ರೈಟ್, ಆಲ್‌ರೈಟ್” ಜಾನಿವಾಕರ್ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದ. “ಮೇಖಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ ಒಪ್ಪೋತೀನಿ. ಆದರೆ....”

“ಇದರಲ್ಲಿ ಆದ್ರೆ, ಗಿದ್ರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಬಾಸ್. ಷಿ ಈಸ್ ಗ್ರೇಟ್ ಆಸ್ಟ್ರೆ.”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಮತ್ತೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದ. ದೇವ ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಗೊಡಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಅವಳನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲ ಸಲ ಯಾವಾಗ

ಭೇಟಿಯಾದೆ ಗೊತ್ತಾ ಬಾಸ್? ಒಂದು ಸಲ ನಾನು ಅವಳ ಕಾರಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ, ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು ನಾನು ಹೇಳಿದೀನಿ ಬಾಸ್, ಅಂತಹವರು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಜನ. ವನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೋಪ ಇರುವ ಮಾತು ನಿಜವೇ ಬಾಸ್. ಆದರೆ ನಾಡಬೇ ಕೆಂದರೂ ಅವಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಲಾರಳು. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ಬಾಸ್!”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅವನ ವಿಷಾದಪೂರಿತವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೆಡೆಗೆ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು. “ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಂಬಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ ದೇವ ಆದರೆ....”

“ಮತ್ತೆ ಆದರೆ ಅನೈಡ ಬಾಸ್. ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ನೋಡು!” ಅವನು ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ವಸ್ತು ವನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ.

ಆ ವಸ್ತುವೇನೆಂದು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. “ಮೈ ಗಾಡ್! ಇದು....ಇದು....ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಹ್ಯಾಗ್ಬಂತು?”

“ನಾನೇ ಕದ್ದೆ ಬಾಸ್. ಅವಳು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯ ದಂತೆ ಕದ್ದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತು ನಂಬೋದಿಲ್ಲಾಂತ ನಿನಗೆ ಇದನ್ನು ತೋರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕದ್ದೆ”.

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಥಟ್ಟನೆ ಆ ಫೈಲ್ ಇಸಿದುಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಒಳಗಿನ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕತೊಡಗಿದ. ಅವನಿಂದ ಇನ್ನೂ ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಫೈಲ್ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು, ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಅಕ್ಷರಗಳ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ.

‘ಟಾಪ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್!’

“ಆದರೆ.... ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ತಂದೆ?”

“ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಬಾಸ್! ನಿನಗೆ ತೋರಿಸೋಣಾಂತ ತಂದೆ. ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡದ ಹೊರತು ನೀನು ನಂಬೋದಿಲ್ಲಾಂತ ತಂದೆ. ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥ ವಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಬಾಸ್? ಅವಳು ಈ ಫೈಲ್ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲವಾಯ್ತು? ಬಯಸಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಈ ಫೈಲ್ ಅನ್ನು ಯಾವಾಗಲೋ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಸ್ಥಳ ದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಕಾರಣ? ಒಂದು ಸಲ ಈ ಫೈಲ್ ಕೈ ದಾಟಿದರೆ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ

ಕೊಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಈ ಫೈಲನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದ ಮುಂದೆ ದ್ವೇಷ ಸೋತುಹೋಯ್ತು ಬಾಸ್!”

“ಅಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ?”

“ನಾನು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವಡಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಬಾಸ್! ಅವಳ ಬಗೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗೊತ್ತು! ಅವಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿವೆ ಬಾಸ್. ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡೆಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೇಡ ಆಲೋಚಿಸು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಆ ಎರಡೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಅವಳು ಹೇಗೆ ನಲುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ನಂಗೊತ್ತು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ ಬಾಸ್! ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಒಂದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು! ಒಂದು ಕಡೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಾನೆ! ಅವಳೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಬಾಸ್! ಪಾಪ ಎಳೆತನದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಅನುಭವಗಳ ರುಚಿ ನೋಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಂದೆಯ ರಕ್ತವೂ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ತುಂಬಿದ ವಿಷವೂ ಇದೆ. ಈ ವಿಷವನ್ನು ಆ ರಕ್ತ ಅನಾಗಿಂದಾವಾಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಂತೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕೋರುವುದು ಒಂದೇ ಬಾಸ್! ದಯವಿಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಬೇಡ! ಪ್ರೇಮಿಸು, ಅವಳಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಬಾಸ್. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನೂ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸು. ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ವೇಷ, ದ್ವೇಷವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಾನೇನೂ ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ ಬಾಸ್! ಇನ್ನು ಬರ್ತೀನಿ! ಈ ಫೈಲ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದೇನೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಡ್ತೀನಿ ಬರ್ತೀನಿ ಬಾಸ್. ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಮರೀಚಿಕೆ.”

“ನಿಲ್ಲು, ಆ ಫೈಲ್ ಆ ರೀತಿ ಅಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಒಯ್ಯುವುದು ಅಸಾಯ.”

“ಸರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಾಸ್, ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟಲಾರರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಾಶಮಾಡದ ಹೊರತು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಲಾರೆ. ಅದನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಸಲಾರೆ ಬಾಸ್. ಬರ್ತೀನಿ ಗುಡ್‌ಬೈ” ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಜಾನಿವಾಕರ್‌ಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದ. ನಂತರ ಹೋದ.

ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. ತಾನು ಹುಚ್ಚನೆಂದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹಾಮೇಧಾವಿ ಯಾಗಿ ಎದುರು ನಿಂತ. ಎಷ್ಟೋ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದುಕೊಂಡ ತಾನು ಮೂರ್ಖ ನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಓ ಮೈ ಗಾಡ್! ಎಂತಹ ತಪ್ಪು! ಎಂತಹ ದೋಷ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ?

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಧಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

೨೯

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಗಣಗಣವೆಂದು ಮೊಳಗಿತು. ತಾರಕನಾಮ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ಹಲೋ?”

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿ”

“ನೀನಾ? ಈಗೇನು ಬೇಕು?”

“ನನಗೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯ ಇರೋದು ನಿನಗೇ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ?”

“ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾಕಿಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ?”

“ಕಾಳಜಿಯಲ್ಲ, ಅಸಹ್ಯ.”

“ಅಸಹ್ಯದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಯಸ್ತಿದೀಯಾ?”

“ಹೌದು! ಹೇಳಿದ್ರೂ ನಿನಗರ್ಥವಾಗೋದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಿದೆ!”

“ಏನದು?”

“ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನಗೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದೀಯಾ?!”

“ಓಹೋ! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಈಗ ನೋಣ ಕೂಡ ನಾಳುವಂತಿಲ್ಲ.”

“ನೋಣ ನಾಳುವುದಲ್ಲ - ನಿನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿತನಾದ ಕತ್ತಿ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದೀಯೋ ಹೇಳು!”

“ಹೇಳದ ಹೊರತು ಸಮಾಧಾನವಾಗೋದಿಲ್ಲವ್ವ!”

“ಇಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಕೇಳು-ಆ ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಳಿಸೋ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ್ಕೊಡಿ!”

“ಆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೀಯಾ ? ನಂಗೊತ್ತು ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಕೋ

ಯಾಂತ. ಆದರೆ ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಿಯಾ?”

“ತುಂಬಾ ಸಿಂಪಲ್! ಜೇಕೇಯ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೊಂದು ಪತ್ರ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಡೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ ಮೇಖಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿರೋದು ಜೇಕೇಯ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ - ನನ್ನ ಕಡೆಯವನು ಅಷ್ಟೇ! ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಕಥೆ ಫಿನಿಷ್.”

“ಜೇಕೇ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಹೋದರೆ ಅವಳು ನಂಬಬೇಕಲ್ಲ!”

“ಆ ಪತ್ರ ಅರೆಸ್ಟ್ ಆಗುವ ಮೊದಲು ಬರೆದಂತಿರುತ್ತದೆ!”

“ಗುಡ್! ಈಗ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯ್ತು! ಗುಡ್ ಬೈ” ಅತ್ತಲಿಂದ ಕ್ಲಿಕ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ತಾರಕನಾಮ ರಿಸೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಘನೇ ನಕ್ಕು. ಬ್ಲಡ್‌ಫೂಲ್! ತಾರಕನಾಮ ತನಗೆ ತಿಳಿಯದೆಯೇ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೊಂದು ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು!

೨೦

“ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್.... ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್....?”

“ಎಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್!”

“ನಾನು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಸ್ವಂತ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿಯ ಪೈಲಟ್. ಫ್ಯೂಯಲ್ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಬೇಕು.”

“ಸಾರಿ! ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗದು! ಪ್ರೈವೇಟ್ ವಿಮಾನಗಳು ಇಳಿಯಲು ಮೊದಲೇ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕು.”

“ದಿಸೀಜ್ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಪ್ಲೀಸ್! ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಧನ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್, ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ವಿಮಾನ ನೆಲಕ್ಕುಳಿಸುತ್ತದೆ.”

“ಆಲ್ ರೈಟ್! ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಗ್ರಾಂಟೆಡ್! ಯೂ ಮೇ ಲ್ಯಾಂಡ್!”

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೇಗಂಪೇಟೆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದ ಸುತ್ತಲೂ ಚಕ್ಕರ್ ಹೋಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಜೆಟ್ ವಿಮಾನ ಬೃಹತ್ತಾದ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ರನ್‌ವೇ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಎರೋಡ್ರಂ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ರೇಲಿಂಗ್ಸ್ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ವಿಮಾನದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ

ಸರಸರನೆ ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿದು ಮೇನ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಡೆ ನಡೆದ. ಕಸ್ಪಮ್ಸ್ ಚಿಕಿಂಗ್ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ವೆಯ್ಬಿಂಗ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದೊಡ ನೆಯೇ ಏರೋಡ್ರನ್‌ನಲ್ಲಿನ ಜನ ಅವನನ್ನು ಮುತ್ತತೊಡಗಿದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಅವನ ಬಗೆಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನಿರುವ ವಿಚಿತ್ರಾವಸ್ಥೆಯ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೆಲವು ಜನ ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬೀಳತೊಡಗಿದ್ದರು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಆ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಆಶ್ರಮದಂತೆ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು.

“ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ!”

“ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಮಾನ್ ಭವ.”

“ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ವರ ದೊರಕುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ!”

“ಕಲ್ಯಾಣಮಸ್ತು!”

“ಸ್ವಾಮಿ ಹೊರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಬಂಡವಾಳ ತೊಡಗಿಸಿದೀನಿ ಲಾಭ ಬರುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ!”

“ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗುತ್ತಾಳೆ ಮಗೂ!”

ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆತುರದಿಂದ ಮೇಖಲೆಗೋಷ್ಠರ ಆ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡು ಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಖಲೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹಠಾತ್ತನೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜಸ್ತಾನಿ ಯುವತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್ ನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಸೆರಗನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಮುಖ ಕಾಣದಂತೆ ತಲೆಯ ತುಂಬಾ ಮುಸುಕಿನಂತೆ ಹೊದ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಬ್ರೀಫ್ ಕೇಸ್ ಅನ್ನು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟಳು. “ಇದರಲ್ಲಿ ಮಣಿಮೇಖಲೆಗಳಿವೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಕಾಣಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ!”

ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಅವಳಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಯುವತಿ ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಜನರೊಳ ಗಿಂದ ಸರಸರನೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿಯೇ ಮೇಖಲೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ.

* * * *

ಏರೋಡ್ರನ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಲೇ ಮೇಖಲೆ ಮುಖದ ನಮೇಲಿ ಮುಸುಕನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನೇರವಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬೂತ್

ನೊಳಗೆ ನಡೆದಳು. ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿ ಸರಸರನೆ ಒಂದು ನಂಬರ್ ಡಯಲ್ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಕನೆಕ್ಟ್ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಕಾಯಿನ್ ಹಾಕಿದಳು.

“ಎಸ್! ರಾಜ್ ಭವನ್!” ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಗವರ್ನರ್ ಅವರು ಬೇಕು!”

“ನೀವ್ಯಾರು?”

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮೇಖಲೆ - ಮಣಿ ಮೇಖಲೆ!”

“ಯಾವ ಮಣಿ ಮೇಖಲೆ?”

“ನೀವು ದಿನವೂ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಮಣಿ ಮೇಖಲೆಯೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ಗವರ್ನರ್ ಅವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಕೊಡಿ! ದಿಸೀಜ್ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ!”

“ನಾನು ಆವರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ! ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ಹೇಳಿ!”

“ಪ್ಲೀಸ್! ಇದು ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ. ಫೋನ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ! ತಡವಾದರೆ ಅನರ್ಥ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.”

ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ನಿಶ್ಯಬ್ದ.

“ಆಲ್ ರೈಟ್! ಗವರ್ನರ್ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿ!”

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ನಿಶ್ಯಬ್ದ.

“ಹಲೋ!”

“ಹಲೋ! ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಣಿ ಮೇಖಲೆ!”

“ಆ ಮಾತು ನನ್ನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಹೇಳಿದ. ಏನು ಬೇಕೋ ಹೇಳಮ್ಮ!”

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರೈವೇಟ್ ವಿಮಾನ ರಿಫ್ರೂಯೆಲಿಂಗ್‌ಗೋ ಸ್ಪೂರ ಬೇಗಂಪೇಟ್ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದೆ.”

“ಇಳಿದಿದ್ರೇನು?”

“ನೀವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಬಳಿಯಿವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣಾ ರಹಸ್ಯಗಳು ದೇಶ ದಾಟಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಆ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲನ್ನು ಆಮೆರಿಕನ್ ಸಿ.ಐ.ಎ.ಗೆ ಕೊಡಲಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ತ್ವರಿ ಮಾಡಿ! ತಡವಾದರೆ ಅನರ್ಥ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.”

“ತಡಿಯಮ್ಮಾ! ನೀನು ಫೈಲ್ ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ! ತಾರಕನಾಮ ತನ್ನ ಕಡೆಯವನಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದ.”

“ಆ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?”

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ತಾರಕನಾಮನಿಗೆ ಬೆಸ್ಟ್ ಫ್ರೆಂಡ್! ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರೇನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ!”

“ಆ ಹೆಸರು ಯಾವುದು?”

“ದಯಾಕರರಾವ್!” ನೋಬಲೆ ಹೇಳಿದಳು.

೩೧

“ಸಾರಿ ಸರ್! ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಮಾನ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ!”

“ಸ್ವಾಪ್ ದಿ ಪ್ಲೇನ್! ಇದು ಗವರ್ನರ್ ಆರ್ಡರ್!”

“ಎಸ್ ಸರ್!”

“....!”

“ಹಲೋ, ಹಲೋ! ದಿಸೀಜ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್! ಪೈಲಟ್ ಸ್ವಾಪ್ ದಿ ಪ್ಲೇನ್ ಬೈ ಆರ್ಡರ್ ಫ್ರಮ್ ದಿ ಗವರ್ನರ್! ಸ್ವಾಪ್ ದಿ ಪ್ಲೇನ್? ನೋ ಟೀಕಾಫ್!”

* * * *

“ಎನಾಯ್ತು? ನಾವಿನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಹೊರಡ್ತಿಲ್ಲ?” ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ ಪಿಟ್‌ನೊಳಗೆ ಬಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನೋ ಟೀಕ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ಸ್ ಫ್ರಮ್ ದಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್!”

“ನೋ ಟೀಕ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್ಸ್?! ಯಾಕೆ?”

“ಎನೋ?! ಬೈ ಆರ್ಡರ್ ಫ್ರಮ್ ದಿ ಗವರ್ನರ್ ಅಂತಿದಾನೆ.”

ಆ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಖ ಬಾಡಿ ಹೋಯ್ತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರೀಫ್‌ಕೇಸ್ ಅನ್ನು ಯಾರೋ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ನೋ.... ನೋ....ನಾವು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಟೀಕಾಫ್!” ಎಂದ.

“ಆದರೆ ಸರ್....!”

“ಐ ಸೆ ಟೀಕಾಫ್ !”

“ಎಸ್ ಸರ್ !”

ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ವಿಮಾನದ ಪ್ರೊಪೆಲ್ಲರ್‌ಗಳು ಜೀವಪಡೆದುಕೊಂಡವು. ವಿಷ್ಣು ಚಕ್ರಗಳಂತೆ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗತೊಡಗಿದವು. ವಿಮಾನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಿತು.

“ವಾಟೀಸ್ ದಿಸ್! ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ವಿಮಾನ ಹೊರಡುತ್ತಿದೆ” ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮಿನಿಂದ ಏರ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಅರಚಿದ.

“ಹಲೋ, ಹಲೋ! ದಿಸೀಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್, ದಿಸೀಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮ್! ಪೈಲಟ್! ನೋ ಟೇಕಾಫ್ ಪ್ಲೀಸ್! ನೋ ಟೇಕಾಫ್ ಪ್ಲೀಸ್!”

ಮೈಲಟ್ ಹಲ್ಲುಕಚ್ಚಿ ಏಮಾನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಹಲೋ, ಹಲೋ! ನೋ ಟೇಕಾಫ್ ಪ್ಲೀಸ್!” ಎರ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಕೂಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಏಮಾನ ರನ್‌ವೇಯ ಮೇಲೆ ವೇಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಹಠಾತ್ತನೆ ಪೈಲಟ್‌ನ ಕಣ್ಣುಗಳರಳಿದವು.

“ಮೈ ಗಾಡ್! ಮಿಲಿಟರಿ ಟ್ರೆಕ್ಸ್! ಎಂಟ್ಲೆತ್ತು ಮಿಲಿಟರಿ ಟ್ರೆಕ್‌ಗಳು ರನ್‌ವೇಯ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿವೆ.” ಅವನು ಕೂಗಿದ. “ನಾವು ಟೇಕಾಫ್ ಮಾಡಲಾರೆವು. ಏಮಾನ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ್ದೇ!”

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ಏಮಾನ ಹಾರಬೇಕಾದ್ದೇ! ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಬ್ರಿಫ್‌ಕೇಸ್ ಇರುವಾಗ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಮಾನ್ ಟೇಕಾಫ್!”

“ಸಾರಿ ಸರ್! ಮಿಲಿಟರಿ ಟ್ರೆಕ್ಸ್ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಡ್ಡಬಂದಿವೆ. ಏಮಾನ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ.”

“ನಧಿಂಗ್ ಡೂಯಿಂಗ್! ಟೇಕಾಫ್!”

“ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ಸರ್! ಏಮಾನ ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತಿದೀನಿ.”

“ನಿಂತೋ?” ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ. “ನಿನಗೆ ಯಜಮಾನನಾನಾ, ಆ ಕಂಟ್ರೋಲರ್‌ನಾ? ನಾನು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸ್ತಿದೀನಿ ಟೇಕಾಫ್!”

“ಆದರೆ ಸರ್....

“ಟೇಕಾಫ್”

“ನನ್ನ ಕೈಲಾಗೊಲ್ಲ ಸರ್. ಅದು ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ.”

“ಹಾಗೇನು? ಹಾಗಿದ್ದೇ ನೀನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ. ಏಮಾನ ನಾನು ನಡೆಸುತ್ತೀನಿ.”

“ಸರ್....”

“ನೋಡಲು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ” ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಅರಚಿದ.

ಗಾಬ್ಬುಯಿಂದ ಅವನು ಹುಚ್ಚನಂತಾಗಿದ್ದ: ಮಿಲಿಟರಿ ಟ್ರೆಕ್ಸ್ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು.

“ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿ” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅರಚಿದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ.

“ಇಲ್ಲ ಸರ್. ಈ ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಪೈಲಟ್. ನಾನೇ ಮೇಲೊ ಯ್ಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತೀನಿ.”

ಆಪ್ತೆ. ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ವಿಮಾನ ಒಂದು ಜರ್ಕ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮೇಲೆದ್ದಿತು. ಮಿಲಿಟರಿ ಟ್ರೈಕ್ಸ್‌ನೊಳಗಿಂದ ಆ ವಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಬುಲೆಟ್‌ಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಯ ತೊಡಗಿತು. ಪೈಲಟ್ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟು, ಆ ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟುರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದರೆ ವಿಮಾನ ಎಂತಹುದೇ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೇಲೇರುತ್ತದೆ. “ಹಲೋ, ಹಲೋ....ನೋ ಟೀಕಾಫ್, ನೋ ಟೀಕಾಫ್” ಕಂಟ್ರೋಲರ್‌ನ ಧ್ವನಿ ನಿರ್ವಿರಾಮವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಪೈಲಟ್ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ಗರುಡ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮೇಲೆದ್ದ ಆ ವಿಮಾನದ ಬಲ ರೆಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಿಲಿಟರಿ ಟ್ರೈಕ್‌ಗೆ ತಗುಲಿತು. ಆಪ್ತೆ! ಆದರೆ ಪ್ರೊಪೆಲ್ಲರ್ ಒಂದು ಸೆಟ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮುರಿಯಿತು. ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ವಿಮಾನ ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸ್ಪೃಳಿಸಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ವಿಮಾನ ರನ್‌ವೇ ಬಿಟ್ಟು ದಡದಡನೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ರನ್‌ವೇ ಫೆನ್ಸಿಂಗ್‌ನ್ನು ತುಂಡುಗೊಳಿಸಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಬೃಹತ್ತಾದ ಅಲದ ಮರಕ್ಕೆ ಗುಟ್ಟಿತು. ಆ ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅಲದ ಮರವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಮುರಿದು ಆ ವಿಮಾನದ ಮೇಲೆಯೇ ಕಡಿದು ಬಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಭಯಂಕರವಾದ ಆಸ್ಪೋಟನೆ ಉಂಟಾಯ್ತು. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಮಾನವೂ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಧಮಾರೆಂದು ಸಿಡಿದುಹೋಯ್ತು. ಪೈಲಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಶರೀರ ಕೂಡ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿತು. ಎರ್‌ಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿನ ಜನ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

೨೨

ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರೌಢ್ಯವೋ ಅಫೇರ್ ಎಂದು ಆಗಲೇ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಖಲೆಯ ಕಥೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಮತ್ತೊಂದು ತಿರುವು ಪಡೆಯಿತು. ಮೇಖಲೆ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ರಾಜ್ ಭವನವನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ದೇಶದ ರಕ್ಷಣಾ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು

ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿತ್ತು. ಸಿ.ಬಿ.ಐ.ನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮೇಖಲೆಯನ್ನೇ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಆ ಹಠಾತ್ ಘಟನೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಗೀಡು ಮಾಡಿತ್ತು ಆ ರಹಸ್ಯ ಫೈಲ್ ಫೈರ್ ಪ್ರೂಫ್ ಆದುದರಿಂದ ಸಿಡಿಮು ಹೋದ ಪ್ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕಿತು. ತಾರಕನಾಮ ಬಳಿಯಿಂದ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಮೇಖಲೆ ಆ ಫೈಲು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವಳೇ ಆ ಫೈಲು ದೇಶ ದಾಟಿ ಕೋಗುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಜ್ ಭವನ್‌ಗೆ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಿದಳು? ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಶವದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ದೊರೆತ ನಂತರ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆದವು ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷ ತಾರಕನಾಮನೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದು ಕೊಂಡಿತು. ಇದು ನಡೆದ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಾರಕನಾಮನ ಬಂಗಲೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ತಾರಕನಾಮ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ತನೆ ತಾರಕನಾಮ ದೇಶದಿಂದಲೇ ಫರಾರಿಯಾದ ಎನ್ನುವ ಪುಕಾರು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಯಾರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೂ ಇದೇ ಚರ್ಚೆ.

ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮೇಖಲೆ ಏನಾದಳು? ರಾಜ್ ಭವನವನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮೇಖಲೆ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಅಜ್ಞಾತದಿಂದ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ?

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರಿಗೆ ಬೇಗನೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪತ್ರಕರ್ತ ರೆಲ್ಲರೂ ತಾವೇ ಮೊದಲು ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಆಫೀಸುಗಳೆಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಒಂದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕಾಲ್ ಬಂತು. “ನಾನು ಮೇಖಲೆ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕಾ ಗೋಷ್ಠಿಯಿದೆ ಬನ್ನಿ.” ಆಷ್ಟೇ ಆ ಒಂದು ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕರೆಯಿಂದ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲನೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಮಣಿ ಮೇಖಲೆಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದಿದ್ದವು. ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಾರರಿಂದ

ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮಣಿ ಮೇಖಲೆಯ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ವರದಿಗಾರರಲ್ಲರೂ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾರು ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟ್‌ನಿಂದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಕೆಳಗಿಳಿದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಂಬರದ ಚಿನ್ನೆಗಳೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಷನೇಬಲ್ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದಳಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಸಾಧಾರಣನಾದ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾದಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರಿ ನಿಂದಿಳಿದಳು. ಆದರೇನು? ಆ ಸಾಧಾರಣನಾದ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಆ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ನಂತರ ಮೇಖಲೆ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಶ್ವರ್ಯ, ವಿಸ್ಮಯ.

ಇವಳೇನಾ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ ಒನ್ ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್! ಇವಳನ್ನೇನಾ ಜೀಕೇ ತನ್ನ ಕಸ್ಯಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು! ಧೇಟ್ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಇವಳೇನಾ? ಅವಳಲ್ಲಿರುವ ಸರಳತೆ! ಆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಮಾಯಕತೆ! ಆದರೆ... ಇವಳು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಅಮಾಯಕತೆ?

ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಒಂದು ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಮರುಕ್ಷಣ ವರದಿಗಾರರಲ್ಲರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

= “ಮೇಖಲೆ ನಿಮ್ಮ ಅಸಲು ಹೆಸರೇನಾ?”

“ಜೀಕೇಯೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಹೇಗೆ?”

“ತಾರಕನಾಮರೊಂದಿಗಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಫೋಟೋಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜ ಎಷ್ಟು?”

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?”

“ತಾರಕನಾಮ ಆ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ?”

“ಆ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತು?”

ಅವಳು ಅವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ತನ್ನ ಕೈ ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿದು, “ಒಂದ್ನಿಮಿಷ ತಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ತಾರಕನಾಮನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ? ಜೇಕೇಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಭೇಟಿಯಾದೆ? ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಆ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ಬಗೆಗೆ ಕೂಡ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥ ಸಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಾನೇನೂ ಬಚ್ಚಿಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ.”

ಅವಳು ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ಬಿದ್ದರೂ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಉಂಟಾಯ್ತು.

ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿಸಿ ಕೇಳಿದರು. ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅರಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅರಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಖಲೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸಹಾಸುಭೂತಿ ವ್ಯಕ್ತನಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರೈಲು ಇಂಜಿನ್ ಚಕ್ರಗಳಂತೆ ನಿಮಿಷಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೈಮರೆತರೆ ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಂಶ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಉಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.

“ಪಯಾಕರರಾವ್ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹೇಗಾದೆ?” ಒಬ್ಬ ವರದಿಗಾರ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಆವತಾರ ಎತ್ತುವ ಮೊದಲು ದಯಾಕರರಾವ್ ತುಂಬಾ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಸವಾಜ ಸೇವಕನ ಪಾತ್ರ. ಎರಡನೇ ಪಾತ್ರ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕನದು. ನನ್ನನ್ನು ಋಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾರ್ಟಿ ಟಿಕೆಟ್ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದಯಾಕರರಾವ್ ಎಂ.ಪಿ. ಸೀಟು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡ. ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ತಾರಕನಾಮ ಆವನಿಗೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳವನ್ನಾಗಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ ದಯಾಕರರಾವ್ ರಾಜಕೀಯ

ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ. ಬೇಕಿದ್ದರೆ ನೀವು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ನಂತರ ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಬಂದುವು. ಆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ದಯಾಕರರಾವ್ ತನ್ನ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸೀಟು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದ. ಆ ಪರಾಜಯದ ನಂತರ ಆತನೇನಾದನೆಂದು ಯಾರೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಮಧ್ಯಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳ ನಂತರ ದಯಾಕರ ರಾವ್ ಹಠಾತ್ತನೆ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿದ. ಅವನ ಕುಟುಂಬ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸೆಟೆಲ್ ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋದನೆಂದು ಜನ ಭಾವಿಸಿದರು.

“ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವತರಿಸಿದ. ದಯಾಕರರಾವ್ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯಾಗಲು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗಳು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದವೋ ನನಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯೇ ದಯಾಕರರಾವ್ ಎನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ಈ ಹೊಸ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ದಯಾಕರರಾವ್‌ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳೇನೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಯೋಚಿಸದಿದ್ದ ದ್ದು ಅಶ್ಚರ್ಯ. ತಾನು ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಬಂದೆನೆಂದು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಮಾಯಕರಾದ ಜನ ಅವನ ಮಾತು ನಂಬಿದರು.

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಿಸರ್ಜನಾದ ಪ್ರಚಾರ ಬರುವವರೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಗಳವರು ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಕೊಂಚವೂ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಅಶ್ರಮ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಪತ್ರಿಕೆಯವರ ದೃಷ್ಟಿ ಅವನ ಕಡೆ ಹೊರಳಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಾಗಿ ಅವತಾರವೆತ್ತಿದಾಗಲೂ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪೋಹ ಸಾಯದಿರುವುದನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪಾರ್ಟಿಯನ್ನು ಬಯ್ಯುವುದು, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕ ರೊಂದಿಗೆ ಆಗಾಗ ಒಂದೇ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಈ ದೇಶಕ್ಕೊಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ನಾಯಕತ್ವ ಬೇಕೆಂದು ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಆಸೆ ಆಕಾಶದತ್ತ ರಕ್ತೀರಿತು. ಆಗಿನಿಂದಲೇ ತಾನು ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನೋ, ಪ್ರಧಾನಿಯೋ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಕನಸು ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನಾನು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದೆ. ಆಗ ನಾನು ಬೊಂಬಾಯಿ ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾಡೆಲ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

“ಆವನ ರೂಪ ಎಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದೆ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಕೂಡ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಅವನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹೊರಹಾಕುತ್ತೇನೋ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಯ್ತು. ತಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ, ಹಿಪಾಲಯದಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಒಬ್ಬ ಮಾಜಿ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕ ನೆಂದೂ ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿದ. ಒಂದು ಸಲ ನಿಜ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ತನ್ನ ಅವತಾರ ಹೊರಬೀಳುವುದು ಖಾತ್ರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಅವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಜೇಕೇಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ.” ವಿವರಿಸಿದಳು ಮೇಖಲೆ.

“ತಾರಕನಾಮ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತು?” ವರದಿಗಾರನೊಬ್ಬ ಕೇಳಿದ.

ಮೇಖಲೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಆ ವರದಿಗಾರನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು, “ನಿಜಕ್ಕೂ ತಾರಕನಾಮ ಆ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ನನಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.”

“ಅಂದ್ರೆ ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳೆನ್ನುತ್ತೀರಾ?”

“ಅಲ್ಲ, ಆ ಫೋಟೋಗಳು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ!”

“ಆದರೆ ತಾರಕನಾಮ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಡಾಲ್‌ಲೇಕ್ ಹೌಸ್ ಬೋಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ ಮಾತು ನಿಜ.”

“ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ನಿಜ. ಜೇಕೇ ಆ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್‌ಗೋಸ್ಕರ ನನ್ನನ್ನು ತಾರಕನಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಿದ ಮಾತು ನಿಜವೇ. ನಾನು ತಾರಕ ನಾಮನನ್ನು ಹೌಸ್‌ಬೋಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದ ಮಾತೂ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ತಾರಕನಾಮ ಆ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ನನಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.”

“ಆದರೆ ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಫೋಟೋ....”

“ನನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಿಡಿ. ನಾನು ಹೌಸ್ ಬೋಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾರಕನಾಮನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೋದಾಗ ಅವನು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಯಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯದೇ ಹೋದ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಗುರುತಿಸಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ಆ ಫೈಲ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ತಾರಕನಾಮ ಆ ರಾತ್ರಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾರಕನಾಮ ಆ ಫೈಲ್‌ನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುವುದು ಜೇಕೇಯ

ಪ್ಲಾನ್ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ.”

“ನಾನು ಹೌಸ್ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗಲೇ ಆ ಫೈಲ್ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕುಡಿದ ಅಮುಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಗೆದು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಅದೇ ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಫೋಟೋ. ಆ ಫೋಟೋ ಸುಳ್ಳೆಂದು ನಾನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ನಿಜವಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಏನೆಂದರೆ ಅದೇ ರಾತ್ರಿ, ಅದೇ ಬೋಟಿನಲ್ಲಿ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ತಾರಕನಾಮನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕು. ತಾರಕನಾಮ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಆ ಫೈಲ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಆ ಫೈಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಿ.ಐ.ಎ.ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಿ.ಐ.ಎ. ನೊಂದಿಗೆ ಘೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದವನು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏರ್ಪಾಡು. ತಾರಕನಾಮ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಆ ಫೈಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ನಾನು ತಾರಕನಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಪಾತ್ರ. ಆದರೆ ಏಕೋ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು.”

“ಸಿ.ಐ.ಎ.ನೊಂದಿಗೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ತೆನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಅಂತಹ ಸಂಬಂಧವೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಸರ್ಕಾರ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಏಕೆ?”

“ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ಅದು ನೀವು ಸಿ.ಐ.ಎ.ನ ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ” ಎಂದು ನಕ್ಕಳು ಮೇಖಲೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಭೀರಳಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಳು...

“ಏಕೋ, ಸಿ.ಐ.ಎ.ನೊಂದಿಗೆ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಿರಸ ಉಂಟಾಗಿರ ಬೇಕು. ಸಿ.ಐ.ಎ.ಗೆ ಯಾರೂ ಶಾಶ್ವತ ಮಿತ್ರರಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿಮಗೇನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಆ ಫೈಲು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಹೋಯಿತು?”

“ಬಹುಶಃ ಆವನು ಬೇಗಂಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಲೀಘ್ವಾಯಲಿಂಗ್ ಗೋಷ್ಠಿರ ಇಳಿದಾಗ ಇದಬೇಕು.”

“ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಆ ಫೈಲ್ ಇದೆಯೆಂದು ನೀವು ರಾಜ್ ಭವನಕ್ಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಿರಲ್ಲ; ನಿಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು?”

“ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಎಂತಹವನೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅಮೆರಿಕಾ

ದೇಶ ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ನಂತರ ಯಾವ ದೇಶವೂ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಉಳಿದದ್ದು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾರಿ. ಸಿ.ಐ.ಎ. ನೊಂದಿಗೆ ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡುವುದು; ಸಿ.ಐ.ಎ.ಗೆ ಫೈಲು ಬೇಕೆಂದರೆ ತನಗೆ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕುವುದು! ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಆ ಫೈಲ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವನೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆ ಫೈಲ್ ಅವನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ನನಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು.”

“ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು, ಆ ಫೈಲ್ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತೆಂದು ನಿಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆನ್ನುತ್ತೀರಾ?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ಕೇವಲ ಊಹೆಯಿಂದ ರಾಜ್‌ಭವನ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಿರಾ?”

ಮೇಖಲೆ ಆ ವರದಿಗಾರನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. “ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಖಚಿತವಾಗಿ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಅದು ಊಹಿಸುವುದಲ್ಲ, ಗ್ರಹಿಸುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾನು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಓಡಿಬರುತ್ತೀರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೀವು ಊಹೆ ಅನ್ನಬಲ್ಲಿರಾ?”

ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

“ಆ ಫೈಲ್ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ನೀನೇ ಕೊಟ್ಟಿರೆಂದು ಏಕೆ ಭಾವಿಸಬಾರದು?”

“ಜಿನ್ನಾಗಿದೆ! ನಾನೇ ಆ ಫೈಲ್ ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ರಾಜ್‌ಭವನ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ?” ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಆ ಫೈಲು ದೇಶ ದಾಟಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನೀವು ರಾಜ್‌ಭವನ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ? ನೀವು ಜೇಕೇ ಕಡೆಯವರಲ್ಲ?” ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹೆಸರೇನು?” ಕೇಳಿದಳು ಮೇಖಲೆ.

“ಪರಿಪಾಲನೆ.”

“‘ಪರಿಪಾಲನೆ’ಗೆ ವರದಿಗಾರರಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ದೇಶ ರಹಸ್ಯಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ನೀವು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೇ ಅಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಾಲೀಕ ಆ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೋ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೋ ಕೊಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದುಕೊಳ್ಳಿ; ನೀವು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತೀರಾ? ದೇಶಕ್ಕೆ

ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀರಾ?”

“ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಆ ವರದಿಗಾರ.

“ಅದೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ!” ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಚುರುಕಿನಿಂದ ಎದ್ದರು. ಮೇಖಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಆ ಮರುದಿನ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು.

೩೩

ಜೊನಿವಾಕರ್ ತುಂಬಾ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ತಾರಕನಾಮು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿಬಿಟ್ಟನೆಂಬ ಸಮಾಚಾರ ಅವನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯುಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು.

ತಾರಕನಾಮನಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದರೂ ಇಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೇ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಅವನು ಈಗ ಯಾವ ಸಂಚು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ ತಿಳಿಯದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ತನ್ನಿಂದಲೇ ಆದದ್ದು. ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ಅವೇಶದಲ್ಲ ಮೇಖಲೆಯ ವಿಷಯ ತಾರಕನಾಮನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ತಾರಕನಾಮ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡಕ್ಕೆ ಎರಡು ಜೋಡಿಸಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಮೇಖಲೆ ತನ್ನನ್ನು ಪತನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಅವನಿಗೇಗ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಡಾಲ್ ಲೇಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದುದೇನೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮೇಖಲೆಯ ಪಾತ್ರ ಕೂಡ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ತಾರಕನಾಮ ಭಾವಿಸಿದರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಕಥೆ ಮೇಖಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೇಗೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ ತಾರಕನಾಮ ತನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೇಖಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಾರಕನಾಮನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ತಾರಕನಾಮ ಹೇಳಿದ ಪ್ಲಾನ್ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಲು ಜಾನಿವಾಕರ್ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ತಾರಕನಾಮ ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆಷ್ಟರ

ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ. ಅದನ್ನು ನಡೆಯಗೊಡಕೂಡದು. ತಾನು ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಜಾನಿವಾಕರ್‌ಗೆ ಹಲಾತ್‌ನೆ ದೇವ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆನಪಾಯಿತು.

“ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸ್ತಿದೀನಿ ಬಾಸ್ ! ನೀನೂ ಪ್ರೇಮಿಸು!” ಆ ಮಾತು ನೆನಪಾದೊಡನೆಯೇ ಜಾನಿವಾಕರ್ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮೂಡಿತು. ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ರಿಸೀವರ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನಂಬರ್‌ಗೆ ಡಯಲ್ ಮಾಡಿದ.

“ಹಲೋ?” ಅತ್ತಲಿಂದ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಲೋಟಸ್” ಎಂದ ಜಾನಿವಾಕರ್.

ಖಿಲಿ

ವರದಿಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ಮೇಖಲೆ ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅಸ್ಯಮನಸ್ಕಳಾಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಳು.

ಈಗ ಅವಳ ಹೃದಯ ಒಡನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು? ಏನು ಮಾಡಿದಳು? ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವಳಿಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯ ಏಕೆರಬೇಕು? ಒಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೊರಳಬೇಕು? ಅದೆಷ್ಟು ಸಹಜವೋ, ಇದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜವೇ? ಮನುಷ್ಯ ತಾನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿಕೊಂಡ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗೆ ಬದಲಾಗಬೇಕೆ? ಬದಲಾವಣೆ ಜೀವನ ಸತ್ಯ. ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವನವೇ ಇಲ್ಲ. ತಾನು ಬದಲಾಗಿದ್ದೇನೆಯೇ?... ಅಥವಾ ತನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಯಾವುದೋ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಶರಣಾದೆನೆ? ಅವಳು ಇದ ಮಿತ್ಥಂ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಆ ರೀತಿ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ದೇವ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತರೂ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೇವ ಎರಡು ಕೈಗಳೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಭಂಗತರದಂತೆ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ತದೇಕವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತ. ಅವಳು ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. “ಅರೆ! ನೀನು ಯಾವಾಗ ಬಂದೆ?” ಕೇಳಿದಳು.

“ಯಾವಾಗ ಬಂದ್ರೆ ಏನು ಬಿಡು ಬಾಸ್! ನಿಂಜೊತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸ ಇತ್ತು.”

“ಏನದು? ದೇವರು ಮತ್ತೆ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ?” ನಗುತ್ತಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ದೇವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಶೂನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ದೂರವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಜೈತನ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ದೇವ ಸರ ಸರ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ಹೌದು ಬಾಸ್! ಈ ಸಲ ದೇವರು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ” ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ತೆರೆಯುತ್ತಾ ನುಡಿದ.

“ಬೇಡ ಬೇಡ ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳ್ಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಗೊಂಡು ಹೋಗು.”

ಅವನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಮುಚ್ಚಿ ತಲೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಆಡಿಸಿದ. “ಈ ಸಲ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ದುಡ್ಡಲ್ಲ ಬಾಸ್-ನೀನೇ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರಬೇಕು.”

“ನಾನಾ?”

“ಹೌದು, ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಸಲ ದೇವರು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ.”

“ಏನು ಆ ತಪ್ಪು?”

“ಒಬ್ಬ ದಡ್ಡನಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ರೋಗ ತುಂಬಾ ಉಲ್ಬಣಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

“ಹಾಗಾ! ಯಾರು ಆ ದಡ್ಡ ?”

“ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಡ್ಡ ಯಾರಿದಾರೆ ಬಾಸ್? ನಾನೇ!”

“ಏಯ್? ಜೋಕ್ ಮಾಡಲು ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲ.”

ದೇವ ಅದೊಂದು ರೀತಿ ನಕ್ಕ. “ಜೋಕ್ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ನನಗೆ ಲ್ಲಿದೆ ಬಾಸ್? ಡಾಕ್ಟರ್ ಈ ದಿನಾನೇ ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಿದ-ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕೋದಿಲ್ಲಂತೆ!”

“ದೇವ!”

ಅವನು ಅದನ್ನೇನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೋ ರೋಗವೆನ್ನುವಂತೆ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. “ದೇವರು ಕೂಡ ತುಂಬಾ ದಡ್ಡ ಬಾಸ್! ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ! ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನನಗೆ ಸಾವು ತರುತ್ತಿದ್ದನಾ? ಅವನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಾನಿನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸರಿಪಡಿಸದೆಯೇ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಿಷನ್ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ

ಯಾಗದೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಿದಾನೆ.”

ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳ್ಯಾವುವೂ ಮೇಖಲೆಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯ್ತು.

ಆಸರೆಗೋಸ್ಕರ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವನ ಭುಜ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥರಹಿತವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು. “ನೀನು.... ನೀನು ಹೇಳ್ತೀಯೋದು ನಿಜಾನಾ ?”

ದೇವ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ಅವನ ತುಟಿಗಳು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ನಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಅವಳು ಅವನ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದಳು. “ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ನಿನಗೆ ಈ ರೋಗ? ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ?”

“ರೋಗವೇನೋ ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಿಂದ ಇದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಮೊನ್ನೆನೇ. ಕನ್‌ಫರ್ಮ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ದಿನ! ಅದಕ್ಕೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ! ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೀನಿಂದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಹೇಳದೆ ಸಾಯುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೀನಿ.”

“ನಿನಗೆ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಯಾರು ?”

“ನನಗ್ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ? ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಡಾಕ್ಟರ್! ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರೋ ಅಂದ. ಹೇಗೂ ಸಾಯ್ತೀನಲ್ಲ ಅಂತ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅಂದೆ! ಟ್ರೈಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಡೆದರೆ ಕೆಲ ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಬದುಕಬಹುದೆಂದು ಆಸೆ ತೋರಿಸಿದ. ನಾನು ಕೊಂಚ ಆಲೋಚಿಸಿದೆ. ಸಾಯುವುದರಿಂದ ಏನು ಸಾಧಿಸ್ತೀನಿ? ಕೆಲ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚು ಬದುಕಿದರೆ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು! ಆಚ್ಚೇ ಒಪ್ಪೋಂಡೆ! ಆದರೆ....” ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವನ ಮಾತು ತಡಬಡಿಸಿತು.

“ನೀನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರಬೇಕು ಬಾಸ್! ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಸತ್ತುಹೋದರೆ, ಸಾಯುವಾಗ ಕಣ್ಣು ದುರು ಇರಬೇಕು. ಬರ್ರಿಯಲ್ಲ ಬಾಸ್!”

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಹುಚ್ಚುಯಂತೆ ನೋಡಿದಳು. ತಟಕ್ಕನೆ ಅವನ ಭುಜ ಬಿಟ್ಟು ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. “ಬಾ ನಂಜೊತೆ!”

“ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಸ್ ?”

“ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಅಷ್ಟು ಘೋರವಾದ ರೋಗವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ತೋರಿಸಿದೆಯೋ ಏನೋ! ನಡೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬೆಸ್ಟ್ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ಕರೆದೊಯ್ಯಿ.”

“ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಬಾಸ್!” ತುಂಬಾ ನ್ಯೂನವಾಗಿ ನುಡಿದ. “ನೀನು ತಾಪತ್ರಯ ಪಟ್ಟು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಬದುಕಬಹುದೇನೋ ಅಷ್ಟೇ.”

ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವಳಂತೆ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತು ಅವನನ್ನು ಅರ್ತಳಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ದೇವ..... ಹುಚ್ಚು ದೇವ.....!” ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಆವೇಶ ಉಂಟಾಯಿತು.

“ಇಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಯಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ! ನೀನು ಸಾಯಬಾರದು! ಬಾ ನಂಜೊತೆ!”

ಅವನ ಅನುಮತಿಗೋಸ್ಕರ ಎದುರು ನೋಡದೆ ಮೇಕೆಮರಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಂತೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಅವನನ್ನು ಸೀಟಿಗೆ ತಳ್ಳಿದಳು. ತಾನು ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕಾರು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದಳು.

ಕಾರು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿದ ನಂತರ ಅ್ಯಕ್ಸಿಲರೇಟರ್ ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತುತ್ತಾ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

“ಡಾಕ್ಟರ್ ಪರಾಂಕುಶ ಸಿಟಿಯಲ್ಲೇ ಬೆಸ್ತ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್! ನಿನ್ನನ್ನು ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ಯಿಸಿ.”

ಅವನು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಲೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಲಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಲ್ಲೆಯೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತುಟಿಗಳು ಎಂದಿನಂತೆ ನಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ ಅವಳು ಎಂದೂ ನೋಡದಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸಿತು.

“ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದೂ, ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನನಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ-ನಿನಗೇನನ್ನಬೇಕು?” ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಆಗಲೂ ಅವನು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ಏನೂ ಮಾತಾಡ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲ ? ಮಾತಾಡು” ಗದರಿಸಿದಳು.

ಅವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದ. “ನನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಬಾಸ್ ?”

“ಏನು ಆ ಸಹಾಯ? ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ಯೋದು ಬೇಡ- ನಿನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡ್ಬೇಕು ಅಂತೀಯಾ? ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ?”

ಅವನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ಅಲ್ಲ ಬಾಸ್! ನಾನು ಸತ್ತುಹೋದ್ದೆ ನೀನು.... ನೀನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸ್ತೀಯಾ?”

“ಯಾರಿಗೆ?”

“ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಗೆ.”

“ಯಾರಾ ಯುವತಿ?”

“ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ-ಅಷ್ಟೇ!”

“ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಅಂದ್ರೆ?”

“ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಯುವತಿ-ಒಂದೊಮ್ಮೆ!”

ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

“ಯಾರಂದೆ?”

“ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಯುವತಿ.”

“ಈಗೇನಾಗಿದ್ದಾಳೆ?”

“ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದಳು.”

“ಕಾರಣ?”

“ಕುಲ-ಮತ ದುಡ್ಡು.”

“ಕುಲ ಮತ ಸರಿ! ದುಡ್ಡು ಯಾರದು?”

“ನನ್ನದು-ನಮ್ಮ ತಂದೆಯದು!”

“ನಿನಗೆ....ನಿನಗೆ ತಂದೆ ಇದ್ದಾರಾ?”

ಅವನು ಮೌನವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಊಂ, ಆಗಿನಿಂದಲೇ ನೀನು ಹುಚ್ಚನಂತಾದೆಯಾ?”

“ಹುಚ್ಚನಂತಾಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಲೋಕಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಾಳುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ.

“ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳೋಯಾ?”

“ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳೋದಿಕ್ಕೆ ಎನೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಹುಡುಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್.

ನಮ್ಮ ಮದುವೆಗೆ ನಮ್ಮಷ್ಟು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಷ್ಟನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಬಲವಂತದಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು

ಬಂದೆ. ಮೊದಲಲ್ಲಿ ದೇವರು ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ

ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಜನ ನೊಂದವರಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ನನ್ನೊಬ್ಬನ

ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು

ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆನಿಸಿತು.

ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಅಶಾಂತಿಗೇಡಾದವರನ್ನೇ ಜನಕ್ಕೆ ಮನಃಶಾಂತಿ ನೀಡಬೇಕೆ ನಿಸಿತು. ಆಗಿನಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಜೀವನ ಬದಲಾಯ್ತು.”

ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಲಾತ್ತನೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಅವನು ಉನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ಭಾಸನಾಯ್ತು. ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ವಿಶ್ವ ಪ್ರೇಮವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡದು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ವಿಶ್ವ ಪ್ರೇಮವನ್ನಾಗಿಸಿದ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ಅವಳ ಹೃದಯ: ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿತು. ಅಸ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದಂತಾಯ್ತು. ತಾನೂ ಅವನಂತೆಯೇ ಅಶಾಂತಿಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಳು. ಅಶಾಂತಿಗೊಳಗಾಗಿ ತಾನೇನು ಮಾಡಿದಳು? ಇಡೀ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ತೊಟ್ಟಳು. ಪ್ರತೀಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಹಾಗಲ್ಲ. ಲೋಕ ಎರ್ಪಡಿಸಿದ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅವನ ಜೀವನ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರೂ ಅವನು ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ತೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡ. ಲೋಕವನ್ನು ದಗ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಲೋಕವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನು ಋಷಿ, ತಾನು ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿ.

“ಅಂದರೆ ಉಳ್ಳವರ ಮಗನೆಂದಾಯಿತು.”

ಅವನು ವಿಷಾದದಿಂದ ನಕ್ಕು. “ಮನಸ್ಸು ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಉಳ್ಳವರ ಮಗ.”

“ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ದೇವ ಅನ್ನೋದು ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರಾ?”

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ದೇವವ್ರತ.”

“ನಿನಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಒಬ್ಬನೇನಾ? ಇನ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾ?”

“ಅಮ್ಮ ಇದ್ದು. ಆದರೆ ಈಗಿಲ್ಲ. ಸತ್ತುಹೋದ್ದು. ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ.”

“ಇನ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾ?”

“ಇದ್ದಾರೆ.”

“ಯಾರು?”

“ನೀನು!” ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ. ಆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅವಳ ಹೃದಯ ಬಾಣ ನಾಟಕೊಂಡಂತೆ ವಿಲಿ ವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿತು. ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ

ನಂತರ....ಎಷ್ಟು ಯುಗಗಳ ನಂತರ....! “ನನಗೆ ನೀನಿರುವೆ” ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದವಳು ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದಿತ್ತು. ಕೈಗಳು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಧ್ಯಾನ ಅವನ ಕಡೆಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಅವಳ ತಪ್ಪು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಯಾರೋ ಹುಡುಗ ಕಾರಿಗಡ್ಡ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ. ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಕೂಗು ಹೊರಬಿತ್ತು. ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಗಿರ್ರನೆ ಎಡಗಡೆ ತಿರುವಿ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದಳು. ಅವಾಯ ತೃಣಮಾತ್ರದಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತು. ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಆ ಕಾರು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ತಾಕುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಆತಂಕ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರನ್ನು ಗಿರಗಿರನೆ ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ರಸ್ತೆ ಮೇಲೆ ತಂದಳು. ಅವಳ ಕಾಲು ಬ್ರೇಕ್ ಅನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

“ಮೈ ಗಾಡ!”

“ಏನಾಯ್ತು ?” ಅವನು ಕೇಳಿದ.

“ಬ್ರೇಕ್ ಬಿಟ್ಟಾ ಇಲ್ಲ” ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರಿನ ಹಿಂದೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರು ಶರವೇಗದಿಂದ ಬರತೊಡಗಿತು.

೨೨೫

ಟೆಲಿಫೋನ್ ಗಣಗಣವೆಂದು ಮೊಳಗಿತು. ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಶತಪಥ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಥಟ್ಟನೆ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ಮೇಖಲೆಯ ವಿಷಯ ಪೇಪರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಾರಕನಾಮನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮವರು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟೇ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ತಾರಕನಾಮ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಮ್ಮವರು ಹೇಳಬಲ್ಲರೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಅವನು ಲೋಟಸ್ ಅನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ್ದ. ಲೋಟಸ್ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದ. ಈ ಕಾಲ್ ಅವನಿಂದಲೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಊಹಿಸಿದಂತೆ ಆ ಕಾಲ್ ಲೋಟಸ್‌ನಿಂದಲೇ!

“ತಾರಕನಾಮ ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ತಲುಪಿರಬಹುದು” ಎಂದ ಲೋಟಸ್.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿಸಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಊಹಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಾರಕನಾಮ ವಿವೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದ್ರೆ....? ಅಂದ್ರೆ....? ಜಾನಿನಾಕರ್ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

೨೨

“ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಕೀ ತಿರುವಿದರೆ....?” ಅವನು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಮೇಖಲೆ ಆತಂಕದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. “ಈ ಸ್ಪೀಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವಲ್ಲ?” ಎಂದಳು. ಅವಳು ಆ ಮಾತು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದಳೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಿನ ವೇಗ ಎರಿತು. ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು ಅವರ ಕಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಅವಳ ಕಡೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿದ ದೇವ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ.

“ಡಕ್!” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸ್ಪೀರಿಂಗ್‌ನ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿಡಿದ. ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬುಲೆಟ್ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ತೂರಿ ಬಂದು ಅರ್ಧ ಮೇಲೆತ್ತಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿ ಹೊರಬಿಡಿತು. ಸೈಲೆನ್ಸರ್ ಜೋಡಿಸಿದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹೆಚ್ಚು ಶಬ್ದ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮೇಖಲೆ ಬರಲಿರುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ತಲೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ನೋಡಲು ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬುಲೆಟ್ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರಬಹುದು. ಈ ಬಾರಿ ಅವರ ಗುರಿ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲ. ಸ್ಪೀಡ್! ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೊಂದೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗ. ಮೇಖಲೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಡಕೆ ಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಬ್ರೇಕ್ ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ಪೀಡ್ ಎರಿಸಿದರೆ ಅಪಘಾತವಾಗುವ ಅಪಾಯ. ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿಸದಿದ್ದರೆ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಬುಲೆಟ್‌ಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಬ್ರೇಕ್ ಅಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಬೇಕೆಂದೇ ಫೇಲ್ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಮೇಖಲೆ ಮುಂದೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟಳು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಆ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಹೆಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು, ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಆಕ್ಸಿಲರೇಟರ್ ಒತ್ತಿದಳು. ಮರುಕ್ಷಣ ಕಾರು ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಪಕ್ಕದ ಕಾರು ಹಿಂದೆ ಬಿತ್ತು. “ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಸ್ಪೀಡ್ ಎರಿಸಿದಾರೆ!” ರಿಯರ್‌ವ್ಯೂ ಮಿರರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನುಡಿದಳು. ಅವಳ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆವರು ಮೂಡಿತು. ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದ.

ನಿಜವೇ ಆ ಕಾರಿನ ವೇಗ ಕ್ರಮೇಣ ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಖಲೆ ಏನಾದರಾಗಲೆಂದು ಅ್ಯಕ್ಸೆಲರೇಟರ್ ಅನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತುಳಿದಳು. ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸುತ್ತುವರಿವಾಗ ಯಾವ ಅಪಾಯದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದರೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಇರುತ್ತದೋ ಆ ಅಪಾಯವನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೇಖಲೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದ ಕಾರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಿಸ್ಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಸ್ಪೀಡೋ ಮೀಟರ್ ಗಿರನೆ ತಿರುಗಿತು ಕಾರಿನ ಟೈರ್‌ಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣವಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಉರುಳತೊಡಗಿದವು. ರಸ್ತೆಯ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು ಲಿಪ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜನ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಿಂದ ರಾಕೆಟ್‌ಗಳಂತೆ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ದೇವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್‌ನೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ದೇವ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವನ ಕೈ ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು, ಅತ್ತ ನೋಡಿದಳು. “ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡು” ಎಂದ. ಅವಳು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. “ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ನೀನು ಈ ಕಡೆ ಬಾ. ತಡಮಾಡ್ಬೇಡ” ಅವನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು. ಅವಳು ಆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದಳು. “ಎಚ್ಚರಿಕೆ!” ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನು ಸ್ಟೀರಿಂಗ್ ಒಂದು ಕೈನಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಎರಡನೇ ಕೈಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಇತ್ತ ಎಳೆದ. ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ತಾನು ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

“ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳು....” ಸರ್ರನೆ ಕಾರನ್ನು ಬಲಗಡೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲಿಂದ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಾಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನೀರಿರದೇ ಇದ್ದರೂ, ನಮಗೆ ಈಗ ಅದೇ ದಾರಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ನಾಲೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹಾರಿಬಿಡು. ಧೈರ್ಯಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?”

ಅವಳು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

“ಆದರೆ ನೀನು....?”

“ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆಗೆ ನೀನೇನೂ ದಿಗಿಲುಪಡಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ತೀನಿ. ಮೊದಲು ನೀನು ಆ ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಬಿಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗೇನೂ ಅಡ್ಡಿ ಹೇಳ್ಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು. ಅದೋ ನಾಲೆ ಬರ್ತಿದೆ. ಡೋರ್ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ರೆಡಿಯಾಗಿರು. ರೈಟ್....ಒನ್....ಟೂ....ಕಮಾನ್ ಹಾರು....ತ್ರಿ....!”

ಅವನು ತ್ರೀ ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಅವಳು ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಳು. ಆ ಕಡೆ ನಾಲೆಗೆ ಗೋಡೆಯಂತಹುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಚೆಂಡಿನಂತೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವುದರೊಳಗೆ ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿಯಿತು. ಅಷ್ಟು ವೇಗದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳು ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ನೀರಿನ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಆಲೋಚನೆ- ದೇವ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೆ?

ಮೇಖಲೆ ಸೇಫ್ ಆಗಿ ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿದೊಡನೆಯೇ, ದೇವ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹಗುರವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರು ವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಫಾಲೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶತ್ರುಗಳು ಮೇಖಲೆ ನಾಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ್ದನ್ನು ದೂರದಿಂದಲಾದರೂ ನೋಡಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮೇಖಲೆ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು ತಿಳಿಯದು. ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರು ನಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದರೆ....ಆ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಅವನ ಹೃದಯ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಸ್ಪಂದಿಸತೊಡಗಿತು. ಅವನು ತಕ್ಷಣವೇ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಹೌದು....ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ! ನಾಲೆ ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ಶರವೇಗದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಸರ್ರನೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ವಿಷ್ಣು ಚಕ್ರದಂತೆ ಸ್ಪೈರಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಸರಸರನೆ ತಿರು ಗಿಸಿದ. ಚಕ್ರಗಳು ಕೀಚಿನ್ನುತ್ತಾ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದುವು. ಕಾರು ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೈದಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ಗಂಡಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತಾನು ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗತೊಡಗಿತು. ಅವನು ಅನುಮಾನಿಸಿದ್ದೇ ನಿಜವಾಯ್ತು. ಶತ್ರುಗಳ ಕಾರು ನಾಲೆಯನ್ನು ಸಮೀ ಪಿಸುತ್ತಾ, ವೇಗ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವ ಸಂದೆಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ್ಯಕ್ಸಿಲ ರೇಟರ್ ಅನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತುಳಿದ. ಸ್ಪೀಡೋ ಮೀಟರ್‌ನ ಮುಳ್ಳು ಗಿರ್ರೆಂದು ತಿರುಗಿ ಬಲ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಕಾರು ಪೂರ್ಣ ವೇಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಯಮದೂತನಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಹೋಯ್ತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಕಾರು

ಮತ್ತೇ ನಾಲೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯಂತೆ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾರಿನಿಂದ ಶತ್ರುಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವರ ಕಾರನ್ನು ಅವನ ಕಾರು ಶರವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ! ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ಭಯಂಕರ ಅಸ್ಮೋಟೆ ಸಂಭವಿಸಿತು.

೩೨

“ಅವನೆಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?” ಹೃದಯ ವೇಗವಾಗಿ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿದಳು ಮೇಖಲೆ. ವಾರ್ಡ್‌ಬಾಯ್ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ. ಮೇಖಲೆ ಆತುರದಿಂದ ಓಡಿದಳು. ಅವನನ್ನು ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ವಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೈದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೇ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ತಲೆ, ಕಾಲುಗಳ ತುಂಬಾ ಬ್ಯಾಂಡೇಜುಗಳು. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟರಿಂಗ್, ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ತೆರೆದಿತ್ತು. ಎರಡನೇ ಕಡೆ ಅವನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗಾಜಿನ ಕಣ್ಣು ಪುಡಿಯಾಗಿತ್ತು! ಅತ್ಯಂತ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವಳ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸಿತು. ಕಣ್ಣಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಕಣ್ಣೀರು ಜಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಬಳಿ ತಲುಪುತ್ತಲೇ ಜೆಡ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೊಣಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತಳು. ಜ್ಞಾನ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ. ಅವನನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವುದೇ ಅಶ್ಚರ್ಯ. ಅವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಬದುಕಿದ್ದನೇನೋ! ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬದುಕಿದ್ದ ನೇನೋ! ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅವನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಹೊಳೆಯಿತು.

“ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ, ನೀನು ಬಲಿಯಾದೆಯಾ ದೇವ? ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ದಾನ ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲ! ಕೊನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಆ ದಿನ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ!”

ಅವನ ತುಟಿಗಳು ವಿಕೃತವಾಗಿ ಚಲಿಸಿದುವು. “ನಿನಗೆ....ನಿನಗೆ....” ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅವನು ಧ್ವನಿ ಹೊರಬಂತು.

“ನನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ದೇವ! ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು, ನನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದೀನಿ” ಅವಳು ರೋದಿಸಿದಳು.

“ನೀ....ನು ನ....ನ....ಗೋ....ಸ್ವ....ರ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ ಬಾಸ್!.... ನಾನು ಹೇಗೂ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದವನು” ದೇವ ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಒಂದೊಂದೇ ಅಕ್ಷರ ನುಡಿದ.

“ಇಲ್ಲ ದೇವ, ನಿನಗೇನೂ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಾಯೋದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬದುಕ್ತೀಯ, ನನಗೋಸ್ಕರ ಬದುಕ್ತೀಯ. ದೇವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ತುಂಬಾ ಕಾಲ ಬದುಕುತ್ತೀ.”

“ಇ....ಲ್ಲ.... ಬಾ....ಸ್! ದೇವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲಾರೆ. ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಸ....ಲ!”

“ಬೇಡ ದೇವ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ!”

“ನಿನ್ನೆದುರಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದೆ. ಇದೇ ಸಾಕು. ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಆಸೆ ಈಡೇರಿಸ್ತೀಯಾ ಬಾಸ್?”

“ಆ ಯುವತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಸೋದು ತಾನೆ? ಸರಿ....ಖಂಡಿತಾ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ.”

“ಅಡ್ರೆಸ್ ದೇವನ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.”

“ಸರಿ ದೇವ! ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಪೂರೈಸ್ಟೀನಿ.”

ಅವನು ಅತೀವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಏರಿಸಿದ. ಈಗ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. “ದೇವನ ಡೈರಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇಬ್ಬೋ ಬಾಸ್. ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಿಸ್ತೋಳ್ತೀಯಲ್ಲ?”

“ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ತೀನಿ ದೇವ! ನನ್ನ ಕೊನೇ ಉಸಿರೋವರೆಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರ್ತೀನಿ.”

“ಇನ್ನೊಂದು ಕೋರಿಕೆ ಈಡೇರಿಸ್ತೀಯಾ ಬಾಸ್?”

“ಹೇಳು ದೇವ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡೂಂತ ಕೇಳಿದ್ರೂ ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

“ಒಂದು ಸಲ....ಒಂದು ಸಲ....ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ....ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೀಯಾ?” ಅಷ್ಟೇ! ಅವಳ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪ್ರಪಂಚ ಆ ಒಂದು ಮಾತಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಕುಪ್ಪೆಯಂತೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯ್ತು. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮುತ್ತು! ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮುತ್ತು?! ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಕೋರಿಕೆ! ಎಷ್ಟು ಅವನಾಯಕವಾಗಿ....ಎಷ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಒಂದು ಮುತ್ತು! ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಧೂರ್ತರು....ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಜನ ಕಾಮಪಿಶಾಚಿಗಳು....ಅಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಗಂಡಸರಿಗೆ ತಾನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ! ಎಷ್ಟು ಜನ ಆಸೆಯಿಂದ, ಆತುರದಿಂದ ಅಸಹ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ತುಟಿ ಹೀರಿದ್ದಾರೆ. ಆ

ಮುದ್ದಾಡುವುದರ ಹಿಂವೆ ಎಷ್ಟು ಅಪವಿತ್ರತೆ, ಎಷ್ಟು ಅಶ್ಲೀಲತೆ! ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮುತ್ತು! ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮುತ್ತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ದೃಶ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಸುಳಿದಾಡತೊಡಗಿದವು.

ಅವನ ಮುಂದೆ ತಾನೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ನಗ್ನಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು! ಎಷ್ಟು ಸಲ ಅವನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಳು! ಒಂದು ಸಲ ಕನಿಷ್ಟ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ತನ್ನ ಕಡಿ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿ.... ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ.... ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದನೇ? ತನ್ನನ್ನು ಈಗ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮುತ್ತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸಿ.... ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಹಾಸಿಗೆಗಳನ್ನು ಬಿಸಿಯೇರಿಸಿ.... ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು.... ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನಲುಗಿಹೋದ ತನಗೆ ಒಂದು ಸಲವೂ ಈ ಮಾನವತಾ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಒಂದು ಸಲವೂ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಧೂಳು ಹಿಡಿದ ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು ಕೊಂಡಿತೆ? ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಬಲ್ಲ ಈ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತಲೂ ತನ್ನ ಮುತ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರು ಯಾರು? ಅವಳ ಹೃದಯ ಬಿರಿಯುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು. “ಕೊಡ್ಡಿ ನೀ ದೇವ, ತಪ್ಪದೇ ಕೊಡ್ಡಿ ನೀ! ನಿನಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನಗೆಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ? ನಿನಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವುದು ಈ ತುಟಿಗಳ ಭಾಗ್ಯ! ತಗೋ....”

ಅವಳು ತಲೆ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿಸಿ ಅವನ ತುಟಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಮೃದುವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದಳು. ಈ ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆನಂದವಿದೆ! ಅದೆಷ್ಟು ಪ್ರಶಾಂತ! ಅವನ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒರಗಿದಳು. “ಧ್ಯಾಂಕೂ ಬಾಸ್! ಧ್ಯಾಂಕೂ ವೈರಿ ಮಚ್!” ಅವನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನುಡಿದ. “ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಾ ಬಾಸ್?”

“ಹೇಳು, ಒಂದಲ್ಲ....ಸಾವಿರ ಹೇಳು....ಲಕ್ಷ ಹೇಳು....! ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಡ್ಡಿ ನೀ.”

“ನಾನು....ನಿನ್ನನ್ನ....ಪ್ರೇಮಿಸ್ತಿದೀನಂದ್ರೆ ನೀನೇನೂ ಅಂದೊಕ್ಕೋ ದಿಲ್ಲಲ್ಲ?”

“ಅಂದೊಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ, ಏನೂ ಅಂದೊಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ! ಪ್ರೇಮ....ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಅದೊಂದೇ ಸಿಗದೆ ಪರಿತಪಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಪಡೆದಿದ್ದೇ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ.”

“ಇಬ್ಬರು ಯುವತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆ ಬಾಸ್?”

“ಇಲ್ಲ, ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವಜನೀನನಾದುದು. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗಾದರೂ ಹಂಚಬಹುದು. ಅಮಲಿನನಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪೂರ್ವನಾದುದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ!”

“ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಆ ಯುವತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೆ ಏನು, ಅದಿಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ನನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಪ್ರೇಮಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ. ಈ ಸತ್ಯ ಅರಿತ ನಂತರ ನನ್ನ ಹೃದಯ ವಿಶಾಲವಾದಂತೆನಿಸಿತು. ನಿನ್ನ ಮುತ್ತು ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ದುರುದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ ಬಾಸ್! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯರು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ನೀನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಒಬ್ಬ ಮಗುವನ್ನು ಮುತ್ತಿಡುವುದರಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಆನಂದ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಾಕು ಬಾಸ್! ಈ ಜನ್ಮಕ್ಕಿಷ್ಟು ಸಾಕು!”

“ಮುತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ತುಂಬಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ನೀನು ಬದುಕಬೇಕು ದೇವ! ನೀನು ಬದುಕುತ್ತೀ” ಅವಳು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅವನ ತುಟಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು. ಮುತ್ತಿಡುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಳು. ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಇದ್ದಳೋ ಅವಳಿಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಆ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಧುರ್ಯವೇ ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಹೀರಿತ್ತೇನೋ!

೨೪

ತೆಲೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿದ್ಧ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡ ಸುಳಿಯಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ರಾತ್ರಿಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘವೆನ್ನಿಸುವಂತಹ ಒದುಕು. ಅವಳು ತನ್ನ ಅಪಾರ್ಖಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ದೇವನ ಡೈರಿ ತಿರುವಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೇವನ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಮುಗಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ದೇವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ! ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ! ದೇವರನ್ನು ನವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದರೆ; ಅಲ್ಲ....ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇವತ್ತಿಗೆ ದೇವರ ಹೆಸರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಳಿಸಿ ಹೋಯ್ತು. ದೇವನೊಂದಿಗೆ ದೇವರೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿದ. ಇನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉಳಿದದ್ದು ಅವನಾತನುಷತೆ! ಒಳ್ಳೆಯತನಕ್ಕಿಲ್ಲ

ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಮಾನವತೆಗಿಲ್ಲ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ದೇವನೊಂದಿಗೇ ಹೋದುವು. ದೇವ ಹೋಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ತುಂಡಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ದೇವನ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ ಅವನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಆ ಅದೃಷ್ಟವಂತಿಗೆ- ಅವನಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ದುರದೃಷ್ಟವಂತೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬರುತ್ತಾಳೆಂದುಕೊಂಡಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ಅವನ ತಂದೆಯಾದರೂ ಬರುತ್ತಾನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆತನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದೇವನ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆದು ಹೋದವು. ಆ್ಯಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಬಗೆಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ಕೆಲವು ಜನ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ, ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಮರಣದ ಬಗೆಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರು. ದೇವ ಹೋದ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಏನೇನು ಉತ್ತರಿಸಿದಳೆಂದು ಅವಳಿಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್‌ನ ವಿಷಯ ತಾನೇ ಗವರ್ನರ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಅನುಮಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿಹೋದವು.

ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೇಕೆ ಅರೆಸ್ಟ್ ಆದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಬಂತು. ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಊಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ಜೇಕೆ ಅರೆಸ್ಟ್ ಆದ, ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಸತ್ತ, ತಾರಕನಾಮ ಅದೃಶ್ಯನಾದ, ದೇವ ಲೋಕದಿಂದಲೇ ಹೊರಟುಹೋದ. ಅವಳಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಬಿದ್ದಂತೆನಿಸಿತು. ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತಾರಕನಾಮನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಳು, ಆದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇಡು, ಪ್ರತೀಕಾರಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಕೊಡುವುದು ಯಾವುದು ಎನ್ನುವದನ್ನು ದೇವ ತನಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸೇಡು ತೀರಿದ್ದರಿಂದ ಜೀವನ ಒಂದು ತಿರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತಂತಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ದೇವನಿಲ್ಲದ ಜೀವನ! ನಿಸ್ಸಾರವಾದ, ನಿಶ್ಚೇಜನಾದ ಜೀವನ! ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ? ಏನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ? ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಮೌಲ್ಯ

ಗಲೆಲ್ಲವೂ ದೇವನ ಮರಣದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋದುವು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹೋದುವು. ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಏರ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಜೀವನ ಒಂದು ಯುಗ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಅವಳು ದೇವನ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೇ ಪುಟ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೇವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ದೇವ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ತುಂಬಾ ಬಹಳಷ್ಟು ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದ. ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕವಿತೆಗಳು. ಆ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇವನನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತಿತ್ತು. ದೇವ ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಬರೆದಿದ್ದ :

“ಆಗ....

ಸ್ವಪ್ನ ಸಿಂಹಾಸನ ಶಿಖರಗಳ ಮೇಲೆ
ಮಾತೃ ಗರ್ಭವೆನ್ನುವ ಸಾವಿರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಸಾಮ್ರಾಟ ನಾನು.

ಈಗ....

ತಾಯಿ ಕರುಳು ಹರಿದುಕೊಂಡ ಮೊದಲ ದಿನವೇ
ಮಣ್ಣು ವಾಸನೆ!
ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಎಲ್ಲಾ ನೆತ್ತರು ಮಣ್ಣು ವಾಸನೆ!”

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಬರೆದಿದ್ದ :

“ನೀನಿನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವೆಯೆಂಬ ವಿಷಯ
ನನಗೆ ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆ.
ಹೃದಯದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿಯಿಟ್ಟು
ಹೊರಟು ಹೋದೆಯಲ್ಲ!
ಒಳಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ನನಗೇಕೆ ಹಿಂಜರಿಕೆ?
ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ
ಸ್ವರ್ಶಭಂಗವಾಗುತ್ತದೆಂದು
ಹೊರಗೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಆ ಕವಿತೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಹೃದಯ ಭಾರವಾಯ್ತು. ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ಮೊದಲ ದಿನಗಳ ಆ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರೆದನೇನೋ! ಈಗ ತಾನಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈ ಕವಿತೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸರಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ! ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಅಶ್ರುಧಾರೆ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ

ಅವಳ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ವರ್ಣನಾತೀತನಾದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣೀರಿನೊರಿಸಿಕೊಂಡಳು. “ಯಾರು?” ಮತ್ತೆ ಅವಳೇ ಶಬ್ದ. “ಯಾರು?” ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಕೂಗು ಹಾಕಿದಳು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ನಗು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸಿತು. “ಯಾರದು? ಮುಂದೆ ಬರ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲ!” ಮತ್ತೆ ನಗು ಕೇಳಿಸಿತು. “ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಗೋದ್ಯಾಕೆ? ಯಾರದು ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ.” ಎದುರಿಗೆ ಕಿಟಕಿ ಪರದೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ನೆರಳೊಂದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಆ ಆಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿದಳು. “ನೀನಾ?” ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಮಾತು ಹೊರಬಿತ್ತು.

ತಾರಕನಾಮ ವಿಕೃತವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದ. “ಹೌದು, ನಾನೇ! ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆಯಾ?”

ಅವಳು ಅವನ ಕಡೆ ಅಸಹ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. “ಇಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಬಂದೆ?”

“ಹಳೇ ಲೆಕ್ಕ ಚುಕ್ಕಾ ಮಾಡದೆ ಹೋಗೋದು ನನಗೆ ರೂಢಿಯಿಲ್ಲ.”

“ಅಂದ್ರೆ?”

“ನನ್ನ ಪತನಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಕಾರಣ! ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಮುಗಿಸಲೆಂದೇ ಬಂದಿದೀನಿ. ಒಂದ್ಸಲ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಈ ಸಲ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ.” ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಮಿಂಚಿತು.

“ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು, ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ತೀಯಾ? ಇದು ತುಂಬಾ ಜನ ಇರೋ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್!” ಎಂದಳು.

“ಆ ಚಿಂತೆ ನಿನಗೆ ಬೇಡ. ಒಳಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆನೋ, ಹೊರಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗಬಲ್ಲೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೋಗುಗಾತಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡೆ! ಬಣ್ಣ ದ ಚಿಟ್ಟೆಯೆಂದು ನಿನಗಿರುವ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆ! ನಾನು ನಿನಗೆ ಆ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಫೈಲ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಾ? ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನಾ? ವಹವ್ವಾ! ಒಂದು ಟೆಲಿ ಫೋನ್ ಕಾಲ್‌ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಅನುಮಾನಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ನಾಶಮಾಡಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದ್ದೆ ನೆಂದು ನನಗೆ ಆ ದಿನ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತಲೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡರೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದಿದ್ದರೆ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಾಗರಹಾವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸಕೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಿದೆ.”

“ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ತಾರಕನಾಮ! ಆ ದಿನ ಒಬ್ಬ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳಾಗಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲಳೆಂದು ಪರಮ ನೀಚನಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಮವಾಂಛೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ಆ ದಿನದ ಆ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕಳೇ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಹುಲಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದಳು ದಯಾಕರರಾವ್‌ನ ಕಥೆ ಆ ರೀತಿ ಮುಗಿಯಿತು, ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಈ ರೀತಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ನಿನಗಿನ್ನು ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲ ತಾರಕನಾಮ. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋದರೂ, ಈದಿ ಅಮೀನ್‌ನಂತೆಯೋ, ಜನರಲ್ ಮಾರ್ಕೋಸ್‌ನಂತೆಯೋ ಭಿಕ್ಷೆಯೆತ್ತಿ ಬದುಕುವುದೇ ನಿನ್ನ ಗತಿ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಅಂತಿಮ ವಿಜಯ ನನ್ನದೇ. ಕೊಲ್ಲು, ಹಾಯಾಗಿ ಕೊಲ್ಲು. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಅರ್ಥಹೀನ ಜೀವನವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಯುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಕೊಲ್ಲು ತಾರಕನಾಮ, ಕೊಲ್ಲು!”

ತಾರಕನಾಮ ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದ. “ಕೊಲ್ಲಿನಿ! ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂದೊಂಡಿದಿಯಾ? ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವವರೆಗೆ ನನಗೆ ಗಾಂತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ! ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಹೃದಯ ನೀನು ಸೀಳಿದೆ. ಈ ದಿನ ಬುಲೆಟ್‌ನಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ಸೀಳ್ದೀನಿ.”

ಸೈಲೆನ್ಸರ್ ಹೊಂದಿಸಿದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಅನ್ನು ಅವಳ ಕಡೆ ಗುರಿ ಇಟ್ಟ.

ಅವಳು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ದೇವ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಈ ಜೀವನ ಬೆಳ್ಳಿ ಏನು ಉಳಿದಿದೆ? ತನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ತಾರಕನಾಮ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಏನು ಉಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಜೀವಿಸಬೇಕು? ಹದಿನೈದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ದುರ್ವರ್ಗದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅಂದೇ ಜೀವನದ ಮೇಲಿನ ಆಸೆ ನಶಿಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ತಾರಕನಾಮನ ತೋರುಬೆರಳು ಟ್ರಿಗರ್ ಮೇಲೆ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿತು. ‘ಟಪ್’ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಸೈಲೆನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಮಾಡಿದ ಶಬ್ದವದು. ಬುಲೆಟ್ ಸಿಡಿದು, ಹೃದಯವನ್ನು ಸೀಳಿತು. ಆದರೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಮೇಖಲೆಯಲ್ಲ! ತಾರಕನಾಮ! ಅದುಕೊಂಡಿರದೆಯೇ ನಡೆದುಹೋದ ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತಳಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು ಮೇಖಲೆ. ತಾರಕನಾಮನ ಪ್ರಾಣ ಆಗಲೇ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿತ್ತು.

“ಹಲೋ, ಹೌ ಡು ಯು ಡೂ?” ಮೇಖಲೆ ಧಟ್ಟನೆ ಆ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿದ

ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆತುಕೊಂಡು ರಿನಾಲ್ವರ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಊದುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಕಣ್ಣಿಗೆಬಿದ್ದ. ಮೇಖಲೆ ವಿಸ್ಮಯ ದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕಣ್ಣು ರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು.

“ತಾರಕನಾಮ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಿದ್ದೆ.” ಅವನು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ನುಡಿದ. “ಬೈ ದಿ ಬೈ! ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸು. ದೇವ ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಈ ತಾರಕನಾಮನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಭೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ನಾನೇ. ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ನಾನೇ ಸರಿಪಡಿಸಿದೆ.”

ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಯಾವುವೂ ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಥಟ್ಟನೆ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು, ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು.

“ದೇವ ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದೆ?” ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೂ ನೀನು ದೇಶದ್ರೋಹ ಮಾಡಲಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನಿನಗಿರುವುದು ಪ್ರೇಮವೇ ಹೊರತು ಹಗೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.”

ಅವಳು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವವಳಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಂತರ “ದೇವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದನಾ?” ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿರುವವಳಂತೆ ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನು ಹೌದೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ “ಯಾಕೆ? ದೇವನೇನಾದ್ರೂ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿದನಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದ ನಿಜವನ್ನು ದೇವ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ” ಅವಳು ವಿಷಾದದಿಂದ ನುಡಿದಳು. “ಹೌದು, ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ! ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡಿದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ದಂಗೆಯೆದ್ದೆ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾನ್ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ತಾರಕನಾಮ ಹೌಸ್‌ಬೋಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದೇಶ ರಕ್ಷಣಾ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಡಜನ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಶತ್ರು ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಾರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ! ಆದರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರದೆ ಹೋದೆ.

ಯಾವುದೋ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಅದೇ ಫೈಲನ್ನು ಮುನೀಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ಕಥೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ....ಕೊನೆಗೆ....ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಎಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಕಥೆ ಪತ್ರಿಕೆಗವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ....ಎನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ? ಮುನೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಹೋದ, ಈಗ ತಾರಕನಾಮನೂ ಹೋದ. ಆದರೆ, ಕೊಳೆತುಹೋದ ಈ ಸಮಾಜ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ದಯಾಕರರಾವ್, ತಾರಕನಾಮ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಕನಸನ್ನು ನನಸು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದಿದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಜೀವನ ಒಂದು ಯುಗಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ಅತ್ತ ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ, ಇತ್ತ ಮತ್ತೆ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾರೆ. ದೇವ ನನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ಅವಳ ಭುಜವ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ.

“ಅದು ದೌರ್ಬಲ್ಯವಲ್ಲ ಮೇಖಲೆ! ನಿನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬಲ! ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಿನಗಾದ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ನೋಡು, ಅದು ದೌರ್ಬಲ್ಯ. ನಿನಗಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಬಲದಿಂದ ಆ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಮೀರಲು ಶಕ್ತಳಾದೆ. ದೇವ ನಿನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದಯಾಕರರಾವ್ ನಂತಹವರೇ ಅಲ್ಲ, ದೇವನಂತಹವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟೋ.”

“ದೇವ ಹೋದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಅಂತಹವರಿದ್ದಾರೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಭ್ರಮೆ. ಈ ಸಮಾಜ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದಯಾಕರರಾವ್ ನಂತಹವರಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದೆ.”

“ಅದೇ ತಪ್ಪು. ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಎರಡು ಗುಣಗಳು ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಕೆಟ್ಟದ್ದು! ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವು ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವ ಹೋದ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಮಾನವತೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಶಿಸಿದವೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪು.”

“ಅದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಚಿದ ಮಾತು. ಆ ಮಾತು ನಿಜವಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಿಜ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೂ, ದುರ್ವರ್ತಕಕ್ಕೂ

ಬಿಟ್ಟರೆ, ಒಳ್ಳೆಯತನಕ್ಕೆ, ಮಾನವತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳು ನಿನಗೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ನೀನೂ ಇದೇ ಮಾತು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ.”

ಜಾನಿನಾಕರ್ ನೇರವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ನಿನ್ನ ಅನುಭವ ನನಗಿಲ್ಲವೆ? ನನ್ನ ಜೀವನದ ಕಥೆ ತಿಳಿದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಲಾರೆ.”

“ನಿನ್ನ ಕಥೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು? ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಥೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.”

“ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು ಕೊಂಚವೇ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು ಕೂಡ ಕೊಂಚವೇ. ನಿಜವಾದ ಕಥೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀನೇ.”

“ಎನು ಆ ಕಥೆ?”

“ನೀನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಶಹೆಜಾದಾ ನೂರುಲ್ ಶರೀಫ್‌ನ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ್ದೀಯಾ?”

“ನಿನ್ನ ತಂದೆ! ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ರೈಲ್ವೆನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ!”

“ಅದು ಕೊಂಚ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜ! ನನ್ನ ತಂದೆ ಭಾರತೀಯ!”

“ಈ ದಿನ ಮೂರು ತುಣುಕಾದ ಭಾರತದ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರೇ!”

“ಹಾಗಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದವನು. ಈ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಮಮಕಾರ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವನು. ನಿಜಾಂ ರಾಜವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ನಿಜ ಕಥೆ ಹೇಳಿ ನೀ ಕೇಳು. ನನ್ನ ತಂದೆ ದೇಶ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ. ಅದರಿಂದ ರಜಾಕಾರರು ಆತನ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ತೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಆತ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನ ಬಿಟ್ಟು ಭಾರತದ ಭೂಭಾಗದೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋದ. ರಜಾಕಾರರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಆತನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಸರರ ಮೂಲಕ ಆತನನ್ನು ರಜಾಕಾರರ ಎಜೆಂಟ್ ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸಿ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಂಬಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆತ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು, ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಆತ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ. ಭಾರತದಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋದವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ, ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಲಿ ಸಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅಜ್ಞಾತ ವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನ ಮೂಲಕ ತಾನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲೆಯೇ

ಹುಟ್ಟಿ-ಬೆಳೆದವನೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವ ಕಳ್ಳ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿಯೆಂದೇ ಚಲಾವಣೆಯಾದ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿಯಾಗಿ ಬದಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಭಾರತ ದೇಶದ ಮೇಲೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟ. ಎಂದಿಗಾದರೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಬೇಕೆಂದು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆತನ ಕನಸು ನನಸಾಗುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಆತ ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಆತ ನನಗೆ ಭಾರತ ದೇಶದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದ. ಮತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೇಶ ತುಂಡಾಗಿದ್ದು, ಆತನನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನೋವಿಗೀಡುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆತ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಅಭಿಮಾನಿ. ಆತನೇ ನನಗೆ ತೆಲುಗು ಕಲಿಸಿದ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತೆಲುಗು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅದೇ. ನನ್ನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆತನಂತೆಯೇ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನೀ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ನೇಹಿತನೇ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಓಡಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಪರನಾಗಿ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೂಢಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದರೂ, ಈ ದೇಶದ ಮೇಲಿನ ಮಮತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟೆ. ವೃತ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಅಪರಾಧವೇ! ಆದರೆ.... ಆದರೆ.... ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ರಕ್ತ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ನಾನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನಿಯಾದರೂ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಭಾರತೀಯನೇ!

“ಈಗ ಹೇಳು ಮೇಖಲೆ, ರಜಾಕಾರರು ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಈ ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಿನ್ನಂತಹ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಆಯುಧವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಈ ದೇಶದ ರಹಸ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಹಿಂದೂ ಮಹಾ ಸಾಗರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಮೆರಿಕಾ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಚೀನಾ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಈ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಈ ದೇಶದ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದೇ ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ,

ನಿನಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಾನು ಕಡಿಮೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಕನಾಮನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಘೂ ಬಿಟ್ಟೆ. ಕೊನೆಗೆ ದೇವನಿಂದಾಗಿ ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

“ಒಂದು ದೇಶದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ, ಒಂದು ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋದಾಗ ಆ ದೇಶದ ಮೇಲೆಯೇ, ಆ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆಯೇ ಕೋಪಗೊಂಡು, ನಾಶಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಸುಧಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೂದಿಯ ರಾಶಿಯಿಂದ ಮಾನವೀಯತೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಬರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಕೆಟ್ಟುಹೋದಾಗ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಬಾರದು.”

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಲು ದೇವ-ಈಗ ಇವನು! ತನ್ನಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿಹೋಗಿ ಶಿಲೆಗಳಂತಾದ ಯಾವುದೋ ಮಂಜು ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಅವನಿಗೇನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಯಾರದೋ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಕೇಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು, ಅತ್ತ ನೋಡಿದರು.

“ಎಕ್ಸ್‌ಲೆಂಟ್! ಮಾರ್ವಲೆಸ್! ಈ ಉಪನ್ಯಾಸ ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜೋರಾಗಿ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು.”

“ಲೋ....ಟ....ಸ್!” ಜಾನಿನಾಕರ್ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನುಡಿದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯುತನಾದ ಮಿನಿ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಧಳಧಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

“ಹೌದು ಲೋಟಿಸ್‌ನೇ! ಅಲುಗಾಡಬೇಡ ಜಾನಿನಾಕರ್, ಅಲುಗಾಡಿದೆಯೆಂದರೆ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸ್ತೀನಿ. ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಿಸಾಕು. ಬೈ ದಿ ಬೈ ನಾನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದೀನಿ....909!”

ಲೋಟಿಸ್ ಆ ರೀತಿ ಕರೆದೊಡನೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮರೆಯಿಂದ 909 ನಗುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

“ಸಾರಿ ಜಾನಿನಾಕರ್, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ ವಂದನೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ನಿನಗೆ

ಶಿಷ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ತುಂಬಾ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಡೆಯೂ ಅರಳಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನಿವಾಕರ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ ಲೋಟಿಸ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ನಕ್ಕ.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಘೋರಣೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಅವಕಾಶಗಳು ಬಂದರೂ ನಿನ್ನ ಅಪರೇಷನ್ ಸಕ್ಸಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗತಿ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ, ಈ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದೆ. ಇವಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡನಾಗುತ್ತಾ, ಇವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮಯ ವ್ಯಯ ಮಾಡಿದೆ. ನೀನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮದೀನಾದಲ್ಲಿನ ಆ ಮುದುಕಿಯ ಅಡ್ರೆಸ್ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಆ ದಿನ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಮಿಷನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಅವಳಿಗೇನೋ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇನೋ ಎಂದು ಭ್ರಾಂತಿಪಟ್ಟೆನೇ ಹೊರತು, ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆಯೆಂದು ಊಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಡಬಲ್ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸದೇ ಹೋದೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದುದರಿಂದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ. ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು. ನಿನ್ನಂತಹವನು ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು, ಡ್ರಾಪ್ ದಿ ಗನ್ ಪ್ಲೀಸ್! ಈಗ ನೀನು ನನಗಲ್ಲ....ನಾನು ನಿನಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ! ಡ್ರಾಪ್ ದಿ ಗನ್.”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಅನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಬಿಟ್ಟ. ಅವನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಲೋಟಿಸ್ ತನಗೆ ಎದುರು ಬೀಳುತ್ತಾನೆಂದು ಅವನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

“ದಟ್ಸ್ ಗುಡ್! ಇನ್ನು, ನಾವು ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದ ಆದೇಶ ಏನು ಗೊತ್ತಾ ? ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಅನುಮಾನ ಖಚಿತವಾದೊಡನೆ ನಿನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದು. ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯೇನೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾದ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಏಜೆಂಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆ-ಮರಣದಂಡನೆ!”

ಲೋಟಿಸ್ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಮೇಲೆತ್ತಿದ. ಟ್ರಗ್ಗರ್ ಇನ್ನೇನು ಒತ್ತಲಿದ್ದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಾನಿವಾಕರ್ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಚಲಿಸಿದ. ಅವನು

ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಲೋಟಿಸ್ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಟ್ರಿಗ್ಗರ್ ಒತ್ತಿ, ರಿವಾಲ್ವರ್‌ನಲ್ಲಿನ ಬುಲೆಟ್ ರಿಲೀಸ್ ಆಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಜರ್ರನೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಾರಿದ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಾರುತ್ತಲೇ, ಬಲಗಾಲು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ ಲೋಟಿಸ್‌ನ ಕಾಲಿಗೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಬುಲೆಟ್ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ರೊಯ್ಯೆಂದು ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿಳಿಯಿತು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಾನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಬಿಟ್ಟು ರಿವಾಲ್ವರ್‌ನ ಕಡೆ ಡೈವ್ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಡವಾಗಿತ್ತು. 909ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಟಪ್ ಎನ್ನುವ ಒಬ್ಬದೊಂದಿಗೆ ಗುಂಡು ಸಿಡಿಸಿತು. ಮೇಖಲೆ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚಿದಳು. ಅವಳ ಕೂಗಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೂಗು ಬೆರೆತು ಹೋಯಿತು. ಬುಲೆಟ್ ತಗುಲಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲಿನ ಅಂಗಿ ಕೆಂಪು ರಕ್ತದಿಂದ ತೊಯ್ಯತೊಡಗಿತು. 909 ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಟ್ರಿಗ್ಗರ್ ಒತ್ತಿದ. ಬುಲೆಟ್ ತಗುಲಿದೊಡನೆಯೇ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಹಾರಿ, ಅತ್ತ ಬಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈ ಸಲ ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಿತು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ರಿವಾಲ್ವರ್, ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಹುಲಿಯಂತೆ ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ತನ್ನ ಕಡೆ ಗುರಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ 909ನ ಕಡೆ ಷೂಟ್ ಮಾಡಿದ.

ಜಾನಿನಾಕರ್ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಬುಲೆಟ್ ವೇಸ್ಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ 909ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಳಿಯಿತು. ಕೂಗಲು ಕೂಡ 909ಗೆ ಸಮಯ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ತತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ. ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಮೊದಲೆ: ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಆ ಮರುಕ್ಷಣ ಜಾನಿನಾಕರ್ ಲೋಟಿಸ್ ಕಡೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಷೂಟ್ ಮಾಡಿದ. ಬುಲೆಟ್ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಬ್ಲಾಸ್ಟ್ ಮಾಡಿತು. ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವನು ಹಾಗೆಯೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದ. ಜಾನಿನಾಕರ್ ನೋವಿನಿಂದ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಎಸೆದು, ಎಮ್ಮ ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಕ್ತ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲೆಳಲು ಹೋದವನಿಗೆ ಕಾಲುಗಳು ಸಹಕರಿಸದೆ, ಕುಪ್ಪೆಯಂತೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ.

“ಜಾನಿ!” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ, ಮೇಖಲೆ ಅವನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ನೋವು ಸಹಿಸುತ್ತಾ, ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡಿದ. “ಟೆಲಿಫೋನ್, ಕ್ವಿಕ್ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಮಾಡು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ ಪೊಲೀಸರು ಬರಬೇಕು!

ಐ ಸೇ ಕೈಕ್!"

"ಆದರೆ.... ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ಫಸ್ಟ್ ಏಡ್...."

"ಯೂ ಪೂಲ್.... ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ನಾನು ಬದುಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಮಾನ್ ಗೆಟ್ ದಿ ಪೊಲೀಸ್. ನಿನ್ನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಶವಗಳು ಸಿಕ್ಕರೆ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ನೀನೇನೆಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳ್ತೀಯೆ? ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ನಾನು ಸ್ಪೀಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಹಾಗೆ ನೋಡ್ತಿದೀಯಲ್ಲ? ಹೋಗು....ಬೇಗ!"

ಅವಳು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಬಂದಳು. "ನೀನು ಏಳಬಲ್ಲೆಯಾ? ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸ್ತೀನಿ" ಎಂದಳು.

"ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಲೆಯಿಡಲು ಬಿಡು! ಬೇಡ, ನೀನು ಹೋಗಬೇಡ. ಹತ್ತಿ ಖರ್ಚಾಗುವುದರ ಹೊರತು ರಕ್ತ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬುಲೆಟ್ ಪ್ಯಾಂಕ್ರಿಯಾಸ್ ಅನ್ನು ರಪ್ಚರ್ ಮಾಡಿದೆಯೋ, ಲಿವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದೆಯೋ....! ಎರಡನೇ ಬುಲೆಟ್ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ತಗುಲಿದೆ. ನೋ-ನಾನು ಬದುಕುವ ಅವಕಾಶ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ನನಗಿರುವ ಸಮಯ ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ! ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೋ! ಕನಿಷ್ಠ ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಾದರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗದೆ, ಪೊಲೀಸರು ಬರುವವರೆಗೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಇರುತ್ತದೇನೋ!"

ಅವಳು ತಟಕ್ಕನೆ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು, ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಜಾನಿನಾಕರ್ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. "ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಚ ಮೊದಲೇ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು! ಬಹುಶಃ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಲ್‌ಗರ್ಲ್ ಜೀವನದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆನೇನೋ! ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಲಿ?"

"ಏನು?"

"ಒಂದು ವೇಳೆ.... ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಸಾಯದೇ ಬದುಕಿದರೆ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ್ತೀಯಾ?"

ಅವಳು ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು. ಅವನು ನೋವಿನಲ್ಲೂ ನಕ್ಕು. "ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಿಡು. ಮಾತು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನದೇನೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಗೂ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತೃಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡ್ಕೊಡತೀನಿಂತ ಹೇಳು!"

"ಆದರೆ....ನನಗೆ ಆ ಮಾತು ಕೊಡುವ ಅರ್ಹತೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ!" ಅವಳು ವಿಷಾದದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ಅದೇನು!”

“ನಾನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಲಿನವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ತಕ್ಕವಳಲ್ಲ.”

“ಆಶ್ಚರ್ಯ, ನಿನ್ನಂತಹ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳ ಯುವತಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮಾತೆ ಅದು? ಹುಚ್ಚಿ, ಏನು ಮಲಿನವಾಗಿದ್ದು? ಎಷ್ಟು ದುಂಬಿಗಳು ಬಂದು ಮಕರಂದ ಹಿರಿಹೋದರೂ ಹೂವು ಮಲಿನವಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಮಾಲಿನ್ಯ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹೊರತು, ಮನಸ್ಸಿಗಲ್ಲವಲ್ಲ!”

“ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಾತು ಕೊಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.”

“ಪರವಾಗಿಲ್ಲ-ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು.”

“ಬೇಡ! ನಾನೊಂದು ಅಗ್ನಿಕುಂಡ. ನನ್ನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಸಮೀಪಿಸಿದವ ರೆಲ್ಲರೂ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ತಮ್ಮ, ದೇವ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ, ನನಗೆ ದಕ್ಕದಂತೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದವರೆಲ್ಲಾ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಯಾವುದೋ ಶಾಪವಿದೆ.”

ಜಾನಿವಾಕರ್ ನೋವು ತಡೆದುಕೊಂಡು ನಗಲು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಈ ಸಲ ಶಾಪವೇ ತಗಲುತ್ತದೋ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯಸುವುದು ವರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೋ! ನಮ್ಮ ಕಥೆಯ ಮುಕ್ತಾಯ ವನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಡೋಣ! ನೀನು ನನಗೆ ಮಾತುಕೊಡು!”

ಅವಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿದಳು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ಮೂಡಿತು.

“ಹೇಗೆ ಭೇಟಿಯಾದೆವು! ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡೆವು! ಈಗ ಹೇಗೆ ಒಂದಾದೆವು! ನೀನು ಆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ನನಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಾಳು ಪ್ರಾಣ ಈಗ ಕೃತಘ್ನತೆ ತೋರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯುತ್ತಿದೆ.”

ಅವಳು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ದೇವ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ. ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತೆ ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಿದ್ದ. ನನ್ನನ್ನೂ ಪ್ರೇಮಿಸೆಂದ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ವಿಷಯ ನನಗರ್ಥವಾಯ್ತು.” ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮೌನವಾಗಿದ್ದಳು.

“ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಏನದು ಹೇಳು ನೋಡೋಣ?"

ಅವಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನುಡಿದಳು, "ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಆದ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಏನು ಬಹುಮಾನ ಬೇಕು?"

"ಹಾಗಲ್ಲ, ಆ ವಸ್ತು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು. ಏನದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ?"

"ನೀನೇ ಹೇಳು!"

ಅವನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊರ ತಿಗಿದ.

"ಇದೇ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ವಸ್ತು!"

ಅವಳಿಗೆ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಷಾಕ್ ತಗುಲಿ ದಂತಾಯ್ತು. ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ಹುಚ್ಚುಳಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. "ಹೌದು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಮೆಡಲ್! ಒಬ್ಬ ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನ ಹತ್ತಿರ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಯಾವನೋ ವೀರ ಯೋಧ ಪಡೆದ ಮೆಡಲ್ ಎನ್ನಿಸಿ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ವರ ಹೆಸರಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನೀನು ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯ ವಾಯಿತು. ಆ ಮೆಡಲ್ ಆ ಹಳೇ ವಸ್ತು ಮಾರುವವನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ಹೋಯಿತೋ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ."

ಅವಳು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಮೆಡಲ್ ಅನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. "ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ!" ಎಂದಳು.

"ಏನು ವಿಚಿತ್ರ?" ಅವನು ಕೇಳಿದ.

"ಈ ಮೆಡಲ್ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಜೀವನ ನಾಶವಾದ ದಿನ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಮುಂಚೆ ನಾನೇ ನನ್ನ ಕೈಯಾರೆ ಕೋಪದಿಂದ ಈ ಮೆಡಲ್ ಅನ್ನು ಹೊರಗೆಸೆದಿದ್ದೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ನಾನು ಈ ಮೆಡಲ್ ಎಸೆದೊಡನೆಯೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಹಿಪ್ಪೀರಿಯಾ ಬಂತು. ಅನಂತರ ಫಿಟ್ಸ್ ಬಂತು. ಈಗ ಈ ಮೆಡಲ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಂದಿನ ಘಟನೆ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ."

“ಈ ಸಲ ಇದನ್ನು ಎಸೆಯಬೇಡ ಮೇಖಲೆ, ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ವಸ್ವ ವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಒಬ್ಬ ವಿರ ಯೋಧನ ಸೇವೆಗೆ ಗುರುತಾಗಿ ಲುಭಿಸಿದ ಮೆಡಲ್ ಇದು. ಈ ಮೆಡಲ್ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿನಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೆಡಲ್ ನಿನಗೆ ಅನುಕ್ಷಣ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಆ ದಿನ ನೀನು ಈ ಮೆಡಲ್ ಎಸೆದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿತು ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.

“ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಾರಕನಾಮನೊಂದಿಗೆ ನೀನೇನು ಹೇಳಿದೆ? ಸೇಡು ತೀರಿದೊಡನೆಯೇ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಶೂನ್ಯವಾಯಿತಂದೆಯಲ್ಲ! ಬದುಕಲು ಏನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದೆ. ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪು! ಮನುಷ್ಯ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕರ್ಮ ಜೀವಿಗೆ ಜೀವನ ಯಾನಾಗಲೂ ನಿಸ್ಸಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಈಗೊಂದು ಹೊಸ ತಿರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಹೊಸ ಜೀವನ ವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ಈ ಮೆಡಲ್‌ನಿಂದಲೇ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆ. ನಿನಗಿರುವ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ, ದೇಶದ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸು. ಆಗ ಈ ದೇಶ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಕನಸು ಕಂಡ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಆಗಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನಿದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ದಿನ ನಾನು ಸತ್ತುಹೋಗಿ ದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಆತ್ಮ ನಿಜವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಯುಂಟು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗೂಢಚಾರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನು ಈ ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಚರಮವಾಕ್ಯ ಹೇಳಿ, ಕೊನೇ ಶ್ವಾಸ ಎಳೆದ ತೃಪ್ತಿ ನನಗುಳಿಯುತ್ತದೆ.”

ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಉದ್ವೇಗಪೂರಿತವಾಯಿತು. ಹೊಸ ಜೀವನ, ಹೊಸ ದಾರಿ, ತನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯ್ತು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳಿಗೆ ದೇವ ಬರೆದ ಒಂದು ಕವಿತೆ ನೆನಪಾಯ್ತು:

“ನಾನು—

ದಾರಿಯನ್ನು ಆತುರದಿಂದ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ ರೈಲು ಕಂಬಿ!
ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆರೆ ಚಾಪೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ,
ಕಾಲಿನ ಗುರುತುಗಳಲ್ಲಿಂದ ಕರುಕಾಗಿ ತಲೆಯಿತ್ತುವ
ಉಕ್ಕಿನ ಹಡಗು!

ಕಾಲುಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ದಾರಿಗಳ ಕತ್ತಲನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತೇನೆ!
 ಕಾಲುಗಳನ್ನೇ ಹಡಗುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಸ್ವೇದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅಧಿಗಮಿಸುತ್ತೇನೆ!
 ಮೈಲುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕುತ್ತಾ
 ಅಂತಿಮ ಶ್ವಾಸವನ್ನಾದರೂ

ಅಖಂಡ ವಿಜಯ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ!”

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸರು ಬರುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದ
 ಕೇಳಿಸಿತು.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ, ನಿಧಾನ
 ನಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

ಹಾಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಶತಕೋಟಿ ಶಾಂತಿರೇಖೆಗಳು
 ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೆಡಲ್ ಮೇಲೆ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಅವಳ ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಗಿದು
 ಕೊಂಡಿತು.

ಬಿಗಿದುಕೊಂಡ ಆ ಮುಷ್ಟಿ, ಬರಲಿರುವ ಹೊಸ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ
 ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವಳು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲ,
 ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ!

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯ.

ಹೊಸ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭ

ಓದುಗ ಮಹಾಶಯರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಮಣಿ ಮೇಖಲೆಯನ್ನು ಮರೆತು
 ಬಿಡಬೇಡಿ.

ಜಾನಿನಾಕರ್‌ನನ್ನು ವಿಸ್ಮರಿಸಬೇಡಿ.

ಮತ್ತೆ “ದೇವ!!!!!!”

ಅಣ್ಣಾಸ್ತ, ರಾಸಾಯನಿಕ ಅಸ್ತ, ಕ್ಷಿಪಣಿ,
ಬಾಂಬ್ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಅಸ್ತಗಳಿಗಿಂತ;
ಅಪಾರ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿದಾಗ
ಉದ್ಭವಿಸುವ ಈ.

ಸಮ್ಮೇಲನಾಸ್ತ
ಮಾತ್ರ, ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ನಡುಗಿಸುತ್ತದೆಯೆ!